



Aacharya Vruksham

(E Magazine of Srimath Andavan Ashramam, Covai)

Special Supplement on Swamy Ramanuja



Contents

Part 1-English

Sl. No	Topic	Page No.
1	A short Paragraph on Ramanuja	1
2	Ramanuja-1	2
3	Ramanuja-2	4
4	Bhagavad Ramanuja By Anbil Ramaswamy, USA	7
5	A reverential Ramanuja 100 By Chitra, Bangalore	24
6	A Jealous Teacher	27
7	Who Saved Ramanuja's life?	28
8	Treading the trait trail By Dr.Murali Santhanam, Bangalore	29
9	Bhagavad Ramanuja's Other names	32





பொருளடக்கம்

பகுதி 2- தமிழ்

எண்	தலைப்பு	பக்கம் எண்
1	ஸ்ரீ தேசிகன் அருளிய எம்பெருமானார் விபவங்கள் உ.வே.ஸ்ரீமுஷ்ணம் யாமுனாசாரியார் (ப்ரகிருதம் ஆண்டவன்)	34
2	ராமானுஜர் செய்த அற்புதம் -மேல்மா L.வேணுகோபாலன்	39
3	முவகை மருந்தாய் முனிவேழம் -கிருஷ்ணகுமார், பூனா	43
4	பகவத் ராமானுஜர் விஷயமாக கேள்வி பதில் -கோதை லட்சுமி ஸ்ரீனிவாசன், ஓசூர்	47
5	மஹான் ஸ்ரீ ராமானுஜர்	48
6	பகவத் ராமானுஜர் விஷயமான கேள்விகளுக்கு பதில் -கோதை லட்சுமி ஸ்ரீனிவாசன், ஓசூர்	54
7	ராமானுஜரும் மோர் விற்பவளும் (மோக்ஷத்திற்கு வழி)	55
8	திருக்கோட்டியூர் நம்பி உடையவருக்கு அருளிய 18 வார்த்தைகள்	60
9	ராமானுஜரின் வார்த்தைகள் - நளினி கோபாலன்	62

A short paragraph on Ramanuja



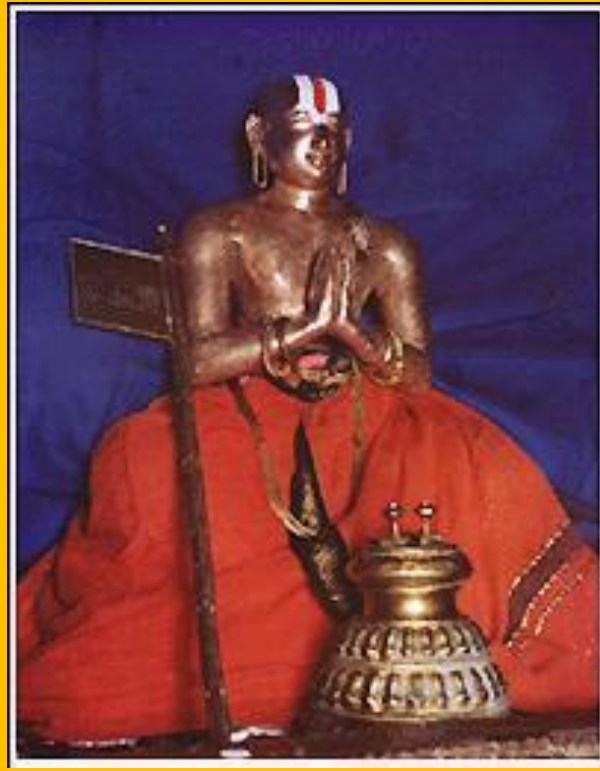
During the first half of 12th century, Ramanuja preached Vaishnavism. Devotion to God became the essence of his preaching. He was born in South India. But he became famous in many parts of India by travelling and preaching.

According to Ramanuja, Bhakti was the real way to get God. God was the supreme cause of all creation, of all existence, and of all destruction. It is not possible for men to know the attributes of the Supreme Being. It is also impossible to know about the mystery of creation. The real duty of man therefore was to offer himself to God. Absolute devotion to God could bring salvation.

Ramanuja advised men about the necessity of as Guru. The Guru could initiate the devotee to the path of devotion.

Ramanuja looked at all human beings in equal eyes. He showed the path of Bhakti to sudras and the fallen. According to him, all men had the equal right to realize God and to work for salvation. He tried to open temples for the so-called untouchables.

The teachings of Ramanuja influenced many men in northern and southern India. He was one of the first among the medieval Bhakti preachers.



Sri Ramanuja

Sriperumbudur(birthplace)

Bhagavad **Ramanuja** (1017–1137) was a Vedic spiritual leader, philosopher, and mystic who is recognized as one of the most influential thinkers in Hinduism. (The word “Bhagavad” is an honorific.)

Ramanuja led a broad religious movement in southern India in the 11th century, substantially changing the course of Hindu religious practice. He taught that the fulfilled life is one of loving worship, service, meditation, and surrender, leading to **direct experience** of the Supreme Self. The supreme end of existence is godly service that overflows from this experience.

The Supreme Self is the highest Truth, the worshipful source and substratum of all that exists, a unifying Reality which is unfathomably profound and great. It is the absolutely pure seat of all knowledge and bliss, opposed to any limitation or evil of any kind and the abode of all auspiciousness. The natural qualities of the Supreme Self inspire loving devotion in the spiritual aspirant, to which He responds out of His own inherent love and grace.

The means to attain the Supreme is intense, devoted love, beginning and ending in absolute self-surrender. The practice of this discipline involves daily worship, prayer, and meditation on God’s form and qualities. This spiritual discipline is known as **bhakti**, and it forms the essence of Ramanuja’s philosophy.

Works

- [Vedarthasangraha](#) - Summary of the Meaning of the Vedas
- [Sribhashya](#) - The Glorious Commentary [on the Brahma-Sutras]
- [Vedanta Sara](#) - Essence of Vedanta
- Vedanta Dipa - Light on Vedanta
- [Gitabhashya](#) - Commentary on the Bhagavad Gita
- Gadya Trayam - Prose poems of Surrender
 - Saranagati Gadya - The Large Poem of Surrender
 - Sriranga Gadya - The Smaller Poem of Surrender to Lord Ranganatha
 - Vaikuntha Gadya - The Poem of Contemplation on Vaikuntha
- Nitya - A Manual of Daily Worship



Sri Ramanuja

Srirangam(brindavanam)

यो नित्यम् अच्युतपदाम्बुजयुग्मरुक्म-
व्यामोहतस्तदितराणि तृणाय मेने ।
अस्मद् गुरोर्भगवतोऽस्य दयैकसिन्धोः
रामानुजस्य चरणौ शरणं प्रपद्ये ॥

yo nityam acyuta-padāmbuja-yugma-rukma-
vyāmōhataṣṭaditarāṇi tṛṇāya mēnē |
asmad gurōr bhagavatō'sya dayaikasindhōḥ
rāmānujasya caraṇau śaraṇam prapadye ||

Ramanuja

'To alleviate the misery of others, I don't mind facing the throes of Hell.'

'All are eligible to enter a temple. The Creator showed no partiality, nor should we.'

'All are equally qualified to chant the name of God.'

'All are equal in the eyes of God.'

-Sri Ramanujacharya Swami.

BHAGAWAD RAMANUJACHARYA'S MESSAGES

- ❖ Shed your ego. Serve all beings as service to God.
- ❖ Serve society which is the universal form of God.
- ❖ Nobody is infallible.
- ❖ Do not humiliate anyone.
- ❖ What is of supreme importance is purity of mind and deed

Born in 1017 CE, at Sriperumbudur, India, Ramanujacharya, is revered worldwide as a Vedic philosopher, social reformer and one of the most important exponents of Sri Vaishnava tradition. In his 120 year life, travelled across Bharat, understanding the way of life of all sections, at the same time, focusing on individual needs.

SRI RAMANUJACHARYA, A SPIRITUAL REVOLUTIONARY

- Brought the treasure of Vedic literature to the doorsteps of the common man.
- Advocated the philosophy of Visista:dvaitha, qualified monism.
- Dispelled the Ma:ya:va:da concept, the world is illusionary.
- Became the preceptor of the Bhakthi movement and the source for all other Bhakthi Schools of thought.
- Was an inspiration for mystic poets like Kabir, Meerabai, Annama:cha:rya, Bhaktha Ra:mdas, Thya:garaja and many others.
- Initiated the concept that Nature and her resources like Water, Air, Soil, Trees etc., are sacred and should be protected from pollution.

SRI RAMANUJACHARYA, AN ERUDITE SCHOLAR

Sri Ramanujacharya wrote 9 scriptures, the Navrathnas.

1. Vedartha-Sangraha – A treatise presenting the tenets of Visishtadvaita, a reconciliation of different conflicting srutis.
2. Sri Bhashya – A detailed commentary on the Vedanta Sutras. Sri Bhashyam is Sri Ramanuja's magnum opus, which is the greatest commentary on Bramha Sutras. This monumental contribution was part of the 3 wishes Sri Ramanujacharya fulfilled for His revered master and Guru Sri Yamunacharya, who breathed His last even before meeting Sri Ramanuja in person.
3. Gita-Bhasya – A detailed commentary on the Bhagavad-Gita.
4. Vedanta-Dipa – A brief commentary on the Vedanta Sutras.
5. Vedanta-Sara – Another brief commentary on the Vedanta Sutras meant for beginners.
6. Saranagati-Gadya – A prayer of complete surrender to the lotus feet of Lord Srimannarayana.
7. Sriranga-Gadya – Manuals of self surrender to Lord Vishnu.
8. Shri Vaikuntha-Gadya – Describes Shri Vaikuntha-loka and the position of the liberated souls.
9. Nitya-Grantha – A short manual intended to guide the devotees about day to day worship and activities.

SRI RAMANUJACHARYA, AN ICON OF EQUALITY

- The epitome of Egalitarian thought, embraced those who were discarded by society
- Brought light into their darkened lives.
- Blessed them with manthra and 5 samska:ras.
- Opened temple doors for them and included them in the administration.
- Allotted 50% of tasks as reserved for the rest of the communities, including the downtrodden

SRI RAMANUJACHARYA, A SOCIAL REFORMER

- Bridged the gap between literate and illiterate, rulers and the ruled.
- Gave impetus to the concept of Vasudhaiva Kutumbakam, the Universe as One Family.
Ra:manujach:rya is that gigantic reservoir from which, all present day schools of thought that advocate Equality, have flowed out as creeks, rivulets and tributaries. This is a historical fact.

1000 YEARS HAVE PASSED

It's been over a thousand years that this divine personality sanctified the earth by his presence.

The world is advocating his ideology, without giving due credit to him. His name remains in the shadows. So, the magical essence of his teachings is missing and the values he advocated have gone into oblivion.

Today, invisible, but invincible, walls have been built, dividing our society. The world is fraught with divisiveness and populism. People are pitted against one other over conflicts of religion and economics.

The word 'Equality' has become just a slogan. The need of the hour is the effulgence of Sri Ramanuja's ideology.

His form and his words can inspire society. What better time to experience this inspiration, than the millennium of his birth!

RAMANUJACHARYA SWAMY – THE ICON OF EQUALITY

Heavenly Stars rarely descend on Earth and Sri Ramanuja was one such human manifestation who lit the path of equality and bhakthi. Born in Sriperumbudur, Tamil Nadu, in 1017 A.D, dedicated His entire life for reformism and left no stone unturned in dispelling darkness from the minds and lives of people. His ultimate objective was to inculcate vedic way of life into society. He was a saint who propagated universal brotherhood. He embraced the untouchables and treated them on par with the elite. Seeing His compassion towards the oppressed, His delighted guru honoured him with the coveted title " Em-perum-anar" you are ahead of us. Sri Ramanuja named subjugated classes Thirukkulathar-Born Divine.

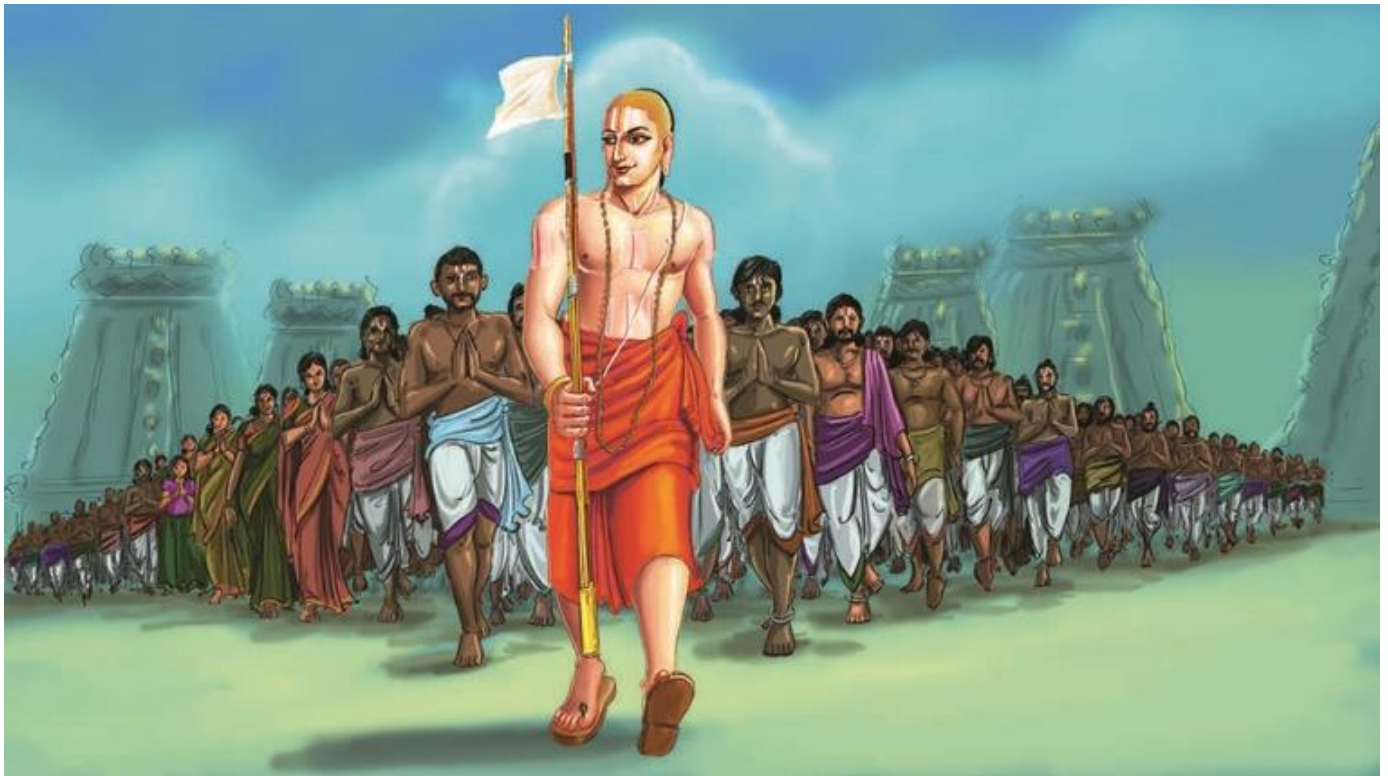
It would not be wrong to acclaim Him as a legendary personality who revolted against the inhuman practices inflicted on the less privileged. He gave the secretly guarded mantra to the oppressed and allowed them to enter temples at a time when it was strictly forbidden! He was a great visionary and free thinker, who revived society on the grounds of universal salvation through Bhakti, compassion, humility, equality and mutual respect! He spread the Divine message of God to the common man, irrespective of caste, gender or creed.

The Sri Vaishnavam Sampradaya is a genius system designed as a dissoluble tie by Ramanujacharya to unite the heterogeneous population of the universe through mutual respect, equality and thereby, the whole world in one spiritual bond. The social philosophy of Ramanujacharya was designed to cross the boundary of caste system and embrace the whole of humanity. He has thus been acclaimed as a great religious and social genius, and has been rightly given the title "Bhagwad".

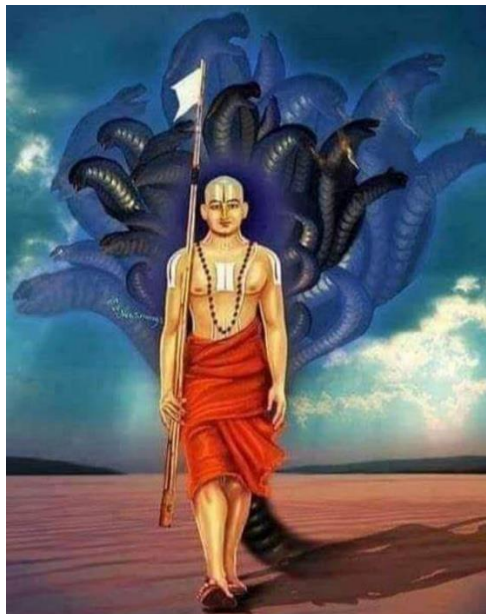
He disclosed the secret, quintessential knowledge and true essence of the Vedas to the common man from temple tops. He established the correct procedures for rituals performed in temples throughout India, the most famous being Tirumala and Srirangam. He composed numerous commentaries on our Vedic scriptures. He was a great philosopher-Saint, theologian, social reformer and chief exponent of the Visishtadvaita School of Vedanta or qualified non-dualism.

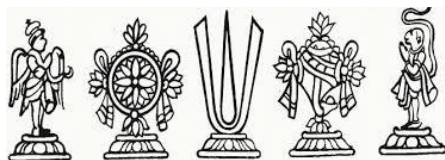
Bhagawad Ramanujacharya made strenuous journeys in His lifetime, to distant places across the Indian subcontinent and taught that the social order is actually a moral order (rule of conduct) and the crux of all values is man's desire for the better. 2017 marked the 1000th year since Bhagawad Ramanujacharya's birth. To honor His contributions to society and India as a whole, a 216 feet tall statue has been erected and consecrated at Shamsabad in AP.

THE STATUE OF EQUALITY HAS EMERGED



Source: <https://statueofequality.org/about-bagwad-sri-ramanujacharya-history-philosophy/>





Bhagavad Ramanuja

By

Anbil Ramaswamy

Chapter 1

NINDA STHUTI AND STHUTHI NINDA

RANDOM REFLECTIONS ON RAMANUJA

1. Vaishnavam today in the U.S.A.

Way back in the early 1980s during my first visit to the USA, whenever I mentioned the word “Hinduism”, the first response of the Westerner (and even our own people who had lost their moorings to our traditions having settled here for long, not to speak of kids born and brought up here without even an iota of exposure to our Sat Sampradayam) was “Oh! I know. You are talking about Buddha!?” These people did not know that Hinduism and Buddhism were poles apart. The next best bet was “Oh! I know! You are talking about Adhi Sankara”. This second category seems to have had some familiarity with “Hinduism”, thanks to aggressive marketing of vested interests, equating Hindu philosophy with just the Advaita philosophy. In the last few years, however, world populations have come to know about our great Acharyas like Bhagavad Ramanuja, Swami Desika and MaNavaaLa MaamunigaLa as formidable forces to be reckoned with, recognized and revered.

A very heartening news is that people who never ever heard of these names before now come together to celebrate Achaarya Vaibhavam Conferences in different cities (and temples, in particular) especially in USA, Bahrain, Kuwait, England, Indonesia, Singapore and other places on the Tiru Nakashatram days of these Achaaryas. Participating in the study of Vedas, Saastras, StOtras and Azhwars’ Divya Prabandams etc. organized by different SrivaishNava groups have become a routine these days. This is in no small measure due to the efforts of these various SrivaishNava groups that have been straining every nerve to disabuse false impressions and familiarize them with the life histories and works of these great Savants, the lineage of Acharyas in general and the Parama Vaideeka Matham of Srivaishnavam also known as “Ramanuja Darsanam” The pioneer of this movement is “Swami Desika Darsana Satsangam” (SDDS) which held the FIRST EVER SrivaishNava Conference in U.S.A. in 1996.

2. Ramanuja’s Birth

The less known fact even among Srivaishnavas about this well known Achaarya by whose name SrivaishNava philosophy is called 'Ramanuja Darsanam' was a 'VaDama' by birth. (Authority: "Periya Thrumudi ADAivu, PazhanaDai ViLakkam and Visishtaadvaita Catechism")

During the days of Bhagavad Ramanuja, the word “vaDama” was not equated with “Smaarta” or “Iyer” as is being done today. It is, however, not clear whether “vaDamas” were deemed to be a part of “VaishNavas”

Be that as it may, this is a “win-win” situation for both VaDamas and Vaishnavas.

VaDamas can claim that it is one of their clan who came to be hailed as "Sri Vaishnava Siddhanta Nirdhaarana Saarva bouma" while Vaishnavas can claim how catholic and open-minded was VaishNavam - in acknowledging the greatness of one who was born a “Non-VaishNava” as their own undisputed master!

Is it not said that the natural evolution for VaDama is to transform into a VaishNava”? (“VaDama muthinaal Vaishnava”)

3. Nindaa Sthuthi

There is what is known as “Nindaa Sthuthi” in which an attempt to praise someone would appear to be disparaging but, a full-throated shower of panegyric.

The “Soulabhyam” of Bhagavaan is the fountainhead of a rare kind of literary tradition called “Ninda- Sthuthi”. The term can be understood as ‘praise appearing as censure’, in which the form, character and actions of divine are made the butt of ridicule. When the devotee is sad, the songs would appear as accusing Bhagavaan.

In Tamil literature, “Ninda Sthuthi” is known as “SlEdai aNi”

When the devotee is overwhelmed by love and affection, the same will come out with a gusto of reproach or slander though the inherent intention is to praise. We can see this in our households where we call our babies like soft winning talk (e.g.) Dear

For Nindaa Sthuthi, we have the classic example in Slokam 13 of Swami Desika’s “Godha Sthuthi” in which the peers of Andal are shown as making fun of her choosing for her husband (Svayamvarapathi),

- Lord Ranganatha whose bed was a serpent (naagEsaya),
- rode on a bird (pakshiratha:)
- one who was so old as not to know his own date of birth! (Purusha: puraaNa :)

They were in fact, applauding her choosing as spouse the Paramapurusha reclining on AdisEsha, riding on the divine bird-vehicle of GaruDa and who is the Primordial Paramaatma.

Similarly, the songs “yEn paLLIkkoNDeer ayyaa?” (in mOhana Raagam) and “NaDamaaDi thirinda umadu iDadu kaal udavaamal muDamaagi pOnadu” (in KambOdi Raagam) seem to deprecate the respective deities but, in fact, convey the opposite.

In a Telugu song, a fake sympathy is shown for Lord saying” “Poor Lord!

- ✓ He had no mattress to lie on. He had to sleep on a snake!
- ✓ He had no land. He had to beg from an Asura a land just enough measured by his three steps!
- ✓ He did not have even have a home to own. He rests on an ocean!
- ✓ He had no clothing to wear. He had to steal the garments of the Gopis!
- ✓ He had nothing to eat. He had to steal some butter from the hoses of Gopis!

Even Rama was not spared:

- ❖ You helped the Elephant king, Gajendra
- ❖ You helped the Monkey king, Sugriva
- ❖ You helped the Asura king’s bother, VibheeshaNa
- ❖ So, only if I am a king, will you come to my help
- ❖ As I am not a king but an ordinary person, you will not condescend to help me!

In Marimuthaaap PiLLai’ song “yethaik koNDu Ichchai kONDaai, aDi MagalE” referring to Lord Siva as –

- ”Suddhap Paithiyakkaaran Gangaadhran,
- thOgaiyE munnavan
- pEyuDan aaDiya
- ThondikkO,

- pazham KandaikkO –
- Erum nandikkO
- seyyum VindaikkO?

Gopalakrishna Bhaartiyar's song is popular:

“NaDamaaDi tirinda umadu IDadu kaal udavaamal muDam aanadu yEn enru solluveer Aiyaa.

- ✚ Tiruneerai SumandeerO neruppaana mEni tanil,
- ✚ seedathinaal migunda Vaada guNamO?
- ✚ orumaiyuDan MaarkkaNDarkku Udaviyaa marali Vizha, udaitha suLukku Eri uNda guNamO?
- ✚ Paravai tannin teru Vaasar paDi iDarirrO?
- ✚ Entan paapamO?
- ✚ en SivanE!

Numerous such references can be quoted to illustrate “Nindaa Sthuthi” which appear to denigrate but are meant to praise the Lords.

4. STHUTHI NINDA

Now, let us look at the opposite trend of “Sthuthi Ninda”. In Tamil literature, “Sthuthi Ninda” is known as “Vancha Pugazhchi aNi”.

Some groups in USA probably drawing inspiration from their counterparts in India have been disseminating misleading information about Bhagavad Ramanuja either deliberately or unintentionally in an obvious attempt to “glorify” him. May be, we can call the attempts of these enthusiasts as “Sthuthi-nindaa” because while professing to praise him with the best of intentions, they are besmirching the glory of Ramanuja.

5. Ramanuja's schooling

We know the story of how Ramanuja being a “VaDama” was initially placed under the Advaitic Sannyasi called Yadava Prakasa and how they had differences of opinion on interpretations of some Vedantic statements and how the master plotted to kill him by drowning him in Ganga while on a pilgrimage tour and how thanks to his cousin, Govinda, he escaped death and how Lord Varadaraja and PerundEvi Thaayaar led him to safety to Kanchipuram.

This episode may be historically correct, but these enthusiasts doggedly repeat it ‘ad nauseum’ forgetting that the same Yadava Prakasa, on return to Kaanchi subsequently, became Ramanuja's disciple assuming the name of “Govinda Yogi”.

When Bhagavad Ramanuja himself had forgotten the faults of Yadhava Prakaasa and forgiven him by accepting him as his Sishya, any criticism of the indiscretions of Govinda Yogi in his “Poorva Asramam” would seem to be a disapproval of Ramanuja's forgiving him and will be totally unwarranted.

Even if it is claimed to vouch for the “glory” of Ramanuja's magnanimity, a repetition in season and out of season of the earlier episode does not seem to redound to his credit.

6. TirukkOsTtiyur Episode

The seat of Achaarya at Srirangam was lying vacant without a successor to take over. He was prevailed upon to assume charge. But, before doing so, he wanted to equip himself with the secrets of the three great Mantras. For this purpose, he approached one "Tiruk KOshTiyur Nambi" who made him come several times before actually instructing him. He cautioned Ramanuja that he should not give out the secrets to all and sundry and if he did so, he would go to hell.

The story goes that immediately on receiving the instructions, Ramanuja climbed up to the top of tympanum of the temple and proclaimed to the large gathering assembled there to follow his example. One of the tale bearers rushed to Nambi to complain that Ramanuja was giving out the Mantras. Nambi was enraged and demanded an explanation. Ramanuja replied that he did not give out the secrets and even if he had transgressed the specific warning of the Guru, only he himself would go to hell but the multitude of humanity that listened to his clarion "wake – up" call would be saved spiritually. The Guru was overwhelmed by this reply. Embracing Ramanuja appreciating his broad-mindedness, he called him "EmperumanarE"- "Oh! My lord" and declared that Srivaishnavam would thenceforward be known as "Ramanuja Darsanam"- "the light of Ramanuja"

The popular belief that he gave out the Mantras to a motley crowd comprising of all castes & even outcastes is not correct. What he actually gave out was that he had found out the way to attain mOksha through the three great Mantras that he secured from Nambi and invited those who sincerely wished to follow him to go get initiated by Nambi.

Also, he did not advise "all and sundry" as assumed by some. By the time of this episode, he had already gathered a considerable number of disciples who accompanied him at the Southern entrance to the temple and he was thus addressing his own disciples. This is another less known fact about the well known Achaarya.

The enthusiasts, no doubt, wish to "glorify" Ramanuja as being broadminded as to publicly reveal the mantras openly to all and sundry but they forget that in the process they damage both his knowledge and his actions.

Did not Hitler's misinformation Minister, Goebbels postulate that a lie constantly repeated will be believed to be true?

And the funny thing is that this lie is being repeated parrot-like even by genuine Ramanuja Bhaktas!

In fact, in Andhra, they used to say "raamaanujulu gOpuram ekki Tirumantram Cheppinaaru"

Kaanchi Mahavidwaan P.B. ANNangarachariar observes in his book "Amuda Mozhi Aayiram" that seeing how Ramanuja himself had to take considerable pains to visit Nambi 18 times for initiation, his Sishyas requested him to help them with the treasure. And he agreed to advise the "purport" - not the mantram itself, that too to a select audience of his own Sishyas in the limited enclosure.

"MaamunigaL in ChhorNikai 204 of his Achaarya Hridayam observed "thaaikkum maganukkum tambikkum ivarkkum ivar adi paNindavarkkumE ivai uLLadu" and "palakaal naDandu tuvaNDu kETTta parama arthathai olakkamaaga vaithu upadEsithum".

The word "olakkamaaga" does not mean that he "scattered" the Mantram to all and sundry as if it were like disbursing currency notes. He was not engaged in any kind of "body shopping spree" for mass recruitment for VaishNavam nor had he any need to do so!

His mission was totally different. He was engaged in demolishing the flaws and faults in the arguments of “Poorva Pakshins” and establishing “Siddhaantam” on “terra firma” as evidenced in “VEDaanta Saaram”, “VEDaanta Deepam” and his magnum opus, “Sree Bhaashyam”.

H.H. Srirangam Srimad Andavan, Sri Rangaramanuja Mahaa Desikan observes that in the context of referring to Dvayam in Gadhya Trayam, Ramanuja wrote “atra dvayam” without giving out the sacred Mantram itself.

It is, therefore, not appropriate to hold that he indiscriminately “scattered” (Vaari irraithal) of the sacred Rahasya Mantram of AshTaaksharam. (Vide Page 68 of December 2003 issue of Sri Ranganatha Paaduka).

“Nothing happened on top of the Gopuram” says the erudite Editor, who adds “When Ramanuja concealed even Dvayam that can be advised to all (as it does not contain PraNavam), it is not correct to conclude that he revealed AshTaaksharam” which is “Rahasyam” (Secret) and NOT a “Sadasyam” (That which can be announced in public)

Also, in VaikunTa Gadhyam where reference had to be made of “Moola Mantram”, Ramanuja did not spell it out but only said

“Sreemata: moola mantrENa...Aatmaanam bhagavatE nivEdayEt”

“Even if he addressed the audience from the top of the GOpuram, it cannot be a large crowd of thousands of people. This is because in those days when “Temple Entry” was not even thought of, the cramped space in the temple premises would not permit any more than say, a hundred of his Sishyas as the ground floor was hidden by a tall rampart wall and there was no facility available for microphone or megaphone or any kind of “Public address system”

Was Ramanuja ignorant of the direction in SEsha Samhitai (14-50) that while one should bring to light the glory of the Guru, one should not give out the secret mantras under any circumstances?

Gurum prakaasayEt dheemaan mantram yatnEna gOpayEt/
Aprakaasa-prakaasaabhyaam ksheeyatE sampad-aayushee//

Are the enthusiasts “deifying” Ramanuja or “demonizing” him?

7. Did Emperumaanaar disobey Emperumaan?

Some hold that the Lord desired Ramanuja to live on earth for 200 years to serve SrivaishNavam but he returned to Paramapadam on attaining the age of barely 120 years and the Lord “sent him back” as MaNavaaLa Maamunigal to complete his term.

This is another oft-repeated theory like the TirukkOshTiyur episode and made popular by the same technique.

This, however, does not seem to be logical –

1. It is hard to imagine Yathirajar violating his tenure stipulated by the Lord and committing “agjnaa adhilanganam”!

Such an interpretation would be blasphemous both to Bhagavad Ramanuja and Bhagavaan himself!

It does not add any credit or glory to either Emperumaan or Emperumaanaar!

2. If he were reborn, how would he sing in praise on himself as in “Yathiraja VIm sati” and “Aarthi Prabandam”?

Except the Lord who sang on his own praise, no one else could venture in such “Svaatma Prasamsaa” (Self- Glorification).

Did not Nammaazhwar say “thun sollaal than thannaik keerthitha maayan”?
(Tiruvouimozhi 7.9.2)

3. Swami Desika attained Paramapadam in 1369 (Sowmya, Kaarthigai, Krittigai). MaamunigaL’s Avataaram was in 1370 (SaadaaraNa, Aippasi, Moolam) just within a period of “Garbha vaasam”. Perhaps, it might be more appropriate to conclude that he was the “Apara Avataaram” (Reincarnation) of Swami Desika than that of Bhaashyakaarar.

4. We see the sentiments expressed earlier by Swami Desika being echoed faithfully in almost all the works of MaamunigaL. Perhaps, Swami Desika desired to further clarify with “footnotes” for his otherwise monumental works, by reincarnating as MaamunigaL.

5. Did Ramanuja climb the Tirumalai hills kneeling all the way up?

A story that is currently doing the rounds is that Ramanuja climbed Tirumalai hills not once but on three different occasions kneeling all the way up to worship TiruvEnkaTamuDaiyaan. The reason dished out is that he considered the hills so holy that it would have been an “apachaaram” to put his feet “down” to walk “up”!

There is no mention of such a practice in any Grantham of Swami Desika or in the “Guru Paramaraa Saaram” of Thriteeya Parakaala Swami.

If the Azhwaars or UDaiyavar or Swami Desika had believed in this, certainly they would have referred to this.

This appears to be one more “aithihya” - a yarn spun by some to show Ramanuja as “holier than” his very Achaarya Periya Tirumalai Nambi who was a “Permanent Resident” in Tirumalai itself. (Green card holder in the parlance of U.S.A!)

Would Ramanuja ever dare to show his master in such a poor light compared to himself and commit “Achaarya apachaaram” - an “asahya apachaaram” in his own words?

(Authority: Veeravalli GanapaaDi Desikachariar Swami on pp 53-54 of October 2003 Issue of “Sri Ranganatha Paduka”).

May be, the protagonists would be happy if told that Ramanuja might have used a helicopter to reach the top of the hills!

Even so, on reaching the top, he would have had to set his foot to walk up to the Sanctum Sanctorum!

6. Ramanuja’s body preserved for nearly a thousand years.

It is held by some that the physical body of Bhagavad Ramanuja, the greatest SrivaishNava Achaarya (1107 – 1137 AD) is preserved to this today for nearly 1000 years in a sitting posture in all its pristine state unostentatiously, without any fanfare or publicity and without using any of the chemical preservatives employed by the Egyptian and Goan models except for an occasional coating of edible camphor (Pachai Karpooram) in the Sannidhi (Sanctum Sanctorum) dedicated to him on the southeast corner on the fifth round within the Srirangam temple as ordered by Lord Ranganatha himself.

- If this were true, it would indeed be a great event far exceeding the preservation of the mummies of Egypt and the body of St. Xavier in Goa in India that thrill enthusiasts into hysterical brouhaha about them.

- If this were true, it is intriguing how even some Srivaishnavas are not aware of such a breathtaking event for so long that here in Srirangam, their holiest place hailed as “Bhuloka VaikunTam” (Heaven on Earth) such a thing has happened.

This, however, cannot be dismissed as mere hearsay because I have actually seen with my own eyes not once but on two occasions when the priest in the Sanctum took off the plates shielding the scalp, the forearm and the fingers of the great Achaarya and showed them.

I was told that as the public is not allowed as a matter of routine to witness this, the priest would show only to a select few and on special request and special permission of Devasthanam authorities. The Chief priest of the Sannidhi of Periya Perumal (Bhattacharya) also vouched for this fact.

Some do not seem to give credence to this because usually the mortal remains of “Yathis” were buried away from and not kept within the holy precincts of a consecrated temple.

Even building “Brindavanams” over the burial places seem to be a later development.

Others accept it as a fact, probably with a view to “glorify” Ramanuja in a special way as being the only one to have had that privilege!

Even so, the “Kainkaryaparas” including “Srimaan Taangigals” are said to wash their feet before entering Ranganatha Sannidhi on occasions, should they first visit Ramanuja’s Sannidhi, obviously acknowledging the pollution involved in visiting a morgue!

Is this the way to “glorify” the “Achaarya Saarvaboumar”?

As this seems to be unique, knowledgeable scholars may throw light on whether -

1. Interning the physical remains of a “Sannyaasi” in the precincts of a consecrated temple and
2. The construction of “Brindavanams” for Yathis (which latter seems to be a practice in other traditions) have any sanction in the Saastras.

Let us disabuse ourselves of any misunderstandings and unite to celebrate our Darsana Sthaapakar in a fitting manner.

Emperumaanaar ThiruvadigaLE SaraNam
SrimatE Raamaanujaaya namah:



Chapter 2

Bhagavad Ramanuja –VaishNavam all over India

AN INTRODUCTION

Of the nine Granthas authored by Bhagavad Ramanuja, the three Gadhyams called Saranaagathi Gadhyam, Sriranga Gadhyam and VaikunTa Gadhyam are outstanding for various reasons:

1. The other Granthams like Vedaartha Sangraha, Vedanta Deepa and Vedantha Saara as also his magnum opus Sri Baashyam lay emphasis and in great detail on the Reals (Tattva Trayas) of Chit (sentient) Achit (insentient) and Iswara (the All-sentient Bhagavaan) as the ultimate Purushaartha (Goal of attaining mOksham). These Gadhyams vividly describe the “Hita” (Means to attain mOksham) which is most important for the “mumukshu” (one desirous of attaining mOksham) who has already gained insight into these Tattvas.
2. While the other Granthas like Vedaartha sangraha, Vedanta Deepa and Vedantha Saara and Sri Baashyam were composed by Bhagavad Ramanuja in the early part of his life, these Gadhyams were (according to tradition) reported to have been composed much later in his life.
3. The earlier Granthas obliquely hint at “Bhakti” (Devotion) as the means to mOksha and describe in detail the various Upaasanas like 32 Vidyas that constitute Bhakti Yoga. They were instrumental in inspiring the Bhakti maarga among various VaishNava sects like -

In North India

Ramananda, Ravidasar, Meera Bai, Kabeerdaasar and TuLasidasar,

In Bengal

Chaitanya, Rupa Goswami in Prayag, Sanathana GOswami in Kaasi, Radha the prime devotee among Kaantha-bhaktas and Gourangar

In Assam

Sankara Devar of Navgaum, Jagadees Misrar, Gayapaani Ramadasar (Kaayastha), Damodara Devar, VaikunTa BhaTTanaatha Devar, and Maadhava Devar

In Karnataka

Madwachariar, PaanDu-Rangar of Daasar movement, Sripaada Raajalar, LakshmaNa Theerthar, Vyaasa-Raayar, Purandara Daasar, Kanaka Daasar, Vaadi-Raajar, Vijaya-Daasar and Jagannaatha Daasar.

In Maharashtra

Jnaana Devar, Naama Devar, Eka-Nathar, Sant Tuukaaraam and ViTTalar

It was later on of his life that Bhagavad Ramanuja while writing his commentary known as Geethaa Baashyam popularized the famous “Charama sLOkam” of Lord KrishNa who offered mOksham to all those who surrendered unto his feet (through what is known as Prapatti or SaraNaagathi)being unable to adopt any other means like Bhakti.

4. Unlike most of other devotional works that are in poetic form, the Gadhyams are in prose but are not by any means “prosaic”. Even a cursory reading of the Gadhyams would take our minds to unparalleled ecstasy and motivate us our eagerness (tvarai) to instantly aspire to

reach Godhead. But, reciting the Gadhyams with an understanding of the meanings would indeed be a rich and rewarding experience.

5. Bhagavad Ramanuja offered his SaraNaagathi through “SaraNaagathi Gadhyam” to Lord Ranganatha and Sri Ranga Naachiyaar during the “Serthi sEvai” on a Panguni Uttram day. This is a heart-rending piece in which he pours his heart out through SaraNaagathi Gadhyam at the feet of Divya Dampathis who instantly responded to him. The graphic supplication of Bhagavad Ramanuja and the reassuring response of Divya Dampathis - stand out as a great treasure for all SrivaishNavas. **These Gadhyams show us the quickest, surest, and simplest way of attaining mOksham – in other words securing “maximum benefit through minimum effort”!**

Bhagavad Ramanuja provides the following topics in “SaraNaagathi Gadhyam”

01. SaraNaagathi to Sri Lakshmi	10. Leela Vibhooti
02. Why this SaraNaagathi?	11. Invocations denoting the above qualities
03. Exposition of “NaaraayaNa”	12. SaraNaagathi
04. His Attributes	13. Prayer for purification
05. His Adornments	14. Prayer for being saved
06. His Weapons	15. The Desired End- Eternal Service
07. His Consorts	16. Prayer Answered
08. His Attendants	17. Lord’s Injunctions – How Prapanna is to spend his days
09. His VaikunTa	18. Assurance by the Lord



Chapter 3

Exemplary rectitude in Ramanuja Darsanam

In SrivaishNavam, we can see how both the predecessors and successors of Bhagavad Ramanuja maintained the highest standards of rectitude and compassion in personal life and how their Acharya Bhakti was unmatched.

We know that Bhagavad Ramanuja had 5 Acharyas:

1. Periya Nambi who administered Pancha Samskaarams to him at Madurantakam,
2. TirukkOshTiyur Nambi who taught him Rahasya meanings especially of Tirumantram,
3. Tirumaalai AaNDAan who taught him Bhagavad Vishayam through KaalakshEpam,
4. Tirumalai Nambi who taught him the essence of Srimad RamayaNam and
5. Tiruvaranga PerumaaL Araiyaar who taught him Divya Prabandams and Stotras.

We may perhaps add Tirukkachi Nambi through whom he got the famous 6 words from Sri Kaanchi Varadaraja PerumaaL with whom Nambi was on “speaking terms”

As for Sishyas, he had numerous Sishyas, most notable being Koorathaazhwan and Mudaliyaandaan whom he took to TirukkOshTiyur as daNDam and Pavitram, respectively.

We will see a few instances to illustrate this rectitude (one from his Acharya and one from his Sishya)

SrivaishNavam is unique in that it did not discriminate anyone based on caste, creed etc. and is compassionate to one and all.

Periya Nambi

Periya Nambi, a Brahmin performed the last rites to MaaranEri Nambi belonging to a lower caste.

When someone brought this to the notice of Bhagavad Ramanuja, he went straight to his Acharya, not for questioning **but to let the world know why he did it.**

Periya Nambi explained that he had not done anything that was prohibited or against what was practiced by great personalities. He asked –

*Did not Rama perform the last rites for JaTaayu, a mere bird a ceremony which he could not do for his own father Dsaratha? Am I greater than Rama and is MaranEri Nambi any lower than Jaaayu?

* Did not Dharmaputra, the personification of Dharma perform the last rites of Vidura of the 4th caste? Am I greater than Dharamaputra and is MaranEri Nambi any lower than Vidura?”

Among Sishyas, we know how Koortahaazhwaan lost his eyesight (Darsnam) for saving Ramanuja Darsanam.

Govinda

Here, we can see the Achaarya Bhakti of another Sishya of Ramanuja. He was Govinda, a cousin of Bhagavad Ramanuja (in his Poorva Asramam). Due to some quirk of fate, Govinda became a shaivite for some time and was living in Tiru KaaLahasti. He was brought back to the mainstream of SrivaishNavam by Periya Tirumalai Nambi and got him transformed him into an inveterate Bhaagavata. Govinda made his life’s mission to do impeccable service to

Periya Tirumalai Nambi. One day, he was making a bed for Nambi and was seen lying on it. Ramanuja saw this and was taken aback and referred the matter to Nambi.

Nambi: "Is it true that you were lying on my bed?"

Govindan: "Yes, Master. I am doing this daily"

Nambi: "Do you know that it is a sin to occupy the bed of the Acharya and what it will entail?"

Govindan: "Yes. I know. I will be consigned to hell"

Nambi: "Knowingly you committed this sin?"

Govindan: "Yes. I lie on the bed not for enjoying but to make sure that there is nothing on it (insect or dust) that might trouble my Acharya and affect his sleep. If in this process, I must go to hell, I do not mind it"

Bhagavad Ramanuja and Nambi were aghast at the depth of Acharya Bhakti of Govindan.

On another occasion, Ramanuja was shocked on seeing Govindan putting his hand into the mouth of a live poisonous snake and asked him why he did this risky job.

Govindan replied "I saw the snake writhing in pain as a thorn had pierced its tongue. I wanted to pluck out the thorn and relieve it from pain.

Ramanuja was astonished to see the compassion of Govinda even to a snake usually considered harmful for humans.

This is the kind of compassion that followers Ramanuja have imbibed.

These are but a few instances to illustrate the exemplary rectitude of SrivaishNavam in general and Ramanuja Darsanam in particular.



Chapter 4

3 LAMPS IGNITED BY 3 RAMANUJAS

The word “Ramanuja” means “Younger brother of Rama”

Though LakshmaNa is usually referred as the younger brother of Rama, Bharata and two other Ramanujas lit lamps in our Sampradayam.

- Bharata is the one younger brother of Rama
- Krishna himself is a younger brother of Balarama (as shown by Swami Desika in 13th *Sloka* of *Yatiraja Saptadi*)
- Acharya Ramanuja (*teekutra keerthi iramaananjan*)
- Let us enjoy how Swami Desika has enjoyed the 3 Lamps lit by these 3 Ramanujas.

Each one of them lit brilliant lamps to spread the light of Knowledge and devotion among us.

- Bharata’s lamp is *Paaduka Deepam*.
- KrishNa’s lamp is *Bhagavad Gita Deepam*.
- Bhagavad Ramanuja’s lamp is *Ramanuja Deepam*

1. Bharata’s lamp: Paaduka Deepam

Paadukaa sahasra Slokam 192. This is the 12th Sloka of 7th *Paddati* - “*AbhishEka Paddati*”

*snEhEna dEvi! Bhavateem vishayE abhishinchan, dvi sapta sankhya
bhuvanOdara deepa rEkhaam /*

*jaatam Raghootvahati vaagara vipra yOgaatantam tamisram aharat
Bharata: Prajaanaam //*

Meaning

When the world was immersed in darkness due to the setting of the Soorya (Sri Rama), the *Chakravarthi Tirumagan*, it was Bharata who lit the lamp in Kosala kingdom filling it with the oil in the form of Bhakti and dispelled the darkness.

Comments:

- The word “*deepa rEkha*” implies that the flame was slim and began to gain its brilliance only when Bharata ignited it with Bhakti as oil. Indirectly, this reveals that the brilliance of Bharata came to be known to the world only after Sri Rama went into exile.
- The word “*snEha*” means both “love” and “oil”. In the case of lamp, it is oil; in the case of Bharata, it is loving devotion or Bhakti. This is the lamp lit by Bharata.

2. KrishNa’s lamp “Bhagavad Gita Deepam”

This has reference to 89th *Sloka* of Swami Desika’s “*Dayaa Satakam*”

**Prabhoota vibhudat vishadparaNa kina Viswamjbaraa-
Paraapa nayanasa chalaath tvam avataarya lakshmee dharam /
Niraakritavatee DayE! Nigama souda deepa sriyaa
Vipaschita vigeetayaa Jagati Geetayaantam tama: //**

Meaning

“Oh! Daya Devi! To relieve the burden on earth, you made the consort of Lakshmi to incarnate as Lord KrishNa and arranged for lighting the lamp of Bhagavad Gita for dispelling the darkness of ignorance consuming the world”

Comments:

- *Paaduka Deepam* was depicted as the one that was lit at the centre of 14 worlds. Here, *Bhagavad Geeta Deepam* is described as “*nigama souda deepam*” meaning it the lamp lit on top of the mansion of the *Vedas* because it conveys in detail the inner meanings of *Vedas*.
 - While *Paaduka Deepam* dispelled the outer darkness, *Bhagavad Gita Deepam* may be considered as the one that dispels the inner darkness!
3. **Bhagavad Ramanuja’s lamp is Ramanuja Deepam.**

This is the lamp brought to light by Swami Vedanta Desika, in *Sloka 56* of “*Yatiraaja Saptadi*”.

*Niraa lOke lOke nirupati para snEha bharitO
Yati kshmaabruth deepO yati na kila jaajjvalyata iha /
Ahankaarat vaantam vijahati gatankaaram anaghaa:
Kudarkka vyaasoukam kumati mata paataaLa guharam //*

Meaning

Bhagavad Ramanuja himself is depicted as a lamp. If this lamp was not lit and shed its brilliant luster in this world, how people brainwashed by false philosophy of others get rid of the darkness contained in the caves of *Ahamkaara and Mamakaara*?

Comments:

For this *Ramanuja Deepam*, *Bhagavad Bhakti* is the oil as indicated by the words “*nirupati para snEha bharita:*”

--Bharata’s *Bhakti* was the oil for “*Paadukaa Deepam*”; *Bhagavad Bhakti* is here the oil for “*Ramanuja Deepam*”.

--Tituvarangattu Amudanaar in his “*Ramanuja Nootrantaadi*” says:

“*kaDal aLavaaya disai eTTinuLLum kali iruLe miDai taru kaalathu, iramaanujan mikka naan maraiyin suDar oliyil avv irulai turathilanEl*”

--Amudanaar says that Ramanuja with the help of the light of *Vedas* removed the darkness in the world. Swami Desika says Ramanuja himself is the lamp that dispelled this darkness.

Thus, through the “*Tiru uLLam*” of Swami Desika, we enjoyed the ever-shining lamps lit by the 3 Ramanujas.

(Based on an article by Vaikuntavaasi U.Ve. Vidwan Dindigul Ramaswami Iyengar Swami, published by “Sri Venkatesa Kainkarya Samiti”, Mylapore, Chennai)

Chapter 5

SARANAGATI GADHYAM OF BHAGAVAD RAMANUJA

In this SaraNaagati Gadhyam, Ramanuja prays that Lord Ranganatha himself should grant the desire to arise in the hearts of devotees, remove impediments in attaining the goal and grant the ultimate objective of mOksham as described in VaikunTa Gadhyam. He submitted all the three Gadhyams while having *Darsanam* of PerumaaL and Thaayaar in “*SErthi sEvai*” on a Panguni Utram day which also happens to be Thaayaar’s Tirunakshatram.

At the outset, he surrenders to Thaayaar and requests her to grant him the very desire to desire Prapatti and consequent service to the Divya Dampathis.

Thaayaar blesses him saying “Let it be so” (*astu tE and Tayaiva sampatsya tE*)

After thus getting Thaayaar’s blessings, he then submits his prayers to PerumaaL and proceeds to describe one by one -

- the physical features of PerumaaL (*Divya Mangala Vigramam*),
- the qualities (*Svarooa and Svabhaava GuNas*)
- Ornaments adorning him (*AabharaNam*)
- the weapons (*Aayudams*) that are like ornaments for him

Then he refers to other PiraaTTis like BhooDEvi, NeeLaa dEvi who are his other spouses.

- The description of the eternal servitors of the Divya Dampatis in *Sri VaikuNTam*
- The description of *Sri VaikuNTam* with its myriad excellences
- How the Divya Dampatis treat the lower worlds as their playground (*Leela Vibhuti*)

Then he describes the qualities like

- *Kaarunya* (Mercy, Feeling one with others in grief),
- *Souseelya* (Excellence of disposition),
- *Vaatsalya* (Love that ignores faults in others),
- *Oudaarya* (Feeling as if he is receiving while giving (Udaara),
- *Aiswarya* (Lordship, Mastery over everything),
- *Soundarya* (Bewitching beauty) etc.
- *Sarvaginatva* (His omniscience)

He then expresses how it is too much for him to ask for Lord’s grace being burdened with intolerable offences committed by him over innumerable births, which he continues to commit even now and will do so in future as well. He catalogues these offences into 3 categories namely

- ❖ Bhagavad Apachaaram,
- ❖ Bhaagavata Apachaaram and
- ❖ Achaarya Apachaaram (which he calls asahya Apachaaram being unable to enumerate it even).

He then specifically expresses his surrender by reciting “*Dvaya manta*” here.

He then proceeds to cite instances like how he saved those who surrendered to him like Vibheeshana to compel the Lord to grant grace to him.

He also requests *Bhagavaan* to forgive all his sins committed by mind, speech and action which were induced by *Vipareeta Jnaanam* (mistaken identity) caused by the association with body instead of the soul.

Then he quotes from *Bhagavad Gita* 3 *Slokas* in which the Lord had promised protection to those who surrender to him and requests *Bhagavaan* to grant him *Para-bhakti*, *Para-jnaanam* and *Parama-Bhakti*.

The Lord replies “So be it” (*Evam BhootOsi*) and says that out of infinite compassion, he would fulfill all desires of Ramanuja asking him not to entertain any doubts in this regard and remain for the rest of his life in *Sriranga KshEtram* constantly reciting “*Dvaya mantram*” (*Atra SrirangE Tvam Sukham Aaswa*)

If “*Seshatvam*” (being subordinate) could lead to “*Daasatvam*” (servitude) naturally , a question can arise: “Is servitude delectable?”

Ask Bhartruhari: He says in *Neeti Satakam* *SIOka* 58

Mounaan mooka: pravachana paTur VaatulO jalpakO vaa,

DhrishTa: PaarsvE vasati cha tadaa, dooratas cha apragalpa:/

Kshaantyaa Bheerur Yadi na sahatE praayasO na abhijaata:

sEva Dharma: paramagahanO yOginsaam api agamya://

The duty of service is most difficult, and it is beyond the comprehension of even the Yogins –

- If a servant is silent, he is called dumb
- If he talks, he is called talkative
- If he keeps close, he is said to be stubborn
- If he keeps away, he is said to be inefficient
- If he is submissive, he is deemed to be coward
- If he is uncompromising, he is said to be low born.

The answer is that this is applicable only to those masters who are also governed like us by *TriguNas*. But the Lord is made of a different mettle. His is “*sui generis*” made of absolute *Sattva guNa* not contaminated by *Rajas* and *Tamas*.

He has innumerable bunches of auspicious qualities as shown below called **SWARUPA NIRUPAKA DHARMAS AND NIRUPITA SWARUPA VISESHANAS** (Manifested qualities and Qualities that have become manifest). Sri Ramanuja ' has enumerated some of the outstanding qualities of ISWARA as follows:

SWARUPA NIRUPAKA DHARMAS

1. JNANATVA Omniscience
2. ANANDATVA Ever Joyous, Blissful
3. AMALATVA Blemish lessness
4. SATYATVA Firmness, Truthfulness
5. ANANTATVA Unlimited by Time, Space, Matter, Omnipresence

NIRUPITA SWARUPA VISESHANAS are:

- | | | |
|-----|----------------|--|
| 6. | GNANAM | Wisdom, Knowledge |
| 7. | BALAM | Strength, Supporting everything |
| 8. | AISWARYAM | Lordship, Mastery over everything |
| 9. | VEERYAM | Prowess |
| 10. | SAKTHI | Power, Energy |
| 11. | TEJAS | Splendor, Luster |
| 12. | SOUSEELYAM | Excellence of disposition |
| 13. | VATSALYAM | Love that ignores faults in others |
| 14. | MARDAVAM | Softness, compassion |
| 15. | ARJAVAM | Straightforwardness |
| 16. | SOUHARDHAM | Friendliness towards Bhaagavatas |
| 17. | SAMYAM | Not differentiating between high and low |
| 18. | KARUNYAM | Mercy, Feeling one with others in grief |
| 19. | MADURYAM | Sweetness, Being pleasant |
| 20. | GAMBHIRYAM | Majesty, Profundity, Greatness |
| 21. | AUDHARYAM | Feeling as if he is receiving while giving (<i>Udaara</i>) |
| 22. | CHADURYAM | Cleverness - winning over opponents |
| 23. | STAIRYAM | Steadiness, never forsaking Bhaktas |
| 24. | DHAIRYAM | Keeping up promises |
| 25. | SOURYAM | Heroism, Fearlessness |
| 26. | PARAKRAMAM | Valor in destroying evil |
| 27. | SATYA KAMAM | Benevolence - Desiring only good |
| 28. | SATYASANKALPAM | Benevolence in determination |
| 29. | KRITITVAM | All actions directed towards uplift of Bhaktas. |
| 30. | KRITAJNATVAM | Gratitude towards even the smallest, good acts |
- AND MANY MORE.

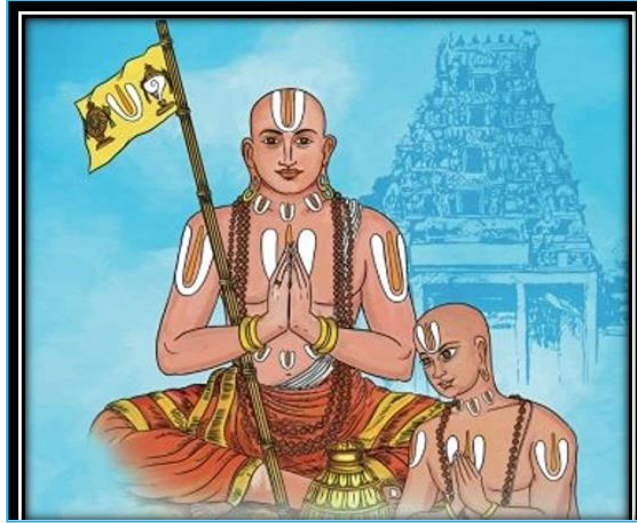
It is said that God himself does not know the number of auspicious qualities he has. Therefore, he is called "*AsankhyEya KalyaaNa GuNa GaNa*" - Numberless bunches of auspicious qualities. No dictionary can adequately enumerate his qualities. It is not because his qualities are exhausted but the dictionaries of *Saastras* have exhausted their vocabulary and exhausted themselves in enumerating the auspicious qualities of the Lord. Whatever qualities one speaks of the lord, it fits him but still falls short!

Serving such a one who is full of bunches of auspicious qualities (*asankhyEya kalyaaNa guNa gaNa*) and with devoid of all blemishes, would be wholly enjoyable here and would ensure our ideal goal in the hereafter.



A REVERENTIAL RAMANUJA 100!

S.CHITRA, BANGALORE

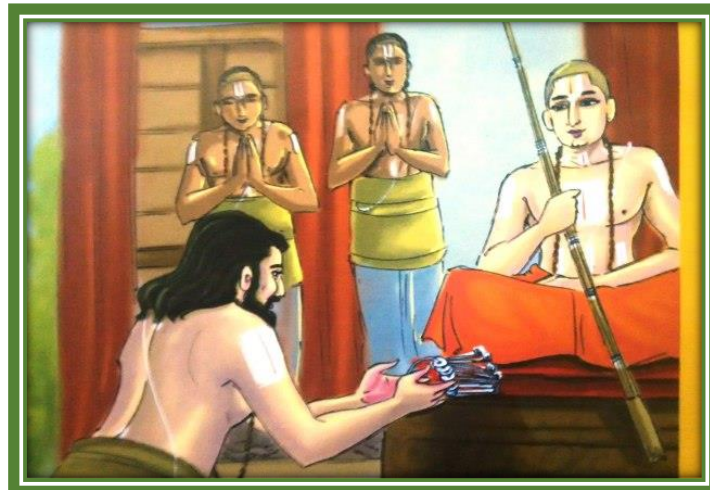


The divine outpourings of the twelve azhwars go under the name of 'Nalayira Divya Prabhandham.' The work by Thiruvarangathamudanar, called 'Iramanuja Nootrandhadi' forms the last part of this collective work (Charama Prabhandham). Interestingly, it was heard by the one on whom it was written thereby obtaining a 'seal of approval'. Further, this sacred work was authorised to be included under Divya Prabhandham by Sri Ramanuja himself.

AmudhanAr's devotion to AchArya RaamAnujA was equal to that of the unparalleled devotion that Madhuara Kavi AzhwAr had for Swamy NammAzhwAr.

Thiuvarangathu amudhanAr was previously known as periya kOil nambi. He was the official guardian of srI rangam temple and was doing purOhithyam (reading purANam, vEdha viNNappam, etc). Initially, he was not favourable towards Emperumanar's efforts to reform the activities in the temple.

Emperumanar engaged KurathAzhwAn to educate and guide Periya Koil nambi so that he would become fit to serve him. AzhwAn slowly made an impact and eventually one day periya kOil nambi desired to become the sishya of emperumAnAr. EmperumAnAr advised periya kOil nambi to accept AzhwAn as his AchArya since he was the one who reformed him. Periya kOil nambi then was named **amudhanAr** by emperumAnAr himself due to his classic ability to write nectarine poems in thamizh. Subsequently, amudhanAr developed profound attachment towards AzhwAn and emperumAnAr.



RamAnujA became sullen that such a great scholar (AmudhanAr) was stripped of his erstwhile major responsibilities and out of his spirit of compassion, went to the residence of one of his AchAryan ,ThiruvAranga PerumAL arayar .There , he pleaded his achAryan to grant Iyarpaa SrikOsam to him as boon(DhAnam). He requested his AchAryan not to recite the Iyarppaa thousand, which was his assigned duty. He instructed AmudhanAr on the recitation of Iyarppaaa and asked him to take over the recitation of this thousand from the Arayar. All the maryAdhayais for such kaimkaryam were deflected to Amudhanaar from that day onwards. Arayar recited all other isaippaa other than Iyarppaa. AmudhanAr was also put in charge of Iyarppaaa recitation at Sri RanganAyaki ThAyAr sannidhi.

AmudhanAr was moved by the dayA of RaamAnujA and composed the 108 paasurams of Sri RaamAnuja NooRRandhAthi and recited in front of NamperumAL.

On a SapthAvaraNam day, Lord RanganAthA asked RaamAnujA not to accompany Him on His Raaja Veedhis and stopped all vAdhyams and asked Sri VaishNavAs to recite the RaamAnuja NooRRandhAthi. From then on NooRRandhAthi is recited after Iyarppaa at PerumAL and ThAyAr sannidhis at the command of NamperumAL. AchArya RaamAnujA obeyed the wish of Lord RanganAthA and included the recital of NooRRandhAthi at the end of Iyarppaa recitation, just as KaNNinuNN SiRutthAmpu is recited at the end of Mudal Aayiram. Thus AmudhanAr is to AchArya RaamAnujA just as Madhura Kavi is to Swamy NammAzhwAr. The two prabhandhams by Madhura kavi and ThiruvArangattu AmudhanAr are like Naayaka rathnams adorning the gem necklace.

In Sri VaishNava sampradhAyam , AchAryan is recognized as the avathAra visesham of Sriman NaarAyaNan. Therefore, the worship of one's AchAryan is not different from that of EmperumAn. Such AchArya abhimAna nishtaaI is appreciated deeply. Madhura Kavi's sincere declaration was "**dhEvu maRRaRiyEn**" and AmudhanAr proclaimed thus:

" surakkum Thiruvum uNarvum solappuhil vaayamudham
parakkum iruvinaI paRraRavOdum patiyilULLIr ! uraikkinranan numakkiyan
aRancheeRum uRu kalyai thurakkum perumai RAAMAANUSAN YENRU SOLLUMINE "

சுரக்கும் திருவும் உணர்வும் சொல்புகில் வாயமுதம்
பரக்கும் இருவினை பற்றற வோடும் படியிலுள்ளீர்
உரைக்கின் றனனுமக் கியானறஞ் சீறும் உறுகலியைத்
துரக்கும் பெருமை இராமா னுசனென்று சொல்லுமினே.

Sri Vedanta Desikar makes a mention of the author and his work in his '*Prabhandha Saaram*' and eulogises thus:

**.....mun, bhoosurarakon thiruvArangatthamudanaar un ponnadi mel andadhiyaaha
potri pesiya narkalithurai nootthettu paattum pizhaiyaravey yenakkarul shey
penineeyey!**

In this verse, Desikar requests Sri Ramanuja to bless him to be able to recite the Noottrandadhi regularly, without a break. Such is the sanctity of this work!!!

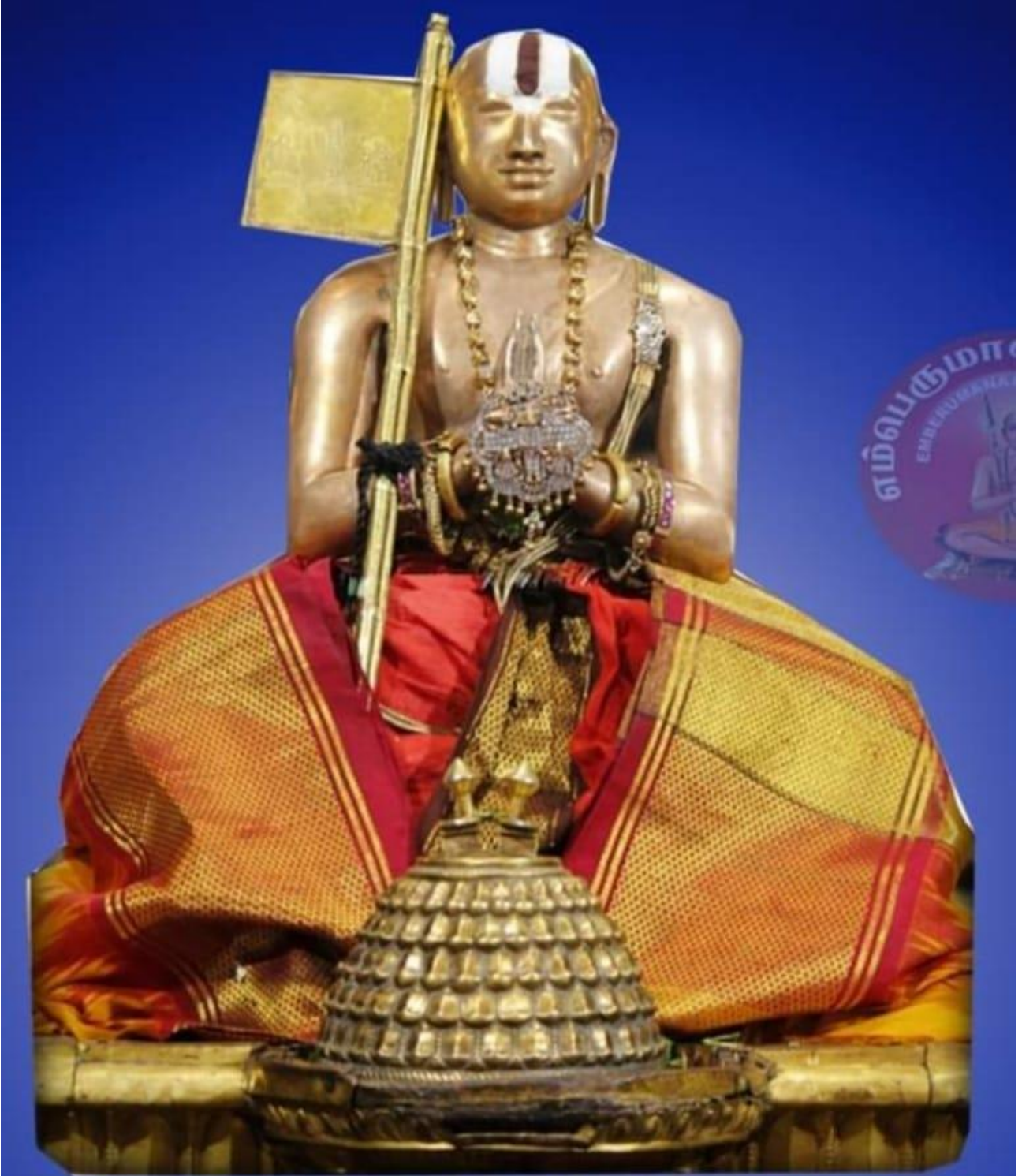
Works on Swami Ramanuja:

The resource books that provide an authentic representation on *Emperumanaar* are 'Yethiraja Sapthathi' by Vedanta Desika, 'Yethiraja Vimshati' by Manavala Maamuni and 'Yethiraja Vaibhavam' of Vaduhanambi. All these works pay tribute to Ramanuja for his contribution in developing Visishtadvaita Philosophy. He is esteemed as 'samsthaapana Acharya' of the concept of Lord Sriman Narayana being the supreme Lord and everything being subservient to Him.

Amudanaar's Noottrandhadhi has the name of Ramanuja etched in every stanza and he has raised it to the level of **Gayathri** – some people call it 'Prapanna Gayathri.' AmudhanAr was an expert in

thamizh and samskritham. This helped him present very stunning meanings for many pAsurams in aruLicheyal.

This prabhandham also establishes that the one who is fully focussed on AchAryan automatically has bhagavath sambandham (relationship with Bhagavan) and does not need to make any singular effort for the same. That is why all of our pUrvAchAryas asserted that we should always effusively depend on srI rAmAnujar's lotus feet to proceed towards prapatti.



ஸ்ரீ ராமானுஜர் ஸ்ரீ பெரும்புதூர்

A Jealous Teacher

Ramanuja excelled in school. Ramanuja had not yet completed all of his Vedanta teachings. He was looking for the appropriate guru'. Yadavaprakasha was one of the most renowned intellectuals of his time. Ramanuja was accepted as a student. Even though he became a student, he disliked the way the teacher instructed him. It would, of course, be inappropriate to criticize one's instructor. But, in Ramanuja's opinion, Yadavaprakasha was not correctly interpreting the passages. Ramanuja was torn between two options.

The teacher was discussing some difficult lines from the Chandogya Upanishad one day. The teacher's interpretation of the passage was pretty unsophisticated. Ramanuja explained how he interpreted the line. The teacher was enraged that the student had the audacity to disagree with him on a point.

But he was angry with him.

"Look here". You don't have to take any more classes if you're unhappy with the way I teach." The teacher expressed his dissatisfaction with the situation. Ramanuja walked away without saying anything. He had an excessive amount of admiration for his teacher.

Ramanuja was disliked by his classmates, who wished to get rid of him. The instructor and his students, including Govinda and Ramanuja, were all on their way to Varanasi on a trip. They were getting close to the Vindhya Mountains. When Yadava Prakasha and his other pupils plotted to assassinate Ramanuja when they were trekking through an impassable jungle, Govinda felt it and told his brother to flee for his life. As a result, Ramanuja departed.



Who Saved Ramanujacharya's Life?

The teacher and the other kids scoured the jungle anxiously for him. They assumed he'd been murdered by a wild animal and continued on their journey to Varanasi.

Ramanuja ran around aimlessly in the woods. Hunger and thirst were killing him.

A man and a lady emerged on the scene at that very moment. They were a couple of hunters. When they heard the boy's tale of misery, they were saddened. Ramanuja followed them south since they were also traveling south.

When they emerged from the woods, it had already been dark. They slept for the night at a decent location in the plain. The hunter's wife expressed her thirst sometime after midnight.

Ramanuja got up and began looking for water.

He went to a nearby pond and got some water. After sipping it, the hunter's wife asked for more.

It was nearly daylight when Ramanuja returned to the pond for more water. Ramanuja was taken aback when he found himself in a familiar setting of temple towers, coconut palms, and woodlands. He'd unintentionally returned to Kancheepuram!

He was perplexed as to how he had made it all the way from the Vindhyas in a single night.

He reasoned that it had to be the will of the Almighty. The hunter-couple who had followed him, he deduced, was none other than Lord Narayana and his spouse Lakshmi.

Ramanuja Lord, in the guise of Hunter, came to my rescue.

He dashed back to where the hunter-couple had been staying. They weren't there anymore.

Ramanuja was indebted to God.

He began carrying water from the pond for the worship of God Varadaraja on that day.

Ramanuja took it upon himself to bring the holy water every day.

Back to Guru

From Varanasi, Yadavaprakasha and his students returned to Kanchi. They feared that their nefarious plans had been exposed. They were shocked to learn that Ramanuja had returned safely. Ramanuja, on the other hand, remained unfazed and described the supernatural intervention that had allowed him to return to Kanchi in one night. Ramanuja was advised by the guru to return to him to continue his studies. As a result, Ramanuja's studentship was reinstated.



Treading the Trait Trail

- Practice the qualities of Acharya Ramanuja



Dr.Murali Santhanam, Bengaluru

Introduction: Lord Rama incarnated in the Treta Yuga. He showed the good traits one has to practice in one's life. Lakshmana (Rama's brother) was the Adishesha avatara. Lakshmana is the solid example for *Ananya Seshatvam and Bhagavad Kainkaryam*. He was through and through with Sri Rama both at Ayodhya and 14 year forest life (vanavasam). Poigai Azhwar in his Mudal Thiruvandadi – 53rd pasuram “*SenRAI kudaiyAm irundhAl singAsanamAm .. thirumARku aravu*”- has nicely brought out the various kainkaryam Adisheshan performs to the Perumal like umbrella, throne, sandals, soft mattress, lamp, beautiful dress. Similarly, Lakshmana served Lord Rama during Treta Yuga. In the Dwapara Yuga Adishesha took Balarama Avatara where he was always with Vishnu's Ninth incarnation - Sri Krishna. **For the benefit of all of us who are now in the Kali Yuga Jagadacharya Ramanuja took birth as Adishesha avatara. The Sanskrit word 'Ramanuja' itself means brother of Rama – Lakshmana.** Acharya Ramanuja lived from 1017 to 1137 AD – lived a full life of a human being – said to be 120 years in our Shastras. During his life time Acharya Ramanuja not only preached but also put them into practice (anushtanam) and led by example (so that his followers believe in what he says). To use management parlance he followed one of the important principles of a Leader – ‘Walk the Talk – Talk the Walk’. He was a living example. In this small write up some of his traits along with instances to prove that are being covered.

Important Traits:

1. Honouring the promise/commitment: Whatever activity/work Acharya Ramanuja undertook, he performed with total commitment. **When it comes to honouring of the promise, the example of fulfilling the three promises he gave to Yamunacharya (Swami Alavandar)** when the latter was just about to leave this mortal coil and reach Sri Vaikuntam can be seen. ALavandhAr had 3 unfulfilled desires viz:

(1) to write a commentary to VyAsa's Brahma Sutra as per Visishtadwaita philosophy (2) To create suitable memorials for VyAsa and ParAsara rishi who had laid the foundation for our tradition and (3) to write a befitting commentary on Nammalvar's great work Thiruvoimozhi.

(While Acharya Ramanuja fulfilled the first two promises by Himself - wrote the commentary for Brahma Sutra and Named Koorattazhwan's two sons as VyAsa and ParAsara – Acharya Ramanuja instructed his disciple Tirukkuruhai Piraan Pillaan to write the commentary for Tiruvoimozhi which he complied and popularly known as Aaraayirappadi)

2. Communication: Right Perception about a particular subject is the fundamental for effective communication. *There are three types of Jnaanam* - Yatharthha Jnaanam, Vipareeta Jnaanam and Anyathaa Jnaanam. Acharya Ramanuja used all the three in his works. All his commentaries followed the vedas faithfully and were true representation of the Vedas.

3. Optimism/Positive Attitude: Acharya Ramanuja was always optimistic and had 'never say die' approach. He was a true follower of the saying *'Attempts may be a failure but there should be no failure of attempts'*. His 18 attempts to meet his Guru Thirukoshtiyur Nambi to learn the secrets for attaining liberation (moksha) is one of the many examples.

4. Magnanimity/Sacrifice: One should be magnanimous in sharing whatever s/he has to whatever little extent s/he can. This also means sacrificing something for the sake of others. *Ramanuja taking Sanyasa for the sake of upliftment of the society is the greatest sacrifice he made for the benefit of large number of devotees who were in a confused state at that time. Similarly, disclosing the 'thirumantram' (the secret for a Jivatma to attain moksha) in public for the benefit of larger interest of lakhs of devotees even though his Guru had clearly told him that it should be kept confidential and if told in public He (Ramanuja) would go to hell stands out.*

5. Humility: Humility was the hall mark of Acharya Ramanuja. *He is always with hands in the posture of Namaste.* Despite a great scholar having in depth knowledge of Tamil and Sanskrit, author of many treatises and commentaries to various itihasa puranas, he was very humble and easily approachable by a common man. The event where his guru Srishaila Purna (Periya Tirumalai NAmbi) came down from Tirumala to show him the path to reach uphill to learn Ramayana brought in this trait in him. This trait was from Hanuman where he told Sita that there is no weaker person than him in Sugriva's army.

6. Delegation of Powers/Job Description: Acharya Ramanuja introduced the *various systems and procedures that are to be followed in the administration of temples*. He divided the whole work into smaller parts and said that each part shall be performed by one person. Till then, there were no clear cut processes defined for temple administration. Srirangam temple first implemented them and immediately all other Divya Desam temples followed the same. By creating separate divisions he also detailed the various works that each division was expected to do. *This is nothing but the modern day term 'Job Description'.*

7. Time Management: Acharya Ramanuja had amazing ability of Time Management. He was known to get up in the wee hours and retiring late at night without taking any break during the day hours. His schedule was so well set that after his personal aradhana to Lord Varadaraja in the morning, he used to visit and inspect Temple services, deliver lectures on the spiritual scriptures and also write books expounding the intricate Vedantic philosophies.

8. Empathy/Equanimity: Acharya Ramanuja opened the doors of the Lord to every single human being irrespective of caste, qualification or financial strength. *Empathy with every human being irrespective of their profession or birth as per their Karma is the key to harmonious living.* Acharya Ramanuja showed this quality by opening the doors of the Divyadesams to even cobblers and washermen. He cared for every soul created on this earth and constantly toiled for their upliftment.

He further stressed that as all beings are embodiment of God, they must be treated with kindness, affection and compassion. He brought amity among Hindus & Muslims by agreeing to marry the daughter of Delhi Sultan with Ramapriya (the presiding deity Cheluvanaraswamy at Melkote) and even performing the marriage as per Hindu tradition in presence of the Muslim ruler at Thirunarayanapuram (Melkote). Even today, that Muslim girl who wed the Lord is seen at the holy feet of the Lord.

None other than Swami Vivekananda praised Acharya Ramanuja and the Acharyas of the Ramanuja tradition for their broad-mindedness and inclusive approach. Ramanuja stands first to give a dignified name to the down-trodden, who

were called as untouchables. *He named them, at Melkote, as "Thirukkulathar" meaning descendants of Mahalakshmi like other so-called upper class people.*

9. **Conflict Resolution:** Acharya Ramanuja was very adept in conflict resolution. Various instances during his life time – while learning from his Guru Yadavaprakasha, differences of opinion with his wife in treatment of bhagavathas, differing views with the followers of advaita and other philosophies and streamlining the temple administration – exhibits this great quality.

Uyya Ore Vazhi Ramanujar Thiruvadi

Srimathe Ramanujaya Namaha



BHAGAVAD RAMANUJA'S OTHER NAMES



He is also known as

- | | |
|--|---|
| 1. Śrī Rāmānujāchārya, Great teacher | 11. 'Lakshmana Muni' by Tiruvaranga Perumal Arayar |
| 2. Godā grajar, Elder brother of Godha | 12. 'Sadagopan Ponnadi' by Tirumalaiyandan |
| 3. Thiruppavai Jeeyar, by Periya Nambias he was constantly reciting Tiruppaavai | 13. 'Sri Bashyakarar' by Kalaimagal on his complting "Sri Bhaashyam" |
| 4. Emperumānār "My Lord" by TirukoshTiyur Nambi | 14. 'DesiKendiran' by Tirupathi Thiruvenkatamudayan |
| 5. Lakshmana Muni | 15. 'Koil Annan' by Srivilliputhur Kothai Nachiyar: He presented to Perumaal Akkara ADIsail that Andal had promised but could not. Hence, He is called "Koil ANNan" because in those days elder brothers used to fulfill the wishes of their younger sisters. |
| 6. 'Ilayazhwar' Name given by Periya Thirumalai Nambi | |
| 7. Boodha-Puriser' by Sriperumbudur Adikesava Perumal | |
| 8. 'Am Mudalvan Evan' by Sri Alavandar | |
| 9. 'Ethirajar' and 'Ramanuja Muni' King of ascetics by Kanchi PeraruLaLa Perumal | |
| 10. 'Udayavar' "Our man' by Srirangam Periya Perumal | |

Source: e book of Anbil Ramaswamy



இராமானுஜர்
சிறப்பு இணைப்பு
தமிழ் பகுதி

ஸ்ரீமதே ராமானுஜாய நம:

ஸ்ரீதேசிகன் அருளிய எம்பெருமானார் விபவங்கள்

(ஸ்ரீ உ. வே. ஸ்ரீமுஷ்ணம் யாமுநாசாரியார், கோயம்புத்தூர்)

முன் குறிப்பு:- ராமானுஜ-அனுபவத்தில் திளைத்து நின்ற தேசிகன் ஸ்ரீராமானுஜவைபவம் பற்றி ஆங்காங்கே சாதித்துள்ளதைத் தொகுத்து இந்த கட்டுரை; ஸ்ரீராமானுஜரது ஸூக்திகளை ஸ்வாமி கையாள்வதை எடுத்து சொல்வதானால், ஆயிரம் பக்கம் போதாது; அதனால், அதை இங்கே எழுதப் போவதில்லை; அதை பின்னர் பார்க்கலாம்; இப்போது ராமானுஜ- திவ்ய-சரிதத்தின் சில பெருமைகள் மட்டும் ஸ்வாமி தேசிகன் வாயிலாக பார்க்கலாம்.

ஸ்ரீவேதாந்ததேசிகனின் உயிர் மூச்சு ஸ்ரீராமானுஜர்தான்; எந்த விஷயத்தை எடுத்தாலும், ஸ்ரீராமானுஜரை மேற்கோள் காண்பிக்காமல் இருக்க மாட்டார்;

அவரே தள்ளாத வயதான காலத்தில் சாதிக்கிறார் - “என் இளமை முழுவதும் இன்சுவை- அனுபவத்திலேயே மூழ்கி இருந்தேன்; ஆமாம்; ஸ்ரீராமானுஜரின் ஸ்ரீஸூக்தி-ரஸம் அனுபவித்தே இளமை ஓடி விட்டது (யதிப்ரவரபாரதீ-ரஸபரேண நீதம் வய:)” என்று.

வேறொரு இடத்தில் சாதிக்கிறார் - “இளமையில் ஒரே விஷயத்தையே மீண்டும் மீண்டும் அனுபவித்து, அதிலேயே பலபல விதமாகப் புதுமை கண்டு அனுபவித்து உகந்தேன்; அது ஸ்ரீராமானுஜரின் ஸூக்திகளின் அனுபவம் (நிர்விஷ்டம் யதிஸார்வபௌமவசஸாம் ஆவ்ருத்திபி: யௌவனம்)” என்கிறார்.

ஸ்வாமி தேசிகன் அருளிய ஸ்ரீமத் ரஹஸ்யத்ரயஸாரம் எனும் க்ரந்தத்தில் பதிமூன்று இடங்களில் எம்பெருமானாரது வைபவத்தைக் குறிக்கிறார்; (ஸ்ரீஸூக்திகளைக் கையாள்வதைக் கணக்காக்காமல் இது). சுமார் பதிமூன்று இடங்களில் ஸ்ரீராமானுஜரது சிஷ்ய-பரம்பரையினரின் திருநாமங்களை எடுத்து சாதிக்கிறார்; அந்த திருநாமங்கள் - ஈசாண்டான், எம்பார், அம்மாள், அப்புள்ளார், ஆச்சான், நஞ்சீயர், வங்கிபுரத்து நம்பி, பட்டர், கூரத்தாழ்வான், பெரியநம்பி, பிள்ளான் முதலியோர்.

இன்னும் பிற நூல்களில் பல நூறு விஷய-குறிப்புகள் உள்ளன; வடமொழி நூல்களில் பல நூற்றுக் கணக்கில் குறிப்புகள் உள்ளன.

இதில் தமிழ் நூல்களில் மட்டும் உள்ள ராமானுஜர் வைபவக் குறிப்புகளில்

சில மட்டும் பார்க்கலாம். ஸ்ரீதேசிகனின் வாக்குகளை மாற்றாமல் அப்படியே தருகிறேன்.

- தேசமேலாம் உகந்திடவே பெரும்பூதூரில்
சித்திரையில் ஆதிரை நாள் வந்து தோன்றி
காசினிமேல் வாதியரை வென்று அரங்கர்
கதியாக வாழ்ந்தருளும் எதிராசா - **ப்ரபந்தஸாரம்**
- எம்பெருமானார் திருக்கோட்டியூர் நம்பி ஸ்ரீபாதத்திலே
ரஹஸ்யார்த்தங்களை சிஷித்தார்; திருமாலையாண்டான்
ஸ்ரீபாதத்திலே திருவாய்மொழி கேட்டார்; ஆளவந்தாராழ்வார்
ஸ்ரீபாதத்திலே திருவாய்மொழியும் ஓதி ஸ்தோத்ராதிகளும் அருளிச்
செயலும் நல்வார்த்தைகளும் கேட்டருளினார்; திருமலை நம்பி
ஸ்ரீபாதத்திலே ஸ்ரீமத் ராமாயணம் கேட்டருளினார்; இவர்
ஸ்ரீபாதத்திலே ஆச்ரயித்த முதலிகளைத் தம் தாம்
ஸம்ப்ரதாயப்படிக்களிலே அறிந்து கொள்வது.” - **குருபரம்பராஸாரம்**
- “ஆளவந்தாருடைய நியோகத்தாலே (கட்டளையால்)
ஸ்ரீபாஷ்யகாரரை அங்கீகரித்த பூரணரான பெரிய நம்பி, அவரைத்
தமக்கு ஸப்ரஹ்மசாரிகளான திருக்கோட்டியூர் நம்பி பக்கல்
நியோகித்ததும் (கட்டளையிட்டதும்), பஹுப்ய: ச்ரோதவ்யம்
(பலரிடமிருந்து கேட்டறிய வேண்டும்) ... பார்த்து, சிஷ்யபூதரை
பஹுமுகமாகத் (சீடர்களை பல பேர் மூலமாக) திருத்த வேண்டும்
என்கிற அபிஸந்தியாலே (எண்ணத்தாலே) - **(ஸம்ப்ரதாய பரிசுத்தி)**
- வேண்டிற்றுச் செய்து திரிய அமையுமோ என்னில் அது இவனுக்கு
ஸ்வரூபம் அன்று’ என்று (ராமானுஜர்) அருளிச் செய்தபடியால்
- **சாஸ்த்ரீய நியமனாதிகாரம்**
- இவனுக்கு பரிஹரணீயங்கள் ஆனவற்றில் ராஜதாராபராதம் போலே,
பாகவதாபசாரம் பிரதானம் என்னுமிடத்தை பாஷ்யகாரர் அருளிச்
செய்தார் (விலக்க வேண்டியதில் மிக முக்கியமானது
பாகவத-அபசாரம்) - **அபராத-பரிஹாராதிகாரம்**
- ஆழ்வான் அந்திமதசையிலே விடாயிலே நாக்கொட்டி எம்பெருமானார்
திருவடிகளைப் பிடிக்க, இவர் அப்போது ஆழ்வான் செவியிலே
த்வயத்தை அருளிச் செய்ய “இப்பேறு நமக்கு வருகை அரிது; நாம்
என் செய்யக் கடவோம்?” என்று அப்போது ஸேவித்திருந்த முதலிகள்

கலங்க, இவர்கள் அபிப்ராயத்தை திருவுள்ளம் பற்றி, “ஆழ்வான் ப்ரக்ருதி அறியீர்களோ? இவ்வவஸ்தையில் இவருக்கு இது கர்ப்பூரத்தையும் கண்டசர்க்கரையும் (நாவிலே) இட்டமாத்ரம் அன்றோ? நாம் இது உபாயத்துக்கு பரிகரமாக செய்தோம் அல்லோம்” என்று அருளிச் செய்ய, முதலிகள் தெளிந்து நிர்பரர் ஆனார்கள்

- நிர்யானாதிகாரம்

- எம்பெருமானைச் சொன்னவிடத்திலே பிராட்டியையும் சொல்லிற்றாம் என்று தொடக்கி உடையவர் அருளிச்செய்த வார்த்தையை ஆச்சான் பக்கலிலே கேட்டு நஞ்சீயர் ஸங்க்ரஹித்தார்

- ஸித்தோபாயசோதனாதிகாரம்

- பாஷ்யகாரரும் உபாயநிஷ்டையை சிறியகத்யத்திலும் பெரியகத்யத்திலும் அருளிச் செய்து, ஸ்ரீவைகுண்டகத்யத்திலும் அனுஸந்தானவிசேஷத்தை ... அருளிச் செய்தார்; இப் ப்ரபன்னனுக்கு ‘பூசித்தும் போக்கினேன் போது’ என்கிற பூஜாவிசேஷத்தை நித்யத்திலே அருளிச் செய்தார் - ஸாத்யோபாய-சோதனாதிகாரம்

- “இரு முப்போழுதேத்தி” என்ற பாசுரத்துக்கு விவக்ஷிதமாக ஆசார்யர்கள் வ்யாக்யானம் பண்ணின காலவிபாகத்தை பாஷ்யகாரர் அருளிச்செய்யக் கேட்டு வங்கீபுரத்து நம்பி நித்யத்திலே ஸங்க்ரஹித்தார்; இப்படி பெரியஜீயர் உள்ளிட்டார் நித்யங்களிலும் கண்டு கொள்வது - ஸாத்யோபாய-சோதனாதிகாரம்

- திருமந்த்ரம் ஆத்மநிவேதனபரம் என்னுமிடத்தை நித்யத்திலே “மூலமந்த்ரேண ஸ்வாத்மானம் தேவாய நிவேத்ய” என்று அருளிச் செய்தார்; ஸ்ரீவைகுண்டகத்யத்திலும், “ஸ்ரீமதா மூலமந்த்ரேண ஸ்வாத்மானம் பகவதே நிவேதயேத்” என்று இவ்வர்த்தம் தர்சிதம்

- மூலமந்த்ராதிகாரம்

- இம்மந்த்ர(த்வய)பிரபாவத்தை “யேன கேநாபி ப்ரகாரேண த்வயவக்தா த்வம்” என்று மந்த்ராந்தரங்கள் தம்மில் வ்யாவ்ருத்தி தோற்ற அருளிச் செய்தார். - த்வயாதிகாரம்

- ஹவிர்நிவேதனத்திலும் ஸ்ரீபாஷ்யகாரர் “சாஸ்த்ராவிருத்தானி ஸம்ப்ருத்ய” என்று அருளிச் செய்தார். (பெருமானுக்கு தளிகை ஸமர்ப்பணம் செய்யும்போதும் சாஸ்த்ரத்துக்கு விரோதம் இல்லாத

பொருட்களை எடுத்து வைத்துக்கொண்டு” என்றே எம்பெருமானார் நித்யத்தில் அருளினார்).
- சரமஸ்லோகாதிகாரம்

- ஸ்ரீபாஷ்யகாரர் அருளிச் செய்தபடியே தத்தத்தேவதாசரீரகனாக பரமாத்மாவை அனுஸந்தித்துக்கொண்டு - சரமஸ்லோகாதிகாரம்
- பாஷ்யகாரஸம்ப்ரதாயத்திலுள்ள குலங்கள் எல்லாம் இன்றறுதியாக ஸ்வஸூத்ரோக்தம் ஆனபடியே விவாஹ-உபநயனாதிகள் அனுஷ்டிக்கவும் காணாநின்றோம்; பெரியநம்பி முதலான பரமாசார்யர்களும் ஸூத்ரங்களில் படியே யஜ்ஞாதிகள் பண்ணினார்கள் - சரமஸ்லோகாதிகாரம்
- பாஷ்யகாரர் அந்திமதசையிலும் வருந்தி எழுந்திருந்து ஸந்த்யாகாலத்திலே ஜலாஞ்சலி-ப்ரக்ஷேபம் பண்ணி அருளினார் - சரமஸ்லோகாதிகாரம்
- அடற்புள்ளரசினும் அந்தணர் மாட்டினும் இன்னமுதக் கடற்பள்ளி தன்னிலும் காவிரியுள்ளம் உகந்தபிரான் இடைப்பிள்ளையாகி உரைத்தது உரைக்கும் எதிவரனார் மடைப்பள்ளி வந்த மணம் எங்கள் வார்த்தையுள் மன்னியதே - பரமபதஸோபானம்
- அந்திம-தசாவதியாக அத்யந்த-அவஹிதராய்க் கொண்டு ஸதாசார-அனுபாலனம் பண்ணின (கடைசிநிலை வரை மிக கவனத்துடன் ஆசார- அனுஷ்டானம் கடைப்பிடித்த) ஸ்ரீபாஷ்யகாரருடைய அனுஷ்டானத்தாலே ஸித்தம். - ஸம்ப்ரதாயபரிசுத்தி
- ஆகாரத்து இருவகையாம் நன்றும் தீதும் அருமறை கொண்டு எதிராசர் இவை மொழிந்தார். - ஆகாரநியமம்
- முத்திதரும் எதிராசர் பொன்னடிக்கே மொழிந்த அமுதர் பாடல் நூறும் எட்டும் - ப்ரபந்தசாரம்
- ஒரு மலையில் நின்றும் ஒரு மலையிலே தாவும் ஸிம்ஹசரீரத்தில் ஜந்துக்களைப் போலே பாஷ்யகாரர் ஸம்ஸார-லங்கனம் (ஸம்ஸாரத்தைத் தாண்ட) பண்ண, அவரோடு உண்டான குடல் துவக்காலே நாம் உத்தீர்ணர் ஆவுதோம் என்று முதலியாண்டான் அருளிச் செய்த பாசரம். - அதிகாரிவிபாகாதிகாரம்

- எம்பெருமானார் திருநாட்டுக்கு எழுந்தருளுகிறபோது அருளிய வார்த்தைகள் (நிறைய இருப்பதால் இங்கே எழுதவில்லை; குருபரம்பரையில் காணவும்) - சாஸ்திரீயநியமனாதிகாரம்
- ஸ்ரீ பாஷ்யகாராதிகள் சரணாகதியை அநுஷ்டித்தும் உபதேச பரம்பரையிலே வைத்தும் அருளினார்கள் - சித்தோபாய சோதனாதிகாரம்
- ஸ்ரீ பாஷ்யகாரருடைய சிஷ்ய-ஸம்பந்தாயங்களில் ஒன்றிலும் அர்த்தவிரோத மில்லை; வாக்ய யோஜனா பேதமே உள்ளது; சோராபராதத்தை மாண்டவ்யன் பக்கல் ஆரோபித்தாற்போல, ஸ்வேச்சைக்கு அணுகுணமாக அநிபுணர் சொல்லுமது வக்தாக்களுக்கே தோஷமாம். - ஸம்பந்தாய பரிசுத்தி

இவை முதலாக பல உள்ளன. எம்பெருமானார் பேரருளாளனுக்கு தீர்த்தம் ஸமர்ப்பணம் செய்தது, கொங்குப் பிராட்டி வைபவம் முதலியவை வடமொழி நூல்களில் உள்ளன.

ஸ்ரீமதே நிகமாந்த மஹாதேசியாய நம:

ஸ்ரீ உ. வே. ஸ்ரீ முஷ்ணம் யாமுநாசார்யார் ப்ருக்தம் ஸ்ரீமுஷ்ணம் ஸ்ரீமத் ஆண்டவனுடைய பூர்வாஸ்ரம குமாரர்; ந்யாயம், வ்யாகரணம் படித்து ஸ்ரீமத் ஆண்டவன் ஸந்நிதியில் காலக்ஷேபம் செய்தார்; கோவையில் பெருமாள் ஸந்நிதியில் கைங்கர்யம்; சிறப்பாக ஸம்பந்தாய ஸேவை செய்து வருகிறார்.



ஸ்வாமி தற்சமயம் ஸ்ரீரங்கம் ஸ்ரீமத் ஆண்டவன் ஆஸ்ரமித்தின்
(பெரியாஸ்ரமம்)12வது பீடாதிபதியாய் திகழ்கிறார்

இராமானுஜன் செய்த அற்புதம்

(மேல்மா. L. வேணுகோபாலன், சென்னை - 600033)

“தற்கச் சமணரும் சாக்கிய பேய்களும், தாழ் சடையோன்
சொற்கற்ற சோம்பரும், சூனிய வாதரும், நான் மறையும்
நிற்கக் குறும்பு செய் நீசரும் மாண்டனர் நீணிலத்தே,
பொற் கற்பகம், எம் ராமானுசன் முனி போந்த பின்னே. “

- (இராமானுச நூற்றந்தாதி - 99)

பொருள் : பொன்னால் ஆன கேட்பதைக் கொடுக்கும் கற்பக மரமான எம்முடைய ராமானுஜ முனி இந்த பூமியில் அவதரித்த உடன், வாதம் செய்வதில் வல்லவர்களான சமணர்களும் (ஜைனர்களும்), பேய் போன்று பிடித்ததை விடாத புத்த மதம் சார்ந்தவர்களும், சிவன் சொல்லான சிவ ஆகமம் கற்ற சோம்பரும், உலகம் மாயை என வாதிடுபவர்களும், மற்றும் நான்கு வேதங்களையும் ஏற்று, ஆனால் குறும்புடன் அந்த வேதக் கருத்துக்கு பொய்யாகப் பொருள் சொல்லும் நீசர்களும் மாண்டனர்.

இன்றைக்கு 1006 ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் பாஷ்யகாரர் என புகழப் படும் ஸ்வாமி ராமானுஜர் இந்த பூமியில் அவதரித்தார். 1500 ஆண்டுகளுக்கு முன்னால், நம் சனாதன தர்மத்துக்கு பௌத்த மத, சமண மத பண்டிதர்களால், பெரும் எதிர்ப்பு தோன்றியது.

ஏழாம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த குமாரில பட்டர், ஆதி சங்கரர் முதலானவர்களில் இருந்து, பத்தாண்டாம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த உதயனாசாரியர் வரை, பல மஹான்கள், தங்கள் வாதத் திறமையால், சமண, பௌத்தர்களை எதிர்த்து நம் சனாதன வைதீக தர்மத்தை நிலை நாட்ட பெரும் பாடு பட்டு வந்தனர்.

ஆனாலும், அந்த மதங்கள் இரண்டும் முழுவதுமாக செயல் இழந்து விடவில்லை என்பதற்கு பத்தாம் நூற்றாண்டில் உண்டான “தத்வ சங்கரஹம் “ என்னும் பௌத்த நூலே சான்று.

பத்தாம் நூற்றாண்டுக்குப் பிறகு, அதாவது, ஸ்ரீராமானுஜர் காலத்துக்குப் பிறகு, பிற சமய நூல்கள் ஒன்றும் வெளி வரவில்லை எனத் தெரிகிறது. எனவே, வைதீக மத ஸ்தாபனம் முழுவதுமாக நிலை பெற்றது, ஸ்ரீ ராமானுஜரால் தான் என்பதை நாம் தெளிவாக அறிய முடியும். அது ஸ்ரீராமானுஜர் செய்த அற்புதமே எனலாம்.

ஆதி சங்கரர் காலத்துக்கு முன், நம் வைதீக மதம் மிகவும் தாழ்ந்த நிலையில் இருந்தது. அதனை மீட்க, சங்கரரும், பௌத்தர்கள் சொன்னதையே, அதே அர்த்தம் தான் வேதத்திலும் உள்ளது என்று சொல்லி, அதனை தன் சித்தாந்தமாக சாதித்தார். அதன் மூலம் வேதத்தினை காப்பாற்ற முயன்று, அதில் வெற்றியும் பெற்றார்.

பௌத்த மதத்துக்கும், நம் வைதீக மதத்துக்கும் உள்ள முக்கிய வேறுபாடு “ப்ரம்மம் பற்றிய வாதம் “ ஒன்றே. இந்த உலகம் ப்ரம்மத்தினில் இருந்து தோன்றி, அதன் இடத்தே நிலைத்து, அதனிடமே ஒடுங்குகிறது என்பது ஸனாதன வைதீக மதம்.

ஆனால், இந்த ப்ரம்ம தத்துவத்தை எதிர்ப்பது தான் பௌத்தர்களின் வாதம். பௌத்தர்களின் கருத்தை ஒட்டியே, அத்வைதிகள், “ப்ரம்மம் ஒன்று தான் உண்மை. ஈஸ்வரன் என்ற ஒரு உண்மையான பொருளே கிடையாது. உலகில் படைப்பு, அழிவு என்பதெல்லாம் பொய். அது மாயை. பொய்யான உலகை படைப்பதும், காப்பதும், அழிப்பதும் எவ்வாறு முடியும். இதுவே அத்வைதத்தின் சாரம் என்றனர். புத்த மதமும் இந்த கருத்தினை ஒட்டியே உள்ளது.

அதனால் தான், ஸ்ரீ சங்கரருக்கும், ஸ்ரீ ராமானுஜருக்கும் இடையில் தோன்றிய “பாஸ்கரர் “ என்னும் வேதாந்தி தன் பாஷ்யத்தில், அத்வைத தத்துவத்தினை, வைதீக வேஷத்தில் இருக்கும்

ஒரு புத்த மத சாரம் என்றும், அத்வைதிகளை, வைதீக வேஷத்தில் உள்ள பௌத்தர்கள் என்றும் கூறியுள்ளார்.

12 ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த ஸ்ரீ ஹர்ஷன் என்னும் அத்வைதி, “கண்டன கண்ட காத்யம்” என்னும் தன் நூலில், வைதீக வேஷத்தில் உள்ள பௌத்தன் போன்று, அக்கால அத்வைதிகளையும், பௌத்தர்களையும் ஒரே நிலையில் வைத்து. ப்ரம்ம/ஈஸ்வர தத்துவத்தையும், அதைத் தழுவின ஆஸ்திக நூல்களையும் தகர்த்து எறிய முற்பட்டான்.

ஸ்வாமி தேசிகனின், சம காலத்தவரான வித்யாரண்யர் என்னும் அத்வைதி, ஸ்ரீஹர்ஷனை புற மதத்தவன் என்றும், அவன் நூல் ஏற்க தகாதது என்றும் தன் ‘சங்கர விஜயம்’ என்னும் நூலில் கூறியுள்ளார். ஆனால், இக்கால அத்வைதிகள், ஸ்ரீ ஹர்ஷன் நூலை கைவிடாமல், அந்த நூலில் சொல்லப்பட்ட கருத்துகளை தங்கள் சித்தாந்தத்தை சேர்ந்ததாக பாவிக்கும் நிலையில் உள்ளது வேதனை தரும் விஷயம்.

ஆதி சங்கரர் பகவானது கல்யாண குணங்களைப் போற்றி, பல வகை ஸ்தோத்ரங்களை அருளி உள்ளார். ஆதி சங்கரரின் சித்தாந்தமும், பிற்காலத்தில் வந்த அத்வைதிகளின் சித்தாந்தமும் வெவ்வேறானவை என்பதை நடுநிலையில் உள்ள பண்டிதர்கள் ஏற்பார்கள்.

வேத மந்திர வாக்யங்கள் சில ப்ரஹ்மமும், ஜீவாத்மாவும் ஒன்றே எனக் கூறுகின்றன. இதனை “அபேத ஸ்ருதி வாக்யங்கள்” என்பர்.

சில வேத வாக்யங்கள் – ஜீவாத்மா வேறு, பரமாத்மா வேறு எனக் கூறுகின்றன. இதனை “பேத ஸ்ருதி வாக்யங்கள்” என்பர்.

சில வேத வாக்யங்கள், ப்ரமத்துக்கு குணங்கள் உண்டு என்கின்றன. இதனை “ஸுகுண ஸ்ருதி வாக்யங்கள்” என்பர்.

சில வேத வாக்யங்கள், ப்ரம்மத்துக்கு குணங்கள் கிடையாது என்கின்றன. இதனை “நிர்குண ஸ்ருதி வாக்யங்கள்” என்பர்.

சில வேத வாக்யங்கள், அந்தர்யாமி எது என்பதை தெளிவித்து “பேத ஸ்ருதி வாக்யங்கள், அபேத ஸ்ருதி வாக்யங்கள் இவை இரண்டிலும் உள்ள கருத்துகளை ஊர்ஜிதப் படுத்தும் வாக்யங்களாக உள்ளன. அவை “கடக ஸ்ருதி வாக்யங்கள்”.

அத்வைத சித்தாந்தம், அபேத ஸ்ருதி வாக்யங்களே முக்கியம். மற்றைய வேத வாக்யங்கள், ப்ரமாணத்துக்கு உகந்தது அல்ல, அவை ஒதுக்கப் பட வேண்டியவை என்று கொள்ளப் பட்டு உண்டாக்கப்பட்ட சித்தாந்தம். இதை நிறுவியவர் ஆதி சங்கரர்.

த்வைத சித்தாந்தம், பேத ஸ்ருதி வாக்யங்களே முக்கியம், மற்றைய வேத வாக்யங்கள் ஒதுக்கப் பட வேண்டியவை என்று கருதி உண்டாக்கப் பட்ட சித்தாந்தம். இதை நிறுவியவர் மத்வர்.

வேத வாக்யங்கள் ஒன்றுக்கொன்று முரணாக இருந்தாலும், எந்த வேத வாக்யங்களும் ஒதுக்கப் பட வேண்டியவை அல்ல. எல்லா வேத வாக்யங்களும் ஒப்புக் கொள்ளக் கூடியவையே. வேத வாக்யங்கள் சிலவற்றை ஒப்புக் கொள்ளாமல், அத்தகைய வேத வாக்யங்கள் ப்ரமாணம் / சான்று ஆகாது என ஒதுக்கப் பட்டால், வேதத்தில் சில பகுதி தேவை அற்றது என்று கருதப் பட்டு அது நாத்திக வாதத்தில் தான் முடியும்.

தவிர, இந்த இந்த வேத வாக்யங்கள் ஒதுக்கப் பட வேண்டியவை, இவைகள் ஒப்புக் கொள்ளப் பட வேண்டியவை என்பதை தீர்மானிப்பதற்கு தேவையான கோட்பாடுகளை, வரைமுறைகளை, வேதத்தை தொகுத்த வேத வ்யாசரோ, அல்லது வேத மந்திரங்களைக் கண்ட ரிஷிகளோ, சொன்னதாக எங்கும், எதிலும் குறிப்பிடப் படவில்லை.

எனவே, வேத வாக்யங்கள் எதையும் ஒதுக்காமல், முரண் பட்ட வேத வாக்யங்களுக்கு வேதங்களில் சொல்லப் பட்ட வாக்யங்களையே துணையாகக் கொண்டு அத்தகைய முரண்பாடுகளை களைந்து பொருள் கொள்ள வேண்டும்.

மேலும் சான்றுகள் தேவையானால், உப ப்ரும்மணங்கள் எனப்படும் இதிஹாச, புராண, ஆகம சாஸ்த்ரங்கள், ஆழ்வார் அருளிச் செயல்களின் துணை கொண்டு பொருள் கொள்ளப் பட வேண்டும்.

இப்படியாக, மேற்சொன்ன வகையில் எந்த வேத வாக்யத்துக்கும் முரண்படாமல், எல்லோராலும் ஒப்புக்கொள்ளும் வகையில், வேத வாக்யங்களை “சமன் படுத்தி” (ஸமஞ்ஜஸப் படுத்தி) சித்தாந்தத்தை உண்டாக்கியவர், ஸ்ரீ ராமானுஜர். அவர் சித்தாந்தத்தை “எம்பெருமானார் தர்சனம், ராமானுஜ தர்சனம், விசிஷ்டாத்வைதம்” என்று பலப் பெயர்களால் பெரியோர்கள் அழைப்பார்கள்.

“எம்பெருமானார் தர்சனம்” எனப்படும் ஸ்ரீராமானுஜரின் சித்தாந்தம், அத்திகிரி அருளாளன், காஞ்சி தேவப் பெருமாள் தந்த ஆறு வார்த்தைகளின் அடிப்படையில் அமைந்தது. அவை :

“அஹம் ஏவ பர தத்வம்” - நான் ஒருவனே பர தத்துவம் / பர ப்ரம்மம் / பரமாத்மா

“தர்சனம் பேத ஏவ ச” - ஜீவாத்மக்களிடம் இருந்து பரமாத்மா வேறு பட்டவன்.

“உபாயேஷா ப்ரப்த்தி ஸ்யாத்” - இறைவனிடம் சரணாகதியே முக்திக்கு ஒரே வழி.

“அந்திம ஸ்ருதி வர்ஜனம்” - இறைவன் திரு அடியை சேர்ந்தார்க்கு, மரணகால நினைவு பற்றி கவலை வேண்டாம்.

“தேஹ அவஸாநே முக்தி ஸ்யாத்” - உடல் சாய்ந்த பிறகே முக்தி கிடைக்கும்

“பூர்ணாசாரிய ஸமாஸ்ரயேத்” - பெரிய நம்பியை ஆசாரியராகப் பற்றுக

அதன் படி, ஸ்ரீ ராமானுஜர், ப்ரம்மம் வேறு; ஜீவாத்மா வேறு என்ற தத்துவத்தை, வேதத்தில் சொல்லப் பட்ட மந்திர வாக்யங்களைக் கொண்டு ஸ்தாபித்து, அதே சமயத்தில், ஜீவனும், ப்ரம்மமும் ஒன்றே எனக் கூறும் வேத வாக்யங்களுக்கு முரண் இல்லாமல் விளக்கம் இட்டு தம் சித்தாந்தத்தை நிறுவினார்.

எப்படி என்றால், இந்த உடலுக்கும், உள் இருந்து இயங்க வைக்கும் ஆத்மாவுக்கும் உள்ள தொடர்பு போல், இந்த ஜீவாத்மாவுக்கும், பரமாத்மாவுக்கும் உள்ள தொடர்பு. அதாவது, ஜீவாத்மாவுக்கு, இந்த உடல் எனப் படும் சரீரம் தான் மேல் கூடு. அது போல, இந்த பரமாத்மாவுக்கு, ஜீவாத்மா தான் சரீரம். ஜீவாத்மாவின் உள்ளே, அந்தர்யாமியாய் உறைகிறான் பரமாத்மா.

சரீரத்திலிருந்து ஜீவாத்மா பிரிந்தால், அந்த உடல் இறந்ததாக கருதப் படும். அதனால் சரீரத்துடன் இருக்கும் ஜீவாத்மா ஒன்றாகவே காட்சி அளிக்கிறது. அதே போல் ஜீவாத்மாவுக்கு உள் இருக்கும், பரமாத்மா ஒன்றாகவே உணரப் படுகிறது. அதனால், ஜீவனும் பரமனும் இரண்டல்ல; ஒன்றே என்ற தத்துவம் புரிபடுகிறது. அதே போல உடல் வேறு; உயிரான ஜீவன் வேறு என்று அறியப் படுவது போல், ஜீவனும், பரமனும் வேறு, வேறு என்ற தத்துவமும் வேதத்தில் சொல்லப் பட்ட வாக்யங்களுக்கு முரண்பாடு இல்லாமல் பொருத்தி பொருள் கொள்ள முடிகிறது.

இன்னொரு வேத வாக்யிய விளக்கம் : ப்ரம்மம் நிர்குணமானது. குணங்கள் அற்றது என்ற வேத வாக்யமும், ப்ரம்மம் பலவித கல்யாண குணங்களைக் கொண்டது எனப்படும் வேத வாக்யமும், ஒன்றுகொன்று முரண்பாடு இல்லாமல் பொருத்தி பொருள் கொள்ள முடியும். எப்படி என்றால். நிர்குணம் என்னும் பதத்துக்கு, குணங்கள் அற்றது என பொருள் கொள்ளாமல், தோஷமுள்ள குணங்கள் அற்றது என விரித்து, இலக்கணத்துக்கு உட்பட்டு பொருள் கொள்ள முடியும். அப்படி பொருள் கொண்டால், முரண்பட்ட இரு வேத வாக்யங்களும் சமன் படுத்தப் படும்.

இப்படி பூர்வ சித்தாந்தத்தில் எடுத்து ஆளப் பட்ட அனைத்து வேத வாக்யங்களுக்கும், தன் வழியில், இலக்கணத்தையும், வரையறையையும் மீறாமல், வியாசர் அருளிய ப்ரம்ம சூத்ரத்திற்கு, பாஷ்யம் இட்டு அருளினார் ஸ்ரீ ராமானுஜர். அவர் விளக்கத்தைக் கொண்டாடி, சரஸ்வதி தேவியே அந்த விரிவுரைக்கு “ஸ்ரீ பாஷ்யம் “ எனப் பெயர் சூட்டினாள். மற்ற சித்தாந்த பாஷ்யங்கள் அனைத்தும் அந்த அந்த சித்தாந்த ஸ்தாபகர் பெயரையே கொண்டுள்ளது. உதாரணமாக, சங்கர பாஷ்யம், மத்வ பாஷ்யம்.

இவ்வாறாக, அனைத்து வேத வாக்யங்களும் குறிக்கும் பர ப்ரம்மம், ஸ்ரீமன் நாராயணன் ஒருவனே. அவனே அனைத்துக்கும் காரணம். அவன் ஒருவனை அறிந்து, அவன் திருவடிகளை சரணம் அடைந்தால், எல்லா பாபங்களும் அழிந்து, முக்தி அடைய முடியும் என்னும் அற்புத நெறியை உலகுக்கு அளித்து, நல் வழி காட்டியவர் ஸ்ரீ ராமானுஜர்.

“ பார்த்தான் அறு சமயங்கள் பதைப்ப, இப்பார் முழுதும்
போர்த்தான் புகழ் கொண்டு, புன்மையினேன் இடைத் தான் புகுந்து
தீர்த்தான் இரு வினை தீர்த்து அரங்கன் செய்ய தாளிணையோடு
ஆர்த்தான் இவை எம் இராமானுசன் செய்யும் அற்புதமே “ (இராம. நூற்றந்தாதி 52)

அவர் காட்டிய வழியில், நாமும் வாழ, நம் ஆசார்யன் திருவருளைப் ப்ரார்த்திப்போம்.

|| சுபமஸ்து ||



ஸ்ரீ ராமானுஜர் திருநாராயணபுரம்

ஸ்ரீமதே இராமானுஜாய நம:

ஸ்ரீமதே ஸ்ரீவராஹ மஹாதேசிகாய நம:

முவகை மருந்தாய் முனிவேழம்

க்ருஷ்ணகுமார தாத தாலன், புண்யபுரி (பூனா)

1. வடிவமே ஓர் மருந்து

வாழியவாழித் திருவடிகள் வள்ளல் இராமானுசா!

ஊழியூழியது உன்முன்னே இலைகாண் உன்வடிவால்,

நாழிகையும் நலம்பாடி நன்மைசெய நோயெல்லாம்,

வீழுநிலை விரைகதிக்கு மருந்தாவாய் நாளெல்லாம்!

ஆடியாடி அனவரதம் அகங்குளிர்ந்து அலங்கரித்தேன்!

பாடிப்பாடி பக்தியினால் பல்லடியாரோ டனுபவித்தேன்!

வாடிப்போகா வண்ணம்நின் வடிவழகில் சொரியத்தேன்!

தேடித்தேடித் தெய்வமாய் நின்னைத்தான் நானுகந்தேன்!

கொடியழகும் மலர்க்கூட்டி வாசமது வளர்த்திருக்க,

முடியழகும் முப்புரிநூல் முக்கோலாய் அளந்திருக்க,

புவியழகும் புதுநிலமாய்ப் பிணிகளினி வாராதாரே!

வடிவழகா! யதிராசா! உனை மறவாதார் பிறவாதாரே!

அல்லலும் அகன்றகலும் அடையுமுந்தன் சரணம்தனில்

தொல்லைகளும் துன்பங்களும் துவளும்உன் சரணமெனில்

எல்லையிலா இன்பங்களை நின்வடிவழகே அருளுமெனில்,

இல்லைவேறு இல்லையே இதினும்சீராப் பொருளுமெனில்!

தாமானத் திருமேனி தந்தளித்தாய்த் தவச்சீலா!

தமருகந்தார் பொன்மேனி திருநாரண உறையாளா!

தாமுகக்கும் வடிவழகே, தம்மவர்க்கும் அருளாளா!

பூமுகத்துப் பொலிவோங்கும் முனிவேழப் பூதாரா!

ஆழ்வார்கள் ஆறிருவர் அவர்ச்சேர்ந்து ஓரொருவரே!
 வாழ்வார்க்கு அரங்கனாலே வைகுந்தம்கைக் காட்டுவரே!
 ஆழ்ந்திவரை அருநெஞ்சால் அனுதினமும் அடைபவரே,
 தாழ்வாரோ தரணியிலே, தவவடிவத் தகைமருந்தே!

பணங்கன்சிரம் கொண்டரவப் பள்ளிகண்டப் பரம்பொருள்!
 மணங்கொள் மண்மீதே இராமானுசன் தோன்றவருள்,
 குணங்கொள் வடிவழகே மாமருந்து மாய்க்குமிருள்,
 தினம்கொண்டு திருமாலை நாப்புக்கும் நல்லோர்திரள்!

2. திருவடிகள் ஓர் மருந்து

முதல்தாய் சடகோபன் முன்புரைத்தச் செந்தமிழ்;
 இதத்தாய் இராமானுசா இணையடிகள் இன்தமிழ்ப்,
 பதத்தாலும் பரிவாலும் பற்றியதால் என்தமிழ்,
 விதத்தால் விழுந்தேன், தொழுதிடவே சொல்தமிழ்!

முனிவேழத் தண்ணடிகள் பெருநடையாய்க் கண்டநன்மை;
 தனிமொழி தமிழாலே சொல்லுவதில் தெரியுமுண்மை;
 கனியெனவே காட்டுகின்ற மனநோய்க்கு மருந்துவன்மை;
 இனிதெனவே இயல்பெனவே இயம்பிடுமே இதன்தன்மை!

அஞ்சலியில் தொழுதபடி அழுதநிலை மாற்றிவிடும்;
 நெஞ்சமதில் வஞ்சமின்றி திருவடிகள் போற்றிவிடும்;
 தஞ்சமெனக் கொஞ்சமேனும் கொள்வார்க்கும் காட்டிவிடும்,
 எஞ்ஞான்றும் எந்நோயும் எமைச்சேராது ஓட்டிவிடும்!

கண்வலிக்குக் கருணைதர மாட்சிமையே வாழ்ச்சி;
 பொன்னிழைத்தப் பூவடிகள் புதுமருந்தாய்க் காட்சி;
 விண்வெளிக்கு வெளியும்கூடத் திரியும்மன சூழ்ச்சி!
 உன்வழிக்கு வந்ததனால் உருப்பட்டதற்கு அத்தாட்சி!

தவிப்போர் எத்தனைபேர் அத்தனைக்கும் அருமருந்தே
 புவிக்குமோர் பொருள்காட்ட பொன்னடிகள் புகலிருந்தே
 கவிழ்க்கின்ற கன்மங்கள் துறப்பதிலும் அருகிருந்தே,
 செவிக்கும் இன்பத்தேன் சுரப்பதிலும் தனிவிருந்தே!

பூமன்னுமாதா பொலிமார்பன் பொன்னடிகள் சென்னியதில்
 தாம்எண்ணும் யதிராசன் திருவடிகள் தம்முடியில்
 தேன்மன்னித் திகழத்திரு வடியார்கள் அருள்வடிவில்
 பாமன்னிப் பல்லாண்டு பணிந்திருப்பார் பழவடியில்!

எப்பிறப்பு வந்துநின்று எழுபிறப்புக் கொள்ளுமோ?
 அப்பிறப்பு அவையனைத்தும் அழுபிறப்புக் கொல்லுமோ?
 நற்பிறப்பு நானெடுக்க நல்லடிகள் நல்குமே!
 இப்பிறப்பு இறப்புமென்னை ஏதம்செய்யாது ஒல்குமே!

அண்ணல் இராமானுசன் இணையடிகள் இன்பம்!
 கன்னல் கனிச்சுவைக் களிப்பவர்த் துன்பம்,
 திண்ணமே நீங்கிடும் மருந்தாகியே எங்கும்,
 மின்னுமே வாழ்வில் வசந்தங்கள் தங்கும்!

3. திருநாமம் ஓர் மருந்து

நாரதனைக் கேட்டேன், நவின்றான் நல்வழி!
 பாலகப்பிர கலாதனும் கேட்டுய்ந்த ஓர்வழி!
 வேதநல் மாமுனிகள் விளம்பிடும் சீர்வழி!
 பாடிடநாமம் பயன்கொளப் பயன்படும் நேர்வழி!
 கையாலாகாக் கரியானைச் சொன்னதுவும் நாமமே!
 மெய்யாலது மேன்மேயெனக் காட்டுவது நாமமே!
 பொய்யாகாது போற்றியுன் புகழுரைக்கும் நாமமே!
 ஐயாவுந்தன் அருள்வேண்டி அதையுரைத்தேன் நாளுமே!

எதுஎளிது ஏதுயர்வு ஏதுநல்கும் எனக்கென்றே,
 அதுவினிது அதுவுயர்வு அதுவேவந்து ஆட்கொள்ள,
 வேதமவைச் சொல்லுகின்ற வேதமயன் போற்றுமுந்தன்,
 நாதமெனும் நாமந்தன்னை நானுரைத்துப் போற்றுவேன்!

இணையில்லா வடிவழகு இன்பம்தரப் பெற்றலும்,
 துணையாகத் திருவடிகள் துன்பந்தீர்தல் உற்றலும்,
 அணையில்லாப் பெருவெள்ள அண்ணல்நாமம் கற்றலும்,
 அணிவகுத்து சீர்கள்வரப் பிணிகள்காண் நின்றலும்!

வடிவழகு கண்டவர்க்குக் கண்களால் அருந்துமே
 அடியழகு அணைந்தவர் வீடுபேற்று விருந்துமே
 முடியழகு முதல்கொண்டு அடிவரை மறந்துமே
 படியழகு நாமங்கள் பிணிகள்கீக்க மருந்துமே!

அச்சடித்த வடிவழகும் அழுத்திநின்ற அடியழகும்,
 நிச்சலுமே நிலத்திருந்து நீடுசெய்யும் உடையவரும்,
 உச்சரிக்கும் திருநாமம் உடன்நின்று உள்ளுரைக்கும்,
 எச்சரிக்கும் எப்பிணியும் அடைந்திடாது என்றுரைக்கும்!

4. மூவகை மருந்தாய் முனிவேழம்

ஈவதவன் வடிவோடுஅடி நாமமென்றே ஓதிவந்தேன்;
 தீவகைக்கு மருந்தாய்த் திடவழியைத் தேடிநின்றேன்;
 யாவகைக்கும் அருமருந்து அவர்வழியே நாடிச்சென்றேன்;
 மூவகையில் முனிவேழம் மும்மருந்தாய்ப் பாடிக்கண்டேன்!

புவியோர்முன் படர்ந்தநோய் அகல்வதற்கே இரங்கியருள்
 தவிப்போர்முன் . தனிமருந்தை இராமானுசா! தந்தருள்
 குவித்தோம் இருகரங்கள், கூப்பிட்டோம், உன்நாமங்களே
 குனித்தோம் சிரம்அறம் நிலைக்க வளர்ச்சேமங்களே!

சுபம்

பகவத் இராமானுஜர் விஷயமாக கேள்வி பதில்

கோதைலக்ஷ்மி ஸ்ரீநிவாஸன், ஓசூர்

கேள்விகள்:-

- 1) பகவத் இராமானுஜர் பஞ்சசம்ஸ்காரம் பெற்ற தலம் எது? யாரிடமிருந்து பெற்றார்?
- 2) திருக்கச்சி நம்பிகள் மூலமாக பகவத் இராமானுஜர், எம்பெருமான் வரதனிடம் கேட்டுத்தெளிந்த விஷயங்கள் எவ்வாறு அழைக்கப்படுகிறது?
- 3) பகவத் இராமானுஜர் துறவறம் மேற்கொள்ளும் போது, 'இவரைத் தவிர ஸர்வத்தையும் துறந்தேன்' என சூளுரைத்தார்?
- 4) உடையவரால் அரங்கனிடம் அழைத்துச் செல்லப்பட்டு, அரங்கனின் கண்ணழகைக் காட்டச்செய்து, அதில் மனதை இழந்து அடியவராக மாறியவர் யார்?
- 5) "த்ரிபுவந தம: ப்ரத்யூஷோயம் த்ரிவித்ய சிகாமணி:...." - இவ்வாறு ஸ்ரீ பாஷ்யகாரரின் பெருமையை அற்புதமாக ஸ்ரீசூக்தியில் தந்துள்ள ஆசார்யர் யார்?
- 6) ஆசார்யர் பெரியநம்பியின் குமாரத்தி அத்துழாய்க்கு, பணிப்பெண்ணாக, பகவத் இராமானுஜரால் அனுப்பப்பட்ட சிஷ்யர் யார்?
- 7) "நாலுவிதியும் தேடினேன், என்னைக்காட்டிலும் சிறியவர் ஒருவரும் கிட்டவில்லை, ஆகவே நானே வந்தேன்" - எனக்கூறி திருமலையில் இராமானுஜரை எதிர் கொண்டு அழைத்தவர் யார்?
- 8) 'பார்த்தான் அறுசமயங்கள் பதைப்ப' - இங்ஙனம் ஸ்ரீ பாஷ்யகாரரின் பார்வையே பிற சமயவாதிகளைக் கண்டனம் செய்யும் அதிசயத்தைப் போற்றுபவர் யார்?
- 9) பகவத் இராமானுஜரின் பாஷ்யத்திற்கு, சிறப்புப் பெயராக 'ஸ்ரீ பாஷ்யம்' என்றே அழைத்தவர் யார்?
- 10) குறுங்குடி நம்பி, உடையவரின் சிஷ்யராக இருந்து பெற்ற பெயர் என்ன?
- 11) பெருமாளை சேவிப்பதைக்கூட தவிர்த்து, எம்பெருமானாருக்கு பால் காய்ச்சி, பதமாக கொடுப்பதையே தலையாய கடமையாகச் செய்தவர் யார்?
- 12) "என் அருமைப்பிள்ளாய் வருக!, வருக!, நம்பீ வருக!" என எம்பெருமானார் அழைத்ததும், சலங்கை நாதம் ஒலிக்க நடந்து வந்து அவரைத் தழுவி நின்ற எம்பெருமான் திருநாமம் என்ன?

சரியான பதில்களுக்கு பக்கம் எண். 54 பார்க்கவும்.



ஸ்ரீ ராமானுஜர் திருவராங்கம்

மகான் ஸ்ரீராமானுஜர்



ஒரு பூரண மனித ஆயுளைப் பூர்த்தி செய்த மகான் ஸ்ரீராமானுஜர். அவ்வாறு 120 ஆண்டுகள் வாழ்ந்து ஆன்மிக சமுதாயக் கடமையாற்றிய அப்பெருமகனாரின் வாழ்க்கையை 120 வாக்கியங்களில் தொகுத்தளித்திருக்கிறார் மெய்யூர் ஸ்ரீ நரசிம்மாச்சார்யார். உடையவர் என்று போற்றப்படும் ஸ்ரீராமானுஜரைப் பற்றிய ஒவ்வொரு வாக்கியமும் 'உடையவாக' வே முடிவது சிறப்புக்குரியது.

ஸ்ரீமதே ராமானுஜாய நம:

1. ஸ்ரீ பெரும்பூதூரை பிறப்பிடமாக உடையவர்.
2. ஆஸூரிகேசவாசார்யர் மற்றும் காந்திமதிதேவியை பெற்றோர்களாக உடையவர்.
3. சித்திரையில் ஆதிரை நாளில் அவதரித்த பெருமையை உடையவர்.
4. திருமலை நம்பியை மாதுலராக உடையவர்.
5. மாதுலரால் சூட்டப்பட்ட லக்ஷ்மணன் என்ற பெயரை உடையவர்.
6. பிற்காலத்தில் சூட்டப்பட்ட இளையாழ்வான், ராமானுஜர் என்ற பெயர்களை உடையவர்.
7. பதினாறு வயதிற்குள் நன்கு கசடறக்கற்றுக்கொண்ட வேத, வேதாங்க, சாஸ்திர கல்வியை உடையவர்.
8. நல்லார் பரவும் ராமானுஜன், கற்றார் காமுறு சீலன் என்று போற்றப்பட்ட பெருமையை உடையவர்.
9. வேதாந்த சாஸ்திரத்தை போதித்த யாதவபிரகாசரை குருவாக உடையவர்.
10. அனந்தனாம் ஆதிசேஷனின் அவதாரமாகப் போற்றப்படும் பெருமையை உடையவர்.
11. தன் சிறிய தாயாரின் மகன் கோவிந்தனை சிஷ்யனாக ஏற்று, எம்பார் என்னும் ஆசார்யனாக்கிய பெருமையை உடையவர்.
12. அன்பினால் பகை வென்ற அருஞ்செயல் வீரத்தை உடையவர்.
13. வேதாந்தம் பயிலும்போதே குருவுடன் வாதம் செய்து ப்ரம்மத்தின் உண்மை நிலையை உணர்த்தும் உபநிஷத் வாக்கியங்களுக்கு சரியான முறையில் அர்த்தம் செய்த பெருமையை உடையவர்.

14. பூலகில் வைகுந்தம் காட்டிய வித்தகர் என்ற பெருமையை உடையவர்.
15. பூரண ஞானப் பொலிவை புறத்தே பொசிந்து காட்டும் வடிவழகை உடையவர்.
16. மண்ணுலகில் சாதனைகள் பல புரிந்த சரித்திரச் சான்றோன் என்ற புகழ் உடையவர்.
17. மேதா விலாஸத்தையும், தீக்ஷணமான புத்தியையும் உடையவர்.
18. வாக்காதுர்யம் உடையவர்.
19. வேதாந்த விஷய ஞானத்தில் தனக்குப் போட்டியாக அவதரித்தவன் என்றும், அத்வைத சித்தாந்தத்தை அசைக்கக்கூடியவன் என்றும், சாஸ்திர ஞானத்தில் தன்னையும் விஞ்சக்கூடியவன் என்றும், யாதவ பிரகாசரை அஞ்சச் செய்த பெருமை உடையவர்.
20. தன்னைக் கொல்லச் செய்த சூழ்ச்சியை அறிந்து நடுக்காட்டில் தப்பி வந்து தேவப் பெருமாளால் (காஞ்சி வரதர்) காஞ்சியில் சேர்க்கப்பட்ட அற்புதத்தை உடையவர்.
21. கரிகிரிமேல் காவலனாய் (காஞ்சி வரதர்) நிற்கும் கண்ணனுக்கு தீர்த்த கைங்கர்யம் செய்த பாக்கியத்தை உடையவர்.
22. ஆளவந்தாரின் திவ்ய கடாக்ஷத்திற்கு பாத்திரான பெருமையை உடையவர்.
23. திருக்கச்சி நம்பி மூலம் தேவப்பெருமாளால் அருளப் பெற்ற வசிஷ்டாத்வைத சித்தாந்த ஸ்தாபனத்திற்குத் தேவையான ஆறு வார்த்தைகளைக் கேட்ட பாக்கியத்தை உடையவர்.
24. ஆளவந்தாரின் அனுக்ரஹ விசேஷத்தால் ஐந்து ஆசார்யர்களைப் பெற்ற பாக்கியம் உடையவர்.
25. தேவாதி ராஜன் காஞ்சி வரதர் திருஉள்ளப்படி பெரிய நம்பியை ஆச்ரயித்து பஞ்ச ஸம்ஸ்காரங்கள் செய்யப் பெற்று மந்த்ரோபதேசம் பெற்ற பாக்கியம் உடையவர்.
26. திருமலை நம்பியிடம் ஸ்ரீமத் ராமாயணத்தின் விசேஷார்த்தங்களை ஸ்வீகரித்த பெருமையை உடையவர்.
27. திருக்கோட்டியூர் நம்பியிடம் திருமந்தார்த்த விசேஷங்களைப் பெற்று ஸர்வஜனங்களுக்கும் பிரகாசப்படுத்திய பரந்த உள்ளம் உடையவர்.
28. க்ருஹஸ்தாச்ரமத்தில் வெறுப்புற்று ஸந்யாஸாச்ரமத்தை ஸ்வீகரித்த பக்குவம் உடையவர்.
29. சைவனாக மாறிய தன் தம்பி கோவிந்தனை திருமலை நம்பிகள் மூலம் திருத்தி வைஷ்ணவனாக்கி தன் சிஷ்யனாகக் கொண்ட வாத்ஸல்யம் உடையவர்.
30. ஆளவந்தாரின் மனோரதத்தைப் பூர்த்தி செய்ய ஸ்ரீ பாஷ்யத்தை இயற்றிய பெருமையை உடையவர்.
31. இதர மதஸ்தர்களை வாதில் வென்று விசிஷ்டாத்வைத சித்தாந்தத்தை ஸ்தாபனம் செய்த பெருமையை உடையவர்.
32. சகல சாஸ்திரங்களிலும் தேர்ச்சி பெற்ற ஆயிரக்கணக்கான சிஷ்யர்களைக் கொண்ட பெருமையை உடையவர்.
33. 74 ஸிம்ஹாஸனாதிபதிகளை ஏற்படுத்திய பெருமையை உடையவர்.
34. அத்வைதியான தன் குரு யாதவ பிரகாசரை தனக்கு சிஷ்யனாக ஏற்ற பெருந்தன்மையை உடையவர்.
35. மூன்று உலகங்களின் புண்ய பலனாகிற முக்கோலை உடையவர்.
36. “வாரீர் எம் உடையவரே” என்று திருவரங்கனால் அருளப் பாடிட்டு அழைக்கப்பெற்ற பாக்கியம் உடையவர்.
37. “உபய விபூதி ஐச்வரியமும் நீர் இட்ட வழக்காய் இருக்கும்” என்று அரங்க நகரப்பனால் அருளப் பெற்ற பாக்கியம் உடையவர்.
38. தன் உடன் பிறந்தாளின் பிள்ளை தாசரதி என்ற முதலியாண்டானை மட்டும் துறக்காமல் தம் த்ரிதண்டமாகவே கருதி தம்முடன் வைத்துக் கொண்ட கருணையை உடையவர்.
39. வயதிலும் ஞானத்திலும் சீலத்திலும் தன்னை விஞ்சி நின்ற கூரத்தாழ்வானை தன்னுடைய பவித்ரமாகக் கருதி பிரதான சிஷ்யராகக் கொண்ட பெருமையை உடையவர்.
40. காஷாயம் உடுத்தி முக்கோல் பிடித்து துறவுக்கோலம் பூண்ட நிலையில் முன்னிலும் அழகாக விளங்கக் கண்ட திருக்கச்சி நம்பியால் “யதிராஜர்”

என்றழைக்கப்பட்ட பெருமையை உடையவர்.

41. ஸ்ரீ வைஷ்ணவ சாம்ராஜ்யப் பணியை இனிது நடத்திய பெருமையை உடையவர்.

42. திருவரங்கம் பெரிய கோயிலைப் பழுது பார்த்து செப்பனிட்டு நந்தவனம், மண்டபங்கள், மருத்துவச்சாலை, நூல் நிலையங்கள் அமைத்து ஆழ்வார்கள் அனுபவித்த ரஸம் குன்றாமல் ஆராமம் சூழ்ந்த ஆரங்கத்தைக் காத்த பெருமை உடையவர்.

43. திருவரங்க நிர்வாகப் பொறுப்பை ஏற்று நடத்த சோழச் சிற்றரசன் அகலங்கனைத் தேர்ந்தெடுத்த அறிவுக்கூர்மை உடையவர்.

44. உறங்காவில்லிதாஸனை திருவரங்கனின் கண்ணழகில் ஈடுபடுத்தி பகவத் பாகவத கைங்கர்யத்தில் ஈடுபடும்படி செய்த பெருமை உடையவர்.

45. சீரிய பண்புகளையும், தெய்வீக அருளையும் உடையவர்.

46. திருவரங்கத்தில் பொருட் செல்வத்தோடு, அறிவுச் செல்வமும் அருட்செல்வமும் பெருகச் செய்த பெருமையை உடையவர்.

47. திருக்கோட்டியூர் நம்பியால், தன் பரந்த உள்ளத்தையும் பிறர் வாழ்வில் விருப்பினையும் உகந்தருளியதால் 'எம்பெருமானார்' என்ற பெயர் சூட்டப்பட்ட பெருமை உடையவர்.

48. பரம வைதீக சித்தாந்தம் என்று இருந்ததை 'எம்பெருமானார் தரிசனம்' என்று அழைப்பதே அரங்கன் திருஉள்ளம் என்று திருக்கோட்டியூர் நம்பியால் போற்றப்பட்ட பெருமையை உடையவர்.

49. திருக்கோட்டியூர் நம்பி தானே உகந்து சரம ச்லோகத்தின் ரஹஸ்யார்த்தத்தை அருளின பாக்யத்தை உடையவர்.

50. திருமாலையாண்டானிடம் ஆளவந்தார் கருத்துப்படி திருவாய்மொழி உரை கேட்கும் பாக்கியம் உடையவர்.

51. மாயாவாதியான யக்ஞமூர்த்தியை வாதப் போரில் வென்ற வீரத்தை உடையவர்.

52. தன்னைச் சரணடைந்த யக்ஞமூர்த்தியை வைஷ்ணவனாக்கி 'அருளாளப் பெருமாள் எம்பெருமானார்' என்ற திருநாமம் சூட்டி சிஷ்யனாக ஏற்ற மகிமையை உடையவர்.

53. சரஸ்வதி தேவியால் 'ஸ்ரீ பாஷ்யகார்' என்ற பெயர் சூட்டப்பட்டு ஹயக்ரீவ விக்ரஹத்தையும் பெற்ற பாக்கியம் உடையவர்.

54. திருவாய்மொழிக்கு அபூர்வ அர்த்தங்கள் ஸாதிக்கும் மேதா விலாஸம் உடையவர்.

55. ஆளவந்தாரிடம் ஏகலைவ பக்தி பூண்டு அவரின் அருளைப் பெற்ற பாக்கியம் உடையவர்.

56. திருமாலையாண்டானால் 'சடகோபன் பொன்னடி' என்ற திருநாமம் சூட்டப்பட்ட பாக்கியத்தை உடையவர்.

57. திருவரங்கப் பெருமாள் அரையரால் "ஆசார்யனே உபாயம் உபேயம் நடமாடும் பரமபுருஷன் என்று விச்வஸித்து இரும்" ' என்ற பஞ்சம சரமபர்வ அர்த்த விசேஷத்தை அருளப் பெற்ற பாக்கியம் உடையவர் (கர்ம, ஞான, பக்தி, ப்ரபத்தி, 4 பர்வாக்கள்).

58. திருப்பாவையில் ஆழ்ந்த அனுபவம் காரணமாக திருப்பாவை ஜீயர் என்ற திருநாமம் பெற்ற பெருமையை உடையவர்.

59. 'பெரும்பூதார் மாமுனி' என்ற திருநாமம் உடையவர்.

60. ஆசார்யனையும் (ராமானுஜர்), அவரது பாதுகைகளையுமே தெய்வமாகக் கொண்ட வடுக நம்பியை சிஷ்யராக உடையவர்.

61. ஸ்ரீபாஷ்யம், வேதாந்த தீபம், வேதாந்த ஸாரம், வேதார்த்த ஸங்க்ரஹம், கீதாபாஷ்யம், சரணாகதிகத்யம், வைகுண்ட கத்யம், ஸ்ரீரங்க கத்யம், நித்யம் என்ற நவரத்னம் ஆகிய 9 க்ரந்தங்களை இயற்றிய மேதாவிலாஸம் உடையவர்.

62. தனது சிஷ்யர்களுக்கு ஆறுவிதமான கைங்கர்யங்களை வாழ்நாளில் செய்யும்படி அருளிச்செய்த கருணையை உடையவர்.

63. குறையல் பிராண்டியாரிடம் விள்ளாத அன்பு உடையவர்.

64. பொய்கைப் பிரான் (பொய்கையாழ்வார்) மறையின் குருத்தின் பொருளையும், செந்தமிழையும் கூட்டி ஒன்றத்திரித்து அன்றெரித்த திருவிளக்கை தன் உள்ளத்தே உடையவர்.

65. இருள்கெட ஞானமென்னும் நிறை விளக்கேற்றிய பூதத்திருவடித் (பூதத்தாழ்வார்) தூள்களை நெஞ்சத்தில் உடையவர்.
66. மன்னிய பேரிருள் மாண்டபின் “திருக்கண்டேன்” என்றுரைத்த தமிழ்த்தலைவன் பேயனின் (பேயாழ்வார்) பொன்னடி போற்றும் திரு உடையவர்.
67. சீரிய நான்மறைச் செம்பொருள் செந்தமிழால் அளித்த புகழ்ப்பாண் பெருமான் (திருப்பாணாழ்வார்) சரணபதுமத்தை சென்னிமேல் உடையவர்.
68. இடங்கொண்ட கீர்த்திமழிசைக்கிறைவன் (திருமழிசையாழ்வார்) இணையடிப் போதடங்கும் இதயத்தை உடையவர்.
69. பசுந்துளவத் தொழில் மாலையும் செந்தமிழில் பெய்யும் மறைத் தமிழ் மாலையும் சீரங்கத்தையன் கழற்கணியும் பரன் தாளன்றி ஆதரியா மெய்யை உடையவர்.
70. கொல்லிக் காவலன் (குலசேகராழ்வார்) சொல் பதிக்கும் கலைக்கவிபாடும் பெரியவர் பாதம் துதிக்கும் பண்பை உடையவர்.
71. சோராத காதல் பெருஞ்சழிப்பால் தொல்லை மாலையொன்றும் பாராதவனைப் பல்லாண்டென்று காப்பிடும் பான்மையன் (பெரியாழ்வார்) தாள் பேராத உள்ளம் உடையவர்.
72. அரங்கர்மௌலி சூழ்கின்ற மாலையைச் சூடிக் கொடுத்தவள் (ஆண்டாள்) தொல்லருளால் வாழும் வாழ்வை உடையவர்.
73. கலைபரவும் தண்டமிழ் செய்த நீலன் (திருமங்கையாழ்வார்) தனக்குலகில் இனியான் என்ற பேர் உடையவர்.
74. மறைகளை ஆயிரம் இன்தமிழால் செய்த சடகோபனை (நம்மாழ்வார்) சிந்தையுள்ளே பெய்த பெரியோன் என்ற மகிமையை உடையவர்.
75. தானுகந்த திருமேனி (ஸ்ரீபெரும்பூதார்), தமருகந்த திருமேனி (மேல்கோட்டை), தானேயான திருமேனி (ஸ்ரீரங்கம்) என்று மூன்றுவித அர்ச்சாவதார திருமேனியை உடையவர்.
76. நாதமுனியை நெஞ்சால் வாரிப் பருகும் பக்தியை உடையவர்.
77. வாணன் பிழைபொறுத்த கீர்த்தனையேத்தும் சீலத்தை உடையவர்.
78. “வைப்பாய வான் பொருள்” என்று நல்லன்பர் மனத்தகத்தே வைக்கும் மொய்ப்புகழ் உடையவர்.
79. காரேய் கருணையும், திக்குற்ற கீர்த்தியும் உடையவர்.
80. கொழுந்து விட்டோங்கிய வள்ளல் தனமும் வெள்ளைச்சுடர் விடும் பெருமேன்மையும் உடையவர்.
81. திருவரங்கத் தமுதனாரின் (நம்மாழ்வார்) வாய் கொஞ்சிப் பரவும் புகழ் உடையவர்.
82. தென்குருகைப்பிரான் பாட்டென்னும் வேதப்பசுந்தமிழ் தன்னை தன்பத்தியென்னும் வீட்டின் கண் வைத்த பெருமையை உடையவர்.
83. தென்னத்தியூரர் (காஞ்சி வரதர்) கழலிணைக் கீழ்ப்புண்ட அன்பை உடையவர்.
84. “கமலத்தலர் மகள் கேள்வன் கையாழியும் சங்கும், நாந்தகமும், படர்தண்டும் ஒண்சார்ங்கவில்லும் இந்தப் பூதலம் காப்பதற்கென்று ராமானுச முனியாயின” என்று போற்றுப்படும் பெருமையை உடையவர்.
85. பொன்னரங்கம் (ஸ்ரீரங்கம்) என்னில் மயலேபெருகும் திருமனம் உடையவர்.
86. ஆரணச் சொல் கடல் கொண்ட ஒண்பொருள் கொண்டவர் பின்படரும் குணம் உடையவர்.
87. ‘படிகொண்ட கீர்த்தி இராமாயணம்’ என்னும் பக்தி வெள்ளம் குடிகொண்ட கோயில் என்று போற்றப்படும் பெருமையை உடையவர்.
88. கண்ணனுக்கே ஆமதுகாமம் அறம்பொருள் வீடிதற்கென்றுரைத்த சீலத்தை உடையவர்.
89. சொல் ஆர்தமிழொரு மூன்றும், சுருதிகள் நான்கும், எல்லையில்லா அறநெறியாவும் தெரிந்த பெருமையை உடையவர்.
90. கருதரிய பற்பல உயிர்களும் பல்லுலகில் யாவும் பரனதென்னும் நற்பொருள் தன்னை இந்நானிலத்தே நாட்டிய மகிமையை உடையவர்.
91. அரங்கன் மலரடிக்காள் உற்றவரே தனக்குற்றவராகக் கொள்ளும் உத்தம குணம் உடையவர்.

92. மாயன் அன்றைவர் தெய்வத் தேரினிற் செப்பிய கீதையின் செம்மைப் பொருள் தெரிய பாரினிற் சொன்ன பெருமையை உடையவர்.
93. என்பெருவினையைக் கிட்டி கிழங் கொடு வெட்டிக் களைந்த அருள் என்னும் வாளை உடையவர்.
94. வைகுந்தம், வேங்கடம், மாலிருஞ்சோலை என்னும் இருப்பிடம் கொண்ட மாயன் அவை தன்னொடும் வந்திருக்கும் மனம் உடையவர்.
95. நம் இதயத்தை இருப்பிடமாக உடையவர்.
96. எப்பொழுதும் அச்சுதனின் தாமரை இணையடியை நினைத்து மோஹித்திருப்பதைத் தவிர மற்ற விஷயங்களை அற்பமாக மதிக்கும் சீலம் உடையவர்.
97. ஞான, வைராக்ய, பக்தியாகிய, முக்கோல் உடையவர்.
98. ஸ்ரீமந் நாராயணனுடைய குணங்களாகிய முத்துக் குவியல்களை வெளியிடும் முத்துச்சிப்பிகள் போன்ற க்ரந்தங்களை இயற்றிய பெருமையை உடையவர்.
99. வாதப்போர் புரிவதிலுள்ள உத்ஸாஹமென்னும் பிசாசினால் பீடிக்கப்பட்ட யுக்திவாதம் செய்பவர்களின் புகழாகிய கடலின் பெருக்கை உறிஞ்சுவதில் அகஸ்தியர் போன்ற அறிவுச்செல்வமும் வாக்காதுர்யமும் கொண்ட அநேக சிஷ்யர்களை உடையவர்.
100. வேதார்த்தங்களை ஆராய்வதில் ஈடுபட்டிருப்பவர்களால் பகவத் குணங்களை விளக்கும் ராமானுஜரின் ஸ்ரீஸூக்திகளாகிய கோல் கொண்டு திசையெங்கும் பரவ முழக்கப்பட்ட புகழாகிய பறையை உடையவர்.
101. சிற்றறிவினரான நம்முடைய உள்ளத்தில் வைப்பதற்காக வேதார்த்தங்களில் மறைந்துள்ள ரஹஸ்யார்த்தத்தை மேலே எடுத்து வரும் தம் திருக்கையில் பொருந்திய ஞான முத்திரையை உடையவர்.
102. மேல் கோட்டை நாரணனை டில்லி பாதுஷாவிடமிருந்து மீட்டு தன் செல்வப் பிள்ளையாகப் பெற்ற பாக்கியம் உடையவர்.
103. அஹங்காரமாகிய இருளை ஒழிப்பதாய், பிரகாசிப்பதாய் உள்ள திருக்கண்ணோக்கு உடையவர்.
104. நம் மனக்குகையில் வசிக்கும் சீரிய சிங்கப்பிரானின் திவ்ய கடாக்ஷத்தை உடையவர்.
105. சஞ்சலமான மனநிலையைப் போக்கும் மருந்தாயுள்ள திருவடிகளை உடையவர்.
106. அகலகில்லேன் இறையு மென்றுரை அலர்மேல் மங்கை யுறை மார்பனை திருவேங்கடவனைத் தன்னகத்தே உடையவர்.
107. மலர்மகள் மடியமரும் மாலோலனை அஹோபிலம் தன் மனக்குகையுள் உடையவர்.
108. அலர்மகள் அன்பன் அரங்கத்தரவணையானின் பாத கமலங்களில் தன்னைக் காக்கும் பரத்தையும் அதன் பலனையும் ஸமர்ப்பித்து நிர்பரமான, நிர்பயமான வாழ்வை வாழ்ந்த மகிமையை உடையவர்.
109. திருமலையில் சீடர் அனந்தாழ்வான் மூலம் நந்தவனம் ஏற்படுத்தி இன்றளவும் நடக்கும் புஷ்பகைங்கர்யத்தை துவக்கி வைத்த பெருமையை உடையவர்.
110. திருமலையில் எழுந்தருளியிருப்பவன் ஸ்ரீமந் நாராயணனே என்று நிரூபித்து வைணவர்களுக்கும், சைவர்களுக்கும் இருந்த சச்சரவைத் தீர்த்து வைத்த பெருமையை உடையவர்.
111. வைணவ சாம்ராஜ்யத்தின் சக்ரவர்த்தியாகத் திகழ்ந்து 120 வருடம் வாழ்ந்த பெருவாழ்வை உடையவர்.
112. மாமலரான் புணர்ந்த பொன்மார்பன் பொருந்தும் பதிதொறும் புக்குநிற்கும் குணந்திகழ் கொண்டல் என்ற மகிமையை உடையவர்.
113. கடிபொழில் தென்னரங்கன் தொண்டர் குலாவும் ராமானுஜன் என்ற பெருமையை உடையவர்.
114. மிக்க நான்மறையின் சுடரொளியால் கலியிருளைப் போக்கிய ராமானுஜன் என்ற பெருமையை உடையவர்.
115. அடியைத் தொடரும் ஐவர்கட்காய் அன்று பாரதப்போர் முடிய பரிநெடுந்தேர் விடுங்கோனை முழுதுணர்ந்த அடியார்க்கமுதம் என்ற பெருமையை உடையவர்.

116. “பிடியைத் தொடரும் களிற்றென்ன யான் உன்பிறங்கியசீர் அடியைத் தொடரும்படி நல்க வேண்டும்” என்று திருவரங்கத்தமுதனார் பரவிய சீர்மை உடையவர்.
117. “பண்தருமாறன் பசுந்தமிழ் ஆனந்தம் பாய்மதமாய் விண்டிட எங்கள் ராமானுச முனி வேழம் குவலயத்தே வந்தது” என்று போற்றப்படும் பெருமையை உடையவர்.
118. ஆசார்ய பரம்பரையான ரத்தினமாலையில் சூரியனிலும் அதிகமாக பிரகாசிக்கும் நடுநாயக மணியாக விளங்கும் மகிமை உடையவர்.
119. கவிதார்க்கிக சிங்கமாகிய வேதாந்த தேசிகனால் யதிராஜ ஸப்ததி என்ற உயர்ந்த அத்யற்புதமான ஸ்தோத்ரத்தினால் புகழப்பட்ட மகிமை உடையவர்.
120. சகல வித்யாநதிகளும் உற்பத்தியாகும் மலையாய் இருக்கும் மகிமை உடையவர்.

தொகுத்தளித்தவர் :: மெய்யூர் ஸ்ரீ நரசிம்மாச்சார்யார்



**பகவத் இராமானுஜர் விஷயமாக கேள்வி பதில்
கோதைலக்ஷ்மி ஸ்ரீநிவாஸன், ஓசூர்**

விடைகள்:-

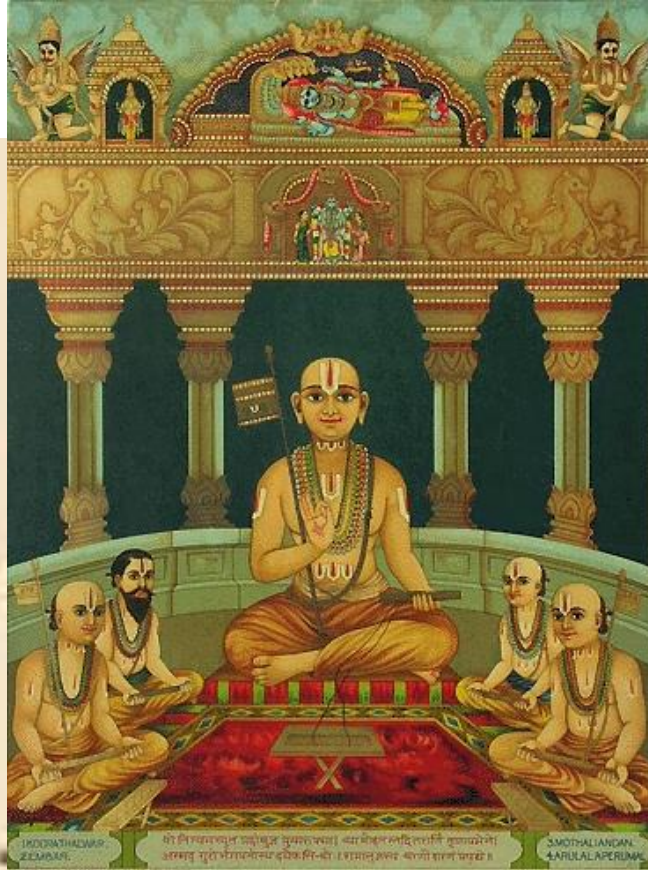
- 1) மதுராந்தகம் தலத்தில், கோவில் ப்ராகாரத்தில், மகிழ்மரத்தடியில், ஸ்ரீ மஹாபூர்ணர் என்னும் பெரிய நம்மிடமிருந்து பெற்றார்.
- 2) “ஆறு வார்த்தைகள்”
- 3) தாசரதி என்னும் முதலியாண்டான். (தமக்கையின் பிள்ளை)
- 4) பிள்ளை உறங்காவில்லி தாஸர்,
- 5) ஸ்வாமி வேதாந்த தேசிகர்,(யதிராஜ ஸப்ததி - 46)
- 6) முதலியாண்டான்
- 7) திருமலை நம்பி,
- 8) திருவரங்கத்தமுதனார், (இரா நூற் - 52)
- 9) சரஸ்வதி தேவி,
- 10) ஸ்ரீ வைஷ்ணவ நம்பி,
- 11) வடுகநம்பிகள்
- 12) ஸ்ரீ ராமப்பிரியன் என்னும் ஸம்பத்துமாரன்.





ஸ்ரீமதே ராமானுஜாய நம:

ஸ்ரீராமானுஜர் திருப்பதியில் அடிவாரத்தில், சீடர்கள் எழுப்பும் சந்தேகங்களுக்கு, தகுந்த விளக்கங்களை அளித்துக் கொண்டிருந்தார் ஸ்ரீராமானுஜர்.



🌸 அப்போது 'மோரு... மோரு...' என்று ஒரு பெண்மணியின் குரல் கேட்டது.


🌸 தலையில் மோர்ப்பாளை சுமந்து, இடையர் குலப் பெண்மணி ஒருத்தி தெருவில் நடந்து சென்று கொண்டிருந்தாள்.


🌸 சீடர்களுக்கு மோர் சாப்பிட வேண்டும் என்று தோன்றியது.


🌸 ஆனால், குருநாதர் பாடம் நடத்திக் கொண்டிருக்கிற இந்த வேளையில் மோர்க்காரியைக் கூப்பிட்டால், பாடத்தின் மேல் கவனம் இல்லாதது போல் ஆகிவிடும் என்பதால், மோர்


ஆசையைத் துறந்து, பாடத்தில் கருத்தாக இருந்தார்கள்.

🌸 ஆனாலும், அன்றைக்கு மோர் குடித்தே ஆக வேண்டும் என்பது எழுதப்பட்டிருந்த ஒன்று போலும்.


 இவர்கள் அனைவரும் கூட்டமாக அமர்ந்து ஏதோ சுவாரஸ்யமாகப் பேசிக் கொண்டிருப்பதாக நினைத்த மோர்க்காரப் பெண்மணி, இந்த இடத்தில் பாணையை இறக்கி வைத்தால் நல்ல வியாபாரம் ஆகிவிடும் என்று தீர்மானித்து, இவர்கள் பக்கம் நடந்து வந்தாள்.


 ஐயா... சாம்... நல்ல மோரு. ஆளுக்கு ஒரு குவளை குடிச்சீங்கன்னா, தெம்பா இருக்கும். உஷ்ணம் ஓடியே போயிடும் என்று சொன்னபடி, மோர் பாணையைக் கீழே இறக்கி வைத்தாள்.


 ஏற்கெனவே பசியிலும் அசதியிலும் இருந்த சீடர்களுக்கு, மோர் பாணையைப் பார்த்ததும் வயிறு கபகபவென்று இருந்தது. ஆளாளுக்கு, எனக்கு... எனக்கு என்று கேட்டு வாங்கிக் குடித்தனர். அவர்களில் ஒரு சில சீடர்கள் இன்னொரு குவளையும் வாங்கிச் சாப்பிட்டனர்.


 மோரின் தரம் அப்படி. எல்லோருக்கும் மோர் கொடுத்து முடித்ததும், பாணையின் உள்ளே சற்று எட்டிப் பார்த்தாள் பெண்மணி. கிட்டத்தட்ட பாணை காலியாக இருந்தது.


நிறைந்த மனத்துடன் சீடர்களையும் ராமானுஜரையும் பார்த்தாள்.

 அப்போது அவள் மனத்தில் திடீரென ஓர் ஏக்கம் வந்தது. அதாவது, தானும் இவர்களைப் போல் பக்தித் திறனில் தேர்ந்து விளங்க வேண்டும் என்று ஆசை கொண்டாள்.

 திடீரென்று அப்படி ஒரு பக்தி எழுந்தது ஏன்? மகான்களின் பார்வை விசேஷம் அப்படிப்பட்டது.


 அதனால், பக்தியின் பிடியில் திடீரென அகப்பட்டுக் கொண்ட காரணத்தால், மோருக்கான காசை கேட்டுப்பெற வேண்டும் என்பதையும் மறந்து நின்றாள்.

 அப்போது அந்தப் பெண்மணியைப் பார்த்து, “அம்மா... நீ எங்களுக்குக் கொடுத்த மோரின் விலை என்ன?” என்று கேட்டார் ராமானுஜர்.

 மோர் நன்றாக வியாபாரம் ஆகும். காசு கிடைக்கும் என்ற ஆசையில்தான் இங்கே வந்தாள்.


 ஆனால், இப்போது இவளது மனநிலையே வேறாக இருக்கிறது.

 ராமானுஜரை மரியாதையுடன் பார்த்தாள்.

 பிறகு, வேணாம் சாம். மோருக்குக் காசெல்லாம் வேணாம்... அதை வெச்சிட்டு நான் என்ன பண்ணப் போறேன்?! என்று இழுத்தாள்.


 அப்படின்னா காசுக்குப் பதிலா ஏதாவது பொருள் வேணுமா?


என்று கேட்டார் சீடர் ஒருவர்.


 ராமானுஜரை நமஸ்கரித்த அந்தப் பெண், “எனக்குக் காகம் வேணாம்... பொருளும் வேணாம் சாம். பெருமாள் இருக்கக்கூடிய பரமபதத்தை அடையணும்; மோட்சம் கிடைக்கணும். அதுக்கு வழியைக் காட்டுங்க. சந்தோஷமா போயிடுவேன்” என்றாள்.


 ராமானுஜர் ஆச்சரியத்துடன் பார்த்தார்.

 ஆசார நியமங்களோ, சாஸ்திர ஞானமோ அறியாத அவளுக்குள், ‘மோக்ஷம் வேண்டும்’ என்கிற ஆசை தோன்றியது விந்தைதானே! தவிர, இப்படி ஒரு கோரிக்கையை அவள் வைப்பாள் என்றும் அவர் எதிர்பார்க்கவில்லை.


 ஒரு சில நிமிட இடைவெளிக்குப் பிறகு, “கவலைப்படாதம்மா... உன்னோட நல்ல குணத்துக்கு நிச்சயம் மோட்சம்தான் கிடைக்கும். சந்தோஷமா போயிட்டு வா” என்றார் அவர்.


 ஆனால், அந்தப் பெண்மணி விடவில்லை. “ஒங்க வாக்கு அப்படியே பலிக்கட்டும் சாம். ஆனா, அந்த மோட்சம் எனக்குக் கிடைக்கறதுக்கு ஒரு வழியைக் காட்டுங்க. நான் போய்ச் சேர்றேன்” என்றாள். ராமானுஜர் சிரித்தார்.

 “அம்மா... நீ நினைப்பதுபோல் மோட்சத்துக்கு ஒரு வழியைக் காட்டுவதோ, மோட்சம் வழங்குவதற்கு உண்டான தகுதியோ, எனக்கோ இங்கு கூடி இருக்கின்ற சிஷ்யர்களுக்கோ இல்லை.

 மேலே திருமலையில் இருக்கின்றானே ஒருவன்... ஏழுமலைக்குச் சொந்தக்காரன்... அவன்கிட்டப் போய்க் கேள். உனக்கு வேண்டியதை எல்லாம் அருளுகின்ற தகுதி அவனுக்குத் தான் உண்டு” என்றார்.

 இதற்குப் பிறகும் அந்த மோர்க்காரப் பெண்மணி நகர்கிற வழியாக இல்லை.

 “சாம்... மேலே இருக்கிற ஏழுமலையான் கிட்ட போய் எத்தனையோ தடவை ‘மோட்சம் வேணும் மோட்சம் வேணும்’ னு கேட்டுப் பாத்துட்டேன். ஆனா, அங்கே இருக்கிற பெருமாள் வாயைத் தொறந்து பேசக்கூட மாட்டேங்கிறாரே...” என்றாள் பொருமலாக.

 “அப்படி இல்லேம்மா... அவருக்கு எத்தனை வேலை இருக்கோ... அதை ஒரு குறையா சொல்லிட்டு இருக்காதே. உன் மனசுல படறதை - நீ கேக்கணும்னு நினைக்கறதை அவர்கிட்ட கேட்டுக்கிட்டே இரு. என்னிக்கானும் ஒருநாள் நிச்சயம் செவி சாய்ப்பார்” என்றார் ராமானுஜர்.

🌸 “இல்லீங்க சாம். ஒங்களைத்தான் நம்புறேன். ஒங்களைப் பாத்த பிறகு எனக்கு நம்பிக்கை வந்திடுச்சு” என்றாள், குரலில் உற்சாகத்துடன்.

🌸 இவள் ஏதோ ஒரு தீர்மானத்துடன்தான் இருக்கிறாள் போலிருக்கிறதே’ என்று யோசித்தார் ராமானுஜர்.

🌸 மீண்டும் அந்தப் பெண்மணியே, விநயமாகப் பேசினாள்.

🌸 “சாம்... எனக்கு மோட்சம் தரச் சொல்லி பெருமாள்கிட்ட சிபாரிசு செஞ்சு நீங்கதான் ஒரு ஓலை எழுதித் தரணும். ஒங்களை மாதிரி பெரியவங்க ஓலை கொடுத்தா, இருக்கிற வேலையை எல்லாம் விட்டுட்டு பெருமாள் எனக்குப் பதில் சொல்லுவாருன்னு தோணுது” என்றாள் தெளிவாக.

🌸 இதற்கு மேலும் மறுக்க இயலாது என்று உணர்ந்த ராமானுஜர், சிஷ்யனிடம் ஓர் ஓலை நறுக்கும், எழுத்தாணியும் கொண்டு வரச் சொன்னார்.

🌸 அதைக் கேட்டதும், சீடர்களுக்கு வியப்பு தாங்க முடியவில்லை. என்றாலும், அவர் கேட்டதை எடுத்துக் கொண்டு வந்து தந்தனர்.


🌸 நிஜமாகவே திருமலை பெருமாளுக்கு சிபாரிசு செய்து, குருநாதர் ஓலை எழுதப் போகிறாரா... இல்லை அந்தப் பெண்மணியை சந்தோஷப்படுத்த வேண்டும் என்பதற்காக இப்படி ஏதேனும் செய்கிறாரா? என்பதைத் தெரிந்து கொள்ள ஆர்வமாகி, ராமானுஜரைச் சுற்றி அமர்ந்து, கவனிக்கலானார்கள்.


🌸 மேலே அண்ணாந்து திருமலையைப் பார்த்து இருசரம் கூப்பிவிட்டு, ஓலை நறுக்கில் பெறுநர் முகவரியை எழுதும் இடத்தில் ‘ஸ்ரீ வேங்கடேசப் பெருமாள், திருமலை’ என்று குறிப்பிட்டுவிட்டு, பெண்மணியின் கோரிக்கையை எழுதத் தொடங்கினார் ராமானுஜர். எழுதி முடித்த பின் ஓலையின் கீழே தன் கையெழுத்தையும் போட்டார். பின்னே... ஒரு கடிதம் என்றால், அது எங்கிருந்து வருகிறது என்பதும் முக்கியம் ஆயிற்றே!


🌸 அதை வைத்துதானே சிபாரிசு மதிப்பிடப்படும்?! அதை அந்தப் பெண்மணியிடம் கொடுத்தார்.

🌸 அப்போது ஓலை நறுக்கில் எழுதப்பட்டிருந்த வாசகங்களை சீடர்களும் படித்துப் பார்த்தனர்.

🌸 ‘மோர்க்காரிக்கு மோட்சம் கிடைக்க அனுக்ரகம் செய்’ என்பதாக சிபாரிசு செய்து எழுதப்பட்டிருந்தது.


 ஓலையை வாங்கிய அடுத்த விநாடி அந்தப் பெண்மணி ஆனந்தமாக திருமலையை நோக்கிப் புறப்பட்டாள்.


 மலை ஏறி, பெருமாள் சன்னிதிக்குச் சென்று அங்குள்ள அர்ச்சகர்களிடம் கொடுத்தாள்.


 மோர்க்காரப் பெண்மணியை மேலும் கீழும் பார்த்து, இது என்ன ஓலை? என்று குழப்பத்துடன் கேட்டனர் அர்ச்சகர்கள்.


 அவர்களிடம் முழு விவரத்தையும் சொன்னாள் அவள்.


 ராமானுஜர் எழுதிக் கொடுத்த ஓலை என்று அறிந்ததும், மறுப்பு ஏதும் சொல்லாமல் அதைக்கொண்டு போய் பெருமாளின் முன்னால் நீட்டினர்.

 எப்பேர்ப்பட்ட ஆச்சார்யர், ராமானுஜர்! அவருக்கு உண்டான முக்கியத்துவத்தை பெருமாள் கொடுக்காமலா இருப்பார்?!

 தம் வலக் கையை நீட்டி அதை வாங்கிக் கொண்டார் பெருமாள். விஷயம் அறிந்தார். பிறகு, உனக்கு மோட்சம் தந்தேன் என்று மோர்க்காரியைப் பார்த்துப் பெருமாள் திருவாய் மலர்ந்தார்.

 அடுத்த கணம் வானில் இருந்து பிரகாசமாக ஒரு புஷ்பக விமானம் வந்தது. அதில் இருந்து விஷ்ணு தூதர்கள் இறங்கினர். மோர்க்காரியைத் தங்களுடன் ஏற்றிக் கொண்டு வைகுந்தம் புறப்பட்டனர்.

 ராமானுஜர் ஒரு சிபாரிசுக் கடிதம் கொடுத்தால், பெருமாளிடம் எப்பேர்ப்பட்ட கவனிப்பு, பார்த்தீர்களா?

 உடையவர், உடையவர் என்று கொண்டாடுவதன் சூட்சுமத்தை உணர்த்துகிற சம்பவமல்லவா இது!

**தெய்வ பக்தி
சாதிக்காததை,
குரு பக்தி
சாதிக்கும்.**

திருக்கோட்டியூர் நம்பி உடையவருக்கு

அருளிய 18 வார்த்தைகள்

- 1, மோகூத்தில் ஆசை உடைய ஜீவன், வாழ்க்கையில் ஆசையை துறக்க வேண்டும்.
- 2, வாழ்க்கையில் ஆசையை துறந்தால், அஹங்காரம் மமகாரம் நீங்கும்.
- 3, அஹங்காரம் மமகாரம் நீங்கினால் தேஹ அபிமானம் நீங்கும்.
- 4, தேஹ அபிமானம் நீங்கினால் ஆத்ம ஞானம் பிறக்கும்.
- 5, ஆத்ம ஞானம் பிறந்தால்
ஐஸ்வர்ய போகத்தில் வெறுப்பு ஏற்படும்.
- 6, ஐஸ்வர்ய போகத்தில் வெறுப்பு ஏற்பட்டால்
எம்பெருமானிடம் பற்று ஏற்படும்.
- 7, எம்பெருமானிடம் பற்று ஏற்பட்டால் மற்ற விஷய ஆசை நீங்கும்.
- 8, மற்ற விஷய ஆசை நீங்கினால்
பாரதந்த்ரிய ஞானம் உண்டாகும்.
- 9, பாரதந்த்ரிய ஞானம் உண்டானால் அர்த்த, காம, ராக துவேஷங்கள் நீங்கும்,

10, அர்த்த, காம , ராக துவேஷங்கள் நீங்கினால் ஸ்ரீ வைஷ்ணத்வம் கைகூடும்.

11, ஸ்ரீ வைஷ்ணத்வம் கைகூடினால் சத்சங்கம் ஏற்படும்.

12, சத்சங்கம் ஏற்பட்டால் பாகவத சம்பந்தம் ஏற்படும்.

13, பாகவத சம்பந்தம் ஏற்பட்டால் பகவத் சம்பந்தம் ஏற்படும்.

14, பகவத் சம்பந்தம் ஏற்பட்டால் மற்ற பலன்களில் வெறுப்பு ஏற்படும்.

15, மற்ற பலன்களில் வெறுப்பு ஏற்பட்ட ஜீவன் எம்பெருமானுக்கு அடிமை ஆவான்

16, எம்பெருமானுக்கு அடிமையாகும் ஜீவன் , எம்பெருமான் ஒருவனை மட்டுமே சரணமடைவான்.

17, எம்பெருமான் ஒருவனை மட்டுமே சரணமடைந்த ஜீவன், திருமந்திரத்தையும் அதன் பொருளையும் ஏற்க தகுதி பெறுகின்றான்

18, அவ்வாறு தகுதி பெற்ற அதிகாரிக்கே திருமந்திரம் கைபுகுரும்.

ராமானுஜரின் வார்த்தைகள்



1. மனதில் இருந்து 'தான்' என்ற அகந்தை எண்ணத்தை அகற்ற வேண்டும். இதயத்தில் இரக்கம் சுரக்க வேண்டும். பிறர் செய்த குற்றங்களைக் கூட ஏற்க வேண்டும். உண்மை, நேர்மைக்கு மனிதன் தலை வணங்க வேண்டும்.
2. ஊருக்கு நல்லது செய்ய வேண்டும், பலன் கருதாமல் பிறருக்கு தொண்டு செய்ய வேண்டும். இவ்வாறு செய்யும் பணி, கடவுளுக்கே செய்த பணியாக ஏற்கப்படும்.
3. கடவுளுக்கு செய்யும் தொண்டு, குருநாதருக்குச் செய்யும் சேவை, அடியாருக்கு செய்யும் தொண்டு ஆகிய மூன்றும் ஒன்றே. இதனால் கிடைக்கும் புண்ணியம் ஒன்றே.
4. முன்னோர்கள் நமக்காக எழுதி வைத்த நூல்களிலுள்ள கருத்துக் களை முழுமையாக ஏற்க வேண்டும். ஆனால் சாதாரணமான நூல்கள் சொல்வதை ஏற்க வேண்டியதில்லை.
5. வயிறு வளர்ப்பதில் மட்டும் கவனம் செலுத்துபவர்களுடன் உறவாட வேண்டாம். பிறரைப் பற்றி குற்றம் சொல்லிக் கொண்டே இருப்பவர்களிடம் பேச வேண்டாம்.
6. பகவானுக்கு நைவேத்யம் செய்யாத உணவை சாப்பிடுவது கூடாது. அதற்காக இஷ்டப்படுவதை எல்லாம் பெருமானுக்கு நைவேத்யம் செய்வது கூடாது. புனித நூல்களில் சொல்லப்பட்டுள்ள பொருள் மட்டுமே பிரசாதத்திற்கு ஏற்றவை.
7. கடவுளுக்கு படைத்த உணவு, நீர், சந்தனம், மலர், தாம்பூலத்தை பிரசாதமாகக் கருதி ஏற்க வேண்டும்.
8. பலன் மட்டுமே கருதி கடமையாற்றக் கூடாது. கடவுளின் திருவுள்ளம் மகிழ்ச்சி அடைவதற்காக அதில் ஈடுபட வேண்டும்.

..... பதிவு செய்தவர் திருமதி நளினி கோபாலன்

இராமாநுச நூற்றந்தாதி

சித்திர அமைப்பு: எஸ். விஜயராகவன்





இராமானுச நூற்றந்தாதி

சித்திர அமைப்பின் அவதாரிகை

காஞ்சி மகாவித்வான்

ஸ்ரீ உ.வே. PBA ஸ்வாமி அருளியதன் சுருக்கம்

சகல சாஸ்திரங்களுக்கும் சுருக்கம் திருஅஷ்டாசஹரம் .அதனுடைய பரம தாத்தர்யமாயும் ,ஆழ்வார்களுடைய திவ்ய பிரபந்தங்களின் ஸாரார்த்தமாயும் ஸ்ரீ மதுரகவிகளுடைய உக்தி யாலும், அநுஷ்டானத்தினாலும் பிரகாஸிப்பதாயும், நம் பூர்வாசார் யர்களின் உபதேச பரம்பரையாலே ப்ராப்தமாயும், சேதனர்கள் அனைவருக்கும் இன்றியமையாத ஸ்வரூப, உபாய, புருஷார்த்தங்களின் நிஷக்ருஷ்ட வேஷமாயும், பரம ரஹஸ்யார்த்தமாயும் இருப்பது சரம பர்வ நிஷ்டை.

இதன்படியை திருவரங்கத்து அமுதனாருக்கு, ஸ்ரீராமானுஜர் தமது நிர்ஹேது க்ருபையாலே கூரத்தாழ்வான் மூலமாக உபதேசித்தருளினார்.அங்ஙனம் உபதேசப்ரஸ்தமான அந்தச் சீரிய பொருளை இவ்வமுதனார் தாம் அனவரதமும் கடைப்பிடித்து போந்து ஸ்ரீ ராமானுசர் திருவடிகளை இடைவிடாது சேவித்துக் கொண்டு அவருடைய திருக்கல்யாண குணங்களை தமது பக்தி பெருங் காதலுக்கு போக்கு விடாக பேசி அனுபவித்து அவ்வகையாலே ஆசார்யாபிமான நிஷ்டர்க்கு அறிந்து கொள்ளத்தக்க அர்த்தங்களை எல்லாம் மிக்க சுருக்கமாகவும், மிக்க விரிவின்றியும் நூற்றெட்டு பாசுரங்களாலே இத்திவ்ய பிரபந்த முகத்தாலே அருளிச் செய்துள்ளார்.



திருவரங்கத்தமுதனார் வைபவம்

இவர் ஒரு பங்குனி மாசம் ஹஸ்த நக்ஷத்திரத்தில் திருவரங்கத்தில் மூங்கிற்குடியில் அவதரித்தவர். இவர் பெரிய கோயில் நம்பி என்று பிரசித்தராய் வாழ்ந்து வந்தார்.. இவர் சகல சாஸ்திரங்களையும் வாசித்து மஹா நிபுணரராய், குலக்ரமமாய் கிடைத்த சந்நிதி புரோஹிதம் புராண படநம் கைங்கர்யங்களையும் பெற்று மிகவும் செருக்குடன் வாழ்ந்து வருகையில், உலகங்களை வாழ்விக்கத் திருவனழ்த்தாழ்வானது திருவவதாரமாக திருவவதரித்த ஸ்ரீ ராமானுஜர் தமது இயற்கை இன்னருளாலே இவரை திருத்தி பணிகொள்ளத் திருவுள்ளம் பற்றி கூரத்தாழ்வானுக்கு நியமித்தார்.ஆழ்வானும் நம்பியை அணுகி அவர் ஞானத்தை மேலும் பெருக்கி ஸ்ரீ ராமானுஜரின் பெருமையை அறியப் பண்ணி அவரது திருவடிகளில் கொண்டு சேர்த்து அவருடைய சீடராக்கினார்.

பெரிய கோயில் நம்பியும் ஸ்ரீ ராமானுஜரின் அவதார விசேஷத்தை அறிந்து அவர் விஷயமாக ஒரு பிரபந்தத்தை இயற்ற விரும்பி அவருடைய அனுமதியைக் வேண்ட, ராமானுஜர் "நம்மைப் பற்றி ஒரு பிரபந்தம் பாட உமக்கு விருப்பம் இருக்குமாகில் ஆழ்வார்களிடத்தும், உகந்தருளின நிலங்களிடத்தும் நமது பிராவண்யம் தோன்றுமாறு இயற்றும்" என்று சொல்லி அனுமதியளிக்க அவரும் "அப்படியே செய்கிறேன்" என்று அந்தப்படியே கலித்துறை அந்தாதியாக ஒரு பிரபந்தத்தை இயற்றி நூற்றிஎட்டு பாசுரங்களாக அமைத்து தன ஆசாரியன் கூரத்தாழ்வானுடன் மடத்திற்கு வந்து ஸ்ரீ ராமானுஜரின் திருவடிகளில் வைத்து தண்டன் சமர்பித்தார். ராமானுஜரும் ஒரு பேரோலக்கமாக ஆழ்வானுடன் நம்பி அரங்கேற்றம் பண்ணுகையில் திருச்செவி சாற்றி போர உகந்தருளி அவருடைய வாக்கு அமுத வாக்காய் இருந்தபடியால், அவருக்கு "அமுதன்" என்ற திருநாமத்தை சூட்டி அருளினார். அன்றுமுதல் பெரியகோயில் நம்பி என்ற பெயர் மாறி "திருவரங்கத்து அமுதனார்" என்ற திருநாமமே அவர் பெயராக வழங்கலாயிற்று. ஸ்ரீ ராமானுஜரும் அன்று தொடங்கி தம் திருவடியில் சம்பந்த உடையார்க்கெல்லாம் அந்த பிரபந்தத்தை என்றும் நித்யானுதேயமாம்படி கற்பித்தருளினார்.



ஸ்ரீ வேதபிரான் பட்டர் அருளிய தனியன்கள்

முன்னை வினையகல மூன்கிற்குடியமுதன்
பொன்னங் கழர்கமலப் போதிரண்டும் *என்னுடைய
சென்னிக்கணியாக சேர்த்தினேன் தென்புலத்தார்க்கு
எண்ணுக் கடவுடைஎன் யான்

நயந்தரு பெரின்பமெல்லாம்பழுதினனி நண்ணினர்பால்
சயந்தரு கீர்த்தி இராமானுசமுனி தாளினைமேல் *
உயர்ந்த குணத்துத் திருவரங்கத் தமுதோங்கும்*அன்பால்
இயம்பும் கலித்துறை அந்தாதி ஓத இசை நெஞ்சமே

சொல்லின் தொகைகொண்டு உணதடிப்போதுக்கு தொண்டுசெய்யும்
நல்லன்பரேத்தும் உன் நாமமேல்லாம் எந்தன்நாவினுள்ளே*
அல்லும் பகலும் அமரும்படி நல்கு அறுசமயம்
வெல்லும் பரம * இராமானுசா! இதன் விண்ணப்பமே.

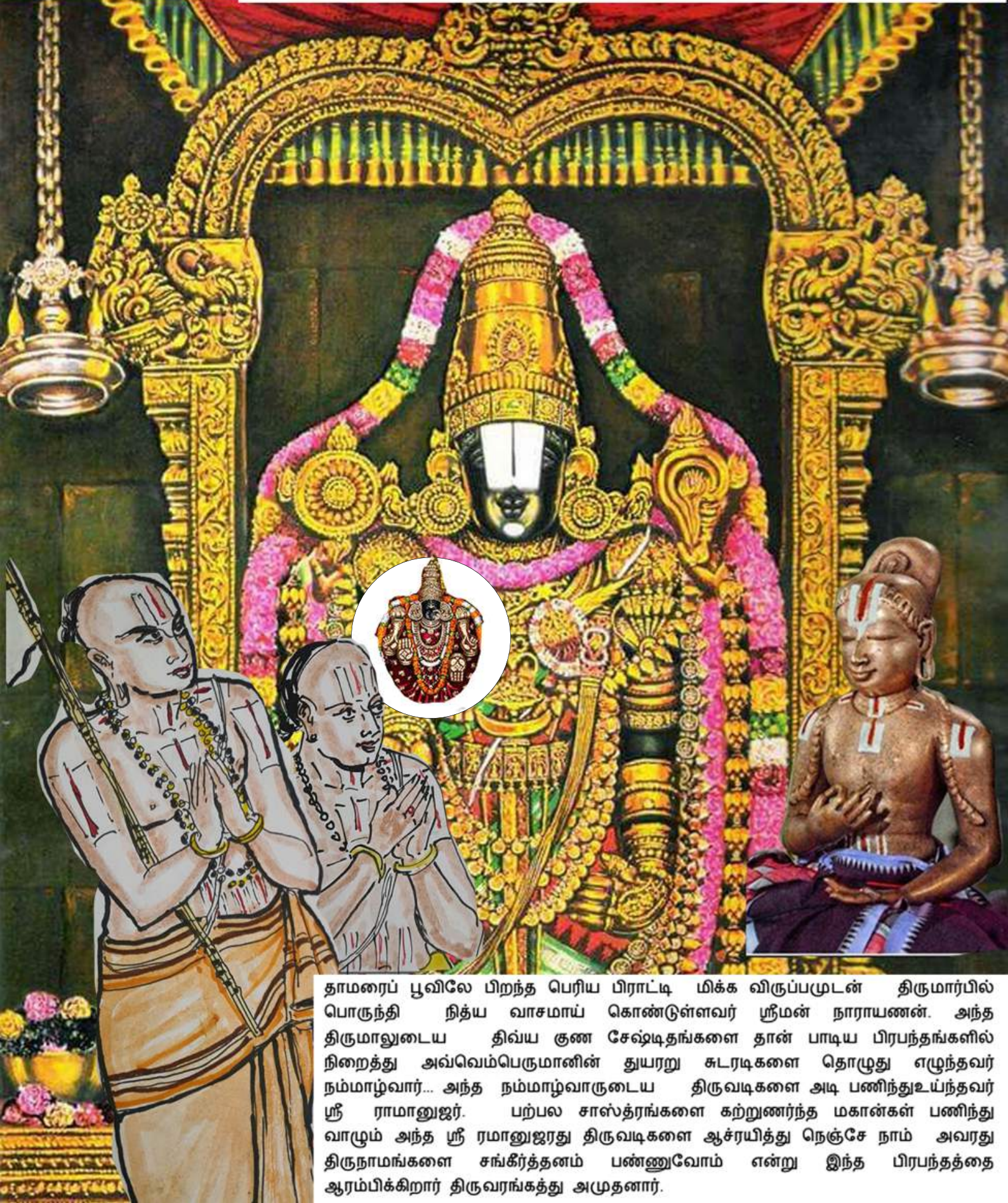


இராமாநுச நூற்றந்தாதி

(ப்ரபந்த காயத்ரி)

1

** பூமன்னுமாதுபொருந்திய மார்பன் * புகழ்மலிந்த
பாமன்னுமாறனடிபணிந்துய்ந்தவன் * பல்கலையோர்
தாம்மன்னவந்தவிராமாநுசன் சரணாரவிந்தம்
நாம்மன்னிவாழ * நெஞ்சே சொல்லுவோமவன் நாமங்களே.



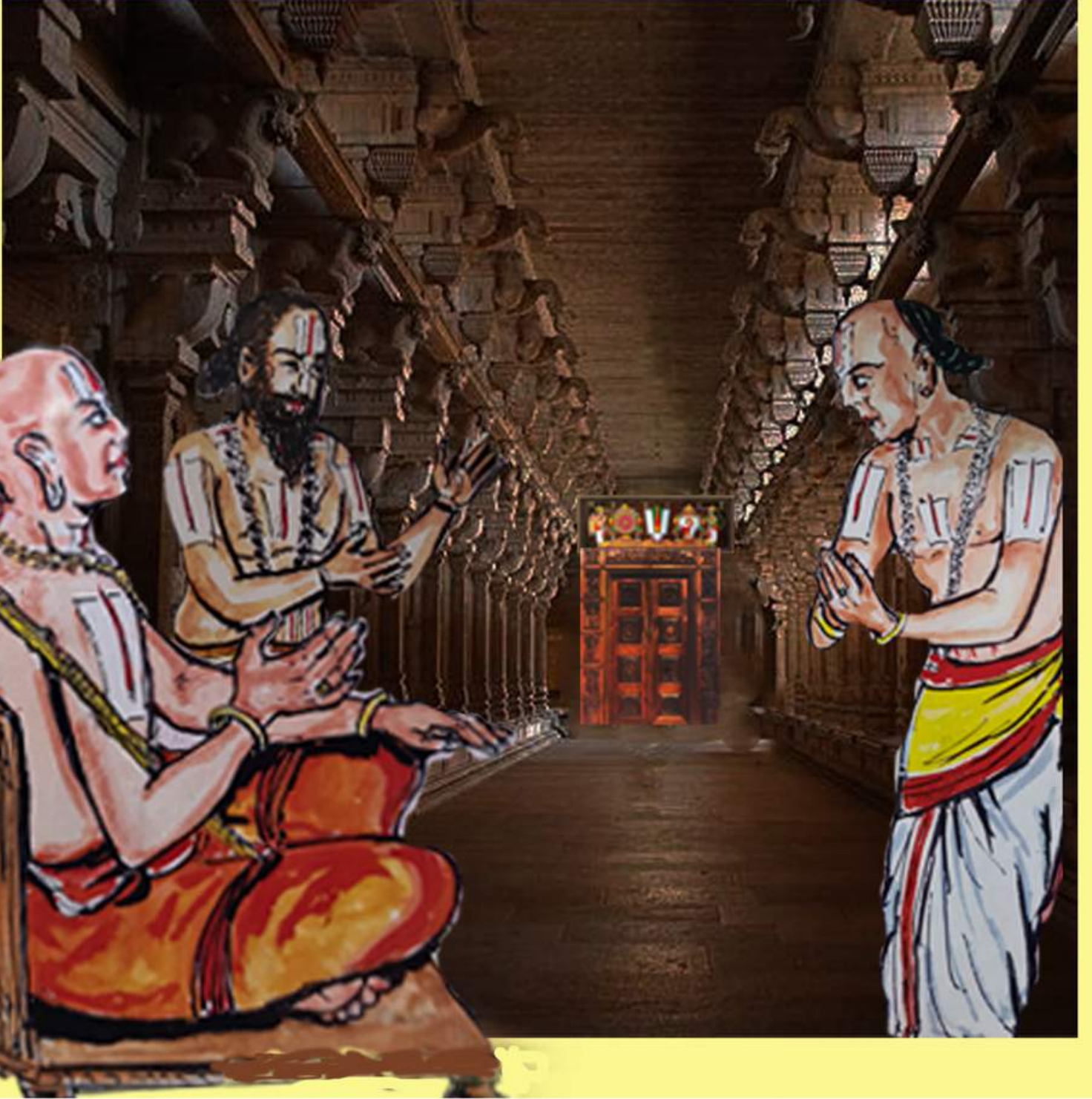
தாமரைப் பூவிலே பிறந்த பெரிய பிராட்டி மிக்க விருப்பமுடன் திருமார்பில் பொருந்தி நித்ய வாசமாய் கொண்டுள்ளவர் ஸ்ரீமன் நாராயணன். அந்த திருமாலுடைய திவ்ய குண சேஷ்டிதங்களை தான் பாடிய பிரபந்தங்களில் நிறைத்து அவ்வெம்பெருமானின் துயரறு சுடரடிகளை தொழுது எழுந்தவர் நம்மாழ்வார்... அந்த நம்மாழ்வாருடைய திருவடிகளை அடி பணிந்து உய்ந்தவர் ஸ்ரீ ராமானுஜர். பற்பல சாஸ்த்ரங்களை கற்றுணர்ந்த மகான்கள் பணிந்து வாழும் அந்த ஸ்ரீ ராமானுஜரது திருவடிகளை ஆசிரயித்து நெஞ்சே நாம் அவரது திருநாமங்களை சங்கீர்த்தனம் பண்ணுவோம் என்று இந்த பிரபந்தத்தை ஆரம்பிக்கிறார் திருவரங்கத்து அமுதனார்.

கள்ளார்பொழில் தென்னரங்கன்* கமலப்பதங்கள் நெஞ்சில்
கொள்ளா மனிசரை நீங்கி * குறையால் பிரானடிக்கீழ்
விள்ளாத அன்பன் இராமானுசன் மிக்க சீலமல்லால்
உள்ளாதென் நெஞ்சு * ஒன்றறியேன் எனக்குற்ற பேரியல்வே



என் நெஞ்சமானது ஸ்ரீ ரங்கநாதருடைய திருவடித் தாமரைகளை
நெஞ்சாலும் நினையாத பாவிகளோடு உறவை ஒழித்து விட்டு
திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளிலேயே இறைஞ்சுகமவரான
ராமாநுசரது சீல குணமொன்றையே சிந்தித்து நிற்கிறது
இப்படிப்பட்டதொரு பெருந்தன்மை எனக்கேற்பட்டதற்கு காரணம்
ராமானுசருடைய க்ருபா கடசஷமே யொழிய வேறொன்று
இருப்பதாக நான் அறியவில்லை.

பேரியல் நெஞ்சே ! அடிபணிந்தேன் உன்னை * பேய்ப்பிறவிப்
பூரியரோடுள்ள சுற்றம் புலர்த்தி * போருவருஞ்சீர்
ஆரியன் செம்மை இராமானுசமுநிக்கன்பு செய்யும்
சீரிய பேறுடையார்* அடிக்கீழ் என்னை சேர்த்ததற்கே



நெஞ்சமே! உன்னை வணங்குகிறேன். எதற்காக தெரியுமா? பரம நீசர்களோடு எனக்கு இருந்த உறவை போக்கடித்து ஒப்பற்ற குணங்கள் உடையவரும், சிறந்த அனுஷ்டானம் உடையவரும், ஆசிரிதரோடு பேரன்பு கொண்ட தன்மை உடையவருமான ஸ்ரீ ராமானுஜர் திறத்தில் பக்தி பண்ணுவதையே பரம புருஷார்த்தமாக உடையவர்களான சுவர்த்தாழ்வான் போல்வார் திருவடிகளின் கீழே என்னை கொண்டு சேர்த்த மஹோ உபகாரதிற்காக உன்னை அடிபணிந்தேன்.

என்னைப் புவியில் ஒரு பொருளாக்கி * மருள் சுரந்த
முன்னைப் பழவினை வேரறுத்து * ஊழிமுதல்வனையே
பன்னப் பணித்த இராமானுசன் பரன் பாதமும் என்
சென்னித் தரிக்க வைத்தான் *எனக்கேதுஞ் சிதைவில்லையே



இந்த உலகத்துக்கு காரணபூதனான ஸ்ரீமன் நாராயணனையே எல்லோரும் அநுசந்திக்கும்படி ஸ்ரீபாஷ்ய முகத்தாலே அருளிச்செய்த ஸ்ரீஇராமானுசன் இந்த பூமியிலே ஒரு பொருள் அல்லாத என்னை தனது நிர்ஹேது கிருபையாலே அவரது கிருபைக்கு ஆளாக்கி அஞ்ஞானத்தினாலே அடியேன் செய்த அநாதியான பாவங்களை வேரற நீக்கி தமது திருவடிகளை அடியேனது தலையில் உகந்து தரிக்கும் படியாக வைத்தருளினார். இந்த மஹா ப்ரஸாதத்தை பெற்றேனான பின்பு அடியேனுக்கு எந்த துன்பமும் உண்டாக வழியில்லை.

எனக்குற்ற செல்வம் இராமானுசன் என்று* இசையகில்லா
மனக்குறை மாந்தர் பழிக்கில் புகழ்* அவ்வ மன்னியசீர்
தங்குற்ற அன்பரவன் திருநாமங்கள் சாரும், என்பா
இனக்குற்றம் காணகில்லார்* பத்தி ஏய்ந்த இயல்வுதென்றே.



எனக்கு பிராப்த்தமான சம்பத்து
இராமானுசரே என்று இசையாத
துஷ்ட ஹ்ருதயம் கொண்ட
மாந்தர்கள் இந்நூலை பழிப்பார்களாகில்
அந்தப் பழியே இதற்கு புகழாய் விடும்.

அந்த இராமானுசருடைய நித்ய கல்யாண
குணங்களுக்கு தகுதியான அன்பை உடைய
மகான்கள் பக்தியோடு இயற்றப்பட்ட நூல்
இது என்று திருஉள்ளம் பற்றி இந்த பாசுரங்
-ளில் உள்ள குறைகளை காண மாட்டார்கள்.

இயலும் பொருளும் இசைய தொடுத்து* ஈன்கவிகளன்பால்

மயல்கொண்டு வாழ்த்தும் இராமானுசனை* மதியின்மையால்

பயிலும் கவிகளில் பக்தியில்லாத என் பாவி நெஞ்சால் முயல்கின்றனன்*

அவன்தன் பெருங்கீர்த்தி மொழிந்திடவே



இனிமேல் வரும் பாசுரங்களில் ஒரு பாட்டில் முடியும் கருத்தை மற்றொரு பாட்டில் பதில் கூறும் தொடராக வைத்து சொல்லுவார். இதற்கு சங்கதி என்று பெயர்.. அந்த முறையில் இந்த பாசுரம் அமைந்ததாக கொள்ள வேண்டும். இதற்கு முன் பாட்டில் 'பக்தி ஏய்ந்த இயல்விதென்றே' என்று சொல்லி முடித்தார்.

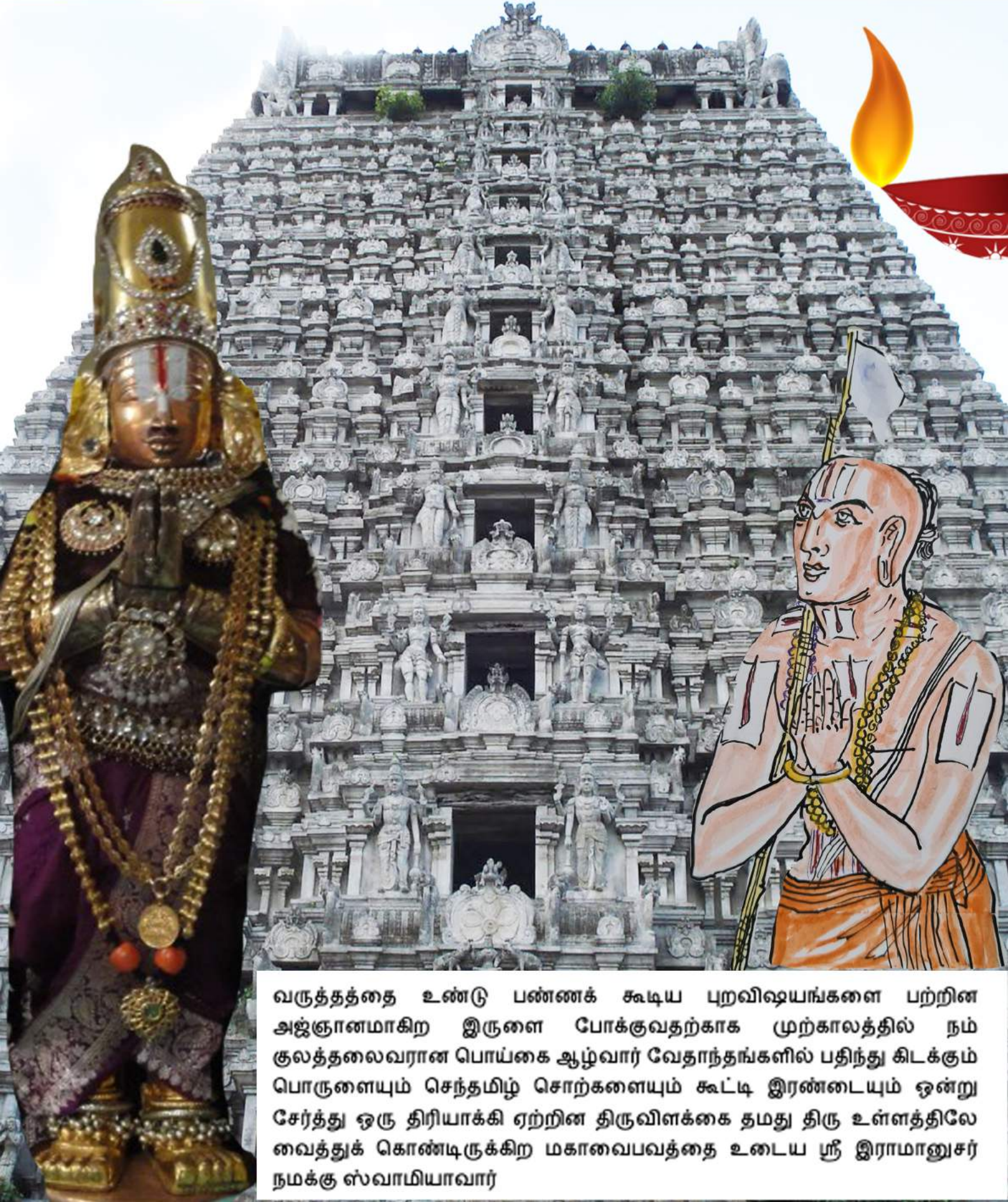
அப்படிப்பட்ட பக்தி தனக்கு உண்டோ என்று ஆராய்ந்த போது 'அந்தோ! நாமோ ஸ்ரீ ராமானுசரை துதிக்க முற்பட்டோம். இன்கவி பாடும் கவிகளான சில மகான்கள் சொல்லின்பமும், பொருள் இன்பமும் நன்கு பொருந்துமாறு கவி பண்ணி அன்பினாலே எம்பெருமானை வாழ்த்துவார். அடியேன் அத்தகைய பாக்யமற்ற பாவி நெஞ்சால் ஸ்ரீராமானுசரது பெரும் புகழ்களை எல்லாம் பேசுவதாக முயல்கின்றோமே இது என்ன புத்திகெட்ட தன்மை, என்று வெறுத்து கொள்கிறார். இங்கே அமுதனார் தமக்கு அந்த தகுதியை தர எம்பெருமானாரை நூல் எழுத ஆரம்பிக்கும் முன் பிரார்த்திப்பதாக கொள்ள வேண்டும்.

மொழியை கடக்கும் பெரும் புகழாம்* வஞ்சமுக்குறும்பாம்
குழியை கடக்கும் நம் கூரத்தாழ்வான் சரண் கூடியபின்
பழியை கடத்தும் இராமானுசன் புகழ் பாடியல்லா
வழியை கடத்தல் *எனக்கினி யாதும் வருத்தமன்றே



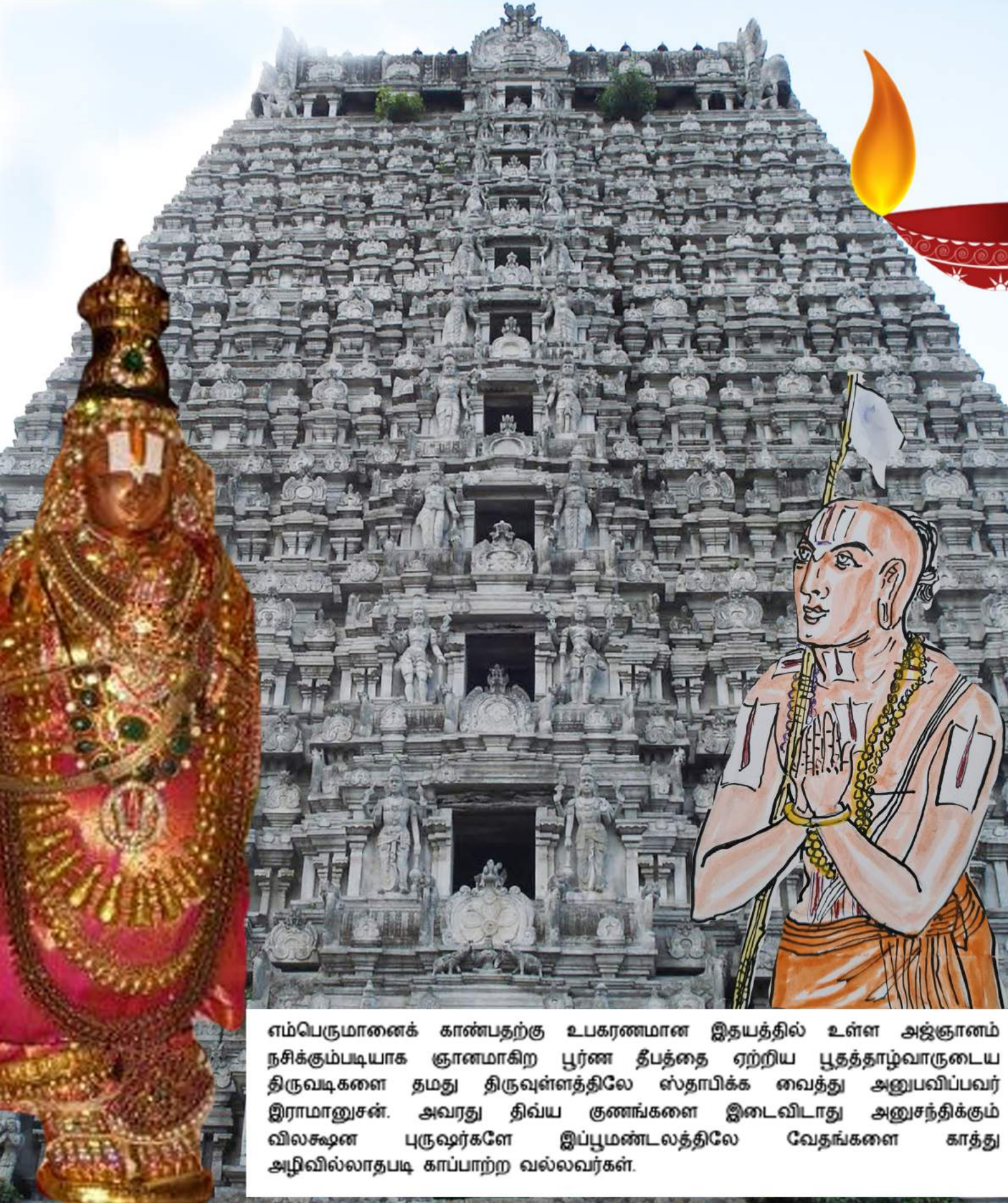
வாய்மொழியாலே வருணிக்க முடியாத
பெரும் புகழ் படைத்தவரும் , கல்வி
செருக்கு, செல்வச் செருக்கு, குலச்செருக்கு
என்னும் மூவகை குறும்புகலாகிற படுகுழியை
கடந்த வரும், நமக்கு தலைவரும் ஆனவர்
கூரத்தாழ்வான். அவர் திருவடிகளை நான்
பணிந்ததால் சகல பாபங்களையும் போக்கு
-பவரான ஸ்ரீ ராமானுசரின் நற்குணங்களை
பாடி தீய வழிகளில் இருந்து தப்பிப் பிழைத்து
அடியேன் இனி ஒரு வருத்தமும் இல்லாமல்
என் காலத்தை கடப்பேன்.

வருத்தும் புரவிருள் மாற்ற* எம்பொய்கைகைப் பிரான் மறையின்
குருத்தின் பொருளையும் செந்தமிழ் தன்னையும் கூட்டி* ஒன்றத்
திரித்து அன்று எறித்த திருவிளக்கை தன் திருவுள்ளத்தே இருத்தும்
பரமன்* இராமானுசன் எம் இறையவனே



வருத்தத்தை உண்டு பண்ணக் கூடிய புறவிஷயங்களை பற்றின
அஜ்ஞானமாகிற இருளை போக்குவதற்காக முற்காலத்தில் நம்
குலத்தலைவரான பொய்கை ஆழ்வார் வேதாந்தங்களில் பதிந்து கிடக்கும்
பொருளையும் செந்தமிழ் சொற்களையும் கூட்டி இரண்டையும் ஒன்று
சேர்த்து ஒரு திரியாக்கி ஏற்றின திருவிளக்கை தமது திரு உள்ளத்திலே
வைத்துக் கொண்டிருக்கிற மகாவைபவத்தை உடைய ஸ்ரீ இராமானுசர்
நமக்கு ஸ்வாமியாவார்

இறைவனைக் காணும் இதயத்து இருள் கெட, ஞானமென்னும் நிறைவிளக்கேற்றிய புகத் திருவடி தாள்கள், நெஞ்சத்து உறைய வைத்தாலும் இராமானுசன் புகழோதும் நல்லோர் மறையினைக் காத்து இந்த மண்ணகத்தே மன்ன வைப்பவரே



எம்பெருமானைக் காண்பதற்கு உபகரணமான இதயத்தில் உள்ள அஜ்ஞானம் நசிக்கும்படியாக ஞானமாகிற பூர்ண தீபத்தை ஏற்றிய புகத்தாழ்வாருடைய திருவடிகளை தமது திருவுள்ளத்திலே ஸ்தாபிக்க வைத்து அனுபவிப்பவர் இராமானுசன். அவரது திவ்ய குணங்களை இடைவிடாது அனுசந்திக்கும் விலகூன புருஷர்களே இப்புமண்டலத்திலே வேதங்களை காத்து அழிவில்லாதபடி காப்பாற்ற வல்லவர்கள்.

மன்னிய பேரிருள் மாண்டபின்* கோவலுள் மாமலரால்
தன்னோடு மாயனைக் கண்டமை காட்டும்* தமிழ்த்தலைவன்
பொன்னடி போற்றும் இராமானுசற் அன்பு பூண்டவர் தாள்
சென்னியில் துடும் திருவுடையார் என்றுஞ் சீரியரே



ஒருவராலும் போக்க முடியாதபடி நிலைத்து நின்ற அஜ்ஞானமாகிற பெருத்த இருளானது முற்பட்ட ஆழ்வார்களிருவரும் ஏற்றின திருவிளக்காலே நன்றாக நீங்கினபின்பு திருக்கோவலூர் ஆயனாரை பிராட்டியோடு கூடி தாம் சேவிததபடியை வெளியிட்டருளின தமிழுக்கு தலைவரான பேயாழ்வாருடைய அழகிய திருவடிகளை போற்றுபவரான இராமானுசற் திறத்தில் பக்தியை உடையவர்களது திருவடிகளை தங்கள் தலையில் ஆபரணமாக துடும் திருவுடையார் என்றைக்கும் ஸ்ரீமான்களே

சீரிய நான்மறைச் செம்பொருள்* செந்தமிழால் அளித்த
பாரியலும் புகழ் பாண்பெருமாள் * சரணாம்பதுமத்
தாரியல் சென்னி இராமானுசன் தன்னை சார்ந்தவர் தம்
காரியவண்மை என்னால் சொல்லனாது இக்கடலிடத்தே.



நான்கு வேதங்களில் பொதிந்து கிடக்கும் ஸ்ரீமன் நாராயணனின் ஸ்வரூப, ரூப, குண, விபூதிகளை எல்லாம் "அமலனாதிபிரான்" என்னும் திவ்ய பிரபந்தத்தாலே சுருக்கி அருளியவராயும், நாடெங்கும் பரவின புகழையுடையவராயும் உடைய திருப்பானாழ்வாருடைய சரணார விந்தங்களாலே அலங்கரிக்கப்பட்ட திருமுடியை உடையவரான ஸ்ரீ இராமானுசரை அடிபணிந்தவர்களின் ஆசார வைலகூண்யங்களை என் வாய் கொண்டு வருணிக்க முடியாதபடி மிகவும் சிறந்தது.

இடங்கொண்ட கீர்த்தி மழிசைக்கிறைவன் * இணையடிப்போ
தடங்கும் இதயத்து இராமானுசன்* அம்பொற்பாதம்என்றுங்
கடங்கொண்டிறைஞ்சும் திருமுனிவர்க்கன்றி காதல் செய்யாத்
திடங்கொண்ட ஞானியர்க்கே *அடியேன் அன்பு செய்வதுவே



பூமியெங்கும் வியாபித்த கீர்த்தியை உடையவரான திருமழிசைப்பிரானுடைய
பாதார விந்தங்கள் குடிகொண்டு இருக்கப்பெற்ற திருவுள்ளத்தை உடையவர்
ஸ்ரீ இராமானுசர். அவருடைய அழகிய திருப்பாதங்களையே எக்காலத்திலும்
நமக்கு புத்தியோடு ஆச்ரயிக்கையாகிறவர்கள் மஹான்கள். இப்படிப்பட்ட
மகான்களை தவிர மற்றவர்களுக்கு அன்பு பூண்டிராத உறுதியை உடையவர்கள்
ஞானிகள். அவர்களுக்கே அடியேன் பக்தனாயிருப்பேன்.

இராமானுச நூற்றந்தாதி

(ப்ரபந்ந காயத்ரி)

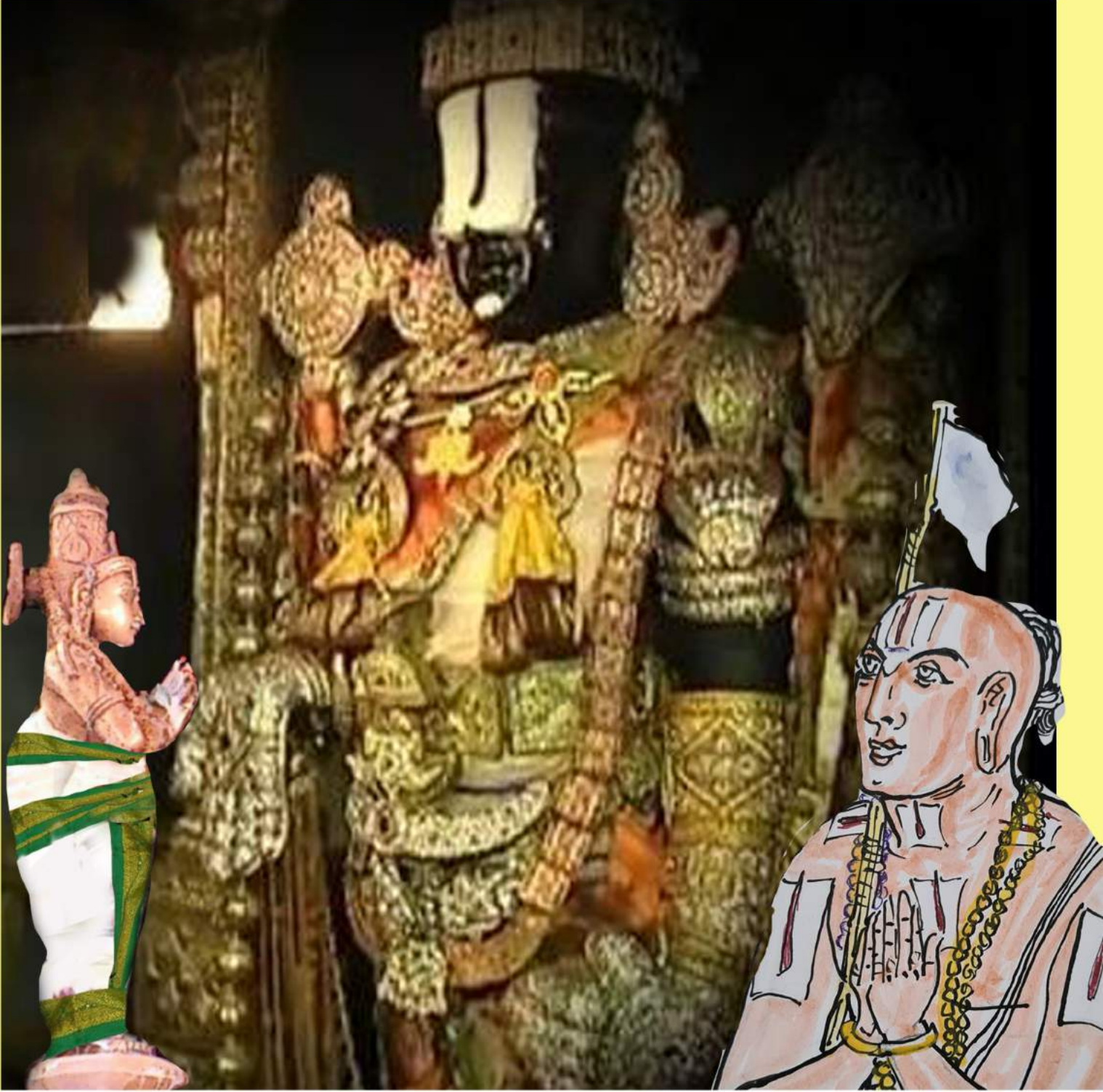
13

செய்யும் பசுந்துளவத் தொழில் மாலையும்* செந்தமிழிற்
பெய்யும் மறைத்தமிழ் மாலையும்* பெறாத சீர் அரங்கத்து
அய்யன் கழற்கணியும் பரந்தாலன்றி ஆதரியா
மெய்யன்* இராமானுசன் சரணே கதி வேறெனக்கே.



தொண்டரடிபொடியாழ்வார் தம்மாலே செய்யப்பட்ட பசுமையான திருத்துழாய் மயமான வேலைப்பாடுகள் நிறைந்த பூமாலைகளையும் அழகிய தமிழ் மொழியிலே உண்டாக்கப்பட்ட திருமாலை, திருப்பள்ளியெழுச்சி என்கிற திவ்ய பிரபந்தங்களாகிற சொல்மாலைகளையும் ஸ்ரீ ரங்கநாதன் திருவடிகளிலே சாத்தின, பெரியவரான தொண்டரடிப்பொடி ஆழ்வாரைத் தவிர வேறு ஒன்றையும் விரும்பாத சத்யசீலரான ஸ்ரீ இராமானுசன் திருவடிகள் தவிர அடியேனுக்கு வேறு பிராப்ய வஸ்து இல்லை

கதிக்கு பதறி வெங்கானமும் கல்லும் கடலுமெல்லாம்
கொதிக்க தவஞ்செய்யும் கொள்கையற்றேன் * கொல்லி காவலன் சொல்
பதிக்குங் கலைக்கவி பாடும் பெரியவர் பாதங்களே
துதிக்கும் பரமன்* இராமானுசன் என்னைச் சோர்விலனே



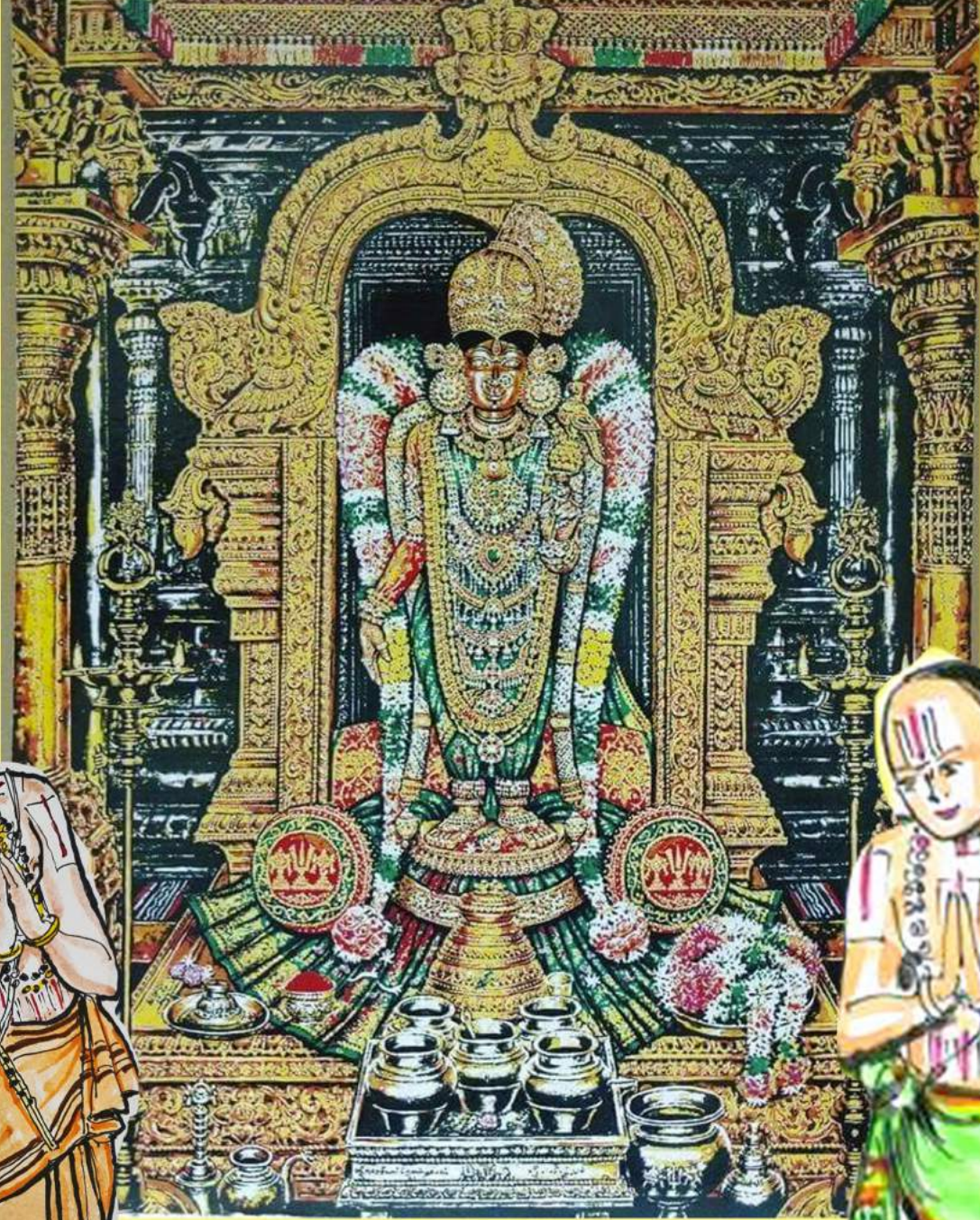
சகல சாஸ்திரங்களின் சாரப் பொருள்களையும் திரட்டி ஸ்ரீ குலசேகர ஆழ்வார் அருளிச் செய்த பெருமாள் திருமொழி என்னும் திவ்ய பிரபந்தத்தை அநுசந்திக்கின்ற பெரியவர்களது திருவடிகளையே போற்றும் இயல்வினரான ஸ்ரீ ராமானுசர் தாமே வந்து அடியேனை ஸ்வீகரித்ததால், இனி ஒரு நாளும் என்னை கைவிடமாட்டார். அதனால் காடு, மலை, சமுத்திர தீரங்களில் நின்று கடுமையான தவம் செய்யும் அவசியமில்லை.

சோராத காதல் பெருஞ்சுழிப்பால்* தொல்லை மாலை ஒன்றும்
பாராதவனை பல்லாண்டு என்று காப்பிடும் *பான்மையன் தாள்
பெறாத உள்ளத்து இராமானுசன் தன பிறங்கியசீர்
சாரா மனிசரைச் சேரேன் *எனக்கென்ன தாழ்வினியே



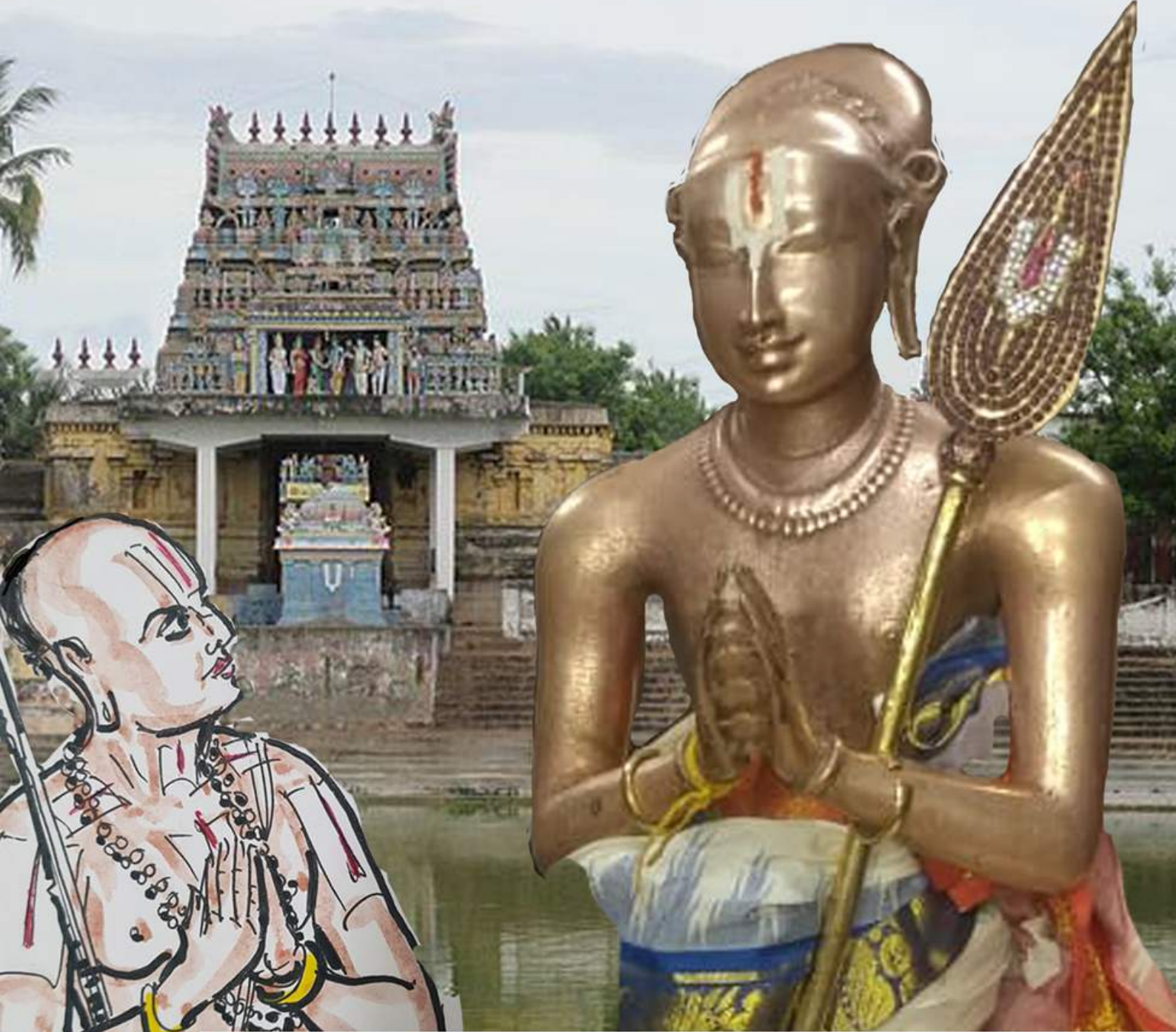
ஒருநாளும் குறைவு ஏற்படாத ரக்ஷகனான ஸ்ரீமன் நாராயணனை பெருங்காதலால்
மறந்து அவனுக்கு என்ன குறைவு ஏற்படுமோ என்றஞ்சி பல்லாண்டு, பல்லாண்டு
என்று மங்களாசாசனம் செய்த பெரியாழ்வாரது திருவடிகளையே எப்போதும்
தியாறித்தருளும் ஸ்ரீ ராமானுசரது குணங்களை சிந்திக்க இயலாத மனிசரோடு
நான் எந்த உறவும் வைத்துக் கொள்ள மாட்டேன். இந்த நினைவு பிறந்த பின்
எனக்கு ஒரு குறைவுமில்லை.

தாழ்வொன்றில்லா மறை தாழ்ந்து * தலைமுழுதும் கலியே
ஆள்கின்ற நாள் வந்து அளித்தவன் காண்மின் * அரங்கர் மௌலி
சூழ்கின்ற மாலைச் சூடிக்கொடுத்தவள் தொல்லருளால்
வாழ்கின்ற வள்ளல் * இராமானுசன் என்னும் மாமுனியே



பிரமாணங்களில் சிறந்து விளங்கிய வேதமானது குத்ருஷ்டிகளால்
தாழ்வு பெற்று கலிபுருஷன் ஆட்சி செலுத்தி கிடந்த காலத்திலேயே
வந்து அவதரித்து வேதத்தை நிலை நிறுத்தின இராமானுசன் அரங்கர்
மௌலி சூழ்கின்ற மாலையை சூடிக்கொடுத்த கோதை நாச்சியாருடைய
பரம கிருபைக்கு பாத்திரமான மாமுனிவர் ஆவர்

முனியார் துயரங்கள் முந்திலும் * இன்பங்கள் மொய்த்திடினுங்
கனியார் மனம் கண்ணமங்கை நின்றானை * கலைபரவும்
தனியானைத் தண்டமிழ் செய்த நீலன் தனுக்கு உலகில்
இனியானை * எங்கள் இராமானுசனை வந்து எய்தினறே



சகல சாஸ்திரங்களிலும் துதிக்கப் பெற்ற கஜம் போன்ற திருக்
-கண்ணமங்கை முதலான திவ்ய தேசங்களில் சேவை சாதிக்கும்
எம்பெருமான்களை மங்களாசாஸனம் செய்தருளின திருமங்கை
ஆழ்வார் பக்கல் பிரேமம் உடைய எங்கள் தலைவரான ஸ்ரீ
ராமானுசரை வந்து பணிந்த மகான்கள் வருத்தம் வரும் பொழுதில்
வருந்தவோ, சுகங்கள் வரும்போதில் களிப்படையவோ மாட்டார்கள்.

எய்தற்கரிய மறைகளை * ஆயிரம் இன்தமிழால்
செயதற்குலகில் வரும் சடகோபனை * சிந்தையுள்ளே
பெய்தற்கிசையும் பெரியவர் சீரை உயிர்கள் எல்லாம்
உய்தற்குதவும்* இராமானுசன் எம் உறுதுனையே



பூர்த்தியாக அதிகரிக்க முடியாத அளவற்ற வேதங்களை இனிய ஆயிரம் பாசுரங்களினால் அருளிச் செய்வதற்காக இவ்வுலகில் வந்து -தித்த நம்மாழ்வாரை தமது இதயத்துள்ளே தியானிப்பதற்கு இணங்கின ஸ்ரீமதுரகவிகளுடைய ஞானநாதி குணங்களை சகல ஆத்மாக்களும் உஜ்ஜீவிக்கும்படி உய்ய உதவும் ஸ்ரீ ராமானுசரே எனக்கு உற்ற துணை ஆவர்.

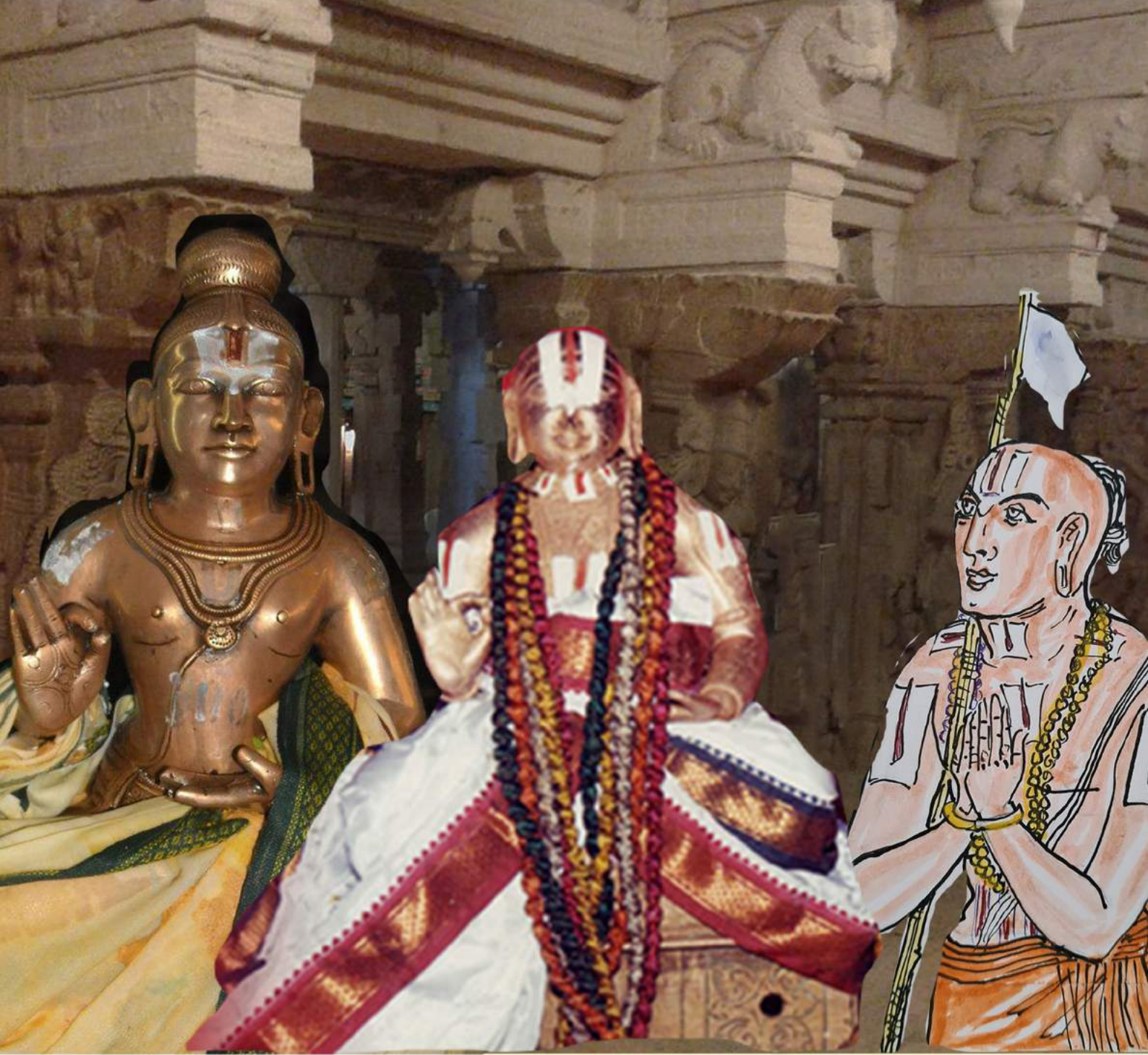


உருபெருஞ் செல்வமும் தந்தையும் தாயும் * உயர்குருவும்
வெறிதரு பூமகள் நாதனும் * மாறன் விளங்கிய சீர்
நெறி தருஞ் செந்தமிழரணமே என்று இந்நீள் நிலத்தோர்
அறிதர நின்ற* இராமானுசன் எனக்கு ஆரமுதே



சிறந்த செல்வமும், மாதா, பிதா, குருவும், ஸ்ரீயப்பதியான தெய்வமும்
ஆகிய ஸர்வஸ்வமும் நம்மாழ்வார் தமக்கு பிரகாசித்த பகவத் குணங்களின்
அடைவே அருளிச்செய்த செந்தமிழ் வேதமாகிய திருவாய்மொழியே
என்று உலகத்தார் அறியும்படி வெளியிட்ட ஸ்ரீ இராமானுசரே ஆவர்.
அவரே அடியேனுக்கு ஆரமுது.

ஆரப்பொழில் தென்குருகைப்பிரான் * அமுதத் திருவாய்
ஈரத் தமிழின் இசை உணர்ந்தோர்கட்கு * இனியவர்தஞ்
சீரைப் பயின்று உய்யும் சீலங்கோல் நாதமுனியை நெஞ்சால்
வாரிப் பருகும்* இராமானுசன் என்றன் மாநிதியே



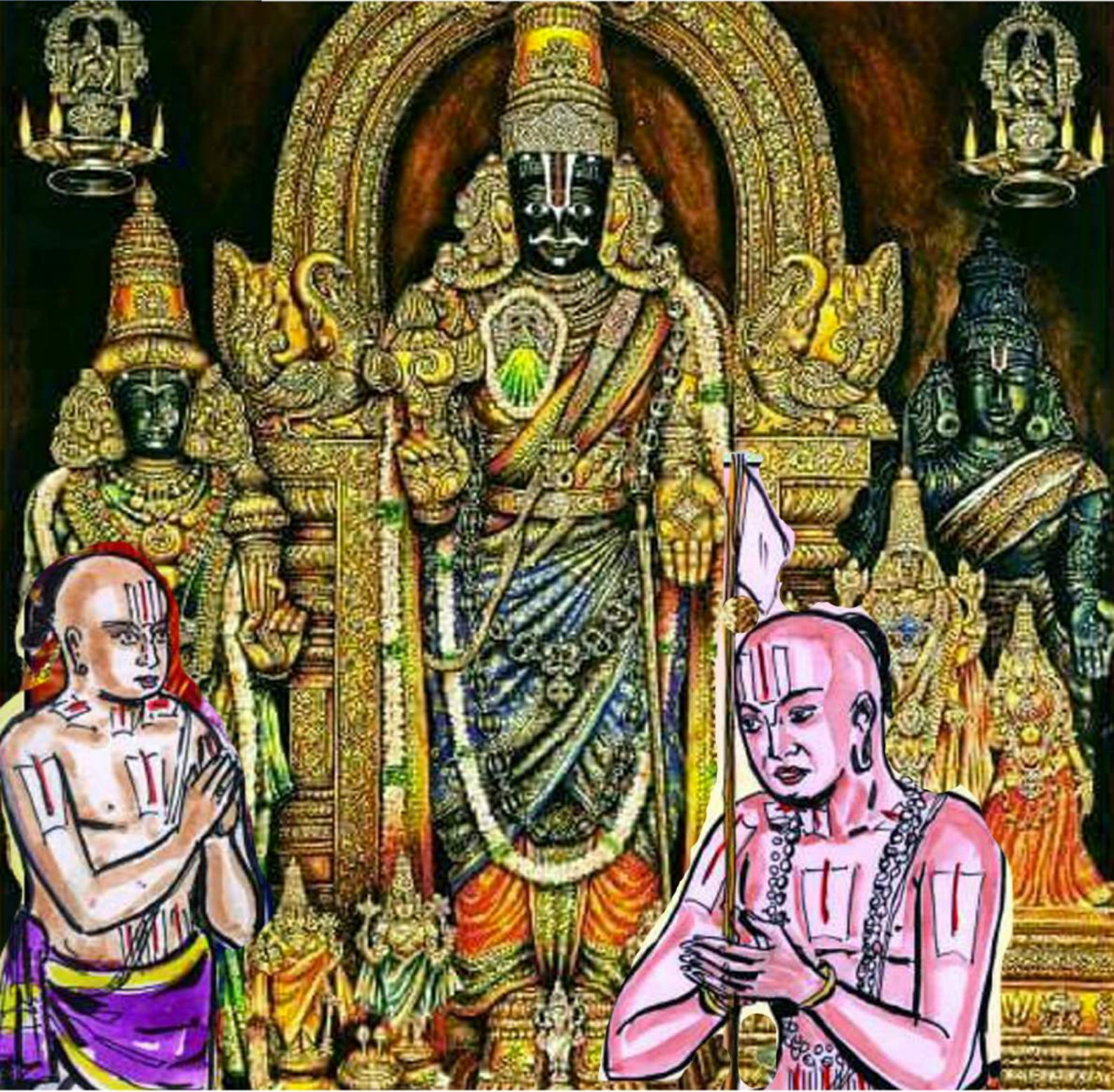
சந்தன சோலைகளை உடைய அழகிய திருக்குருகூரிலே அவதரித்தவர் ஸ்ரீ நம்மாழ்வார். அவருடைய பரம போக்யமான திருப்பவளத்தில் பிறந்த ஈரச் சொல்லாகிய திருவாய்மொழியின் இசையை உணர்ந்து அவர்களுக்கு இஷ்டராய் இருப்போர்களின் குணங்களை பயின்று ஸத்தை பெரும் சீலத்தை உடையவர் ஸ்ரீமந் நாதமுனிகள். அப்படிப்பட்ட நாதமுனிகளை தம் நெஞ்சிலே வாரி பருகி அனுபவிக்கும் ஸ்ரீ இராமானுசரே அடியேனுக்கு மாநிதி போன்றவர்.

நிதியைப் பொழியும் முகிலென்று* நீசர்தம் வாசல் பற்றித்
துதி கற்று உலகில் துவல்கின்றிலேன் இனி* தூய் நெறி சேர்
எதிகட்கிறைவன் யமுனைத் துறைவன் இணையடியாம்
கதிபெற்றுடைய இராமானுசன் என்னைக் காத்தனனே



பரிசுத்தமான அனுட்டானமுடைய யதிகளுக்கு தலைவர் யமுனைத் தலைவரான
ஸ்ரீ ஆளவந்தார். அவருடைய இணையடிகளை ப்ராப்யமாக பெற்று அதனாலே
உலகத்துக்கு ஸ்வாமியாய் விளங்குகிற ஸ்ரீ ராமானுசர் என்னை ரசுஷித்தருளினார்.
ஆனபின்பு "நிதிகளை வர்ஷிக்கிற மேகமே" என்று ஸ்தோத்திரங்களை பண்ணிக்கொண்டு
இவ்வுலகில் நீசராயிருப்போர் வாசலைப் பற்றி நின்று வருந்தமாட்டேன்

கார்த்திகையானும், கரிமுகத்தானும், கனலும் முக்கண்
மூர்த்தியும் மோடியும், வெப்பும் முதுகிட்டு* மூவுலகும்
பூத்தவனே என்று போற்றிட, வாணன் பிழை பொறுத்த
தீர்த்தனை யேத்தும் *இராமானுசன் என்தன் சேமவைப்பே.



சுப்ரமணியனும், கணபதியும், அவர்களுக்கு துணையாக வந்த அக்னியும்,
சிவனும், துர்க்கையும், ஜூர தேவதையும் முதுகு காட்டி ஓடிப்போனபின்பு
“மூன்று லோகங்களையும் திருநாபிக் கமலத்திலே உண்டாக்கின பெருமானே
என்னைக் காத்தருள்” என்று போற்ற அந்த பாணாதூரனுடைய அபவாதத்தை
மன்னித்தருளிய கிருஷ்ணனை துதிக்கிற ஸ்ரீ இராமானுசர் எனக்கு ஆபத்தனம்.

வைப்பாய வான்பொருள் என்று * நல்லன்பர் மனத்தகத்தே
எப்போதும் வைக்கும் இராமானுசனை * இருநிலத்தில்
ஒப்பார் இலாத உறவினையேன் வஞ்ச நெஞ்சில் வைத்து
முப்போதும் வாழ்த்துவன் *என்னாம் இது அவன் மொய் புகழ்க்கே



“எம்பெருமானாரே நமக்கு அசஷயதனம்” என்று விலசஷனமான பக்தியுடையோர் தங்கள் இதயத்திலே எப்போதும் தியானிப்பதற்கு விஷயமாக வைத்திருக்கும் ஸ்ரீ இராமாநுசரை இப்பெரிய உலகத்தில் ஒப்பற்ற மஹா பாவியான அடியேன் என்னுடைய க்ருத்திரமமான நெஞ்சிலே வைத்து சர்வ காலமும் ஏத்தி நின்றேன்.. நீசனாகிய நான் வாழ்த்துகையாகிற இது ஸ்ரீ ராமானுஜர் கீர்த்திக்கு என்னாகுமோ?

மொய்த்த வெந்தீவினையால் பல்லுடல் தோறும் மூத்து* அதனால் எய்த்தொழிந்தேன் முன நாள்கள் எல்லாம்* இன்று கண்டுயர்ந்தேன் பொய்த்தவம் போற்றும் புலைச்சமயங்கள் நிலத்தவியக் கைத்த மெய்க்ஞானத்து * இராமாநுசன் என்னும் கார்தன்னையே



ஸ்ரீ ராமாநுசர் கர்நாடகாவில் உள்ள தொண்டநூரில் பயணிக்கையில் அந்நாட்டு சமண மத அரசனை பரம வைணவனாக மாற்ற, கோபங்கொண்ட சமணர்கள் ராமானுசரிடம் வாதம் செய்ய வந்தனர். ஸ்ரீ ராமானுசர் ஆதிசேஷன் அவதாரமாகையாலே ஒரு திரைய இட்டு 1000 சமணர்களுக்கு ஆயிரம் நாவினாலே ஒரே நேரத்தில் ஆயிரம் பேர்களுடைய வினாவிற்கும் விடை தந்து அவர்களை வென்ற காட்சி. பின்னர் அவர்களும் வைணவ மதத்தை தழுவினார்கள் என்று வரலாறு.

இப்பிறவிக்கு முன்பு அநாதி காலம் பற்பல சரீரங்களை எடுத்து ஆத்மாவை மொய்த்து கொண்டிருக்கிற தீவினைகளால் கிழத்தனம் வருமளவும் வாசம் செய்து அத்தாலே மிக்க பரிதாபம் அடைந்தேன்..கபடமான அனுஷ்டானங்களைக் கொண்டு வாழும் நீச மதஸ்தர்கள் இந்நிலவுலகிலே வேரற்று ஒழியும்படி நிரஸித்து அருளினவர் ஸ்ரீ ராமாநுசர். அந்த காளமேகத்தை இன்று அடியேன் சேவிக்கப் பெற்று உயர்ந்தவன் ஆனேன்.

காரேய் கருணை இராமானுச! இக்கடலிடத்தில்
ஆறே அறிபவர் நின்னருளின் தன்மை? அல்லலுக்கு
நேரே உறைவிடம் நான் வந்து நீ என்னை உய்த்தபின் உன்
சீரே உயிர்க்குயிராய் அடியேற்கின்று தித்திக்குமே



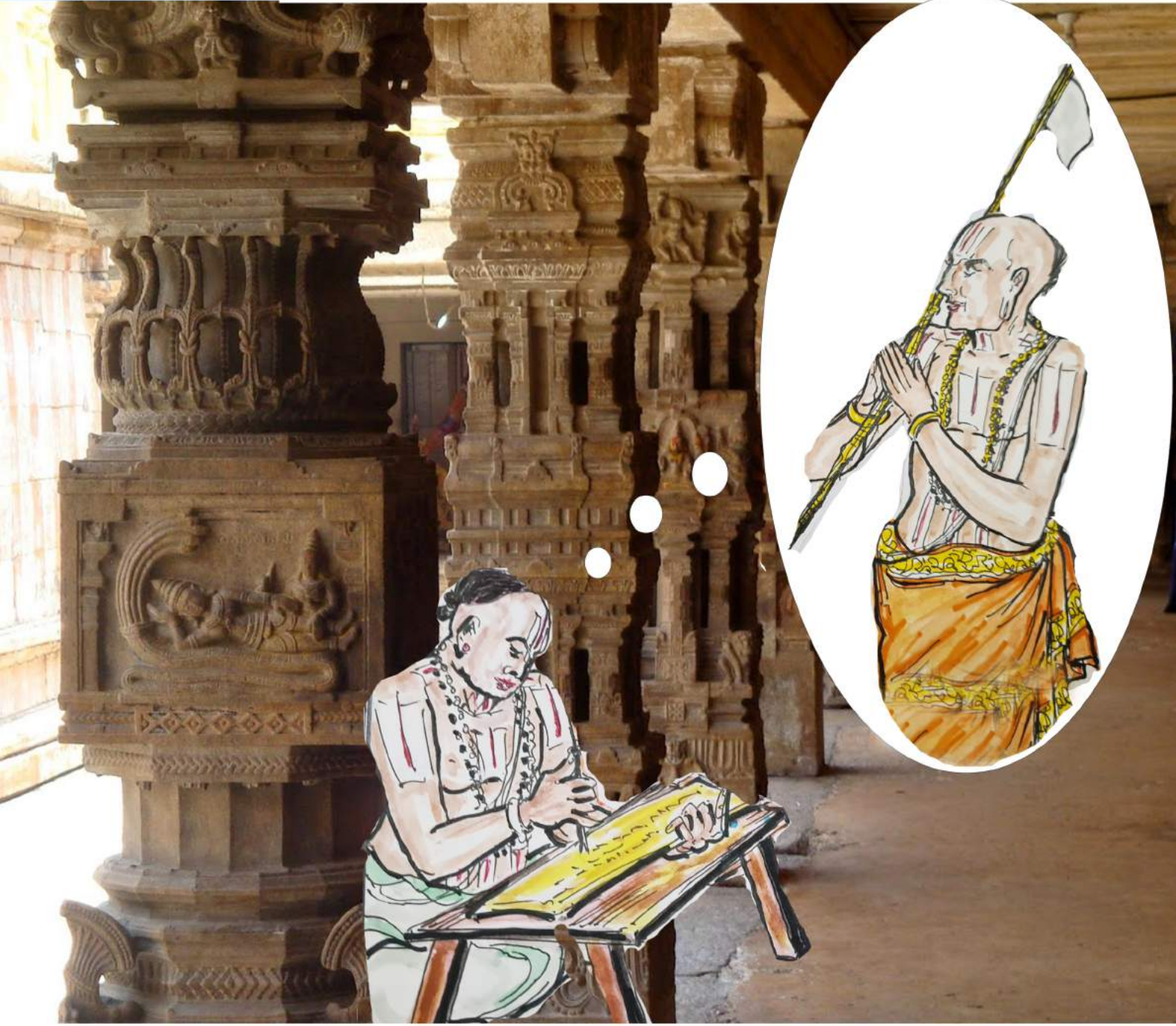
மேகத்தை ஒத்த கருணையை உடைய இராமானுசரே ! அடியேன் துக்கங்களுக்கு
நேரே உறைவிடமாயிருப்பவன். இப்படிப்பட்டவனை தேவரீர் தாமாகவே ஸ்வீகரித்து
அருளினபின்பு தேவரீருடைய கல்யாண குணங்களே ஆத்மாவுக்கு தாரகமாய்
அடியேனுக்கு பரம போக்யமாய் இருந்தது. தேவரீருடைய கிருபையின் ஸ்வபாவத்தை
கடல் தழ்ந்த இப்பூமண்டலத்தில் அறியக்கூடியவர்கள் யாருமில்லை.

திக்குற்ற கீர்த்தி இராமானுசனை என் செய்வினையாம்
மெய்க்குற்றம் நீக்கி விளங்கிய மேகத்தை * மேவும் நல்லோர்
எக்குற்றவாளர் எது பிறப்பு ஏதியல்வாக நின்றோர்
அக்குற்றம் அப்பிறப்பு *அவ்வியல்வே நம்மை ஆட்கொள்ளுமே



திசைகள் தோறும் விரிந்த புகழ்
உடையவரான ஸ்ரீ ராமாநுசர்
என்னுடைய தோஷங்களை நீக்கிய
பரம உதாரரர். இவருடைய பக்தர்கள்
யாதொரு குற்றத்தை உடையவராயினும்
யாதொரு ஜாதியை உடையவராயினும்
யாதொரு சரிதையை உடையவராயினும்
அவர்கள் எல்லோரும் அப்படியே
அடியேனுக்கும் உத்தேசியர்கள்

கொள்ளக் குறைவற்றிலங்கி கொழுந்து விட்ட்டோங்கிய உன்
வள்ளல் தனத்தினால் வல்வினையேன் மனம் நீ புகுந்தாய்
வெள்ளை சுடர்விடும் உன் பெருமேன்மைக்கு இழுக்கிதென்று
தள்ளுற்று இரங்கும் இராமானுச ! என் தனி நெஞ்சமே



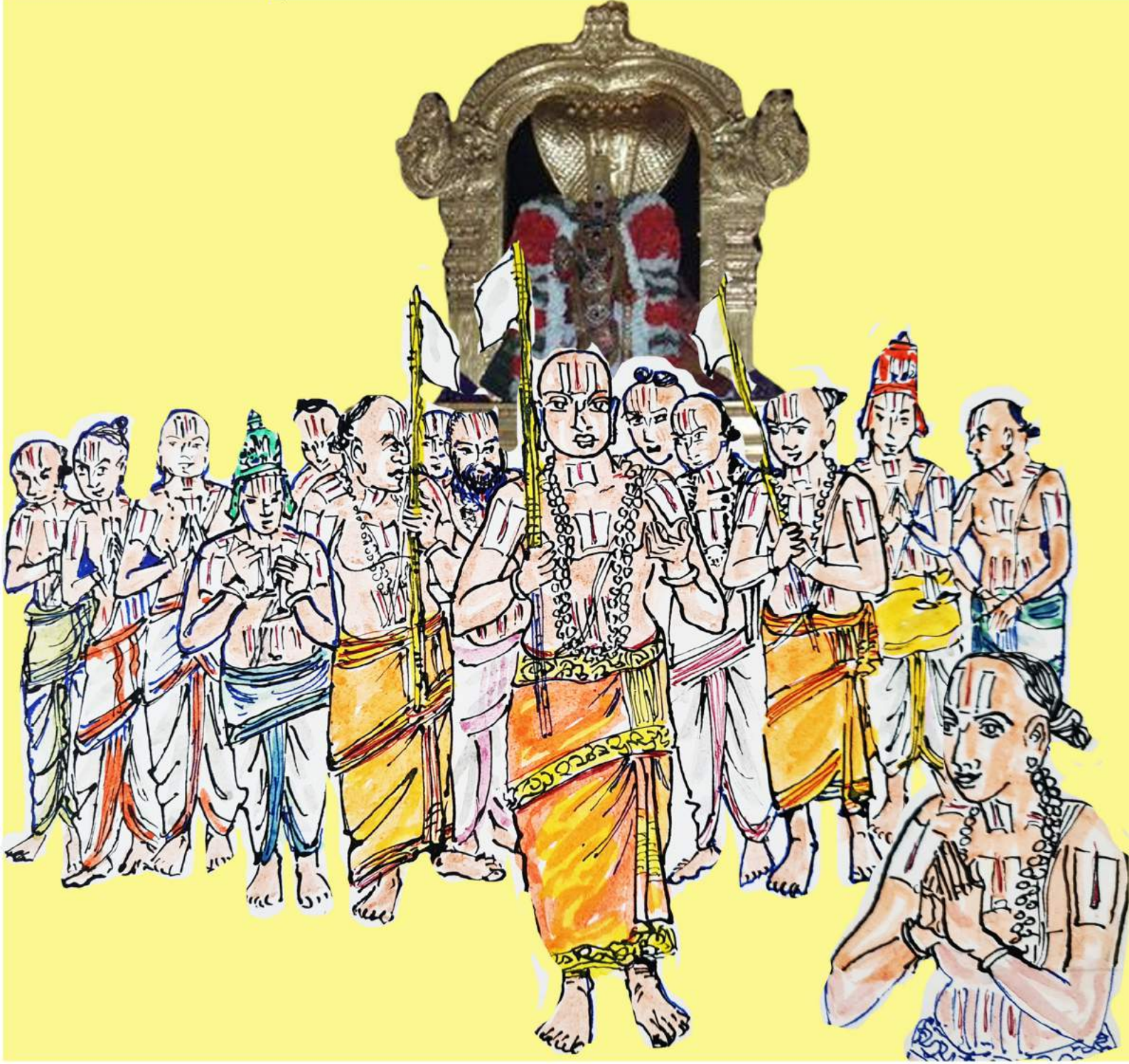
இராமானுசரே! கொள்ள கொள்ள குறையாமல் கொழுந்து விட்டு
ஓங்கும் தேவரீருடைய வள்ளல் தனத்தினால் மகாபாபியான எனது
நெஞ்சிலே வந்து புகுந்தீர் ! இக்காரியம் பரிசுத்தமாய் விளங்கும்
தேவரீருடைய ப்ர்பாவத்திற்கு இழுக்கு ஆகுமோ என்று துணையற்ற
என் நெஞ்சு தளர்ந்து இரங்குகிறது.

நெஞ்சில் கறைகொண்ட கஞ்சனைக் காய்ந்த நிமலன்* நங்கள்
பஞ்சித் திருவடிப் பின்னை தன் காதலன்* பாதம் நண்ணா
வஞ்சர்க்கரிய இராமானுசன் புகழ் அன்றி என் வாய்
கொஞ்சிப் பரவகில்லாது என்ன வாழ்வு இன்று கூடியதே.



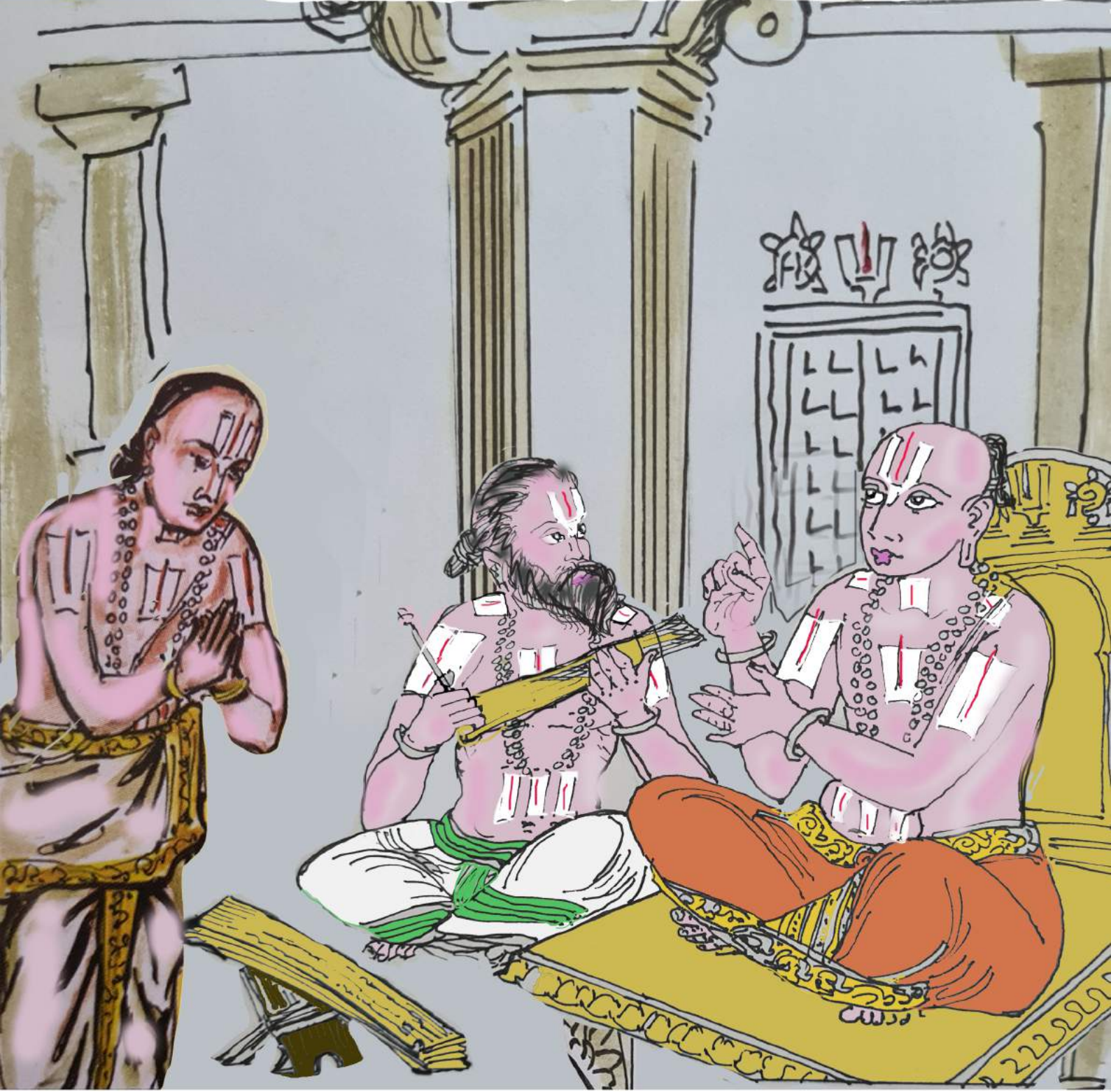
நெஞ்சிலே கல்மிஷத்தை உடைய கம்சனை முடித்தவனும்
பஞ்சு போன்ற திருவடிகளை உடைய நப்பின்னையின்
வல்லபவனுமானவன் கண்ணபிரான். அப்படிப்பட்ட ஸ்ரீ
கிருஷ்ணரின் திருவடிகளை பணியாத கள்வர்களுக்கு
துர்லபன் ஸ்ரீ ராமானுசன். அந்த எம்பெருமானாருடைய
குணங்களை ஒழிய மற்றொன்றை என் வாக்கு குலாவி
எத்த மாட்டாது.

கூட்டும் விதி என்று கூடுங் கொலோ தென் குருகைப்பிரான்
பாட்டென்னும் வேதப் பசுந்தமிழ் தன்னை* தன் பத்தி என்னும்
வீட்டின் கண் வைத்த இராமானுசன் புகழ் மெய் உணர்ந்தோர்
ஈட்டங்கள் தன்னை * என் நாட்டங்கள் கண்டு இன்பமெய்திடவே



நம்மாழ்வாருடைய பாசுரங்கள் என்று பிரசித்தமாய் வேத ரூபமாய்
செந்தமிழாய் இருக்கிற திருவாய்மொழியை தம்முடைய பக்தியாகிற
மாளிகையிலே ஸ்தாபித்தருளிய ஸ்ரீ இராமானுசரது புகழை உள்ளபடி
அறிந்திருக்கும் கோஷ்டிகளை என் கண்களானவை சேவித்து
இன்பமெய்திட என்றைக்கு வாய்க்கும்.

இன்பம் தரு பெருவிடு வந்து எய்திலன் ? எண்ணிறந்த
துன்பம் தரு நிரயம் பல சூழிலென் ? தொல்லுலகில்
மன் பல் உயிர்கட் இறைவன் மாயன் என மொழிந்த
அன்பன் அனகன் * இராமாநுசன் என்னை ஆண்டனனே



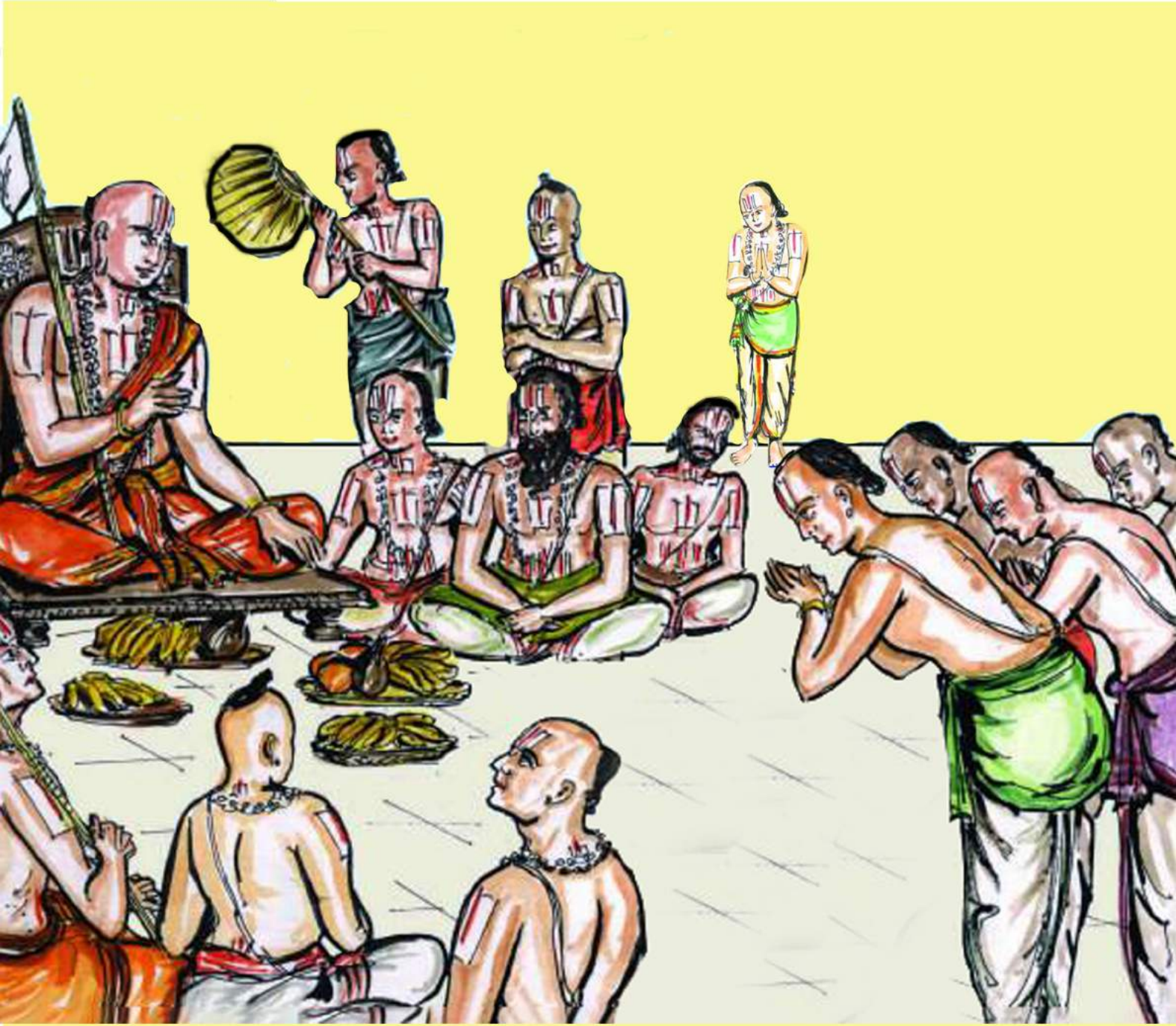
அநாதியான இவ்வுலகத்தில் நித்யரான எல்லா ஆத்மாக்களுக்கும் இறைவன் விஷ்ணுவே என்று ஸ்ரீ பாஷ்ய முகத்தாலே அருளிச் செய்த தோஷமற்ற ஸ்ரீ இராமானுசர் என்னை அடிமை கொண்டு அருளிய பின்பு பேரின்பமான மோகஷம் சித்தித்தால் என்ன அளவற்ற துக்கங்களை தருகிற பல நரகங்கள் வந்து சூழ்ந்து கொண்டால் தான் என்ன ? அடியேனுக்கு எது ப்ராப்யமோ அது கிடைத்து விட்டது.

ஆண்டுகள் நாள் திங்களாய் * நிகழ்காலமேலாம் மனமே
ஈண்டு பல்யோனிகள் தோழுவோம் * இன்று ஒரேண்ணின்றியே
காண்டகு தோளண்ணல் தென்னத்தியூரர் கழலிணைக்கீழ்
பூண்ட அன்பாளன் *இராமானுசனைப் பொருந்தினமே



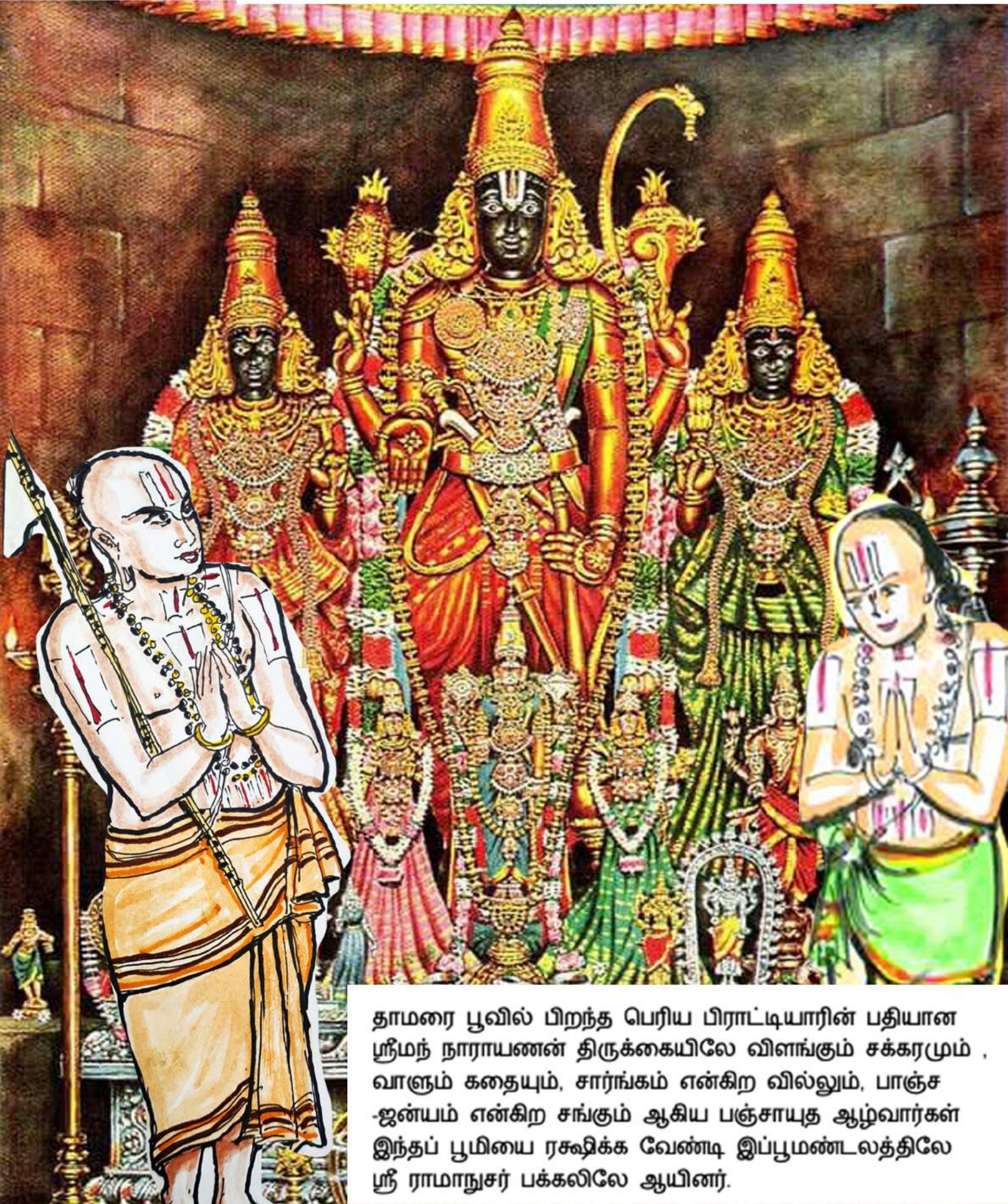
நெஞ்சே! இன்றளவும் நமக்கு கழிந்த காலங்கள் கணக்கிடமுடியாது.
வருஷக்கணக்காவும், மாதக்கணக்காவும், நாட்கணக்காகவும் கழிந்து
சென்ற காலமெல்லாம் மாறி மாறி பலபிறப்பும் பிறந்து தடுமாறித்
திரிந்த நாம் இன்று ஒரு நினைவின்றிக்கே கண்ணார காணத்தக்க
தோள்களையுடைய ஸ்வாமியான அத்திகிரி பேரருளாளனுடைய
திருவடிகளில் பணிந்த ஸ்ரீ ராமானுசரைச் சேரப் பெற்றோம்.

பொருந்திய தேசம் பொரையும் திரளும் புகழும் * நல்ல
திருந்திய ஞானமும் செல்வமும் சேரும் * செருகலியால்
வருந்திய ஞாலத்தை வண்மையினால் வந்து எடுத்தளித்த
அருந்தவன் * எங்கள் இராமானுசனை அடைபவர்க்கே



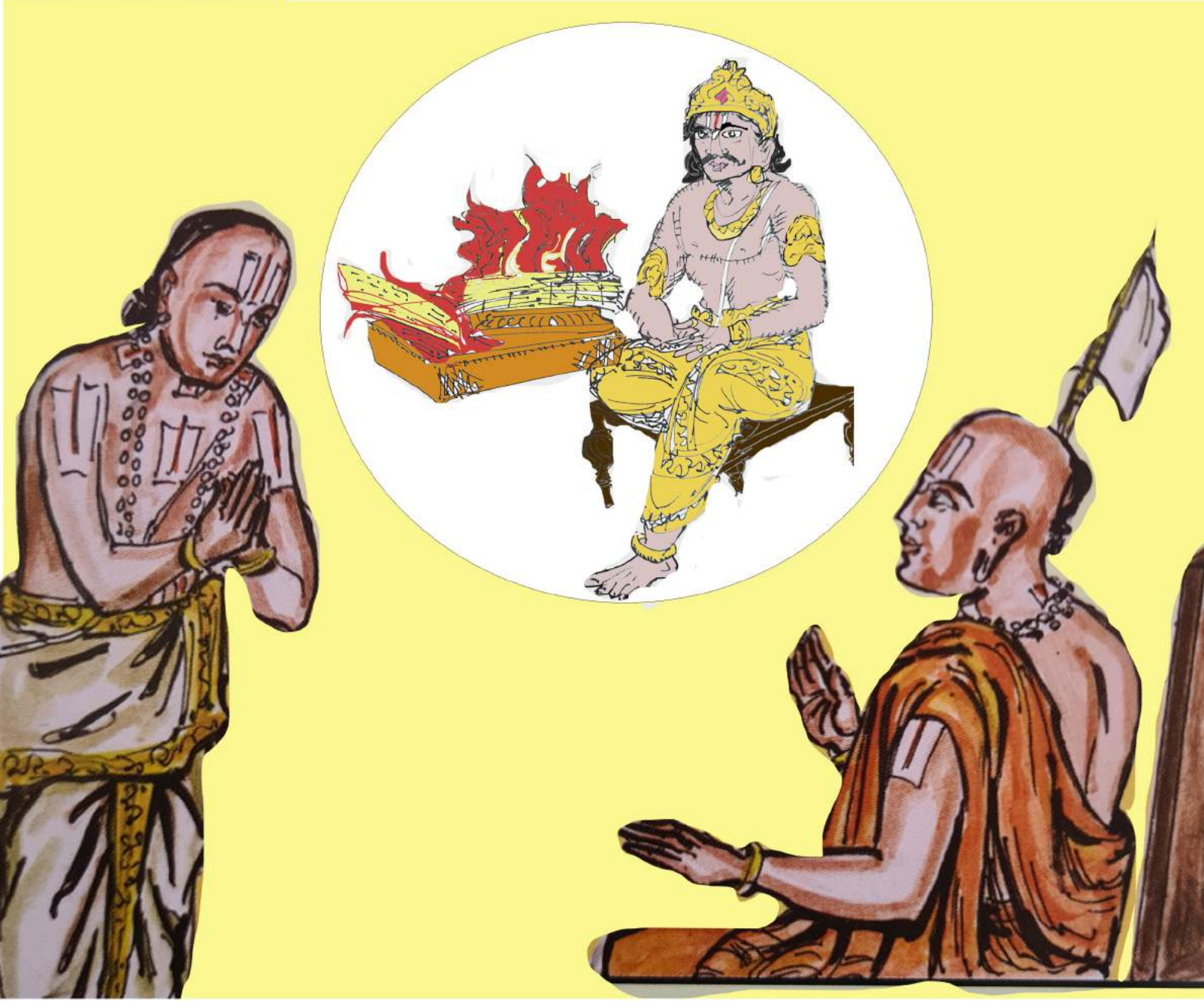
கலி காலத்தினால் துக்கப்படும் பூமியை தமது கிருபையினாலே
வந்து காப்பவரும், சரணாகதி என்கிற அறிய தவத்தை அனுஷ்டித்
-தவரும் எமக்கு ஸ்வாமியானவருமான ஸ்ரீ ராமானுசரை பணிபவருக்கு
தேஜஸும், சூரமா குணமும் ,பலமும், புகழும், பரம விலகூனமான
அறிவும், பக்தியாகிற சம்பத்தும் தானே வந்து சேரும்.

அடையார் கமலத்து அலர்மகள் கேள்வன்* கையாழி என்னும்
படையோடு நாந்தகமும் படர்தண்டும்* ஒன்சார்நகவில்லும்
புடையார் புரிசங்கமும் இந்தப் பூதலம் காப்பதற்குகென்று*
இடையே இராமானுச முனியாயின இந்நிலத்தே



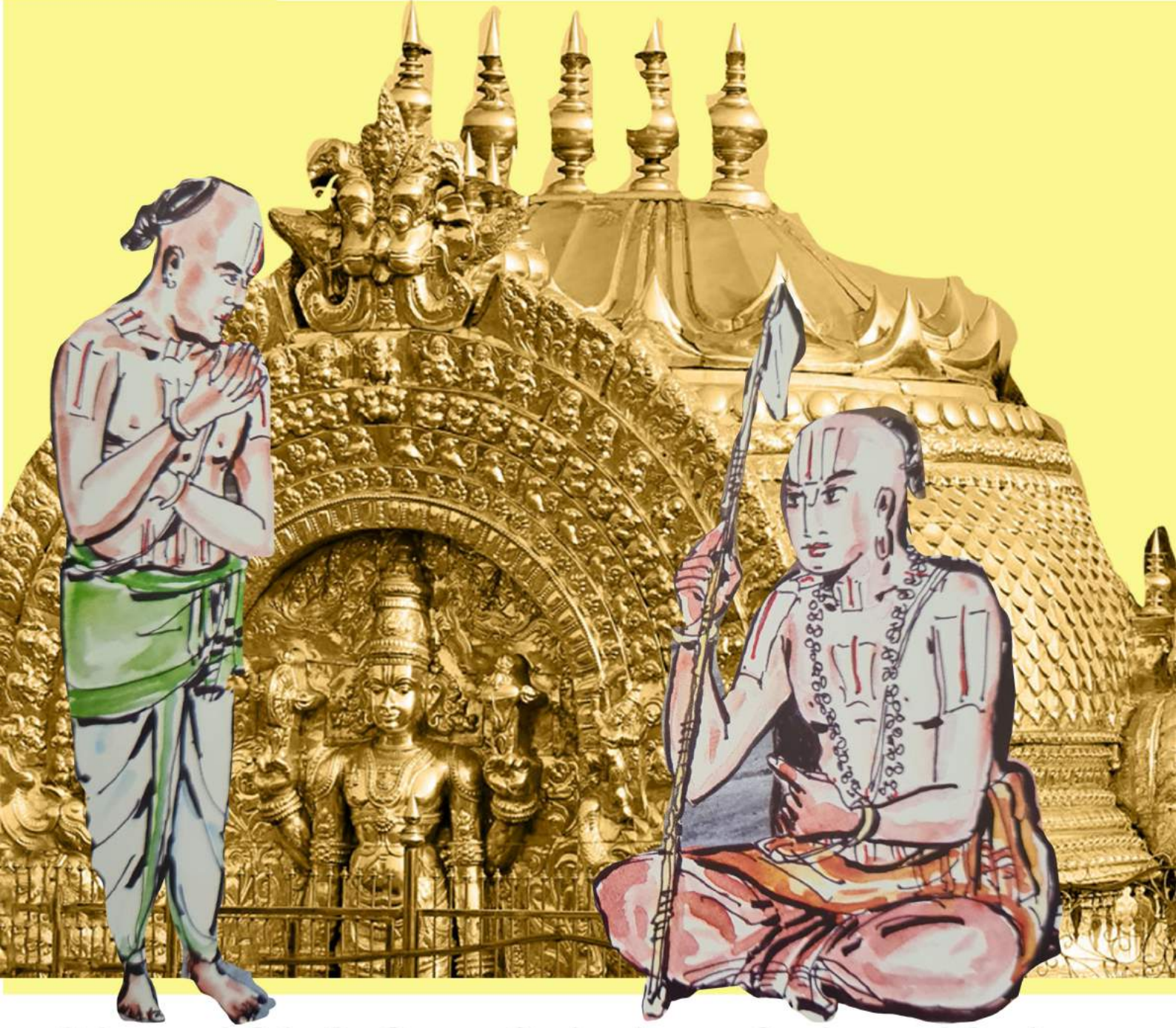
தாமரை பூவில் பிறந்த பெரிய பிராட்டியாரின் பதியான
ஸ்ரீமந் நாராயணன் திருக்கையிலே விளங்கும் சக்கரமும் ,
வாளும் கதையும், சார்ங்கம் என்கிற வில்லும், பாஞ்ச
-ஜன்யம் என்கிற சங்கும் ஆகிய பஞ்சாயுத ஆழ்வார்கள்
இந்தப் பூமியை ரக்ஷிக்க வேண்டி இப்புமண்டலத்திலே
ஸ்ரீ ராமானுசர் பக்கலிலே ஆயினர்.

நிலத்தை செறுத்துண்ணும் நீசக்கலியை * நினைப்பரிய
பலத்தை செறுத்தும் பிறங்கியதில்லை.*என்பெய்வினை தென்
புலத்தில் பொறித்த அப்புத்தகச்சும்மை பொறுக்கியபின்
நலத்தைப் பொறுத்தது * இராமாநுசன் தன் நயப்புகழே



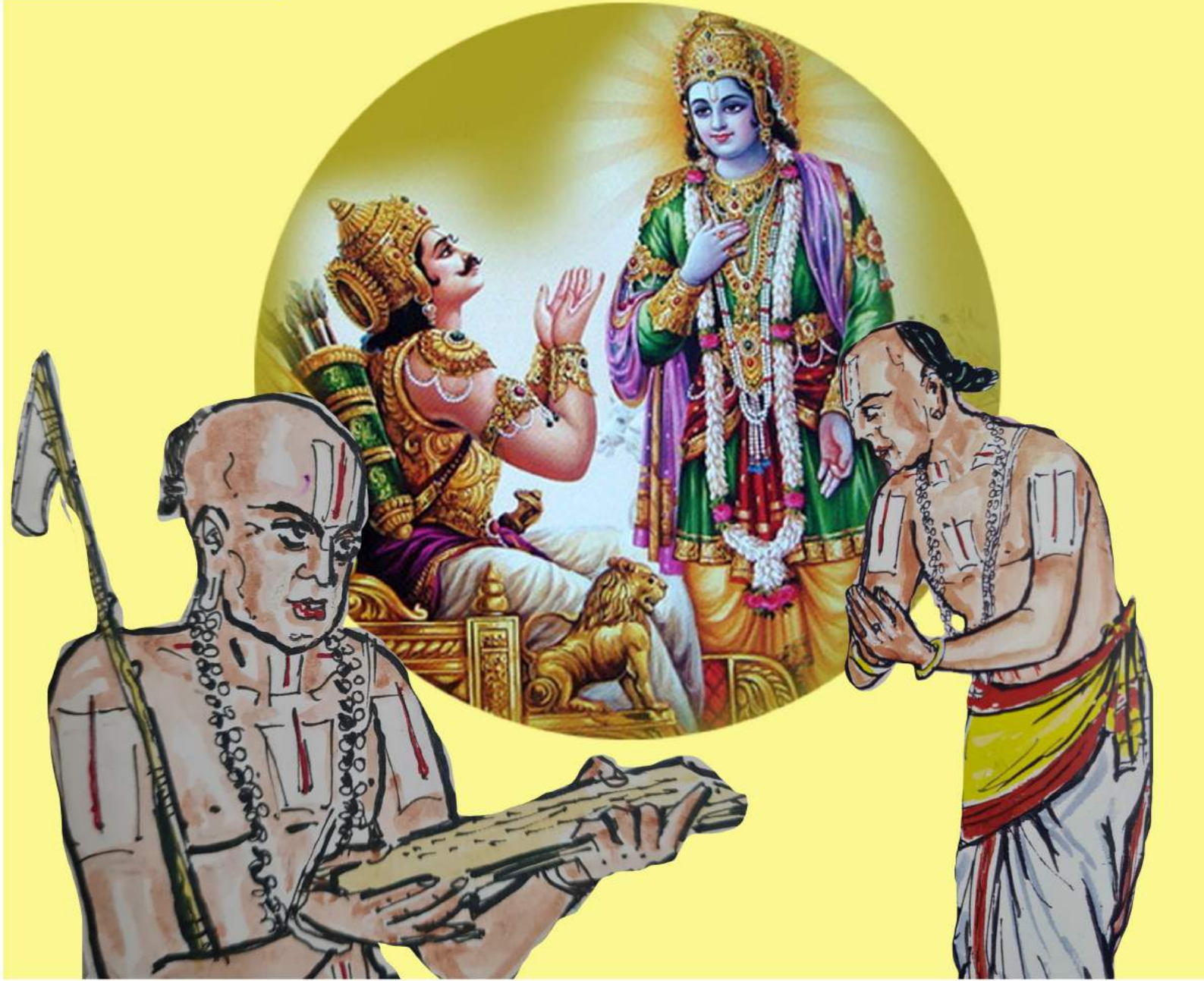
ஸ்ரீ ராமாநுசருடைய கல்யாண குணங்களானவை பூலோகத்தை
ஹரிம்சித்து தின்கிற நீசனான கலிபுருஷனுடைய நினைக்க முடியாத
அளவற்ற பராக்கிரமத்தை தொலைத்தபோதும் பிரகாசிக்க வில்லை.
பின் எப்போது பிரகாசித்தது என்றால், என்னாலே செய்யப்பட்ட
பாவங்களை யமலோகத்தில் சித்ரகுப்தன் எழுதி வைத்திருந்த புத்தக
கட்டுகளை கொளுத்திவிட்டு என்னை அதில் இருந்து விடுவித்து
அடிமை கொண்டார் என்ற விஷயம் உலகத்தார் அறிந்தபோது
பிரகாசித்தன.

நயவேன் ஒரு தெய்வம் நானிலத்தே* சில மானிடத்தை
புயலே என கவி போற்றி செய்யேன் * போன்னரங்கமென்னில்
மயலே பெருகும் இராமானுசன் மண்ணு மாமலர்த்தாள்
அயரேன் * அறிவினை என்னை எவ்வாறு இன்று அடர்ப்பதுவே



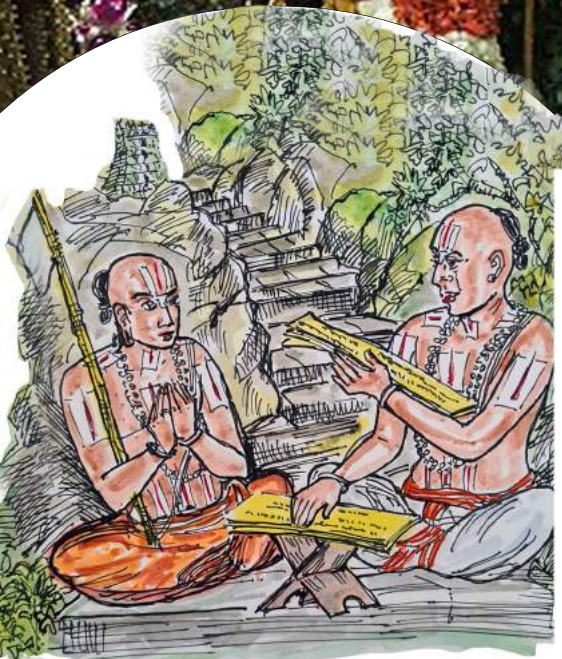
இவ்வுலகத்தில் வேறொரு தெய்வத்தை விரும்ப மாட்டேன்.
இவ்வுலகில் சில நீச மனிதர்களைக் குறித்து மேகம் போல
வர்ஷிக்கும் கொடையாளியே என்று கவிகள் கட்டி ஸ்தோத்திரம்
செய்ய மாட்டேன். திருவரங்கம் என்று சொன்னபோதே அளவற்ற
வ்யாமோஹத்தை அடைகின்ற ஸ்ரீ ராமானுசருடைய சிறந்த
திருவடித்தாமரைகளை மறக்க மாட்டேன். அதனால் கொடிய
பாவங்கள் இன்று முதலாக எப்படி என்னை ஆக்ரமிக்கும்?

அடல்கொண்ட நேமியன் ஆருயிர்நாதன் * அன்று ஆரனச்சொல்
கடல் கொண்ட ஒண்பொருள் கண்டளிப்ப * பின்னும் காசினியோர்
இடரின் கண் விழ்ந்திடத் தானும் அவ்வொன் பொருள் கொண்டு அவர்பின்
படரும் குணன் * எம் இராமாநுசன்தன் படியிதுவே



தன் பக்தர்களுக்கு விரோதிகளை அழிக்க வல்ல மிடுக்கை உடைய திருவாழியை ஏந்தியவனாய் சகல ஆத்மாக்களுக்கும் சேஷியான ஸ்ரீமன் நாராயணன் அன்று கிருஷ்ணா அவதாரத்தில் அர்ஜுனனுக்கு சாரதியாய் இருந்த காலத்தில் வேதங்களாகிற கடலில் மறைந்து கிடந்த நல்ல அர்த்தங்களை ஆராய்ந்து கீதை மூலமாக உபதேசிக்க, அதன் பின்னரும் பூமியில் உள்ளவர்கள் ஸம்ஸார துக்கத்தில் அழுந்தி கிடக்க எம்பெருமானார் தாமும் அந்த கீதார்த்தங்களையே கொண்டு அந்த ஸம்ஸாரிகளைக் பின் தொடரும் சீலம் உடையவர்..எம் ஸ்வாமியான ஸ்ரீ ராமானுசரின் ஸ்வபாவம் இது..

படிகொண்ட கீர்த்தி இராமயணமென்னும் பக்தி வெள்ளம்*
குடி கொண்ட கோயில் இராமானுசன் குனங்கூறும்* அன்பர்
கடிகொண்ட மாமலர்த்தாள் கலந்து உள்ளங் கனியும் நல்லோர்
அடிகண்டு கொண்டுகந்து*என்னையும் ஆள் அவர்க்காக்கினரே



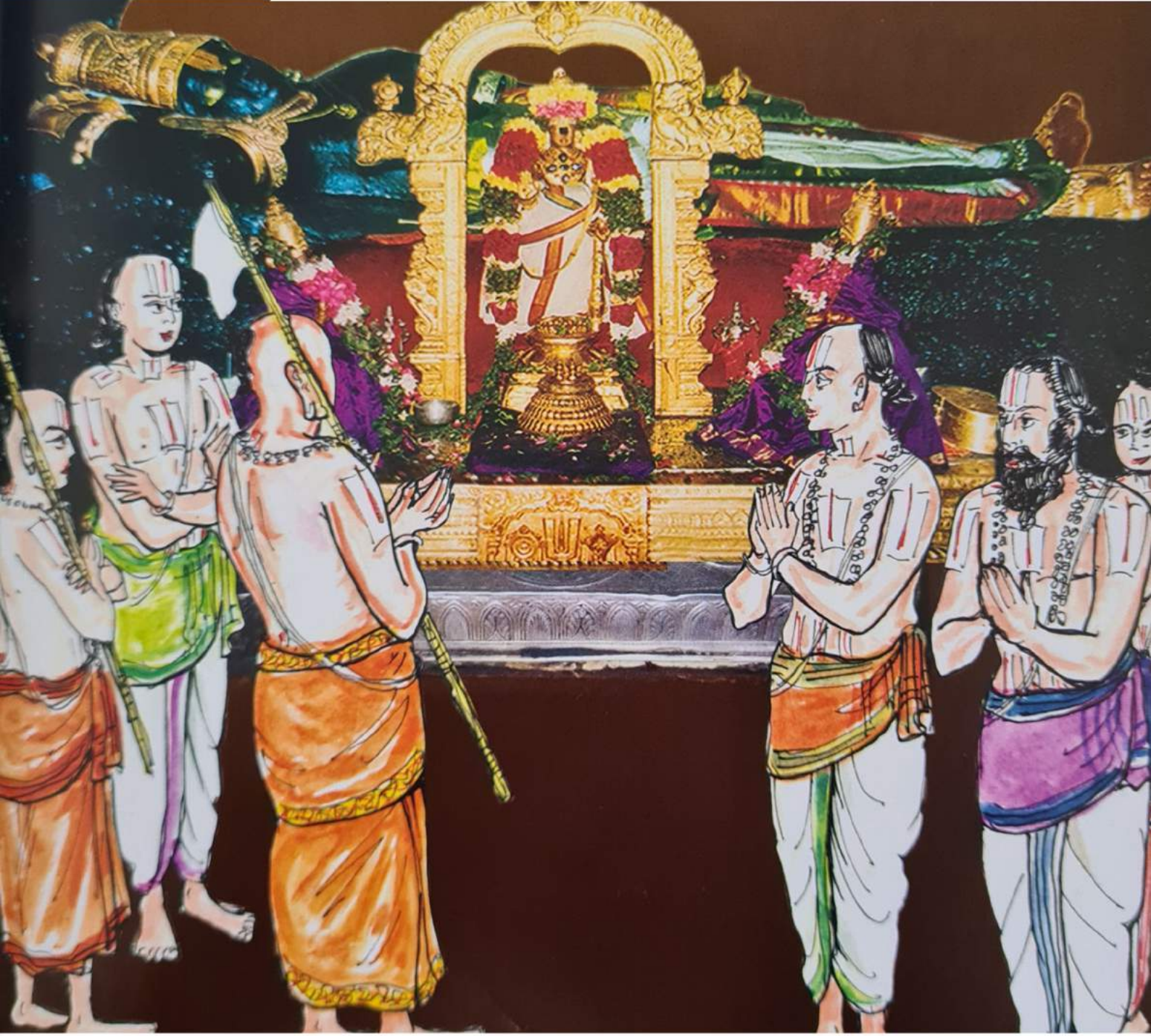
உலகம் முழுதும் பரந்த புகழை உடைய ஸ்ரீ ராமாயணம்
என்னும் பக்தி சமுத்திரம் குடி கொண்ட திவ்யஸ்தலமாக
உள்ளவர் ஸ்ரீ இராமானுசர்.. அவருடைய திருக்குனங்களை
பேசுகின்ற பக்திமாண்களுடைய மணம் மிகு சிறந்த பாதார
விந்தங்களில் நெஞ்சு பொருந்தி ஸ்நேஹமாய் இருக்கும்
மஹானுபாவர்கள் அடியேனை இவ்வாத்மா வஸ்துவானது
ஸ்ரீ இராமானுசருக்கு சேஷப்பட்டது (அடிமைப்பட்டது) என்ற
மூலப் பொருளை தெரிந்து கொண்டு ஸ்ரீ இராமானுசருக்கு
ஆட்படுத்தினார்கள்.

ஆக்கி அடிமை நிலைப்பித்தனை என்னை இன்று* அவமே
போக்கிப் புறத்திட்டது என் பொருளா முன்பு ?* புண்ணியர்தம்
வாக்கில் பிரியா இராமாநுச! நின் அருளின் வண்ணம்
நோக்கில் தெரிவரிதால்* உரையாய் இந்த நுண்பொருளே



ஸ்வாமின் ! நெடுநாளாக அஹங்காரியாய் கிடந்த என்னை இன்றைய
தினத்தில் ஒரு பொருளாக்கி அடிமை கொண்டு நிலை நிறுத்தினீர்.
இதற்கு முன்பு வீணாக போக்கி வெளி விஷயங்களிலே தள்ளி,
விட்டு வைத்தது என்ன காரணத்தினாலோ? தேவீரை இடைவிடாது
அனுபவிக்கும் பாக்க்யசாலிகளுடைய வாக்கை விட்டுப் பிரியாத
ஸ்ரீ இராமானுசரே தேவீருடைய திருவருளை நோக்குமளவில்
அறிய முடியாததாய் உள்ளது. இந்த ஸுசஷ்மமான விஷயத்தை
தேவீரே அருளிச்செய்ய வேணும்

பொருளும் புதல்வரும் பூமியும் • பூங்குழலாரும் என்றே
மருள் கொண்டு இளைக்கும் நமக்கு நெஞ்சே* மற்றுளார் தரமோ ?
இருள்கொண்ட வெந்துயர்மாற்றித் தன் ஈறில் பெரும்புகழே
தெருளும் தெருள் தந்து • இராமானுசன் செய்யும் சேஷமங்களே



செல்வம், புத்திரர், பூமி..ஆழகிய குழலை உடைய ஸ்திரீகள் என்று சொல்லிக்கொண்டு அறிவு கெட்டு வருந்திக்கொண்டு கிடக்கிற நமக்கு கடுந்துயரங்களை போக்கி தம்முடைய முடிவில்லாத சிறந்த கல்யாண குணங்களையே சிந்திக்க கடவதான ஞானத்தை அளித்தருளி ஸ்ரீ இராமானுசர் செய்கிற சேஷமங்களை, அவரைத் தவிர மற்றவர் செய்யக் கூடுமோ.? கூரத்தாழ்வானைக் கொண்டு அடியேனை திருத்திப் பணிகொண்ட தேவரீர் இதற்கு முற்காலமெல்லாம் வீணாக லோக இச்சையிலே வைத்திருந்தற்கும் இன்று திருஉள்ளம் பற்றி ஆட்கொண்டதற்கும் என்ன ஸுக்ருதம் உண்டாயிற்று? அருளிச் செய்யவேணும்

சேமநல்வீடும், பொருளும் தருமமும்* சீரிய நற்
காமமும் என்றிவை நான்கென்பர்* நான்கினும் கண்ணனுக்கே
ஆமது காமம் அறம் பொருள் வீடு இதெற்கென்று உரைத்தான்
வாமணன் சீலன் * இராமாநுசன் இந்த மண்மிசையே



எம்பெருமானார் இவ்வுலகத்தோருக்கு உபதேசித்தருளின ஒரு அர்த்த விசேஷத்தை இப்பாட்டில் எடுத்துரைக்கிறார். சகல சாஸ்திரங்களாலும் சொல்லப்படுமவை அறம், பொருள், இன்பம், வீடு என் நான்கு புருஷார்த்-தங்களாகும். அந்த நான்கினுள் காமம் என்பது பகவத் விஷய காமம் ஆகும். . விஷயாந்தரங்களை பற்றிய காமம் சிற்றின்பமாதலால் அது புருஷார்த்தமன்று.. பேரின்பமாகிய பகவத் காமமே (பக்தியே) புருஷார்த்தம் மற்ற மூன்றும் இதற்கு சேஷப்பட்டவைகளே என்று உபதேசித்து அருளினார் ஸ்ரீ இராமாநுசர்.

மண்மிசை யோனிகள் தோறும் பிறந்து * எங்கள் மாதவனே
கண்ணுற நிற்கிலும் காணகில்லா* உலகோர்கள் எல்லாம்
அண்ணல் இராமானுசன் வந்து தோன்றிய அப்பொழுதே
நண்ணரு ஞானம் தலைக்கொண்டு* நாரணற் காயினேரே



ஸ்ரீமந் நாராயணனுடைய அவதாரங்களைக் காட்டிலும் ஸ்ரீ ராமானுசருடைய அவதாரமே சிறப்புற்றது. எம்பெருமான் பற்பல யோனிகளில் பலவகை பிறவி பிறந்து கண் காண வந்து நின்று உபதேசங்களாலே தன் ஸ்வரூபத்தை காட்டிக் கொடுத்த போதும் யாரும் அவனை லக்ஷியம் பண்ணவில்லை. ஸ்ரீ ராமானுசர் அவதாரமோ என்னில் பயன் பெற்றது. இவர் திரு அவதரித்த -வுடனே எல்லா உலகத்தாரும் ஆச்சரியமான ஞானத்தை பெற்று ஸ்ரீமந் நாராயணனுக்கு அடிமைப்பட்டனர்.

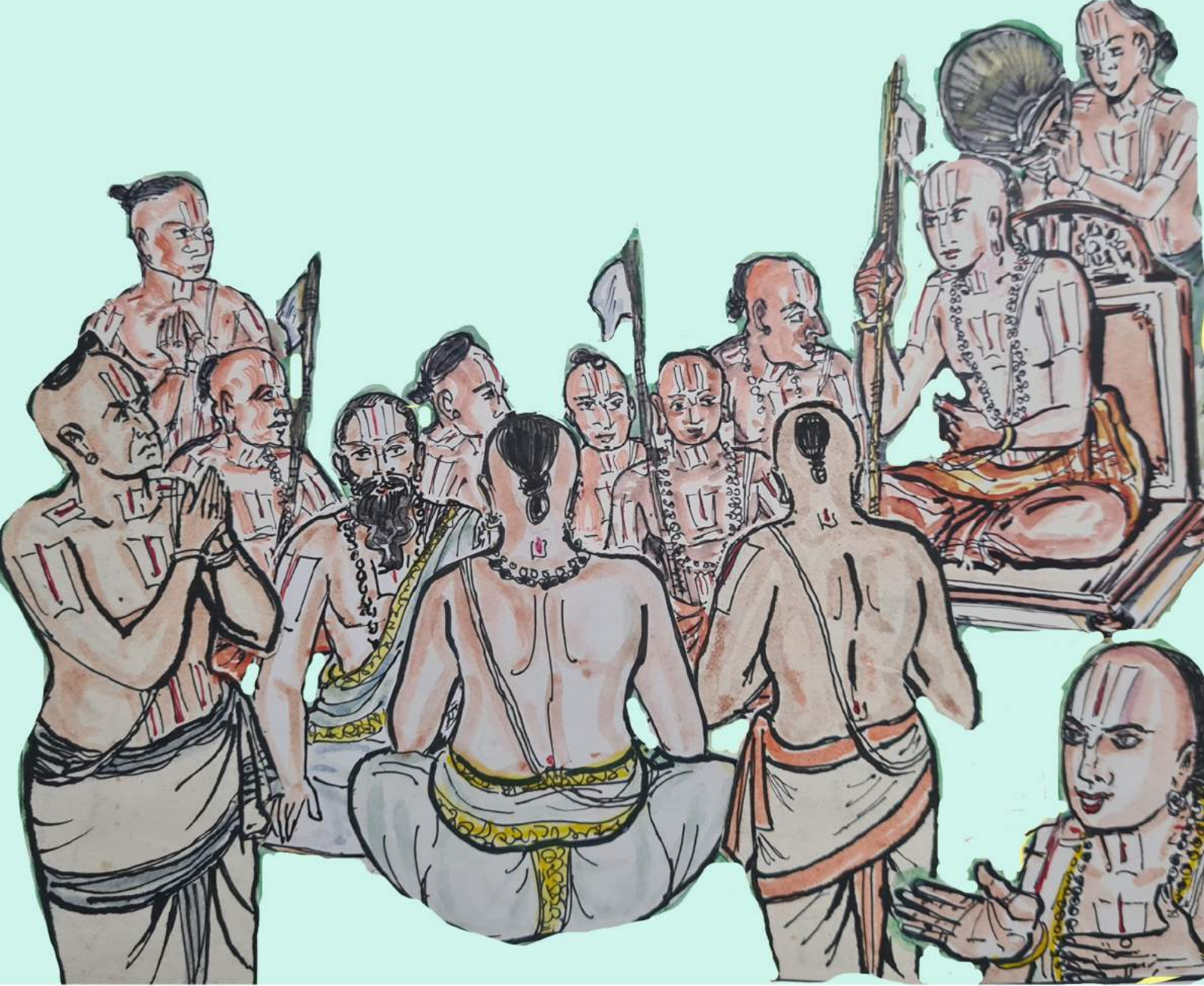


ஆயிழையார் கொங்கை தங்கும் * அக்காதல் அலர்றமுந்தி
மாயும் ஏன் ஆவியை வந்தெடுத்தான் இன்று * மாமலரால்
நாயகன் எல்லா உயிர்கட்கும் நாதன் அரங்கன் என்னும்
தூயவன் * தீதில் இராமானுசன் தொல்லருள் சுரந்தே



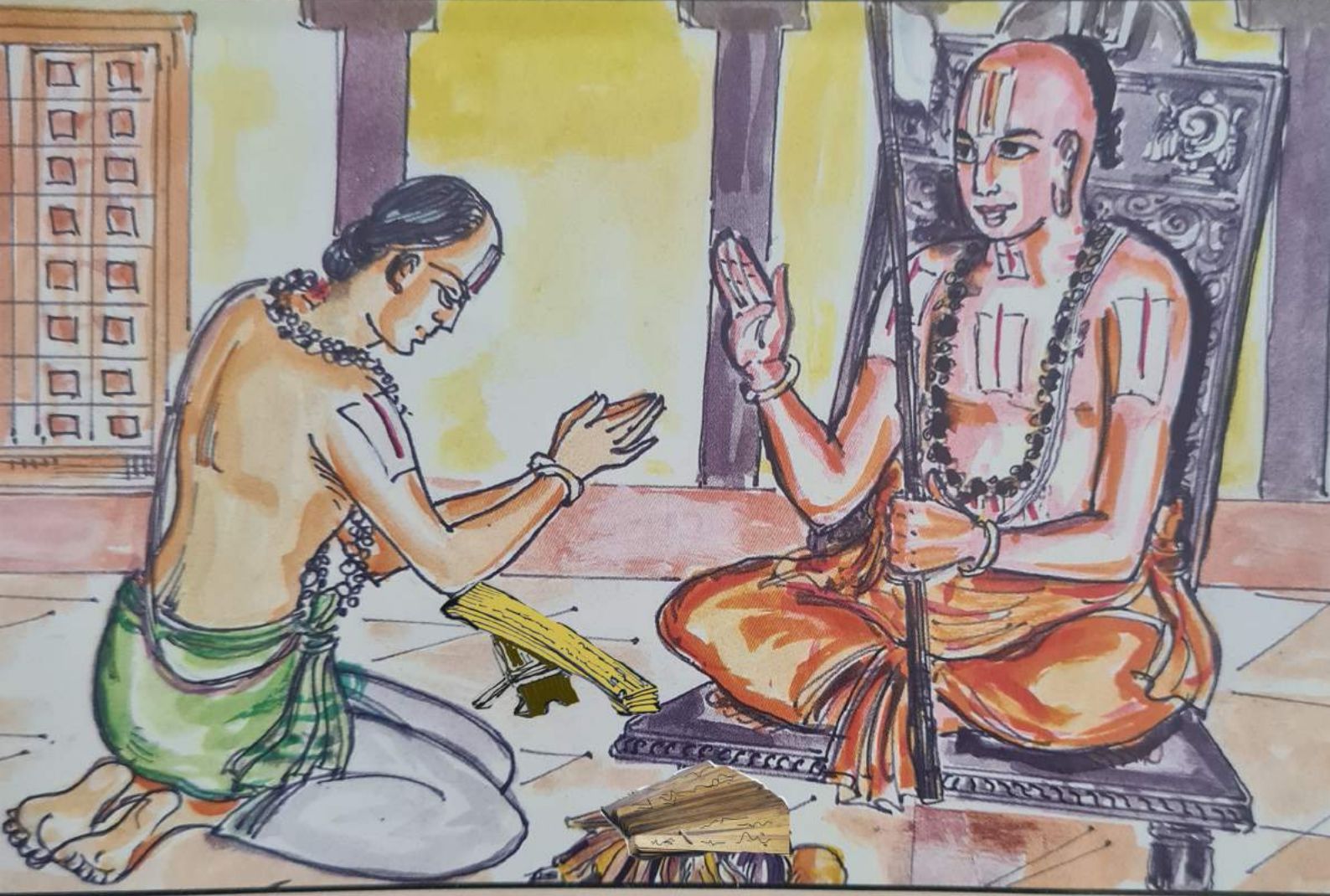
பகவானுடைய அவதார காலங்களில் திருந்தாத ஸம்ஸாரிகளும் ஸ்ரீ இராமானுசர் காலத்தில் திருந்தி விட்டார்கள் என்று முன் பாசரத்தில் கூறியதற்கு வேறு திருஷ்டாந்தம் காட்ட வேண்டுமோ? லக்ஷ்மிபதியான திருவரங்கனே சகல ஆத்மாக்களுக்கும் தலைவன் என்று எவ்வகை குற்றமும் இல்லாத பரிசுத்தரான ஸ்ரீஇராமானுசர் அடியேனை திருத்திப் பணிகொண்ட விஷயம் ஒன்றே போறாதோ? என்பார்போலே தம்மை திருத்தினதை சொல்லி ஆனந்தப்படுகிறார். அமுதனார்.

சுரக்கும் திருவும் உணர்வும் சொலப்புதில் வாயமுதம்
பறக்கும் இருவினை பற்றற ஓடும் * படியிலுள்ளீர்
உரைக்கின்றனன் உமக்கு யான் அறஞ்சீறும் உறுகலியைத்
துரக்கும் பெருமை இராமானுசன் என்று சொல்லுமினே



ஓ! ஜனங்களே ! நீங்கள் எல்லோரும் ஸ்ரீ ராமானுஜ திவ்ய நாமத்தை
வாயாரச் சொல்லுங்கள் உங்களுக்கு எல்லாவிதமான நன்மைகளும்
உண்டாகும். ஸ்ரீ ராமானுச சம்பந்தமுள்ள தேசத்தில் தருமத்திற்கு
மாறான கலிபுருஷன் நிற்கவும் மாட்டான். உங்களுக்கும் ஜ்ஞான
பக்திகளாகிற பெருஞ் செல்வங்கள் மேன்மேலும் பெருகும். பாவங்கள்
தொலையும். அத்திருநாமங்கள் நாவுக்கும் இனிதாயிருக்கும்.

சொல்லார் தமிழொரு மூன்றும் * சுருதிகள் நான்குமெல்லை
யில்லா வறநெறி யாவுந் தெரிந்தவன் ^ எண்ணருஞ்சீர்
நல்லார் பரவு மிராமானுசன் திருநாமம் நம்பிக்
கல்லாரகளிதத்தோர் * எது பேரென்று காமிப்பரே



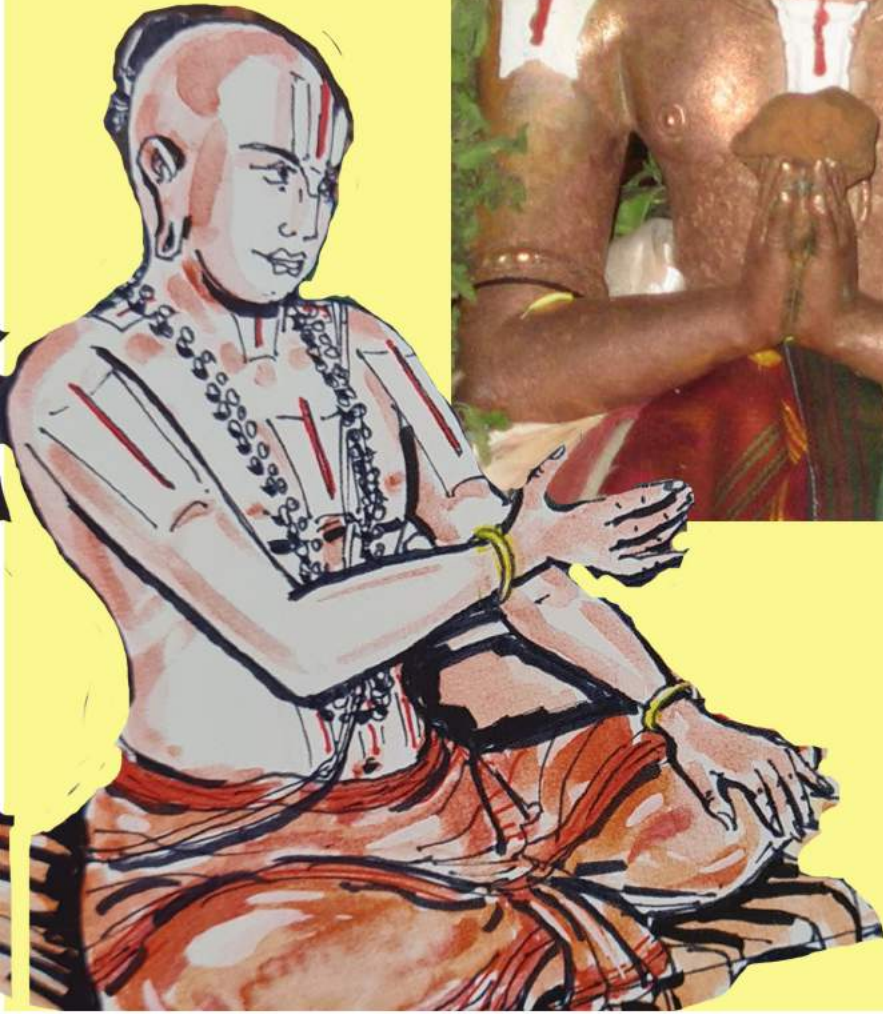
விசாலமான இப்பூமியில் உள்ளோர் இயல், இசை, நாடகம் என்கிற
முத்தமிழையும் நான்கு வேதங்களையும், கணக்கற்ற தருமா சாஸ்
-திரங்களையும் மற்றும் எல்லாக் கலைகளையும் அறிந்தவராயும்,
எண்ண முடியாத குணங்களை உடையவராயும் நல்லோர்களால்
துதிக்கப் பாடுபவராயும் உள்ள ஸ்ரீ இராமானுசருடைய திருநாமத்தை
நம்பிக் கற்காமல் ஸ்ரீ இராமானுச நாம ஸங்கீர்த்தனமே புருஷார்த்தம்
என்றறியாமல் நமக்கு எது புருஷார்த்தம் என்று கேட்டுக்
கொண்டிருக்கிறார்கள் ஐயோ !

பேறு ஒன்றுமில்லை நின் சரணன்றி • அப்பேரளித்தற்
காறொன்றுமில்லை மற்றச் சரணன்றி என்றிப்பொருளை
தேறுமவர்க்கு மெனக்கும் முனைதந்த செம்மை சொல்லால்
கூறும் பரமன்று • இராமானுச மெய்ம்மை கூறிடிலே



ஸ்ரீ இராமாநுசரே! தேவரீருடைய திருவடிகளைத்தவிர உபேயம்
வேறு ஒன்றும் இல்லை. தேவரீர் திருவடிகளாகிற அந்த உபே
யத்தை தருவதற்கு அத்திருவடிகளே தவிர வேறு உபாயம்
ஒன்றுமில்லை. என்கிற உண்மையைத் தெளிவாக தெரிந்து
கொண்டிருக்கிற கூரத்தாழ்வான், முதலியாண்டான்., எம்பார்
போன்ற மகான்களுக்கும் இந்த தெளிவு சிறிதும் இல்லாத
எனக்கும் வாசி பாராமல் சமமாகவே தேவரீரைக் காட்டிக்கொடுத்த
செம்மை குணமாவது உண்மையாக சொல்லப்போகில் வாய்
கொண்டு சொல்லத் தரமன்று, அனுபவித்தே உருகவேண்டும்.

கூறுஞ் சமயங்க ளாருங்குலைய * குவலயத்தே
மாறன் பணித்த மறையுனர்ந்தோனை* மதியிலியேன்
தேறும்படியென் மனம்புகுந்தானைத் திசையனைத்தும்
ஏறுங்குணனை* இராமானுசனை இறைஞ்சினமே



மனம்போனபடி சொல்லிக்கொண்டிருக்கிற ஆறு சமயங்களும் குலைந்து போகும்படி நம்மாழ்வார் அருளிய தமிழ் வேதமான திருவாய்மொழியை கற்றறிந்தவராயும் ஞானம் குறைந்த அடியேனும் தெளியும்படியாக என் மனதிலே வந்து புகுந்து ,எல்லா திக்குகளிலும்,பரவிய திருகுணங்களை உடையவாராயும் இருக்கிற ஸ்ரீ ராமானுசரை வணங்கினோம்

இறைஞ்சப்படும் பரனீச னரங்கநென்று * இவ்வுலகத்
தறம் செப்பு மண்ண லிரமானுசன்* என்னருவினையின்
திறஞ் செற்றிரவும் பகலும் விடா தென்றன் சிந்தையுள்ளே
நிறைந் தொப்பறவிருந்தான் * எனக்காரும் நிகரில்லையே



ஸ்ரீ ரங்கநாதனே எல்லோரும் வணங்கத்தக்க பரதெய்வம்
என்னும் உண்மையை உலகத்தாருக்கு உபதேசித்து
எல்லாரையும் பகவத் ருசி உடையோர்களாக்கி போருகின்ற
ஸ்ரீ ராமாநுசர் என்னுடைய தீவினைகளை வேரோடே
களைந்தொழித்து அநவரதமும் என் சிந்தையுள்ளே நிறைந்து
ஓப்பில்லாதபடி எழுந்தருளி இருப்பதால் இவ்வருளைப் பெற்ற
யாரும் அடியேனுக்கு நிகரில்லை

நிகரின்றி நின்றவென் நீசதைக்கு * நின்னருளின் கணன்றிப்
புகலொன்றுமில்லை யருட்கும் அ:தே புகல் * புண்மையிலோர்
பகரும் பெருமை இராமாநுசவினி நாம் பழுதே
அகலும் பொருளென் *பயனிருவோமுக்கு மானபின்னே



மகான்கள் பேசவேண்டும் படியான பெருமையை உடைய ஸ்ரீ இராமாநுசரே !
என்னுடைய ஒப்பற்ற தாழ்மைக்கு தேவரீருடைய கிருபையயினிடத்தில் தவிர
வேறு எவ்விடத்திலும் ஒதுங்க இடமில்லை. தேவரீருடைய அந்த கிருபைக்கும் என்
போல்வாருடைய அந்தத் தாழ்மையே காரணம். அடியேனால் தேவரீருக்கு பயன்.
தேவரீரால் அடியேனுக்கு பயன், என்றான பிறகு இனி நாம் வியர்த்தமாக பிரிந்திருக்க
காரணம் உண்டோ ?

ஆனது செம்மை யறநெறி * பொய்மையறுசமயம்

போனது போன்றி இறந்தது வெங்கலி * பூங்கமலத்

தேனதிபாய் வயல் தென்னரங்கள் கழல் சென்னி வைத்துத்

தானதில் மன்னும் *இராமானுசன் இத்தலத்துதித்தே.



தாமரை பூக்களில் உண்டான மகரந்தமானது ஆறாக பெருகப்பெற்ற கழனிகளை உடைய ஸ்ரீரங்கத்திலே எழுந்தருளியுள்ள தென்னரங்கள் திருவடிகளை சிரஸா வகித்து கொண்டு அத்திருவடிகளிலேயே ப்ரவனராயிருக்கிற ஸ்ரீ இராமானுசர் இப்பூமியில் அவதரித்த பிறகு குத்ருஷ்டிகளால் அழிந்து கிடந்த தர்ம மார்க்கம் மீண்டு நிலை பெற்றது. சாஸ்த்ர விருத்தமான புற மதங்கள் எல்லாம் தலை சாய்ந்தன . கலி தோஷமும் கெட்டுப் போயிற்று.

உதிப்பான உத்தமர் சிந்தையுள் * ஒன்னலர் நெஞ்சமஞ்சிக்
கொதித்திட மாறி நடப்பன * கொள்ளைவன் குற்றமெல்லாம்
பதித்தனவென் புன்கவிப் பாவினம் பூண்டன பாவுதொல்சீர்
எதித்தலை நாதன்* இராமானுசன்றன் இணையடியே



அடியேனுக்கு பரமப்ராப்யமான ஸ்ரீ இராமானுசர் திருவடிகள் வடுகநம்பி
போல்வாரான உத்தம அதிகாரிகளாலே இடைவிடாது சிந்திக்கப்படுவன.
மேலும் அத்திருவடிகள் பாஹ்ய குத்ருஷ்டிகள் பயப்பட்டுபரிதவிக்கும் படி
பலவிடங்களிலும் ஸஞ்சரித்தபோது நம்பெருமாள் நடை போன்று மாறி
மாறி நடைபோட்டன. அடியேனுடைய வலிய தோஷங்கள் யாவும்
அழுந்திக் கிடக்கிற கவிகளை ஸ்தோத்திரமாக பெற்றுக்கொண்டன

அடியை தொடர்ந்தெழு மைவர்கட்காய் * அன்று பாரதப்போர்
முடிய பரிநெடுந் தேர்விடுங் கோனை * முழுதுணர்ந்த
அடியர்க்கமுத மிராமாநுசனென்னை யாளவந்திப்
படியிற் பிறந்தது * மற்றில்லை காரணம் பார்த்திடிலே



முற்காலத்தில் திருவடிகளை சரணடைந்து செருக்கிளர்ந்த பஞ்ச பாண்டவர்களுக்காக பக்ஷபாதம் பூண்டு பாரத யுத்தத்திலே துரியோதனாதிகள் மாளும்படியாக குதிரை பூண்ட பெரிய தேரை நடத்தின சர்வேச்வரனை பூர்த்தியாக தெரிந்து கொண்ட அடியவர் களுக்கு பரம போக்யரான ஸ்ரீ இராமாநுசர் இப்பூமண்டலத்தில் வந்து அவதரித்தது அடியேனை ஆட்கொள்ளுகைக்கேயாம் .ஆராய்ந்து பார்க்கையில் இது தவிர வேறு காரணமில்லை..

பார்த்தானறு சமயங்கள் பதைப்ப * இப்பார்முமுதும்

போர்த்தான் புகழ்கொண்டு புன்மையினேனிடெத்தான் புகுந்து

தீர்த்தானிருவினை தீர்த்து அரங்கன் செய்ய தாளினையோ

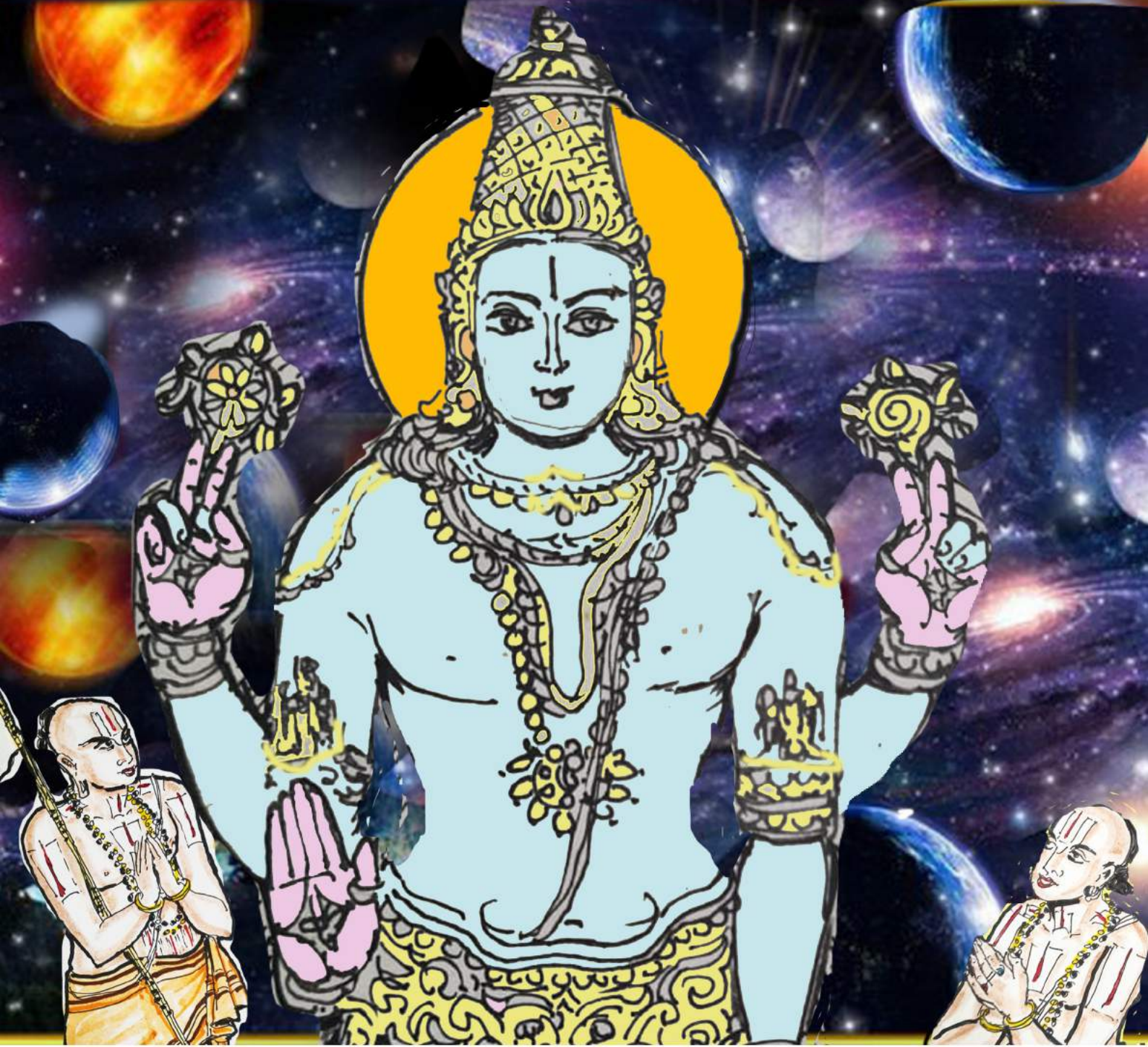
டார்த்தான் * இவை எம்மிராமானுசன் செய்யுமற்புதமே



ஸ்ரீ இராமானுசருடைய சில செயல்களை எடுத்து கூறவேண்டுமெனில் சாக்யர், உலுக்கியர், பௌத்தர், சார்வாகர், பாசுபதர் காணாதர் என்றிப்படி அறுசமய புற மதத்தவர்களை எல்லாம் நடுங்கச் செய்தார்.

இப்பூமண்டலம் எங்கும் தமது திருப்புகழே பரவும்படி செய்தார். ஆத்மகுண மொன்றில்லாத என்னுடைய நெஞ்சிலே புகுந்து என் பாவங்களை போக்கி திருவரங்கன் ஸ்ரீ பாதங்களிலே அடியேனை அச்ரயிக்க செய்தார் . இப்படி ஸ்வாமி செய்யுமவையெல்லாம் ஆச்சரியமான செயல்களே.

அற்புதன் செம்மை இராமானுசன் * என்னையாளவந்த
கற்பகங் கற்றவர் காமுறுசீலன் * கருதரிய
பற்பல்லுயிர்களும் பல்லுலகியாவும் பரணதென்னும்
நற்பொருள் தன்னை * இன்னாநிலத்தேவந்து நாட்டினனே



ஸ்ரீ ராமானுசர் புறமதங்களைக் கண்டித்து நிலைநாட்டிய ஸித்தாந்தம் இன்னது என்கிறார். சிறந்த ஞானிகள் அனைவரும் கொண்டாடுதற்குரிய திருக்குணங்களையும் அதிமாநுஷ வியாபாரங்களையும் உடையவரான எம்பெருமானார் திருவவதரித்து, "ஸகல பிராணிகளும், அந்த பிராணிகளுக்கு இருப்பிடமாயுள்ள ஸகல லோகங்களும் ஸ்ரீமன் நாராயணனுக்கே உரிமைப்பட்டவை" என்கிற பரமஅர்த்தத்தை நிலைநாட்டி அருளினார். என்பதாம்

நாட்டிய நீசச் சமயங்கள் மாண்டன * நாரணனைக்
காட்டிய வேதம் களிப்புற்றது.*தென்குருகை வள்ளல்
வாட்டமிலா வண்டமிழ்மறை வாழ்ந்தது மண்ணுலகில்
நாட்டிய சீலத்து * இராமானுசன் தன்னியல்பு கண்டே.



சிங்கத்தை கனவில் கண்டாலும் ஸாமான்ய மிருகங்கள் நசித்தொழியும்.
அவற்றை கொள்ளுவதற்காக சிங்கம் ஒரு முயற்சியும் செய்ய வேண்டா.
அதுபோலே இவ்வுலகில் கிளர்ந்து கிடந்த பாஹ்ய, குத்ருஷ்டி மதங்களைத்
தொலைப்பதற்காக ஸ்ரீ ராமானுசர் ஒரு பிரயத்தனமும் எடுத்துக்
கொள்ளவில்லை. அவருடைய இயல்வைக் கண்ட காட்சியில் புறமதங்கள்
மாண்டு போயின. அவை மாளவே ஸ்ரீமன் நாராயண பரங்களான வேதங்களும்
அந்த வேதங்களின் சாரமாகிய அருளிச்செயல்களும் பொலிவு பெற்று ஓங்கின

கண்டவர் சிந்தைகவரும் கடிபொழில் தென்னரங்கள் *
தொண்டர் குலாவுமிராமாநுசனை *தொகையிறந்த
பண்டரு வேதங்கள் பார்மேல் நிலவிடப் பார்த்தருளும்
கொண்டலை மேவித் தொழும் * குடியாம் எங்கள் கோக்குலமே



கணக்கற்ற வேதங்கள் இப்பூமியில் ஓங்கி வளரும்படி செய்தருளி
னவர் ஸ்ரீ இராமாநுசர். பரம உதாரரும் கண்டவர்களின் நெஞ்சைக்
கவர்கின்ற மணமிக்க சோலைகள் சூழ்ந்த தென்னரங்கத்துக்கு
தலைவரான பெரிய பெருமாளுக்கு அடிமைப்பட்ட ஸ்ரீவைஷ்ணவர்
களால் கொண்டாடப்படுபவரும் எம்பெருமானாரே. இவரை பொருந்தி
ஆச்ரயிக்கிறகுலம் எங்களுக்கு தலைவராயிருக்கக்கூடிய குலமாம்.
ஸ்ரீ ராமானுஜ பக்தர்களுக்கு அடியேன் தாசன் என்றபடி.

கோக்குல மன்னரை முவெழுகால் • ஒரு கூர் மழுவால்
போக்கிய தேவனை போற்றும் புனிதன் • புவனமெங்கு
மாக்கியகீர்த்தி யிராமானுசனையடைந்தபின் என்
வாக்குரையாது • என் மனம் நினையாதுதினி மற்றொன்றையே



கூத்திரியகுலத்து அரசர்களையெல்லாம் இருபத்தொரு தலைமுறையளவும் கூர்மை
பொருந்திய ஒரு மழுவாலே பரசுராம அவதாரத்திலே தொலைத்தருளின எம்பெருமானை
துதிக்கின்ற புனிதராயும், உலகமெங்கும் பரவின புகழை உடையவராயும் உள்ள ஸ்ரீ
இராமாநுசரை அச்ரயித்த பின்பு இனி வரும்காலத்தில் வேறு எந்த விஷயத்தையும் எனது
வாக்கானது சொல்லாது என் மனமும் நினையாது

மற்றொரு பேறு மதியாது * அரங்கன் மலரடிக்கா
லுற்றவறேதனக் குற்றவராக் கொள்ளுமுத்தவனை*
நற்றவர் போற்று மிராமாநுசனை இந்நானிலத்தே
பெற்றனன் * பெற்றபின் மற்றறியேனொரு பேதமையே



மற்றொரு பிரயோஜனாந்தரங்களையும் வேண்டாமல் அழகிய மனவாளனுடைய திருவடித் தாமரைகளுக்கு அடிமைப்பட்டவர்களையே தமக்கு ஆத்மா பந்துக்களாக திருவுள்ளம் பற்றுகிற உத்தம புருஷரையும், ப்ரபன்னர்களாலே புகழப்பட்டவராயும் இருக்கிற ஸ்ரீ இராமாநுசரை இந்த லோகத்திலே அடியேன் ஆச்ரயிக்கப்பட்டேன். ஆனபின்பு வேறு விஷயங்களை விரும்ப மாட்டேன். முன் பாசுரத்திலே இனி மற்றொன்றை என்வாக்கு உரையாது, என்மனம் நினையாது என்று எப்படி நீர் சொல்லக்கூடும்? அவிவேகம் வந்து மூடிக்கொள்ளாதோ? என்ற கேள்வி எழ, ஸ்ரீ இராமாநுசரை அச்ரயித்தபின்பு அவிவேகியாக மாட்டேன் என்று கருத்து.

பேதையர் வேதப் போருளிதென்றுன்னி • பிரமநன்றென்
றோதி மற்றெல்லா வுயிறும்மஃதென்று* உயிர்கள் மெய்விட்
டாதிப்பரனோடு ஒன்றாமென்று சொல்லுமவ் வல்லலெல்லாம்
வாதில் வென்றான் • எம்மிராமானுசன் மெய்மதிக்கடலே.



வேதத்தை பிரமாணமாக கொள்ளாத அவிவேகிகள் "நாங்கள் சொல்லுகிற இதுதான் வேதத்தின் அர்த்தம்" என்று சொல்லி "அந்த பிரஹ்மந் தவிர மற்ற எல்லா ஜீவராசிகளும் அந்த பிரஹ்மமே " என்று சொல்லி"ஜீவாத்மாக்கள் தேஹத்தை விட்ட பிறகு சர்வ காரண பூதனான பரம புருஷோனோடே ஐக்கியத்தை அடைகின்றன என்று சொல்லுகிற கொலாஹலங்களை எல்லாம் தத்துவ ஞானக்கடலாகிய ஸ்வாமி இராமாநுசர் வாதத்தில் நிரஸித்து வென்றார்.

கடலளவாகிய திசைஎட்டினுள்ளும் * கலியிருளே
மிடைதரு காலத்திராமானுசன் * மிக்க நான்மறையின்
சுடரொளியால் அவ்விருளைத் துறந்திலனேல் * உயிரை
உடையவன் நாரணனென்றரிவாரில்லை உற்றுணர்ந்தே



ஸ்வாமி இராமாநுசர், சமுத்திரங்களால் சூழப்பட்டுள்ள இவ்வுலகத்தில்
திரு அவதரித்துநான்கு வேதங்களின் அளவற்ற தேஜஸ்சை கொண்டு
கலி இருளை போக்கியிராமற் போனால் எல்லா ஆத்மாக்களுக்கும் சேஷி
(தலைவன்) ஸ்ரீமந்நாராயணனே என்று யாரும் தெரிந்து கொண்டிருக்க
மாட்டார்கள்.

இராமாநுச நூற்றந்தாதி

(ப்ரபந்த காயத்ரி)

60

உணர்ந்த மெய்ஞ்ஞானியர் யோகந் தொறும் * திருவாய்மொழியின்
மணந்தரும் மின்னிசை மன்னுமிடந்தொறும் * மாமலராள்
புணர்ந்த பொன்மார்பன் பொருந்தும் பதிதொறும் புக்கு நிற்கும்
குணந்திகழ் கொண்டல் * இராமாநுசன் என்குலக்கொழுந்தே



ஆத்ம குணங்களால் விளங்குபவரும் ஒளதார்யத்தில் காளமேகத்தை ஒத்தவரும்
எங்கள் குலத்துக்கு ஸ்வாமியான இராமாநுசர் எங்கே எழுந்தருளியிருப்பார் என்றால்,
கற்றுணர்ந்த தத்வ ஞானிகளுடைய கோஷ்டிகள் எங்கும் ,, திருவாய்மொழியினுடைய
பரிமளம் மிக்க இனிய இசையுள்ள இடங்கள் எங்கும், பிராட்டி நித்யவாசம் பண்ணுகிற
அழகிய திருமார்பை உடைய திருமால் எழுந்தருளியிருக்கிற திவ்ய தேசங்களெங்கும்
எழுந்தருளியிருப்பார்.

கொழுந்துவிட்டோடிப் படரும் வெங்கோல் வினையால் * நிரயத்
தழுந்தியிட்டேனை வந்தாட்கொண்டபின்னும் * அருமுனிவர்
தொழுந்தவத்தொன் எம் மிராமானுசன் தொல்புகழ் சுடர்மிக்
கெழுந்தது * அத்தால் நல்லதிசயங் கண்ட திருநிலமே *



அருமையான நிஷ்டைகளுடைய மகான்களாலே வணங்கப் பெற்றவரையும்,
ப்ரபந்தியாகிற தபஸ்ஸை உடையவரையும் இருக்கிற சுவாமி ஸ்ரீ இராமானுசர்
ஸம்ஸாரமாகிற நரகத்திலே அழுந்திகிடந்த என்னை வந்து ஆட்படுத்தி கொண்ட
பின்பும் ஒளி குன்றாதே இன்னும் யாரும் வருவாருண்டோ? என்று விளங்கியது.
இதைக்கண்டு விசாலமான இப்பூமண்டலம் நல்லதிசயமாகப் பார்த்தது .

இருந்தேன் இருவினைப்பாசம் கழற்றி * இன்று யானிரையும்

வருந்தேன் இனி எம்மிராமானுசன்* மன்னு மாமலர்த்தாள்

பொருந்தா நிலையிடைப் புன்மையினோர்க் கொன்றும் நன்மை செய்யாப்

பெருந்தேவரைப் பரவும் *பெரியோர் தம் கழல் பிடித்தே



சுவாமி ஸ்ரீ இராமானுசருடைய சிறந்த திருவடித் தாமரைகளில் சேராத ஸ்வபாவத்தை உடையவர்களான நீசர்களுக்கு ஒருவிதமான உபகாரமும் செய்யாதே பெரிய பெருமாளை போற்றுகின்ற ஆழ்வானாகிற மகானுடைய திருவடிகளை இன்று ஆச்யித்தேன். ஆனபின்பு புண்ணியம், பாவமென்று இரண்டு வகையான கரும பாசங்களில் இருந்து விடுபட்டவனானேன். இனி கொஞ்சம்கூட வருந்தமாட்டேன்.

பிடியைத் தொடருங் களிறென்ன* யானுன் பிறங்கியசீர்

அடியை தொடரும்படி நல்க வேண்டும் * அறுசமயச்

செடியை தொடரும் மருள் செறிந்தோர் சிதைந்ததோட வந்திப்

படியைத் தொடரும் * இராமாநுச மிக்க பண்டிதனே



பாஹ்யமான ஆறு மதங்களாகிற தூறுகளிலே படிவதற்கு காரணமான அவிவேகம் நிறைந்த மூடர்கள் பங்கமடைந்து ஒடும்படியாக இப்பூமியிலே வந்து அவதரித்து நம் போல்வாரை விஷயிகரிப்பதற்கு பின் தொடர்கிற மஹா பண்டிதரான இராமானுசரே ! பெண்யானையை பின்பற்றி திரிகின்ற ஆண்யானையைபோல அடியேன் ஸௌந்தர்யம் முதலிய குணங்கள் விளங்குகின்ற தேவரீரது திருவடிகளை பின்பற்றும்படி கிருபை செய்தருள வேண்டும்.

பண்டருமாறன் பசுந்தமிழ் * ஆனந்தம் பாய்மதமாய்
விண்டிட எங்கள் இராமாநுசமுநி வேழம் * மெய்மை
கொண்ட நல்வேதக் கொழுந்தண்டமேந்திக் குவலயத்தே
மண்டிவந்தேன்றது * வாதியர்காளுங்கள் வாழ்வறபொழிப்புரை



எங்கள் இராமானுச முனியாகிற மத்த கஜமானது
நம்மாழ்வார் இசைகளாலே அருளிச்செய்த செந்தமிழான
திருவாய்மொழியில் விளைந்த ஸந்தோஷம் பெருக மத நீராக
ஒழுகப்பெற்று சத்யவாதியான நல்வேதமாகிற பெரிய தடியைத்
தூக்கிக்கொண்டு இப்பூமண்டலத்திலே உங்களை நெருக்கிக் கொண்டு
வந்து நின்றது. தூர்வாதிகளே! உங்களுடைய பிழைப்பு போயிற்று

வாழ்வற்றது தொல்லை வாதியர்க்கு *என்றும் மறையவர்தம்
தாழ்வற்றது தவம் தாரணி பெற்றது * தத்துவநூல்
கூழற்றது குற்றமெல்லாம் பதித்த குணர்த்தினருக்கு அந்
நாழற்றது* நம்மிராமானுசன் தந்த ஞானத்திலே



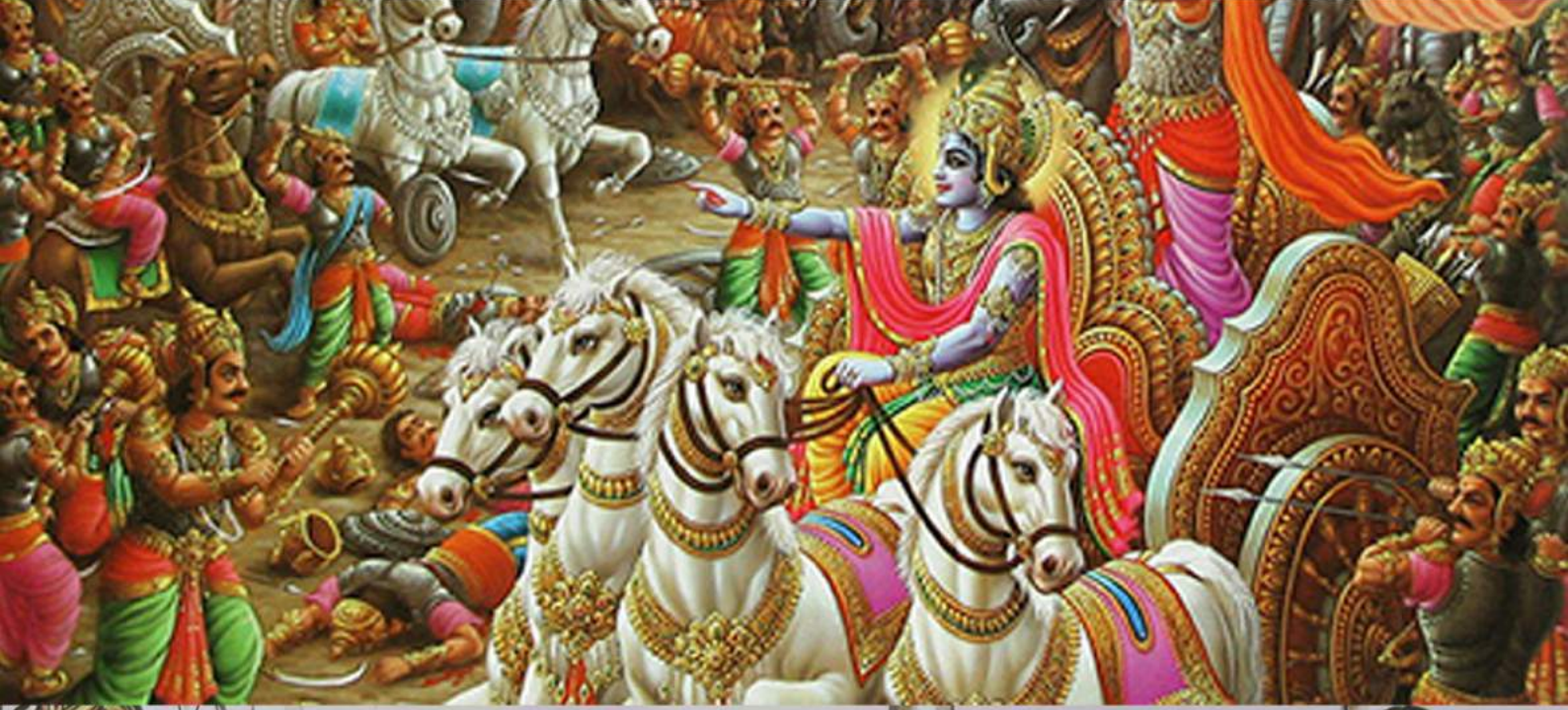
ஸ்வாமி இராமாநுசர் அருளின ஞானத்தினால் நெடுநாளாக இருந்த துர்வாதியர்களுக்கு வாழ்ச்சி அற்றுப் போயிற்று. வைதிகர்களின் குறை இனி ஒருநாளும் இல்லாதபடியாயிற்று. பூமண்டலமானது தத்துவ பரமான சாஸ்திரங்கள் சந்தேகமற நிச்சயமான பொருளைத் தெரிவிப்பவையாயின. பலவகைக் குற்றங்களும் நிறைந்த ஸ்வபாவத்தை யுடைய ஜனங்களுக்கு அந்தக் குற்றங்கள் நீங்கின.

ஞானம் கனிந்த நலங்கொண்டு * நாடொறும் நைபவர்க்கு
வானங் கொடுப்பது மாதவன் * வல்வினையேன் மனத்தில்
ஈனங் கடிந்த இராமானுசன் தன்னை எய்தினர்க்கு அத்
தானங் கொடுப்பது * தன தகவென்னும் சரண் கொடுத்தே



திருமால் மோசஹம் அளிப்பது எப்படிப்பட்டவர்களுக்கு என்றால், ஞானம், பக்திருபமாய் பரிபக்குவமாகி, அந்த பக்தியினால் நித்யம் உருகுகிறவர் -களுக்கேயாம். மகாபாபியான எனது ஹ்ருதயத்திலிருந்த கல்மஷங்களை போக்கடித்த ஸ்வாமி இராமானுசர் தம்மை பற்றினவர்களுக்கு அந்த மோசஹ ஸ்தானத்தை அளிப்பது எவ்விதமாக என்றால் தம்முடைய கிருபையாகிற ஸ்தானத்தை அவர்களுக்கு கைம்முதலாக கொடுத்தாம் .

சரணமடைந்த தருமனுக்கா* பண்டு நூற்றுவரை
மரணமடைவித்த மாயவன் * தன்னை வணங்க வைத்த
கரணமிவை உமக்கன்று என்று இராமாநுசர் உயிர்கட்கு
அரணங்கமைத்திலேனேல்* அரணார் மற்று இவ்ஆருயிர்க்கே



தன்னை சரணம் பற்றின தர்மபுத்திரருக்காக முற்காலத்திலே,
துரியோதனன் முதலிய நூறு பேர்களை போரில் இறக்கும்படி
செய்வித்த எம்பெருமான் ,தன்னை வழிபடுவதற்காகவே ஏற்படுத்தி
வைத்த இந்திரியங்களை உங்களுக்கு உரிமைப்பட்டவையல்ல
என்று ஆத்மாக்களுக்கு ஸ்ரீ இராமாநுசர் ரக்ஷையைக் கற்பித்திலராகில்
ஜீவாத்மாக்களுக்கு வேறு ரக்ஷகராவார் யார் ?

ஆரெனக்கின்று நிகர் சொல்லில் * மாயன் அன்று ஐவர் தெய்வத்
தேரினில் செப்பிய கீதையின் செம்மைப் பொருள் தெரிய *
பாரினிற் சொன்ன இராமாநுசனைப் பணியும் நல்லோர்
சீரினிர் சென்று பணிந்தது * என்னாவியும் சிந்தையுமே



முற்காலத்தில் கண்ணன்
பஞ்ச பாண்டவர்களுடைய
தெய்வத் தேரின் மீது இருந்து
கொண்டு அருளிச் செய்த
பகவத் கீதையினுடைய
செழும் பொருளை அனைவரும்
எளிதாக தெரிந்து கொள்ளும்படி
இப்பூமியிலே கீதா பாஷ்ய
முகத்தாலே அருளிச் செய்த
ஸ்ரீ இராமாநுசரை ஆச்ரயித்திருக்கிற
விலகஷண புருஷர்களுடைய
கல்யாண குணங்களிலே எனது
ஆத்மாவும், மனஸ்ஸும் சென்று
சேர்ந்து விட்டன, இனி
எனக்கு ஒப்பார் யாருமில்ல.

சிந்தையினோடு கரணங்கள் யாவும் சிதைந்து * முன்னால்
அந்தமுற்றாழ்ந்தது கண்டு * அவை என் தனக்கு அன்றருளால்
தந்த அரங்கனும் தன் சரண் தந்திலன் தானது தந்து *
எந்தை இராமாநுசன் வந்தெடுத்தனன் இன்றென்னையே



ஸ்ருஷ்டிக்கு முன் சிந்தையும், இந்திரியங்கள் எல்லாம் அழிந்து அசேதன பிரயாணமாய் இருப்பதைப் பார்த்து, எனக்கு அந்த கரண களேபரங்களை அன்று கிருபையாலே உண்டாக்கின எம்பெருமானும் தனது திருவடிகளை காட்டிக் கொடுத்திலன். சுவாமி இராமாநுசர் அக்குறை நீங்க தாமாகவே வந்து அந்தத் திருவடிகளைக் தந்தருளி இன்று என்னை ஸம்ஸாரத்திலிருந்து மீட்டார்.

என்னையும் பார்த்து என் இயல்வையும் பார்த்து *எண்ணில் பல்குணத்த
உன்னையும் பார்க்கில் அருள் செய்வதே நலம் * அன்றியென்பால்
பின்னையும் பார்க்கில் நலமுளதே உன் பெருங்கருணை
தன்னை என் பார்ப்பர் ? இராமானுசா உன்னைச் சார்ந்தவரே



இராமானுச ! ஒரு குணமும் இல்லாமல் குற்றமே நிறைந்திருக்கிற என்னையும் பார்த்து, இனிமேலும் எதையும் சம்பாதித்து கொள்ள முடியாமலிருக்கிற என் தன்மையையும் பார்த்து, எண்ணிறந்த பல திருக்குணங்களுடைய தேவரீரையும் நோக்குமளவில், இப்போது போல எப்போதும் அருள் செய்திருப்பதே நல்லது அன்றி மேலும் ஆராயுமளவில் என்னிடத்தில் ஏதாவது நன்மையுண்டோ?(சிறிதும் இல்லை) ஆக நாம் அருள் செய்யலாகாது என்று திருவுள்ளம் பற்றினால் தேவரீரை ஆச்ரயித்தவர்கள் தேவரீருடைய கிருபையைப் பற்றி என்ன நினைப்பார்கள் ?

சார்ந்தது என் சிந்தை உன் தாளிணைக்கீழ் * அன்புதான் மிகவும்
கூர்ந்தது அத்தாமரைத் தாள்களுக்கு * உன்தன் குணங்களுக்கே
தீர்ந்தது என் செய்கை, முன்செய்வினை நீ செய்வினையதனால்
பேர்ந்தது * வண்மை இராமாநுச ! எம்பெருந்தகையே



பெருந்தன்மையுடையவரும் எமக்கு ஸ்வாமியுமான ஸ்ரீ இராமாநுசரே ! என் மனம்
தேவரீருடைய உபய பாதங்களின் கீழ் அமர்ந்து விட்டது .பக்தியும் அத்திருவடி
தாமரைகள் விஷயத்திலேயே மிகவும் அதிகரித்தது. என் செயலும் தேரீருடைய
திருக் குணங்களுக்கே அற்றுத் தீர்ந்தது.. முன்னே செய்த பாவங்கள் எல்லாம்
தேவரீர் செய்தருளின கடாசுஷத்தாலே தொலைந்து போயிற்று.

கைத்தனன் தீயசமயக்கலகரை * காசினிக்கே

உய்த்தனன் தூயமறைநெறிதன்னை * என்று உன்னி உள்ளம்

நெய்த்தவன்போடிருந்தேத்தும் நிறைபுகழோருடனே

வைத்தனன் என்னை * இராமானுசன் மிக்க வண்மை செய்தே



ஸ்ரீ இராமானுசர் தமது ஒளதார்யா குணத்தை அதிகமாக காட்டி தீய மதங்களிலிருந்து கொண்டு கலஹஞ் செய்கிறவர்களை ஒழித்துவிட்டார். தூய பரிசுத்தமான வேதமார்க்கத்தை பூமியிலே ஸ்தாபித்தருளினார் .என்று அனுசந்தித்து நெஞ்சு கனிந்து அந்தப் ப்ரீதியோட கூடியிருந்து அவரை ஸ்தோத்திரம் பண்ணுகிற புகழ் நிறைந்த மகான்களோடேஎன்னை ஒருவனாக வைத்தருளினார்

வன்மையினாலும் தன்மாதகவாலும் * மதிபுரையும்
தன்மையினாலும் இத்தாரணியோர்கட்கு* தான் சரணாய்
உண்மை நன்ஞானம் உரைத்த இராமானுசனை உன்னும்
திண்மை யல்லால் எனக்கில்லை * மற்றோர் நிலை தேர்ந்திடிலே.

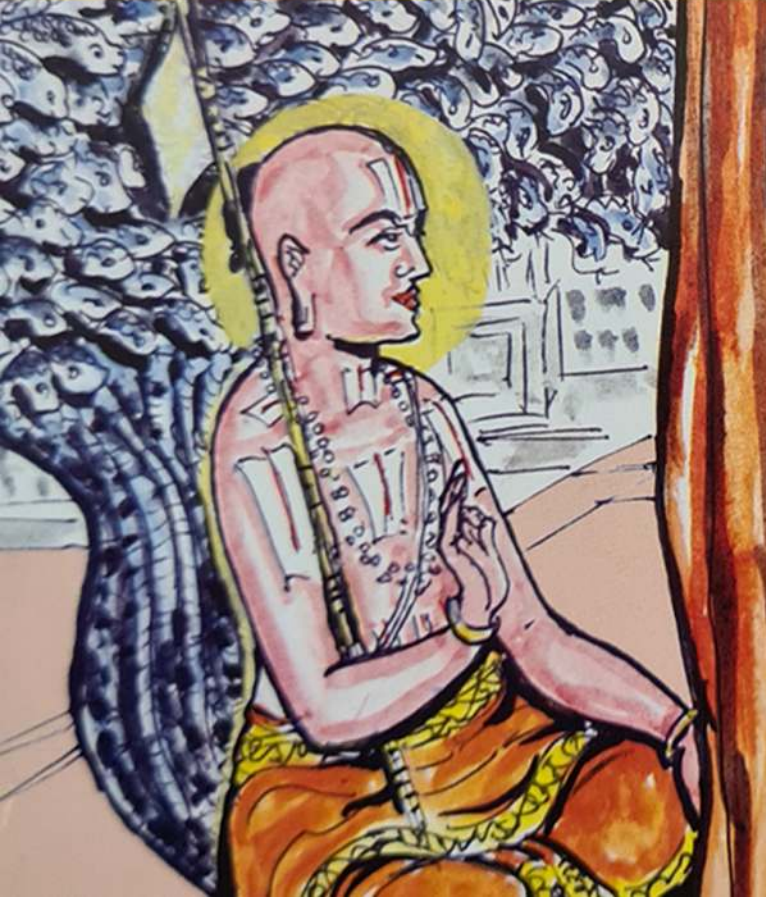


தம்முடைய ஒளதார்யா குணத்தாலும் பரம கிருபையினாலும் சந்திரனையொத்த திருவுள்ளக் கிளர்ச்சியாலும் இப்பூமியில் உள்ளவர்களுக்கு தான் சரணாய், தாமே ரக்ஷகராய்க் கொண்டு யதார்த்தமாய் விலக்ஷணமான ஞானத்தை உபதேசிக்கிற ஸ்ரீ ராமானுசரை சிந்திப்பதாகிற அத்யாவஸாய மொன்று தவிர ஆராயுமளவில் வேறொன்றில்லை.

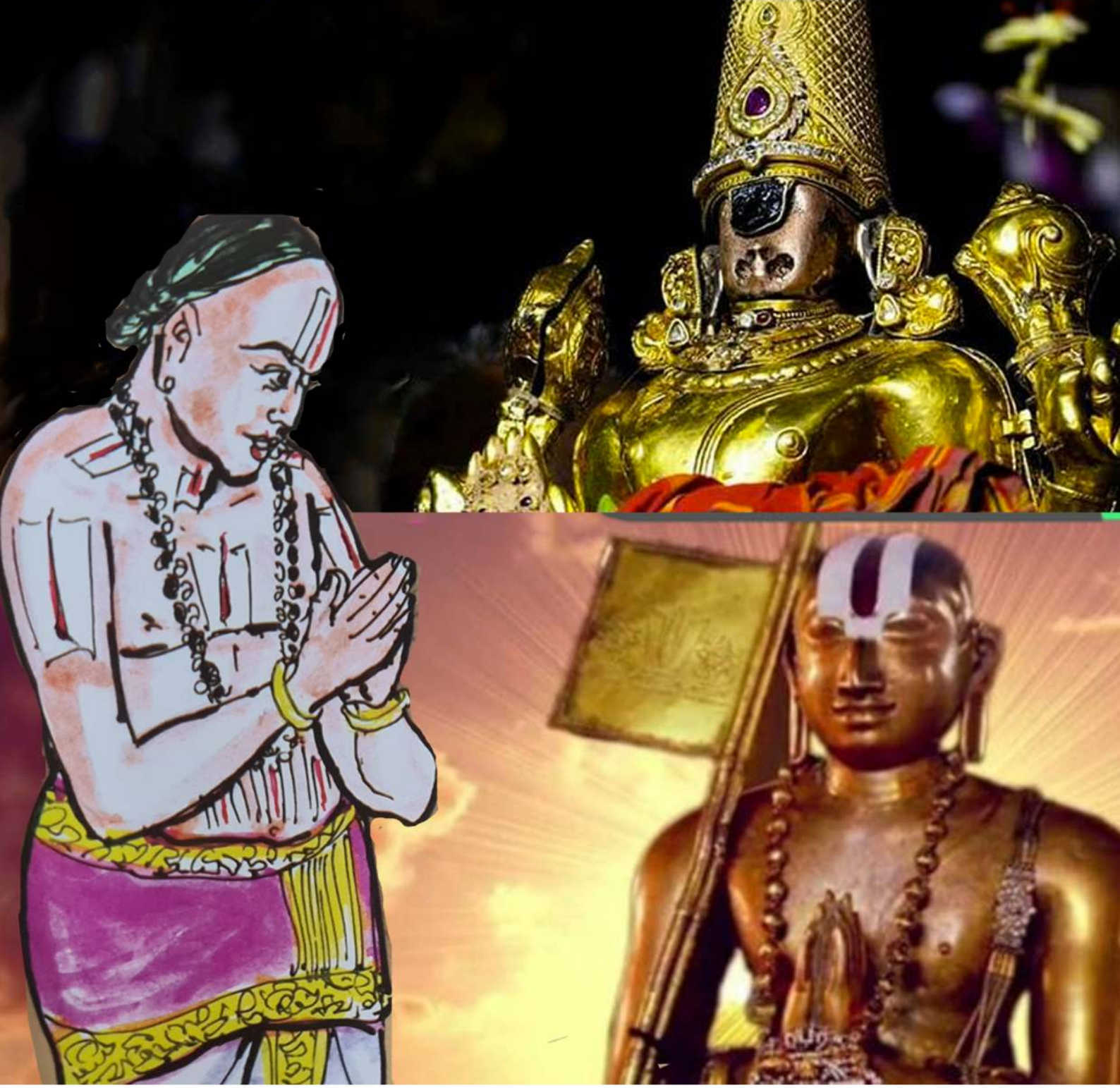
தேரார் மறையின் திறமென்று * மாயவன் தீயவரைக்
கூராழிகொண்டு குறைப்பது * கொண்டலனையவண்மை
ஏரார் குணத்து எம் இராமாநுசன் அவ்வெழில் மறையில்
செராதவரச் சிதைப்பது * அப்போதொரு சிந்தை செய்தே



எம்பெருமான் தனது வேதங்களின்
கட்டளைப்படி நடவாத கொடிய
-வர்களை தனது திருவாழியைக்
கொண்டு த்வம்சம் பண்ணி விடுவன்.
எம் இராமானுசரோ என்னில்
வேதங்களை அடியோடு ஒப்புக்
கொள்ளாத பாஹ்யர்களையும்,
வேதங்களை ஒப்புக்கொண்டு
அவற்றில் அபார்த்தங்களை
பண்ணுகிற குத்ருஷ்டிகளையும்
வாதப்போரில் அப்போதைக்கப் போது
திருவுள்ளத்தில் ஸ்புரிக் கிற நல்ல
யுக்திகளைக் கொண்டு கண்டித்து விடுவார்.



செய்த்தலைச்சங்கம் செழுமித்தமீனும் • திருவரங்கர்
கைத்தலத்தாழியும் சங்கமுமேந்தி • நங்கண்முகப்பே
மொய்த்தலைத்து உன்னைவிடேன் என்றிருக்கிலும் நின்புகழே
மொய்த்தளைக்கும் வந்து • இராமானுச என்னை முற்றும் நின்றே



எம்பெருமான் தனது விலகலுணமான அழகைக் காட்டிக் கொண்டு வந்து
என் கண் எதிரே நின்றாலும் அவன் என்னை விடாதே வலியப் பற்றினாலும்
அவனது அழகில் நான் மோஹிக்கப் பெறுவதில்லை. தேவரீருடைய திருக்
குணங்களே என்னை ஈடுபடுத்துகின்றன.

இராமானுச நூற்றந்தாதி

(ப்ரபந்த காயத்ரி)

76

நின்ற வண்கீர்த்தியும்நீள்புனலும் * நிறைவேங்கடபொற்
குன்றமும் வைகுந்தநாடும் குலவிய பாற்கடலும் *
உந்தனக்கெத்தனை இன்பந்தரும் உன்னினைமலர்த்தாள்
என்தனக்கும் அது * இராமானுச இவை ஈந்தருளே.



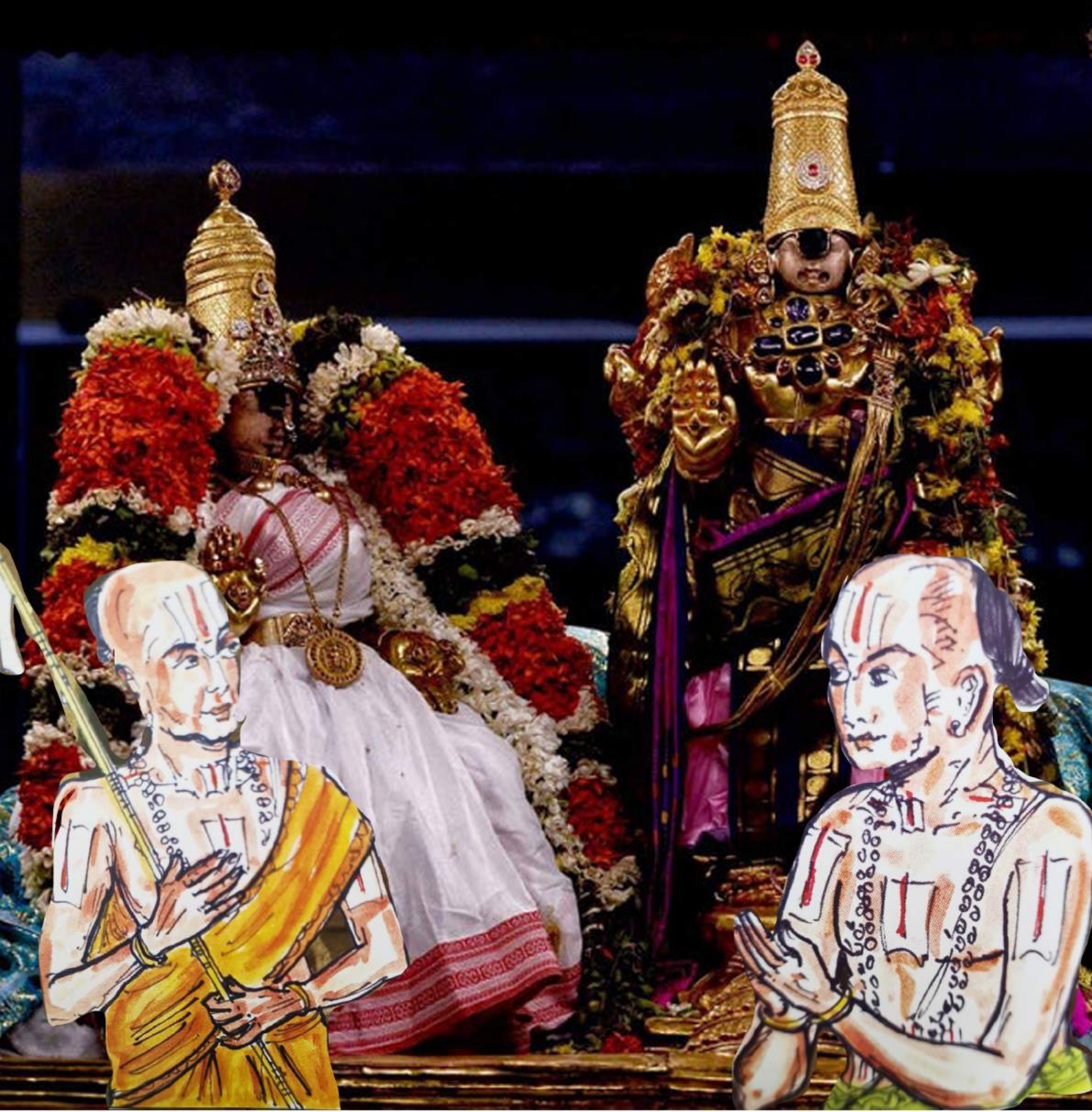
ஸ்வாமி இராமானுசரே ! நிலைநின்ற புகழும் நீர்பெருக்கும் நிறைந்துள்ள
திருவேங்கடமென்னும் அழகிய திருமலையும், ஸ்ரீ வைகுண்ட திருநாடும், கொண்டாடத்தக்க
திருப்பாற்கடலும் தேவரீருக்கு எவ்வளவு ஆனந்தத்தை விளைக்குமோ தேவரீருடைய
உபய பாதாரவிந்தங்கள் எனக்கும் அவ்வளவு ஆனந்தத்தை உண்டாக்கும். இப்படிப்பட்ட
திருவடிகளை அடியேனுக்கு தந்தருளவேணும்.

ஈந்தனன் ஈயாத இன்னருள்* எண்ணில் மறைக்குறும்பை
பாய்ந்தனன் அம்மறைப் பல்பொருளால் *இப்படியனைத்தும்
ஏய்ந்தனன் கீர்த்தியினால் என்வினைகளை வேர்பறியக்
காய்ந்தனன்* வண்மை இராமாநுசற்கு என் கருத்தினியே



இதற்கு முன்பு ஒருவருக்கும் அருளாத விலகூணமான கிருபையை அடியேனுக்கு
செய்தருளினவரும் எண்ணிறந்த வேத விரோதி மதங்களை அவ்வேதங்களைக்கொண்டே
கண்டித்து தமது கீர்த்தியாலே இப்பூமிஎங்கும் வியாபித்தவரும் எனது கருமங்களை
வேரோடு அறும்படி போக்கினவரும் ஒளதார்ய வடிவு கொண்டவருமான
ஸ்ரீ இராமானுசருக்கு இன்னமும் திருவுள்ளத்தில் ஏதேனும் உண்டோ ?

கருத்திற்புகுந்து உள்ளில் கள்ளம் கழற்றி * கருதரிய
வருத்தத்தினால் மிக வஞ்சித்து * நீ இந்த மண்ணகத்தே
திருத்தித் திருமகள் கேல்வனுக்கு ஆக்கியபின் என்நெஞ்சில்
போருத்தப்படாது * எம் இராமானுச மற்றோர் பொய்ப்பொருளே



எம் ஸ்ரீ இராமானுசரே ! தேவரீர் நெஞ்சில் நினைக்க முடியாத பரிச்ரமங்கள் பட்டு எனது நெஞ்சிலே புகுந்து உள்ளேயிருந்து ஆத்மாபஹார தோஷத்தை போக்கி திருத்தி இந்த லோகத்திலே திருமாலுக்கு ஆளாகும்படி பண்ணின பின்பு வேறு எந்த தப்பு விஷயமும் என் நெஞ்சில் பொருந்த மாட்டாது.

பொய்யை சுரக்கும் பொருளைத் துறந்து * இந்தப் பூதலத்தே

மெய்யை புரக்கும் இராமானுசன் நிற்க * வேறு நம்மை

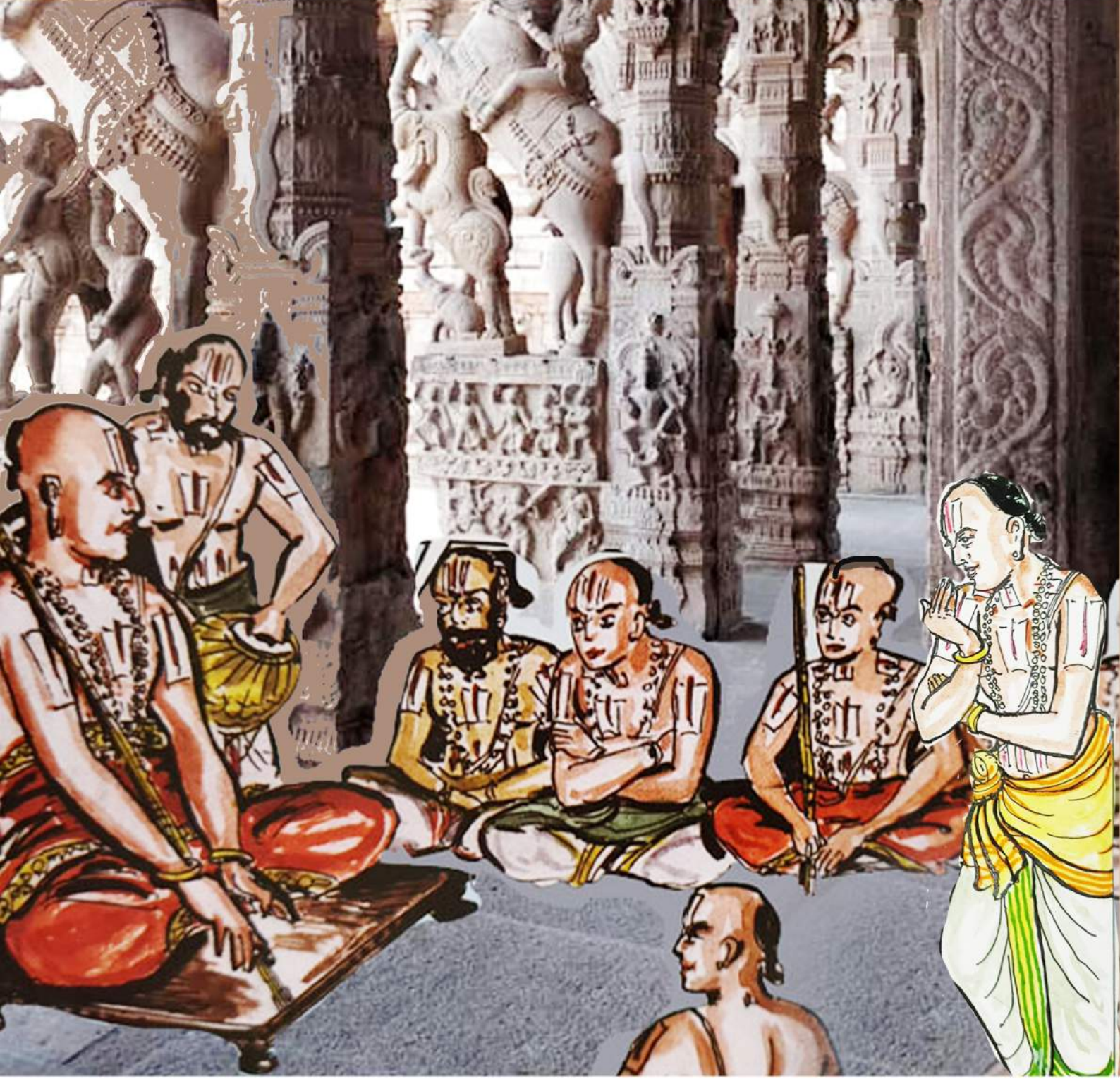
உய்யக் கொல்லவல்ல தெய்வம் இங்கு யாதென்று உலர்ந்து அவமே

ஐயப்படாநிற்பர் * வையத்துள்ளோர் நல்லறிவிழந்தே



பொய்யான விஷயத்தையே மென்மேலும் வெளிப்படுத்துகிற (புற மதத்தவர்களின்) அர்த்தங்களை கண்டித்து இப்பூமியில் சத்தியத்தை ரட்சிக்கிற ஸ்ரீ இராமானுசர் எழுந்தருளியிருக்கையில் இப்பூமியில் உள்ளவர்கள் நம்மை உஜ்ஜீவிக்க செய்யக் கூடிய வேறு தெய்வம் இவ்வுலகில் உண்டோ? என்று விசாரித்துக்கொண்டு மனவருத்தத்தாலே உடல் உலர்ந்து நல்ல ஞானம் பெறாமல் வீணாக ஸம்சயப்பட்டு நிற்கிறார்களே ஐயோ ! (அதாவது பொய் தவிர வேறில்லை- ஸர்வம் அஸத்திய மயம் என்கிறவர்களாகையால்) யதார்த்தம் சர்வவிஜ்ஞாநம்* என்று ஸ்தாபித்து காப்பாற்றியவர் இராமானுசர்.

நல்லார் பரவும் இராமாநுசன்* திருநாமம் நம்ப
வல்லார் திறத்தை மறவாதவர்கள்யவர் * அவர்க்கே
எல்லாவிடத்திலும் என்றும் எப்போதிலும், எத்தொழும்பும்
சொல்லால் மனத்தால்* கருமத்தினால், செய்வான் சோர்வின்றியே



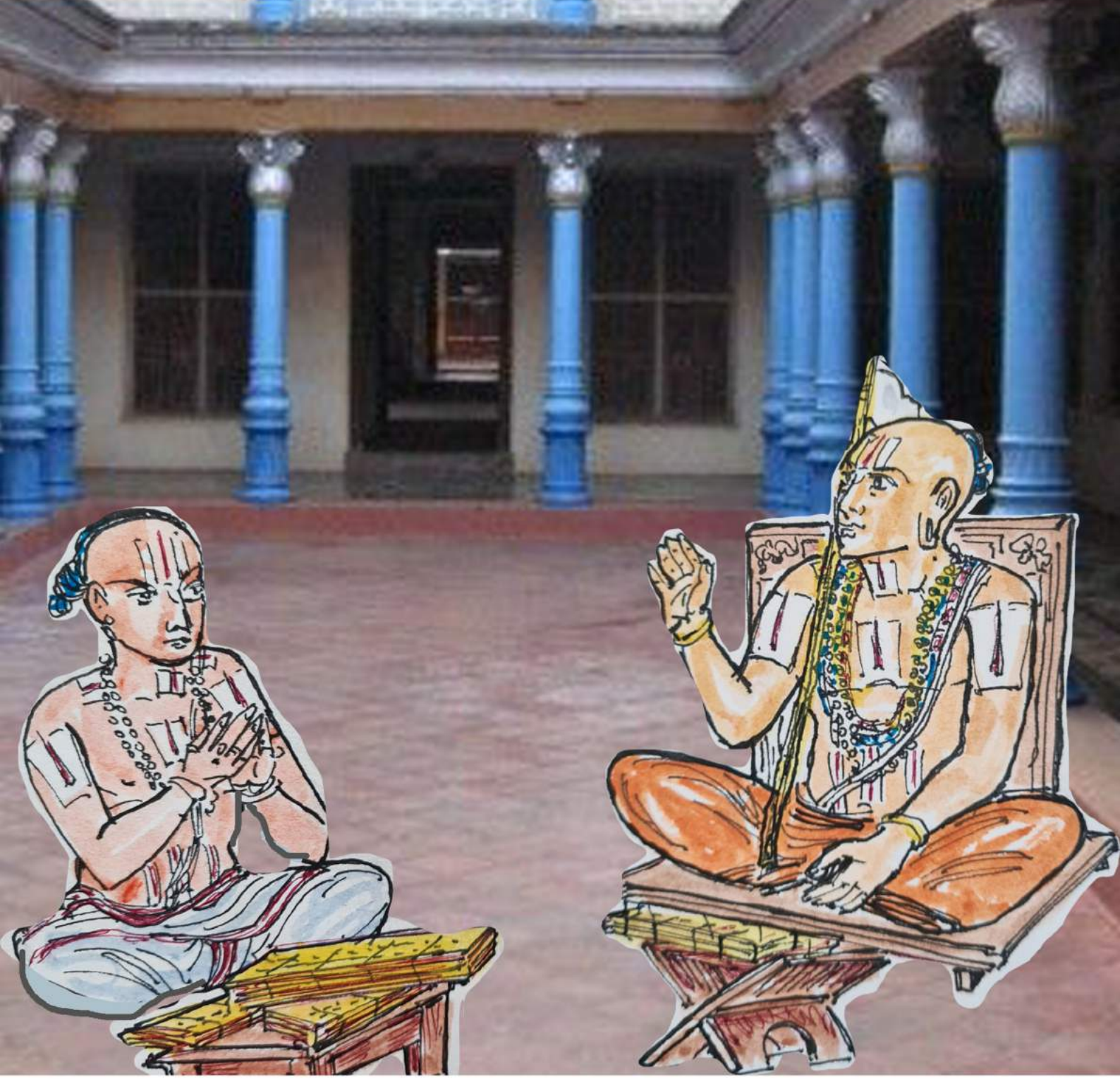
நல்லோர் கொண்டாடும் ஸ்ரீ ராமாநுசர் திருநாமத்தை தங்களுக்கு
தஞ்சமாக நம்பியிருக்க வல்லவர்களுடைய படிகளை மறவாமல் எப்போதும்
சிந்திப்பவர்கள் யாரோ அப்படிப்பட்ட ஸ்ரீ ராமானுஜ பக்த பக்தர்களுக்கே சகல
தேசங்களிலும், ஸகலகாலங்களிலும், ஸகலவித கைங்கர்யங்களையும்,
மன,மொழி,மெய்கள் என்னும் திரிகரணங்களாலும் பிரியாது இருந்து செய்வேன்.

சோர்வின்றி உந்தன் துனையடக்கீழ் * தொண்டு பட்டவர்பால்*
சார்வின்றி நின்ற எனக்கு* அரங்கன் செய்ய தாளிணைகள்
பேர்வின்றி இன்று பெருத்தும் இராமானுச இனி உன்
சீரோன்றிய கருணைக்கு* இல்லைமாறு தெரிவுறிலே



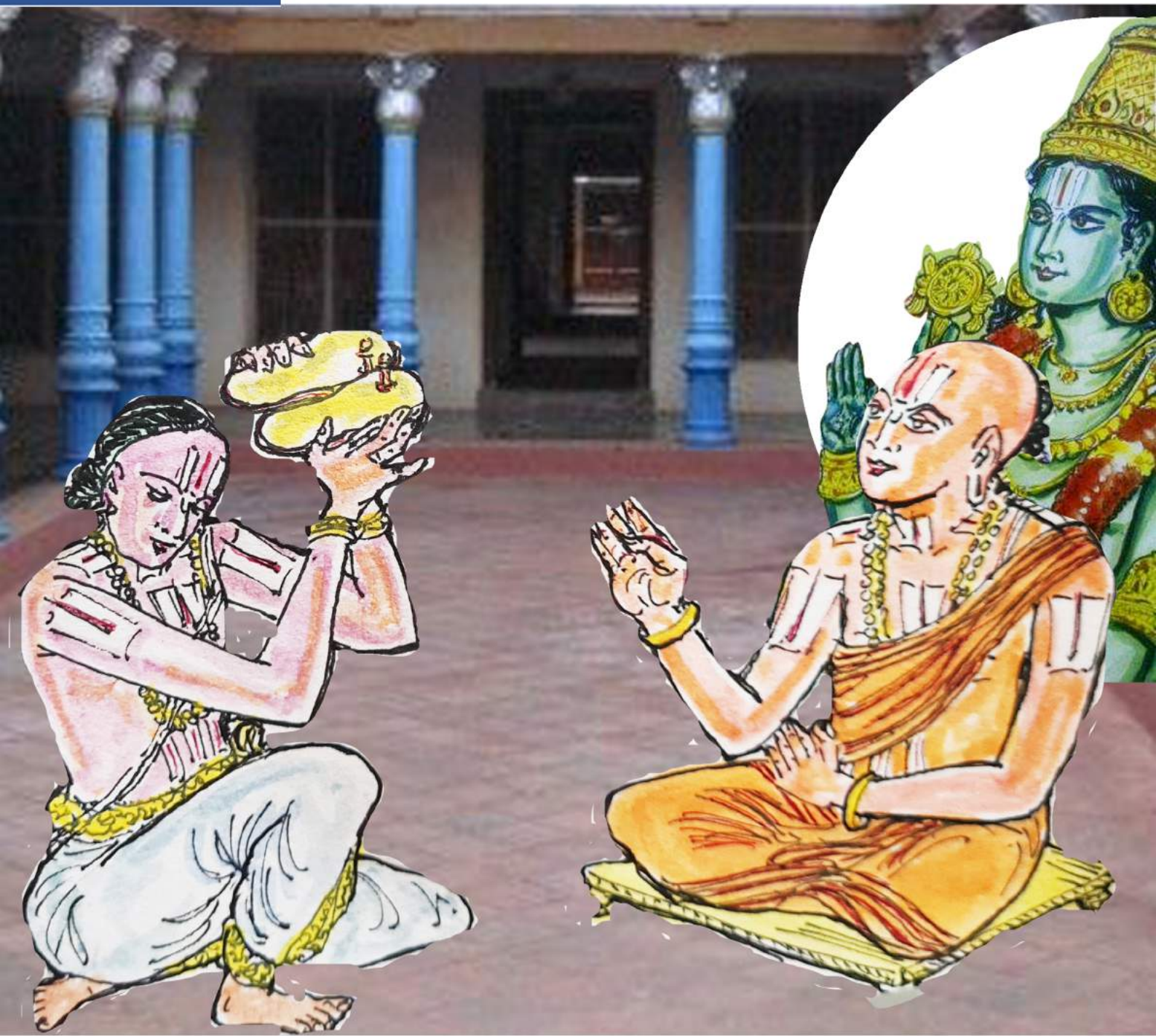
தேவரீருடைய உபய பாதங்களின் கீழே சோர்வின்றி தொண்டுபட்டவர்களுக்கு
பொருத்தமில்லாமல் இருந்த எனக்கு இன்று பெரிய பெருமாளுடைய சிவந்த
திருவடி இணைகளை ஒருகாலும் விட்டு நீங்காதபடி சிரோபூஷனமாக
தந்தருளின ஸ்வாமி இராமானுசரே ! தேவரீருடைய சிறந்த திருவருளுக்கு
ஆராயுமளவில் ஒப்பு இல்லை.

தெரிவுற்ற ஞானம் செறியப்பெறாது* வெந்தீவினையால்
உருவற்ற ஞானத் துழல்கின்றவென்னை* ஒருபொழுதில்
பொருவற்ற கேள்வியனாக்கி நின்றான் என்ன புண்ணியனோ
தெரிவுற்ற கீர்த்தி* இராமானுசன் என்னும் சீர்முகிலே



இது நல்லது. இது தீயது என்று பகுத்தறிய மாட்டாமல் மஹாபாபத்தினால் விபரீத ஞானத்தைக் கொண்டு ஸம்ஸாரத்தில் நின்றவிடத்தில் நில்லாமல் ஒய்வின்றி திரிந்து கொண்டிருந்த எனக்கு ஒருகூணத்திலே ஸ்வாமி இராமானுசர் அரிய பெரிய அர்த்த விசேஷங்களை உபதேசித்தருளி 'பஹுச்ருதன்' என்னும்படி ஆக்கிவிட்டார். இப்படிப்பட்ட மகாநுபாவர் வேறு யாரும் உண்டோ ?

சீர்கொண்டு பேரறம் செய்து* நல்விடு செறிதுமென்னும்
பார்கொண்ட மேன்மையர் கூட்டனள்ளேன்* உன்பதயுகமாம்
ஏர்கொண்ட விட்டை எளிதினில் எய்துவன், உன்னுடைய
கார்கொண்ட வண்மை* இராமானுசா ! இது கண்டுகொள்ளே



இராமானுசரே ! சமம், தமம் முதலிய குணங்களை உடையவர்களாய் சிறந்த தரும
மாகிய சரணாகதி யோகத்தை அனுஷ்டித்து பரம புருஷார்த்தமான மோக்ஷத்தை
அடைந்திடுவோம் என்றிருக்கிற பிரசித்தமான பிரபாவத்தை உடைய பிரபன்னர்கள்
உடைய கோஷ்டியில் அடியேன் சேர்ந்தவனள்ளேன். தேவரீருடைய உபய பாதங்களா
கிற பரம விலக்ஷணமான மோக்ஷத்தை ஸுலபமாக அடைந்திடுவேன். மேகத்தை
வென்றிருக்கிற தேவரீருடைய ஒளதார்யாம் இப்படிப்பட்டது. தேவரீரே இதனை
உணரலாம்.

கண்டு கொண்டேன் எம் இராமானுசன் தன்னை* காண்டலுமே

தொண்டுகொண்டேன் அவன் தொண்டர் பொற்றாளில்* என் தொல்லை

வெந்நோய்

விண்டு கொண்டேன் அவன் சீர்வெள்ளவாரியை வாய்மடுத்து இன்று

உண்டுகொண்டேன்* இன்னம் உற்றன ஓதில் உலப்பில்லையே



ஸ்வாமி இராமாநுசரை இன்று கண்டு கொண்டேன். அவர் ஒரு அவதார புருஷர் என்றறிந்து அவர் பக்தர்களின் திருவடிகளில் அடிமைப்பட்டேன். அதனால் என் பழைய கொடுவினைகளை நீக்கிக்கொண்டேன். அவருடைய கல்யாண குணங்களை வாயார அனுபவித்தேன். இன்னமும் நான் பெற்ற நன்மைகளை சொல்லத் தொடங்கினால் அதுக்கு ஒரு முடிவு சொல்லக் கிடையாது.

ஓதிய வேதத்தின் உட்பொருளாய்* அதன் உச்சி மிக்க
சோதியை நாதன் என அறியாது உழல்கின்ற தொண்டர்*
பேதைமை தீர்த்த இராமானுசனைத் தொழும் பெரியோர்
பாதமல்லால் என்றன் ஆருயிர்க்கு* யாதொன்றும் பற்றில்லையே



ஓதும் வேதத்தின் உட்பொருளாயும், அந்த வேதங்களின் முடிவாகிய
உபநிஷத்துகளிலே மிகவும் விளங்குபவனாயுள்ள ஸ்ரீமன் நாராயணனை
ஸகலருக்கும் (சேஷி) தலைவன் என்றறியாமல் கண்டவிடங்களிலும்
அடிமை செய்து திரிகின்ற பாமரர்களுடைய பேதமையை தீர்த்த
ஸ்ரீ இராமானுசரைதொழும் மகான்களுடைய திருவடிகள் தவிர அடியேன்
ஆத்மாவுக்கு வேறு எதுவும் புகலிடமில்லை.

பற்றா மனிசரைப் பற்றி * அப்பற்று விடாதவரே
உற்றார் என உழன்று ஓடி நையேன் இனி* ஒள்ளியநூல்
கற்றார் பரவும் இராமாநுசனைக் கருதும் உள்ளம்
பெற்றார் யவர்* அவர் எம்மை நின்று ஆளும் பெரியவரே



உபயோகமற்ற மனிதர்களை பற்றி அந்த பற்றுதலை விடாமல்
அவர்களையே உறவினர்களாக கொண்டு அவர்கள் பின்னே அலைந்து
அவரிட்ட காரியங்களை செய்ய ஓடி இனிமேல் துவளமாட்டேன்..
சிறந்த சாஸ்திரங்களை கற்றவர்களாலே கொண்டாடப்படுகிற ஸ்வாமி
இராமாநுசரை அனுசந்திக்கும்படியான நெஞ்சை உடையோர் யாவரோ
அந்த மஹான்களே நம்மை சாஸ்வதமாக கொள்ளும் மனிதராவர்.

பெரியவர் பேசிலும் பேதையர் பேசிலும்* தன்குணங்கட்கு
உரிய சொல் என்றும் உடையவன் என்றென்று* உணர்வில் மிக்கோர்
தெரியும் வண்கீர்த்தி இராமாநுசன் மறை தேர்ந்து உலகில்
புரியும் நல்ஞானம் போருந்தாதவரைப் பொரும் கலியே



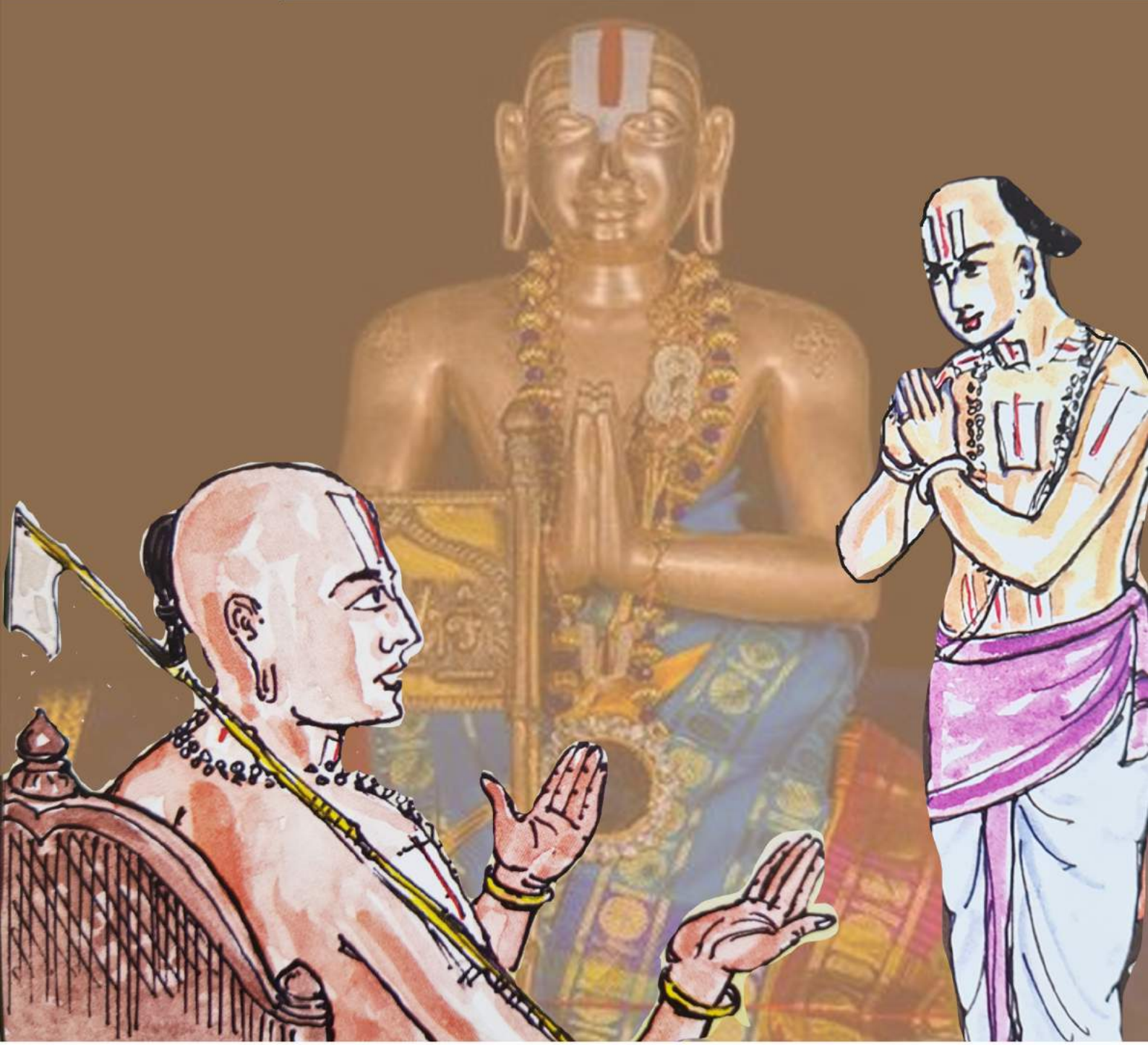
ஞானம் நிறைந்த மகான்கள் பேசினாலும், ஒன்றும் தெரியாதவர்கள் பேசினாலும், தனது திருக்குணங்களுக்கு ஏற்ற சொற்களை எப்போதும் உடையவர் என்று பலகாலுஞ் சொல்லி சிறந்த ஞானிகள் அனுசந்திக்கிற திவ்ய கீர்த்தியை உடையவரான ஸ்ரீ இராமாநுசர் வேதங்களை ஆராய்ந்து இவ்வுலகத்தில் உபதேசித்தருளின நல்ல ஞானத்தில் சேராதவர்களை கலிபுருஷன் பீடிப்பன்.

கலிமிக்க செந்நெல் கழனிக் குறையல்* கலைப்பெருமான்
ஒலிமிக்க பாடலை உண்டு தன் உள்ளம் தடித்து* அதனால்
வலிமிக்க சீயம் இராமாநுசன் மறை வாதியராம்
புலிமிக்கது என்று* இப்புவனத்தில் வந்தமை போற்றுவனே.



நிலவளம் மிகுந்து செந்நெல் கழனிகளை உடைய திருக்குறையலூரில்
அவதரித்து ஸாஸ்திரம் என்னும்படியான திவ்ய பிரபந்தங்களை அருளியவர்
திருமங்கை ஆழ்வார். அந்த திவ்ய பிரபந்த நூல்களை அனுபவித்து தமது
திருஉள்ளம் பூரித்து அத்தால் மிடுக்கு அதிகரித்து சிங்கம் போன்றவர் ஸ்வாமி
இராமாநுசர். வேதத்தில் துர்வாதங்கள் பண்ணுகிற குத்ருஷ்டிகளாகிற புலிகள்
அதிகமாகவே அவைகளை கண்டிக்க அவதரித்த இவரை புகழ்ந்து போற்றுவேன்.

போற்றரும் சீலத்து இராமானுச • நின்புகழ் தெரிந்து
சாற்றுவனேல் அது தாழ்வு அது தீரில்• உன் சீர் தனக்கோர்
ஏற்றம் என்றே கொண்டு இருக்கிலும் என் மனம் ஏத்தியன்றி
அற்றகில்லாது• இதற்கு என் நினைவாய் என்றிட்டு அஞ்சுவனே



புகுந்து தலைக்கட்டமுடியாத சீல குணத்தை உடைய ஸ்வாமி இராமானுசரே !
தேவரீருடைய திருக்குணங்களை உணர்ந்து பேசுவனாகில், நீசனாகிய அடியேன்
பேசுகிற அது தேவரீருக்கு அவத்யமாம். அப்படி பேசுவதை தவிர்ந்தால்
தேவரீருடைய சீர் குணத்துக்கு மேன்மையாகும் என்று தெரிந்து கொண்டு
இருந்தாலும் எனது நெஞ்சானது தேவரீருடைய திருக்குணங்களை புகழ்ந்தல்லது
தரித்திருக்க மாட்டாது. இவ் விஷயத்திலே தேவரீர் என்ன நினைக்குமோ என்று
அஞ்சுகிறேன்.

நினையார் பிறவியை நீக்கும் பிராணை* இந்நீநிலத்தே
எனை ஆளவந்த இராமானுசனை* இருங்கவிகள்
புனையார் புனையும் பெரியவர் தாள்களில் பூந்தொடையல்
வனையார்* பிறப்பில் வருந்துவர் மாந்தர் மருள் சுரந்தே



பிறவியை நீக்கும் உபகாரராயும் இப்பெரிய பூமியிலே என்னை அடிமை
கொள்வதற்கே அவதரித்தவராயும் உள்ள ஸ்வாமி இராமானுசரை
சிந்தியாதவர்களையும் அவர் விஷயமாக நல்ல பாடல்களை பாடாதவர்-
களையும் எதோ பாக்கியவசத்தாலே பாடுகிற மகான்களின் திருவடிகளில்
புஷ்ப மாலைகளை சமர்ப்பியாதவர்களாயும் உள்ள மனிதர்கள்
அஜ்ஞானம் அதிகமாகபெற்று ஸம்ஸாரத்தில் கிடந்து துன்பப்படுவர்

மருள் சுரந்து ஆகமவாதியர் கூறும்* அவப்பொருளாம்
இருள் சுரந்து எய்த்த உலகிருள் நீங்க* தன் ஈண்டியசீர்
அருள் சுரந்து எல்லா உயிர்கட்கும் நாதன் அரங்கன் என்னும்
பொருள் சுரந்தான்* எம் இராமானுசன் மிக்க புண்ணியனே



சைவ ஆகமத்தை பிரமாணமாக கொண்டு வாதம் பண்ணுகிற பாசுபதர்கள் அஜ்ஞானம் மேலிட்டு பரத்துவ விஷயமாக சொல்லுகிற நீசமான அர்த்தங்களை கேட்டு கெட்டுப்போன உலகத்தவர்களின் இருள் போகும்படியாக அருள் சுரந்து எல்லா உயிர்கட்கும் சுவாமியாய் இருப்பவர் ஸ்ரீ ரங்கநாதனே என்கிற அர்த்தத்தை வெளியிட்ட ஸ்வாமி இராமானுசன் சிறந்த புண்ணியாத்மா

புண்ணிய நோன்பு புரிந்துமிலேன்* அடிபோற்றி செய்யும்

நுண்ணருங் கேள்வி நுவன்றுமிலேன்* செம்மைநூற் புலவர்க்கு

எண்ணருங்கீர்த்தி இராமாநுச இன்று நீ புகுந்தென் கண்ணுள்ளும் நெஞ்சுள்ளும்*

நின்றவிக்காரணம் கட்டுரையே



நல்ல ஸாஸ்தரங்களைக் கற்றுக் கவிசொல்ல வல்லவர்களுக்கும் அளவிடமுடியாத கீர்த்தியை உடைய ஸ்வாமி இராமானுசரே ! புண்ணியமான ஒரு விரதத்தையும் அடியேன் அனுஷ்டிக்கவில்லை. தேவரீருடைய திருவடிகளை வாழ்த்துகைக்கு உறுப்பான துச்சுடமமாய் அருமையான ச்ரவணத்தை செய்ய வேணுமென்று வாயாலே சொல்லவுமில்லை. அப்படி இருந்தும் இன்று அடியேனது கண்ணுள்ளும் நெஞ்சினுள்ளும் புகுந்து எழுந்தருளியிருப்பதன் காரணம் அருளிச் செய்யவேணும்

கட்டப்பொருளை மறைப்பொருளென்று* கயவர் சொல்லும்
பெட்டைக் கெடுக்கும் பிரானல்லனே* என் பெருவினையைக்
கிட்டிக் கிழங்கொடு தன்னருள் என்னும் ஒள்வாள் உருவி
வெட்டிக் களைந்த* இராமானுசன் என்னும் மெய்த்தவனே



அடியேன் பக்கல் நெருங்கி வந்து தம்முடைய கிருபையாகிற அழகிய
வாளை உரையில் இருந்து கழற்றி அதனால் எனது மகாபாபங்களை
வேரோடே அறுத்தொழிந்த ஸ்வாமி இராமானுசர் என்கிற மாமுனிவர்
எப்படிப்பட்டவர் என்றால் துஷ்டர்களான குத்ருஷ்டிகள் தப்பான
அர்த்தங்களை வேதங்களின் அர்த்தமாககொண்டு சொல்லுகிற பிரட்டு
பேச்சுகளை கண்டித்து ஒழித்த மஹானுபாவர்.

தவந்தருஞ் செல்வம் தகவுந்தரும்* சரியாப்பிறவிப்
பவந்தரும் தீவினை பாற்றித்தரும்* பரந்தாமமென்னும்
திவந்தரும் தீதில் இராமாநுசன் தன்னைச் சார்ந்தவர்கட்கு
உவந்தருந்தேன்* அவன்சீரன்றி யானொன்று உள்மகிழ்ந்தே



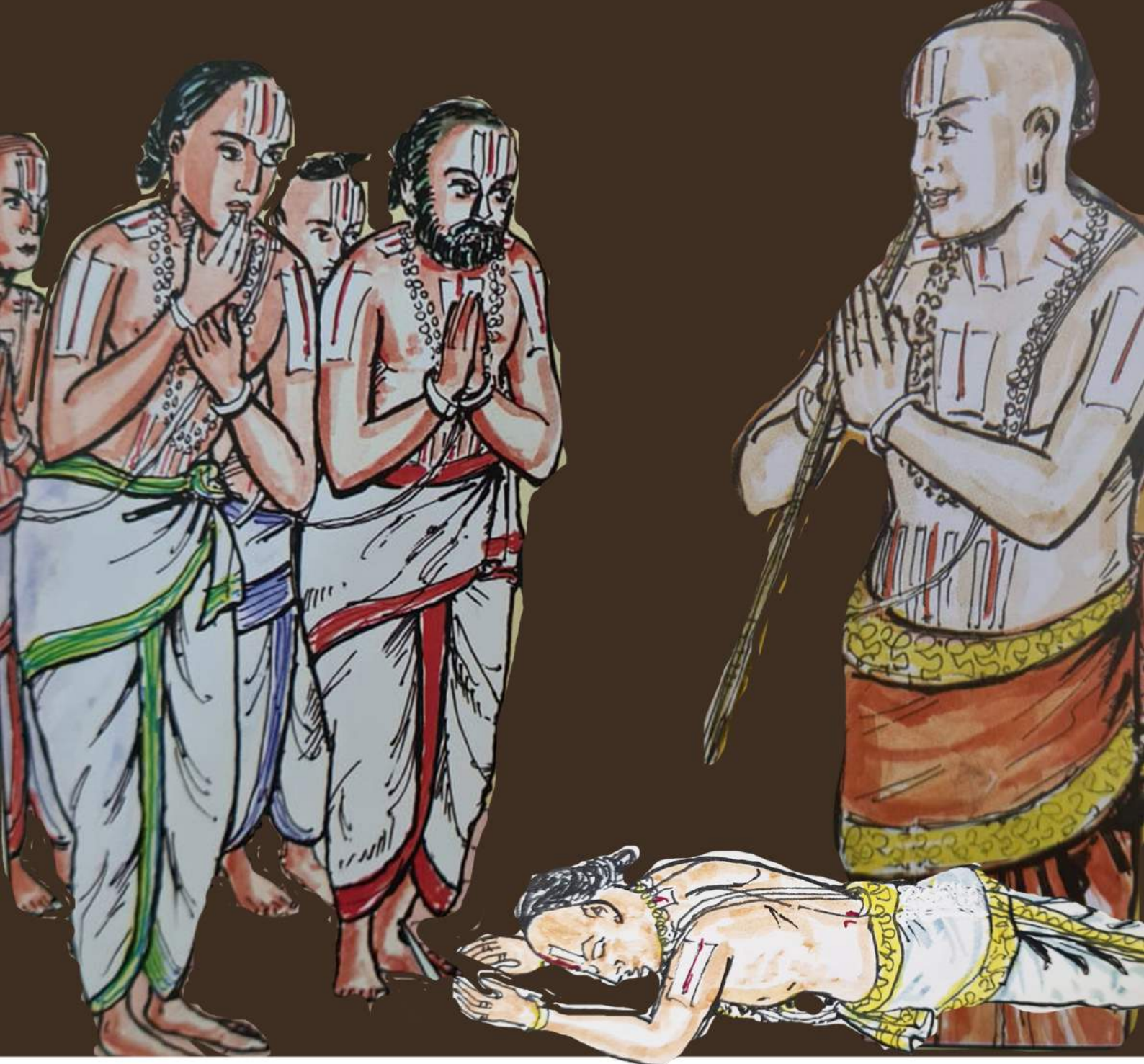
எவ்வகை குற்றமும் அற்றவரான சுவாமி இராமாநுசர் தன்னை வந்து
அடைந்தவர்களுக்கு சரணாகதி நிஷ்டையை கொடுத்தருள்வர்.பக்தியாகிற
செல்வத்தையும் தமது அருளையும் கொடுத்தருள்வர். நிவர்த்திக்க முடியாத
ஜன்ம ஸம்ஸாரங்களை உண்டாக்குகின்ற கொடுவினைகளை போக்கடித்
தருள்வர். பரமபதம் என்று சொல்லப்படுகின்ற வானுலகத்தை அளிப்பர்.
ஆனபின்பு அடியேன் அவரது திருக்குணங்களை தவிர்த்து வேறொன்றையும்
மனக்காதலோடே விரும்பி அநுபவிக்க மாட்டேன்.

உண்ணின்று உயிர்களுக்கு உற்றனவே செய்து* அவர்க்கு உயவே
பண்ணும் பரனும் பரிவு இலனாம்படி* பல் உயிர்க்கும்
விண்ணின் தலைநின்று வீடு அளிப்பான் எம் இராமாநுசன்
மண்ணின் தலத்து உதித்து* மறைநாலும் வளர்த்தனனே



எல்லா உயிர்க்கும் அந்தர்யாமியாயிருந்து கொண்டு ஹிதமானவற்றையே
நடத்திக்கொண்டு அவ்வாத்மக்களுக்கு உஜ்ஜீவனத்தையே பண்ணிகொண்டு
இருக்கிற எம்பெருமானும், எம்பெருமானாரைப்போல பிரீதியுடையவனல்லன்
என்னும்படியாக சகல ஆத்மாக்களுக்கும் மோகூத்தை அருள்வதற்காக
ஸ்வாமி இராமாநுசர் ஸ்ரீவைகுண்டத்திலிருந்து இப்பூதலத்தே அவதரித்து
எல்லார்க்கும் உஜ்ஜீவந ஹேதுவான நான்கு வேதங்களையும் குறைவின்றி
வளரச் செய்தார்

வளரும் பிணிகொண்ட வல்வினையால்* மிக்க நல்வினையில்
கிளரும் துணிவு கிடைத்தறியாது* முடைத்தலையுன்
தளரும் அளவும் தரித்தும் விழுந்தும் தனி திரிவேற்கு
உளர் எம் இறைவன்* இராமானுசன் தன்னை உற்றவரே



அளவற்ற துன்பங்களை உண்டாக்கவல்ல கொடிய கருமங்களாலே பரம தர்மமான சரணாகதியில் மகா விச்வாசம் கிடைக்காததனால் கெட்ட நாற்றங்களுக்கு இருப்பிடமான சரீரம் குலையும் வரையில் ஒருவாறு தரித்திருந்தும், சப்தாதி விஷயங்களிலே போய் விழுந்தும் துணையின்றி திரிகிற எனக்கு ஸ்வாமிகள் (யாரென்றால்) நம் ஸ்ரீ இராமானுசரை ஆச்ரயித்த மஹான்கள் ஆவர்.

தன்னை உற்று ஆட்செய்யும் தன்மையினோர்* மன்னுதாமரைத்தாள்
தன்னை உற்று ஆட்செய்ய என்னை உற்றான் இன்று* தன் தகவால்
தன்னை உற்றார் அன்றித் தன்மை உற்றார் இல்லை என்று அறிந்து
தன்னை உற்றாரை* இராமானுசன் குணம் சாற்றிடுமே.



ஸ்வாமி இராமானுசர் என்னைத் தம்மிடத்து ஆட்படுத்திக் கொள்ளாமல்
தம்மை அடுத்தவர்கள் பக்கல் அடியேனை ஆட்படுத்தினார். இதற்கு
என்ன காரணம் என்கிறீர்களோ ? எல்லோரும் நம்மையே நேராக வந்து
அச்ரயிக்கிறார்களே ஒழிய நம்மை ஆச்ரயித்தவர்களை ஆச்ரயிப்பார்
யாருமில்லையே. இவ்வமுதனார் நம்மை ஆச்ரயித்தவர்களை ஆச்ரயிக்கிற
அதிகாரியாக இருக்கட்டும் என்று திருவுள்ளம் பற்றச்செய்தார்

இடுமே இனிய சுவர்க்கத்தில்* இன்னும் நரகில் இட்டுச்
சுடுமே அவற்றைத் தொடர்தரு தொல்லைச்* சுழல் பிறப்பில்
நடுமே இனி நம் இராமாநுசன் நம்மை நம் வசத்தே
விடுமே சரணம் என்றால்* மனமே ! நையல் மேவுதற்கே .



இனிதாக தோன்றுகிற சுவர்க்கத்திலே நம்மைக் கொண்டு சேர்த்திடுவரோ,
அல்லது நரகத்திலே கொண்டு தள்ளி தவறிக்கச் செய்வரோ அந்த சுவர்க்க
நரகங்களைத் தொடர்ந்து கிடக்கிற சுழன்றுவதாயுமுள்ள ஜன்மத்திலே
நிறுத்துவரோ? மேலுள்ள காலங்களிலே நம்மை நாம் போகிற வழியே விட்டு
வைப்பாரோ? இவற்றை செய்ய மாட்டாரான பின்பு, ஓ நெஞ்சே! பேறு பெறும்
விஷயமாக நீ கரைய வேண்டா

தற்கச் சமணரும் சாக்கிய பேய்களும்* தாழ்சடையோன்
சொற்கற்ற சோம்பரும் துனியவாதரும்* நான்மறையும்
நிற்கக் குறும்புசெய் நீசரும் மாண்டனர்.* நீணிலத்தே
பொற்கற்பகம்* எம் இராமாநுசமுனி போந்த பின்னே



தர்க்கம் பண்ணுகிற சமணர்களும் பேய்போல பிடித்த பிடியை விடாதே
நிற்கிற பெளத்தர்களும் ருத்ரனுடைய சொல்லாகிய சிவாகமத்தை கற்ற
தாமஸர்களான துன்யவாதிகளும் நான்கு வேதங்களும் விளங்கி
கொண்டிருக்க செய்தேயும் அவற்றுக்கு சேராத அபார்த்தங்களை பண்ணுகிற
குத்ருஷ்டிகளும் ஒழிந்தனர் (எப்போது என்றால்) சிறந்த கல்ப வருஷம் போலே
உதாரரான ஸ்வாமி இராமாநுசர் விசாலமான இப்பூமியிலே அவதரித்த பின்பு

போந்தது என்நெஞ்சென்னும் பொன்வண்டு* உனதடிப்போதில் ஒன்சீ
ராந் தெளிதேனுண்டு அமர்ந்திடவேண்டி* நிற்பாலதுவே
ஈந்திட வேண்டும் இராமாநுச இதுவன்றி ஒன்றும்
மாந்தகில்லாது * இனி மற்றொன்று காட்டி மயக்கிடலே



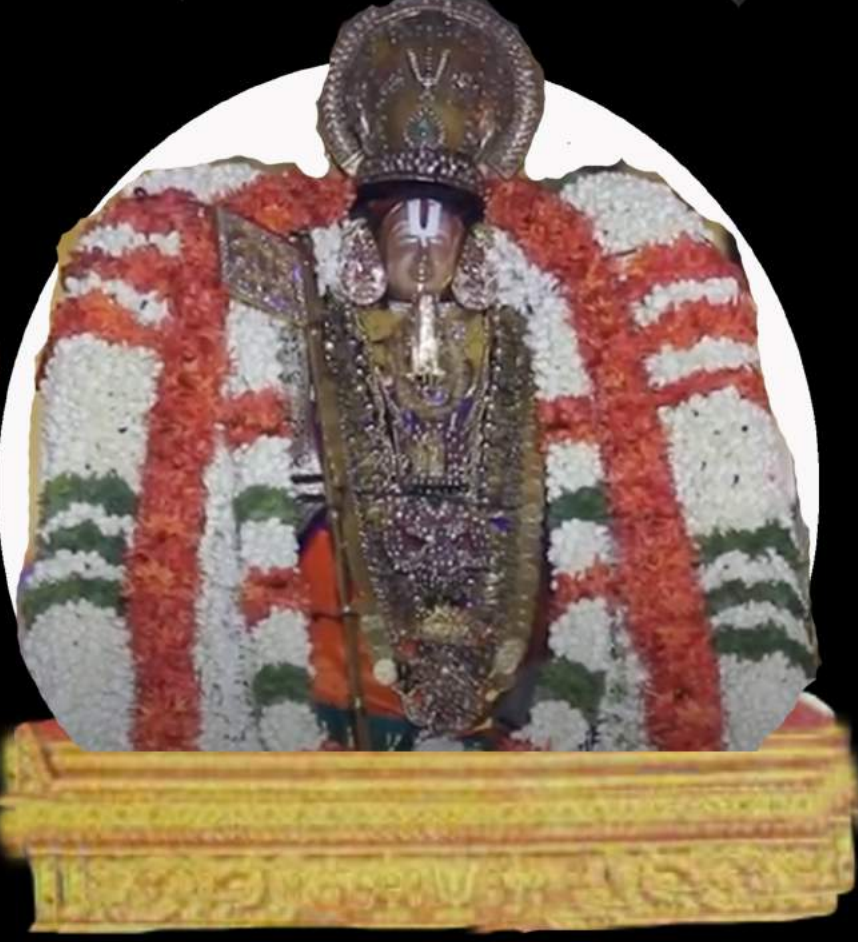
ஸ்வாமி இராமாநுசரே ! எனது நெஞ்சாகிற அழகிய வண்டானது
தேவரீருடைய திருவடித் தாமரைகளில் அழகிய குணங்களாகிற தேனைப்
பருகி நித்ய வாசம் பண்ண விரும்பி தேவரீரிடத்தில் வந்து சேர்ந்தது.
அத்திருக்குணங்களையே அளித்தருள வேண்டும் இத்திருக்குணங்களைத்
தவிர வேறொன்றையும் நெஞ்சு புஜிக்க மாட்டாது. இல்லையானபின்பு
வேறொரு விஷயத்தை காட்டி மயக்க வேண்டா .

மயக்கும் இருவினை வல்லியிற்புண்டு* மதிமயங்கித்
துயக்கும் பிறவியில் தோன்றிய என்னைத்* துயர் அகற்றி
உயக்கொண்டு நல்கும் இராமானுச! என்றது உன்னை உன்னி
நயக்குமவர்க்கு இது இழுக்கு என்பர்* நல்லவர் என்றும் நைந்தே



ஸ்வாமி இராமானுசருக்கு பாவநத்வம், போக்யத்வம் என்று இரண்டு படிகளுண்டு. பாவநத்வம் பக்தர்களுடைய பாவங்களை போக்கி பரிசுத்தப் படுத்துதல். போக்கியத்வம் எப்போதும் அனுபவிக்கக் கூடியிருக்கை. இதில் போக்கியத்வமே சிறந்தது. அப்படியிருக்க இவ்வமுதனார் இப்பிரபந்தத்திலே என்னுடைய பாவங்களைப் போக்கினார், என்னுடைய குற்றங்களை நீக்கினவர் என்று அடிக்கடி சொல்லியுள்ளார். அப்படி சொன்னதற்கு அனுதாபப் பட்டு, இதை பெரியோர்கள் பிசகு என்று சொல்வார்கள் என்றாராயிற்று.

நையும் மனம் உன்குணங்களையுண்ணி* என்னாவிருந்தெம்
ஐயன் இராமாநுசன் என்று அழைக்கும்* அருவினையேன்
கையும் தொழும் கண்கருதிடுங் காணக்கடல் புடைதூழ்
வையமிதனில்* உன் வண்மை என்பால் என்வளர்ந்ததுவே



எனது நெஞ்சமானது தேவரீருடைய திருக்குணங்களை சிந்தித்து
கரைகின்றது. எனது வாக்கானது எமக்கு ஸ்வாமியான ஸ்ரீ
இராமாநுசரே என்று அழைக்கின்றது. பாபியான என்னுடைய
கைகளும் அஞ்சலி பண்ணுகின்றன. கண்களானவை தேவரீரை
சேவிக்க ஆசைப்படுகின்றன.. இக்கடல் தூழ்ந்த பூமண்டலத்தினிலே
உள்ள தேவரீருடைய ஓளதார்யா குணம் அடியேன் மீது
வளர்ந்ததற்கு காரணம் யாதோ ?

வளர்ந்த வேங்கோப மடங்கள் ஒன்றாய்* அன்று வாளவுணன்
கிளர்ந்த பொன்னாகம் கீண்டவன்* கீர்திப்பயிர் எழுந்து
விளைந்திடும் சிந்தை இராமானுசன் என் தன் மேய்வினைநோய்
களைந்துநல் ஞானம் அளித்தனன்* கையில் கனி என்னவே



முன்னொருகாலத்தில் கரூரமான கோபம் மேலிடப்பெற்ற ஒரு நரசிங்க மூர்த்தியாகி வாளை உடைய நெரித்திருந்த பொன்போன்ற மார்பை கிழித்து போட்டவனான எம்பெருமானுடைய திருபுகழ்களாகிற பயிர் விளைந்து விளையப்பெற்ற திருவுள்ளத்தை உடையவரான ஸ்வாமி இராமானுசர் எனது உடலை பற்றி இருந்த நோய்களையெல்லாம் ஒழித்து கையில்ங்கு நெல்லிக்கனி போலே ஸுலபமான ஞானத்தை தந்தருளினார்

கையில் கனி என்னக் கண்ணனைக் காட்டித் தரிலும்* உந்தன் மெய்யில் பிறங்கிய சீர் அன்றி வேண்டிலன் யான்* நிறையத் தொய்யில் கிடக்கிலும் சோதி விண் சேரிலும் இவ்வருள் நீ செய்யில் தரிப்பன்* இராமாநுச! என் செழுங் கொண்டலே.



மேகம் போன்ற ஸ்வாமி இராமாநுசரே தேவரீர் எம்பெருமானை உள்ளங்கை நெல்லிக்கனி போலே காட்டிக் கொடுத்தாலும் தேவரீருடைய திருமேனியில் விளங்குகிற ஸௌந்தர்யம் முதலிய குணங்களை தவிர வேறொன்றையும் நான் கண் வைக்க மாட்டேன் ஸம்ஸார நரகக்குழியில் அழுந்திக் கிடந்தேனாகிலும், சோதிமயமான பரமபதத்தை அடைந்தேனாகிலும் தேவரீருடைய திருமேனி அழகை அநுபவித்திருக்கைக்கு உறுப்பான கிருபையை செய்தருளி னால் தான் கால் பரவி நிற்பேன்.

செழுந்திரைப் பாற்கடல் கண்துயில் மாயன்* திருவடக்கீழ்
விழுந்திருப்பார் நெஞ்சில் மேவும் நல்ஞானி* நல்வேதியர்கள்
தொழும் திருப்பாதன் இராமானுசனைத் தொழும் பெரியோர்
எழுந்து இரைத்தாடுமிடம்* அடியேனுக்கு இருப்பிடமே.



கீழ்ப்பாட்டில் "நிரயத் தொய்யில் கிடக்கிலும், சொதிவிண்சேரிலும்" என்று
ஸம்ஸாரத்தையும் பரமபதத்தையும் வாசியற்றதாக சொன்ன அமுதனாரை
நோக்கி சிலர் "உலகத்தில் எல்லோரும் ஸம்ஸாரத்தை வெறுத்து
பரமபதத்தை ஆசைப்படுகையில் நீர் இரண்டையும் துன்பமாக கருதி
பேசுகின்றீரே, உமக்கு உத்தேச்யமான ஸ்தானம் எது?" என்றுகேட்கையில்
."ஸ்ரீ இராமானுஜ பக்தர்கள் களித்து கூத்தாடுகின்ற இடமே அடியேனுக்கு பரம
உத்தேச்யமான இடம்" என்றார்

இருப்பிடம் வைகுந்தம் வேங்கடம்* மாலிருஞ்சோலை என்னும்
பொருப்பிடம் மாயனுக்கு என்பர் நல்லோர்* அவைதன்னோடும் வந்து
இருப்பிடம் மாயன் இராமானுசன் மனத்து இன்று அவன் வந்து
இருப்பிடம்* எந்தன் இதயத்துள்ளே தனக்கு இன்புறவே



ஸர்வேச்வரனுக்கு வாசஸ்தானம் எவை என்றால் பரமபதமும்,
திருவேங்கடமும், திருமாலிருஞ்சோலை என்கிற திருமலையும்
என்று பெரியோர் சொல்லுவர். அப்படிப்பட்ட வைகுண்டத்துடன்
ஸர்வேச்வரன் வந்து எழுந்தருளியிருப்பது ஸ்ரீ இராமானுசருடைய
திருவுள்ளதிலேயாம். அப்படிப்பட்ட எம்பெருமானார் தமக்கு
ஆனந்தமாக இப்போது வந்து எழுந்தருளியிருப்பது அடியேனுடைய
இதயத்து உள்ளேயாம்

இன்புற்ற சீலத்து இராமானுச* என்றும் எவ்விடத்தும்
என்புற்ற நோய் உடல்தோறும் பிறந்து இறந்து* எண்ணரிய
துன்புற்று வியினும் சொல்லுவது ஒன்றுண்டு* உன்தொண்டர்கட்கே
அன்புற்று இருக்கும்படி* என்னை ஆக்கி அங்கு ஆட்படுத்தே



ஆனந்தபூர்ணராய் எழுந்தருளியுள்ள ஸௌசீலய குணமுடைய ஸ்வாமி
இராமானுசரே! தேவரீரிடத்தில் அடியேன் விஜ்ஞாபிக்க வேண்டிய விஷயம்
ஒன்றுண்டு..எலும்பிலே உறைந்து நலியக்கூடிய வியாதிகளுக்குஇருப்பிடமான
சரீரங்கள் எல்லாம் பிறப்பதும் இறப்பதுமாகி எண்ணற்ற துன்பங்களை
அனுபவித்து முடிந்து போனாலும் எல்லாக் காலங்களிலும் எல்லாவிடத்திலும்
தேவரீருடைய பக்தர்கள் விஷயத்திலேயே பக்தனாயிருக்கும்படி அடியேனை
செய்தருளி அந்த பக்தர்களிடத்தில் அடியேனை ஆட்படுத்த வேணும்.

அங்கயல்பாய் வயல் தென்னரங்கன்* அணியாகமென்னும்
பங்கயமாமலர் பாவையைப் போற்றுதும்* பத்தியெல்லாம்
தங்கிய தென்னத் தழைத்து நெஞ்சே நம்தலைமிசையே
பொங்கிய கீர்த்தி* இராமாநுசநடிப பூ மன்னவே



ஓ மனமே! பக்தியெல்லாம் நம்மிடத்திலே குடிகொண்டதென்று
சொல்லும்படியாக வீறுபெற்று பரந்த புகழை உடையவரான
எம்பெருமானாருடைய திருவடித் தாமரைகள் நமது தலைமேலே
நித்ய வாசம் பன்னும்படியாக அழகிய திருமார்பிலே நித்ய வாசம்
பண்ணுகிறவளாய் சிறாந்த தாமரைப் பூவில் பிறந்த பதுமை
போன்றவளான ஸ்ரீமஹாலக்ஷ்மியை வாழ்த்துவோம்

இராமாநுச நூற்றந்தாதி (சித்திர அமைப்பு) முடிவுரை

அடியேன் அமைத்துள்ள இப்புத்தகத்தில் திருவரங்கத்து அமுதனார் வைபவம் (வரலாறு)வெகு சுருக்கமாக காட்டியுள்ளேன்.காஞ்சி மகாவித்வான் ஸ்வாமி காட்டியுள்ள இவ்வைபவத்தில் அவர் மேலும் சொல்லியுள்ள சில விஷயங்களை இதன் கீழே முடிவுரையாக எழுதியுள்ளேன்

அமுதனார் தன் ஆசாரியாரான கூரத்தாழ்வானின் உகப்புக்கு உறுப்பாக தமக்கு ப்ராசார்யரான எம்பெருமானார் விஷயமாக ஒன்றிரண்டு பிரபந்தங்களை செய்து அவற்றை ஸ்வாமி இராமாநுசர் சந்நிதியிற் கொணர்ந்து வைக்க, எம்பெருமானார் அவற்றைஅவிழ்த்து கடாசஷிக்க அவை தமது திருவுள்ளத்துக்கு உகப்பாய் இசைந்திராமையாலே அவற்றை கிழித்தெறிந்துவிட்டு, அவரை நோக்கி 'நம்மை பற்றி பிரபந்தம் பாட விருப்பமாகில் ஆழ்வார்களிடத்தும்,உகந்தருளின திவ்ய தேசங்களிடத்தும் நமது ப்ராவண்யம் தோற்றுமாறு ஒரு பிரபந்தம் இயற்றும்' என்று நியமித்தருள, அவரும் அப்படியே செய்கிறேன் என்று அந்த நியமகதையே சிரஸாவகித்து எம்பெருமானாருக்கு உகப்பாக ஆழ்வார்களிடத்தும் திவ்ய தேசங்களிடத்திலும் உள்ள அன்பை நன்கு விளங்கவைத்து இந்த பிரபந்தத்தை அருளிச்செய்து எம்பெருமானார் சந்நிதியிலே வணங்கி இத்தைக் கேட்டருள வேணும் என்று பிரார்த்தித்து அனுமதி பெற்றுக் கூரத்தாழ்வான் முதலானோர் பேரோலக்கமாக இருக்கிற அங்குதானே இந்த பிரபந்தத்தை விண்ணப்பம் செய்தார். எம்பெருமானார் திருச்செவி சாற்றி தலை துலுக்கி போர உகந்தருளி தம் திருவடிகளில் ஸம்பந்தமுடையோர்க்கெல்லாம் இந்த பிரபந்தத்தை நித்யானுஸந்தேயமாம் படி கற்பித்தருளினார். அதுவும் தவிர அவர் வாக்கு அமுதமாயிருந்தபடியால் அவருக்கு **அமுதன்** என்ற திருநாமத்தை பிரஸாதித்து கடாசஷித்தருளினார். அதுமுதல் பெரிய கோயில் நம்பி என்று இருந்த அவர் பெயர் திருவரங்கத்து அமுதனார் என்ற திருநாமமாக வழங்கலாயிற்று.

மேற்படி நிகழ்ச்சியை இங்கு இந்த முடிவுரையில் காட்டியதன் காரணம். அதாவது இந்த பிரபந்த பாசுரங்களை சித்திர அமைப்பில் கொண்டு வருகையில் கூட அங்கங்கே ஸ்வாமி இராமாநுசர் விரும்பியபடி அந்தந்த பாசுரங்களுக்கேற்ப ஆழ்வார்கள், ஆசாரியர்களின் அர்ச்சை திருமேனிகள் காட்டப்பட்டுள்ளது. அதோடு கூடியவரை பல திவ்ய தேசத்து

எம்பெருமான்களின் உருவப் படங்களும் பாசுரத்தையொட்டி சேர்க்கப் பட்டுள்ளது. அதுபோக எம்பெருமானின் அவதார உருவப்படங்களும் பாசுரத்தில் எடுக்கப்பட்டிருந்தால் அதுவும் சேர்க்கப் பட்டுள்ளது. ஸ்ரீ ராமாநுசரின் பல திவ்ய தேசங்களில் உள்ள அர்ச்சை திருமேனிகளும் பாசுரத்தை ஒட்டிய வகையில் சேர்த்திருக்கிறேன்.

இனி சித்திர அமைப்பு : பற்றி

பாசுரங்கள் வரிசைக்கிரமத்தில் காண்பித்துள்ளன. மேலும் இந்த அமைப்பில் ஒரு பாசுரத்திற்கு ஒருபக்கம் என்றும் அந்த ஒரு பக்கத்தில் மேல் பகுதியில் பாசுர இலக்கம் மற்றும் , பாசுர மூலமும் , நடுப்பகுதியில் பாசுரத்தின் பொருளை விளக்கும் சித்திரமும், அதன் கடைப் பகுதியில் சுருக்கமான பொழிப்புரையும் காட்டியுள்ளது.. அதுபோக ஒவ்வொரு பாசுரத்திலும் கட்டாயம் ஒரு இராமாநுசர் சித்திரம் இருக்குமாறும் கூடியவரை ஒரு அமுதனார் சித்திரமும் அமையும்படியாயும் அமைக்கப் பட்டுள்ளது.

இனி சித்திர விவரம்

பாசுர எண் -1 பெரியபிராட்டியை திருமார்பில் உடைய ஸ்ரீநிவாசன் அவன் திருவடியை தொழும் சடகோபர், அவர் திருவடிகளை அடிபணியும் இராமாநுசர், அவர் திருவடிகளை ஆச்ரயித்து அவர் புகழ் பாடத் தொடங்கும் திருவரங்கத்து அமுதனார் -இந்த நால்வர் சித்திரங்களும் ஒருசேர சேவிப்பது

பாசுர எண் - 2 திருமங்கை ஆழ்வார், அவர் திருவடிகளில் இறைஞ்சுநிற்கும் இராமாநுசர், அவரின் சீரிய குணங்களையே சிந்தித்து நிற்கும் அமுதனார்

பாசுர எண் - 3. ஸ்ரீ இராமாநுசர், அவர் திருவடிகளில் பக்தி பண்ணி நிற்கும் கூரத்தாழ்வான், நீசர்களோடு தனக்கிருந்த உறவை போக்கடித்து தன்னை ஞானம் அனுஷ்டானம் மிகுந்த இராமாநுசர் திருவடிக் கீழ் சென்று சேர்த்தஆழ்வான்.அந்தமஹோபகாரத்தை எண்ணி நெஞ்சு கனியும் அமுதனார்.

பாசுர எண் - 4. இந்த உலகத்துக்கு காரணபூதன் ஸ்ரீமன் நாராயணனே அவனையே எல்லோரும் அநுசந்திக்கும்படி ஸ்ரீபாஷ்ய முகத்தாலே அருளிய ஸ்ரீ இராமாநுசர்.. தன் நிர்ஹேது கிருபையால் அப்படிப்பட்டவரது திருவடிகளை அச்ரயிக்க பண்ணிய ஆழ்வானும் மஹாப்ரஸாதமாக பெற்ற ,அமுதனாரும்

பாசுர எண் -5. எனக்கு பிராப்தமான சம்பத்து என்று கொண்டாடும் இராமாநுசர் அதை இசையாத துஷ்டர்கள், அந்த எம்பெருமானாரின் நித்ய கல்யாண குணங்களுக்கு தகுதியான மஹான்கள் பக்தியோடு இயற்றப்பட்ட நூல் இது என்று கூறி அவர்களால் போற்றப்படும் அமுதனார்.

பாசுர எண் -6 இன்கவிகளால் சொற்குவையாலும் பொருட்குவையாலும் பாடப்படும் ஸ்ரீஇராமாநுசர். அப்படி அவர்களைப்போல் எம்பெருமானாருடைய பெரும் புகழ்களை எல்லாம் பேசுவதற்கான புத்தி தமக்குண்டோ? என்று வெறுத்து அதற்கான தகுதியை தனக்கு உண்டாக்கிக் கொள்ள முயலும் அமுதனார் .

பாசுர எண் - 7. குலம், கல்வி, செல்வம் ஆகிய முக்குறும்பை அறுத்த தன் ஆசாரியரான ஆழ்வான், அவரை வேண்டி எழுதும் தகுதியை பெறும் அமுதனார். ஒருவருத்தமும் இன்றி காலத்தை கடத்த உதவும் ஸ்ரீ இராமானுசரின் நினைவு

பாசுர எண் - 8. வேதாந்த சொற்களையும் செந்தமிழ் சொற்களையும் கூட்டி புற இருளை போக்க திருக்கோவலூர் இடைகழியில் ஞான தீபம் ஏற்றிய ஸ்ரீ பொய்கை ஆழ்வார், அவர் ஏற்றிய திருவிளக்கை தன் திருஉள்ளத்திலே வைத்துக் கொண்டிருக்கிற ஸ்ரீ இராமாநுசர் .பின்புலத்தில் திருக்கோவலூர் திவ்யதேசம்

பாசுர எண் - 9.

எம்பெருமானைக் காண அஜ்ஞானத்தை அழித்து ஞானமாகிற பூர்ண தீபத்தை ஏற்றிய ஸ்ரீ பூதத்தாழ்வார். அவரது திவ்ய குணங்களை இடைவிடாது அனுசந்திக்கும் ஸ்ரீ இராமாநுசர். பின்புலம் திருக்கோவலூர் இடைகழி

பாசுர எண். -10

முற்பட்ட ஆழ்வார்கள் இருவராலும் ஏற்றின திருவிளக்காலே இருட்டு விலகி திருக்கோவலூர் பிராட்டியோடு கூடிய ஆயனாரை தாம் சேவித்த படியை கூறும் பேயாழ்வார். அவரது திருவடியை போற்றும் ஸ்ரீ இராமாநுசர் .பின்புலத்தில் திருக்கோவலூர் திவ்ய தேசமும் பெருமானும், பிராட்டியும்

பாசுர எண் - 11

நான்கு வேதங்களில் ஸ்ரீமன் நாராயணின் ஸ்வரூப,ரூப,குண விபூதிகளை அமலனாதிபிரான் பதிகத்தாலே சுருக்கி அருளிய ஸ்ரீதிருப்பாணாழ்வார்..அவரது சரனாரவிந்தங்களை சிரமேற்கொண்ட ஸ்வாமி இராமாநுசர்.பின்புலம் ஸ்ரீரங்க திவ்யதேசம்

பாசுர எண் - 12

பூமியெங்கும் வியாபித்த கீர்த்தியை உடையவரான ஸ்ரீ திருமழிசை ஆழ்வார் அவருடைய பாதாரவிந்தங்கள் குடிகொண்டு இருக்கப்பெற்ற திருஉள்ளத்தை உடைய ஸ்ரீ இராமாநுசர்.அவரது பக்த பக்தர்களின் அடியவரான அமுதனார்

பாகர எண் 13

தொடுக்கப்பட்ட பசும் துளவத்தொழில் மாலையையும், செந்தமிழில் பெய்த மறைத் தமிழ் மாலையையும் ஸ்ரீ ரங்கநாதன் திருவடிகளிலே சேர்த்த தொண்டரடிபொடிகள். அப்பெரியவரை தவிர வேறெதையும் விரும்பாத ஸ்ரீ இராமாநுசர், அவர் திருவடித் தாமரைகளை பிராப்யமாக கருதும் அமுதனார். பின்புலம் ஸ்ரீரங்க திவ்ய தேசம்

பாகர எண் -14

சகல சாஸ்திரங்களின் சாரப் பொருட்களையும் திரட்டி பெருமாள் திருமொழி என்னும் பிரபந்தத்தை அருளிய குலசேகர ஆழ்வார். அப்பிரபந்தத்தை அனுசந்திக்கிற பெரியவர்களது திருவடிகளை போற்றும் இராமாநுசர். இவ்வாழ்வார் படியாய் கிடந்து பவளவாய் காண பாரித்த திருமலையப்பன்.

பாகர எண் -15

பெருங்காதலால் ரசஷகனான ஸ்ரீமன் நாராயணனுக்கு பல்லாண்டு பாடிய ஸ்ரீ பெரியாழ்வார் ,இவரது திருவடிகளையே எப்போதும் தியாநித்தருளும் ஸ்ரீ இராமாநுசர். பின்புலம் ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர் திவ்ய தேசம் .

பாகர எண் -16 குத்ருஷ்டிகளால் தாழ்வு பெற்று கலிபுருஷன் ஆட்சி செய்த காலத்தில் வந்து அவதரித்து வேதத்தை நிலை நிறுத்திய இராமாநுசர். அரங்கர் மெளலி சூழ்கின்ற மாலையை சூடிக்கொடுத்த ஸ்ரீ ஆண்டாள். அவள் கிருபைக்கு பாத்திரமான மாமுனியே எம்பெருமானார் என்று அருளிய அமுதனார்.

பாகர எண்- 17. திருக்கண்ணமங்கை முதலான திவ்ய தேசங்களை மங்களாசாசனம் செய்த திருமங்கையாழ்வார்..இவ்வாழ்வார் பக்கல் பிரேமம் கொண்ட ஸ்ரீ இராமாநுசர்.பின்புலம் திருக்கண்ணமங்கை திவ்ய தேசம்

பாகர எண். 18 அளவற்ற வேதங்களை இனிய ஆயிரம் பாகரங்களால் அருளிச்செய்த நம்மாழ்வார். அவரையே இதயத்துள் தியானித்து தெய்வமாக கொண்ட ஸ்ரீ மதுரகவிகள்,இவருடைய ஞானானாதி குணங்களை போற்றும் ஸ்ரீ இராமாநுசர்.

பாகர எண். 19 திருவாய்மொழியை அருளிய நம்மாழ்வார் . மாதா , பிதா , குரு, தெய்வம் சகலமும் திருவாய்மொழியே என்று அருளிய,ஸ்ரீ இராமாநுசர். அப்படிப்பட்ட இராமாநுசரே எனக்கு ஆரமுது. என்று அருளிய அமுதனார் பின்புலம் மாதா பிதாவான ஸ்ரீமன் நாராயணனும் ,பிராட்டியும்.

பாகர எண். 20 ஆழ்கிய திருக்குருசூரிலே அவதரித்த ஸ்ரீ நம்மாழ்வார். அவர் இயற்றிய திருவாய்மொழியை யோகதசையில் நம்மாழ்வாரிடம் இருந்து

பெற்ற ஸ்ரீமன் நாதமுனிகள், இவரை நெஞ்சிலே வாரிப் பருகும் ஸ்ரீ
இராமாநுசர்

பாகர எண் - 21 பரிசுத்தமான யதிகளுக்கு தலைவரான ஸ்ரீ ஆளவந்தார்
அவருடைய திருவடிகளை ப்ராப்யமாக பெற்று உலகத்துக்கு சுவாமியாய்
விளங்குகிற ஸ்ரீ இராமாநுசர். பின்புலம் ஸ்ரீ நாதமுனிகள், ஸ்ரீ ஆளவந்தார்
அவதரித்த காட்டுமன்னார் கோயில்.

பாகர எண். 22 தன் பேரன் அநிருத்தனை மீட்டுவருகையில் பனாகரனை
கொல்லாமல் விடுத்த ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் பின்புலம் திருவல்லிக்கேணி திவ்ய
தேசத்தில் ஸ்ரீ அநிருத்தருடன் சேவை சாதிக்கும் ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் அவரை
துதிக்கும் ஸ்ரீ இராமாநுசர். அவரை ஆபத்தனமாக வணங்கும் அமுதனார்

பாகரம் - 23 தங்கள் இதயத்தில் எம்பெருமானாரை ஆபத்தனமாக
வைத்திருக்கும் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள். அந்த கோஷ்டியில் ஸ்ரீ ராமானுசர்.
அவருடன் நீசனாகிற தான் வாழ்த்துகையால் என்னாகுமோ என்று அஞ்சும்
அமுதனார்..பின்புலம் ஸ்ரீரங்கம்.

பாகர எண் -24. ஸ்ரீராமானுசரும். அவருடன் வாதம் செய்யும் புற
மதத்தவர்களும்

பாகர எண் - 25 .காரேய் கருணை ராமானுஜர் அவர்தம் சீரை அறிந்த
அமுதனார்

பாகர எண் -26 யாதொரு குற்றம் யாதொரு ஜாதியையும் பார்க்காமல்
தோஷங்களை நீக்கிய பரம உதாரராகிய ஸ்வாமி இராமாநுசர் பிள்ளை
உறங்கா வில்லிதாசர் .அப்படியே எனக்கும் உதேசயர் என்ற அமுதனார்

பாகர எண் -27 -கொள்ள கொள்ள குறையாமல்கொழுந்து விட்டோங்கும்
வள்ளல் ஸ்ரீராமானுசர் மற்றும் அவர்தம் பெருமையை எழுத புகும்
அமுதனார்

பாகர எண் - 28 நெஞ்சில் கரைகொண்ட கஞ்சனை காய்ந்த நிமலனும்,பஞ்சு
திருவடி நப்பின்னையும் இப்படியானதொரு மிதுனத்தை பணியாத
கள்வர்களுக்கு துர்லபனான ஸ்ரீ இராமாநுசர். மற்றொன்றை ஏத்தமாட்டாத
அமுதனார்

பாகர எண் - 29 தென்குருகைப்பிரான். பாட்டென்னும் வேதப் பகந்தமிழ்
தன்னை தன் பக்தி என்னும் வீட்டின் கண் வைத்த ஸ்வாமி இராமானுசர்.
அவர்தம் ஈட்டம் (கோஷ்டி) அதுதன்னை என் நாட்டங்கள் கண்டு இன்பம்
எய்திட கூட்டும் விதி என்று கூடுங்கொல் என்னும் அமுதனார்

பாகர எண் - 30 தொல்லுலகில் மண் பல்லுயிர்கட்கு இறைவன் ஸ்ரீமன்
நாராயணன் என ஸ்ரீபாஷ்யத்தில் மொழியும் ஸ்ரீ இராமாநுசர், அதுதன்னை
பட்டோலை கொள்ளும் ஆழ்வான், இவர்களுக்கு அடிமையான அமுதனார்

பாகர எண் -31 காண்டகு தோளண்ணல் பேரருளாளன்,காஞ்சி திவ்ய தேசம் அவர் கழலினைக்கீழ் அன்புண்ட ஸ்ரீ இராமாநுசன் ,அவர்தம்மை சேர்ப்பெற்ற அமுதனார்

பாகர எண் -32 ஸ்ரீ இராமானுசர், அவரால் பொருந்திய தேசம் பொறையும், திரளும், புகழும்நல்ல திருந்திய ஞானமும் செல்வமும் சேர்ப்பெற்ற அடியார்கள்

பாகர எண் -33 பஞ்சாயுதராய் இப்பூமியை ரக்ஷிக்க வேண்டி அவதரித்த ஸ்ரீ இராமாநுசர், அடையார் கமலத்து அலற்றமகள் கேள்வனான பஞ்சாயுதங்கள் தரித்த திருமாலிருஞ்சோலை அழகர், இதை பரவிப்பாடிய அமுதனார்

பாகர எண் -34 கல்யாண குணங்களால் பிரகாசிக்கும் ஸ்ரீ இராமாநுசர், அவர் தம் சீடரான அமுதனார், இவர்தம் பாவங்களை எழுதி வைத்திருந்த புத்தக கட்டுகளை கொளுத்திய சித்திரகுப்தன்

பாகர எண் -35 பொன்னரங்க மென்னில் மயலே பெருகும் இராமானுசன் அவரை ஆச்ரயித்ததனால் மற்றொரு தெய்வத்தை விரும்பாது சில மானிடர்களை பாடேன் என்ற ஞானத்தை பெற்ற அமுதனார்

பாகர எண்- 36 அன்று அர்ஜுனனுக்கு கீதையை உபதேசித்த ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் அதனை செவிமடுத்த அர்ஜுனன் அதன் பொருளை உபதேசித்து காசினியோர் இடர்களை போக்கிய ஸ்ரீஇராமாநுசர், அதை பெற்றுக்கொண்ட அமுதனார்

பாகர எண் -37 படிக்கொண்ட கீர்த்தி இராமாயணம் என்னும் பக்தி வெள்ளத்தை திருமலை அடிவாரத்தில் உபதேசித்த பெரிய திருமலை நம்பியும், ஸ்ரீ இராமானுசரும் திருமலையில் சேவை சாதிக்கும் இராமன் அவரை தொழும் எம்பெருமானாரும் அமுதனாரும்

பாகர எண்- 38 நெடுநாளாக ஸம்ஸார போகங்களில் ஈடுபட்ட அமுதனாரும் மற்றோரும் அவரை திருத்திப் பணி கொண்ட இராமாநுசர் இந்த அருளின் துஷ்ணத்தை அறிய விரும்பிய அமுதனார்

பாகர எண் - 39 சம்ஸாரத்திலேயே பொருள், புதல்வர் பூமி என்று வருந்திக் கிடக்கும் இவ்வுலகின் கடுந்துயரங்களை போக்கி உலகோற்கு ஞானத்தை அருளிய ஸ்ரீஇராமாநுசர், அவர் தம் சீடர்கள் ஆழ்வான்,முதலியாண்டான் எம்பார், அமுதனார் பின்புலம் திருவரங்கன்

பாகர எண் -40 அறம்,பொருள்,இன்பம்,விடு என்கிற நான்கு புருஷார்த்தங்களில் பேரின்ப வெள்ளமான காமமே (பக்தியே) கண்ணன் உகந்தது என்று உபதேசித்த ஸ்ரீ இராமானுசரும் அவர்தம் சீடர்களும், பின்புலம் இராமாநுசராக அவதரித்த திருவல்லிக்கேணி ஸ்ரீ பார்த்தசாரதி எம்பெருமான் (கீதாசார்யன்),

பாகர எண். 41 ஸ்ரீமந் நாராயணனுடைய அவதாரங்களைக் காட்டிலும் ஸ்ரீ இராமாநுசருடைய அவதாரமே சிறந்தது.என்று அருளிய அமுதனார் ஸ்ரீ இராமாநுசர் பின்புலம் எம்பெருமானார் அவதரித்த ஸ்ரீபெரும்புதூர் , மற்றும் வாமன அவதாரம்

பாகர எண். 42 லக்ஷ்மி பதியான திருவரங்கனே சகல ஆத்மாக்களுக்கும் தலைவன் என்று உபதேசித்த ஸ்ரீஇராமானுசரும் ,திருவரங்கபெருமாள் அரையரும் அவர்தம் சீடர்களான ஆழ்வானும் அமுதனாரும், பின்புலம் ஸ்ரீ ரங்கநாயகி தாயாரும் நம்பெருமானும்

பாகர எண். 43 ஸ்ரீ இராமானுசரும் சீடர்களும் மற்றும் இராமானுசன் என்று சொன்னாலே ஞான,பக்தி,செல்வங்கள் பெருகும், இருவினைகள் பறந்தோடும் நாவுக்கும் இனிதாயிருக்கும் என்று அருளிய அமுதனார்

பாகர எண். 44 முத்தமிழும்,நான்கு வேதங்களும், எல்லையற்ற தர்ம சாஸ்திரங்களும் கற்றறிந்த ஸ்ரீஇராமானுசர், ஸ்வாமி இராமானுசரின் திருநாம சங்கீர்த்தனமே நமக்கு புருஷார்த்தம் என்று அருளிய அமுதனார்

பாகர எண் - 45 ஸ்ரீ இராமானுசர். அவர் திருவடிகளே உபாய உபேயங்கள் என்றறிந்த ஆழ்வான், முதலியாண்டான், அருளாளபெருமாள்எம்பெருமானார் இந்த தெளிவை அறியாத என்னையும் இக்கோஷ்டியிலே சமமாக ஆட்கொண்டதே என்று நெஞ்சருகும் அமுதனார்

பாகர எண் - 46 நம்மாழ்வார், இவருடைய திருவாய்மொழியை கொண்டு ஆறு புற மதங்களையும் அடியறுத்த ஸ்ரீ இராமானுசர்,ஞானம் குறைந்த அடியேன் மனதிலும் புகுந்தார் என்று பாடிய அமுதனார்

பாகர எண் - 47

ஸ்ரீ ரங்கநாதரே எல்லோரும் வணங்கத்தக்க பரதெய்வம் என்று உபதேசித்த ஸ்ரீ இராமானுசர் அவர் சீடர் ஆழ்வான் என்னுடைய தீவினைகளை வேரோடு அழித்தவர் எனக்கு யாரும் நிகரில்லை என்று பாடிய அமுதனார்

பாகர எண். 48 தேவரீருடைய கிருபையினால் அடியேனுக்கு பயன் அடியேனுடைய தாழ்மையினால் தேவரீருக்கு பயன் என்று அருளிய அமுதனாரும் ஸ்ரீ இராமானுசரும்

பாகர எண் 49

திருவரங்கன் திருவடிகளிலேயே வாழ்ந்து குத்திருஷ்டிகளால் அழிந்து கிடந்த தர்ம மார்க்கத்தை மீண்டும் நிலை பெறச் செய்த ஸ்ரீ இராமானுசரும் சீடர்களும், பின்புலம் அரங்கன் கருவறை

பாகர எண். 50 ஸ்ரீ இராமானுசரின் திருவடிகளை போற்றும் அமுதனார், மற்றும் ஸ்ரீஇராமானுசர், அவர்களது அருகில் அத் திருவடிகளையே நித்ய திருவாரதனமாகக் கொண்ட வடுக நம்பி

பாகர எண். 51 ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் திருவடியை தொடர்ந்தெழும் ஐவர் (பஞ்சபாண்டவர்கள்) ஐவர்களுக்கு போக்கியரான ஸ்ரீ இராமாநுசர், அப்படிப்பட்ட எம்பெருமானார் அவதரித்தது அடியேனை ஆட்கொள்ளவே என்று ஆராய்ந்து பார்த்து அறிந்த அமுதனார்

பாகர எண் -52 அறுசமயவாதிகள் --, அன்னவர்களை நடுங்கச்செய்த ஸ்ரீ இராமாநுசர், அப்படிப்பட்டவர் என் பாவங்களைப் போக்கி திருவரங்கன் திருப்பாதங்களில் அன்வயிக்க செய்தார் என்று அருளும் அமுதனார் மற்றும் பின்புலம் திருவரங்கன்

பாகர எண் - 53 - சகல பிராணிகளும் அந்தப் பிராணிகளுக்கு இருப்பிடமான சகல லோகங்களும் ஸ்ரீமன் நாராயணனுக்கே உரிமைப்பட்டவை என்ற பரமார்த்தத்தை நிலைநாட்டிய ஸ்ரீ இராமாநுசர், என்று அருளிய அமுதனார்

பாகர எண்- 54 -நாட்டிய நீச சமயங்களை மாளவைத்து நாரணனை காட்டிய வேதங்களை களிப்பித்து ஆழ்வார் தமிழ் வேதங்களை வாழ வைத்த ஸ்ரீ இராமாநுசர் **பாகர எண்- 5-5** நெஞ்சை கவரும்சோலைகள் தூழப்பெற்ற தென்னரங்கத்துக்கு தலைவரான பெரியபெருமானும் நம்பெருமானும், அப்பெருமாளுக்கு அடிமைப்பட்ட ஸ்ரீஇராமானுசரும்,அவருக்கு அடிமைப்பட்ட அமுதனாரும் சீடர்களான ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களும்

பாகர எண்-56 கோக்குல மன்னரை மூவெழுகால் ஒருசூர்மழுவால் போக்கிய பரசராமன்,அவரை துதிக்கும் புனிதர் ஸ்ரீ இராமாநுசர் அப்படிப்பட்ட கீர்த்தி பெற்ற அவரைத் தவிரவேறெதுவும் நினையாது என் மனம் என்று அருளிய அமுதனார்**பாகர எண் 57** -மற்றொரு பேறு மதியாது அழகியமனவாளனுடைய திருவடிகளுக்கு அடிமைப்பட்டவர்களையே ஆத்மா பந்துவாக கொண்ட ஸ்ரீ இராமாநுசர் இப்படி புகழும் அமுதனார். பின்புலம் திருவரங்கன் கருவறை

பாகர எண்- 5 8 பிரமம் நன்றென்று ஒதி அவ்வெல்லா உயிரும் மெய்விட்டு ஆதிப்பரனோடு ஒன்னும் என்று சொன்ன மாயாவாதிகள்,அவர்களை வாதில் வென்ற ஸ்ரீஇராமாநுசர் அவருடன் ஆழ்வான், அமுதனார். பின்புலம் யாத்திரையில் வாதம் பண்ணி வெற்றிகொண்ட ஓரிடம்

பாகர எண்- 59 இப்பரந்த நிலவுலகில் அவதரித்து நான்கு வேதங்களின் தேஜசைக் கொண்டு இந்த கலிஇருளை போக்கிய ஸ்வாமி இராமாநுசர் .. பின்புலம் அப்படி போக்கியிராமல் போனால் எல்லா ஆத்மாக்களுக்கும் சேஷி திருநாரணன் என்பதை அறியாமற் போவர்கள் என்று பாடிய அமுதனார்

பாகர எண் - 60 நம் குலத்துக்கு ஸ்வாமியான ஸ்ரீ இராமாநுசர் அவர் எழுந்தருளி இருக்குமிடம் பிராட்டியுடன் பெருமாள் நித்ய வாசம் பண்ணும் திவ்ய தேசங்கள்.. திருவாய்மொழியை இசைக்கும் கோஷ்டிகள்.

பாசுர எண்- 61 நரகமாகிற சம்சாரதிலே அழுந்திகிடந்த என்னை வந்து ஆட்படுத்திக்கொண்ட ஸ்ரீ இராமாநுசர். இன்னும் வருவாருண்டோ என்று காத்திருக்கும் அவரது அதிசயத்தை கண்டு வியக்கும் அமுதனார். பின்புலம் ஸ்ரீரங்க மண்டபம்.

பாசுர எண்- 62 ஸ்ரீ இராமாநுசர் கிருபையால் புண்ணிய பாவங்களாகிற கருமங்களில் இருந்து தன்னை விடுவித்த கூரத்தாழ்வான் இனி எதற்கும் வருந்தேன் என்று சந்தோஷிக்கும் அமுதனார்

பாசுர எண்- 63 ஆறு புறமதங்களை பங்கமடையப் புண்ணிய ஸ்ரீ இராமாநுசர் அவரது திருவடிகளை பிடியை தொடரும் களிறு போல் பின்பற்ற கிருபை செய்யக் கோரும் அமுதனார்

பாசுர எண் - 64 தூர்வாதிகளை திருவாய்மொழி என்னும் சந்தோசம் மதநீராக பெருகப்பெற்று நல்வேதமாகிற தடியை தூக்கிக்கொண்டு கண்டிக்க நிற்கும் ஸ்ரீ இராமாநுசர் அதனால் தூர்வாதிகளின் பிழைப்பு போயிற்று என்றெண்ணும் அமுதனார்

பாசுர எண் - 65 தூர்வாதியர்களின் வாழ்ச்சி போகவும், இப்புமண்டலமானது சாஸ்திர தத்துவ பொருள்களை அறியவும், வைதிகர்களின் குறை போகவும் தன்னுடைய ஞானத்தை தந்து உதவிய ஸ்ரீராமானுசர். இதை போற்றி பாடிய அமுதனார்..வேதத்திற்கு புறம்பான அர்த்தம் சொல்லி வாதாட வந்தவர்கள்.**பாசுரம்- 66** திருமாலிடமிருந்து மோகஷம் பெறுவதைக் காட்டிலும் சுலபமாக தன்னை பற்றினவர்களுக்கு கைமுதலாகத் தரும் ஸ்வாமி இராமாநுசர் ஸ்ரீவைகுண்டம் திவ்ய தேசத்து எம்பெருமான் ஞானம்கணிந்த நலங்கொண்டு நாடொறும் நைபவர்கள் கோஷ்டி. ஸ்ரீ ராமானுசர் திருவடிகீழ் அசர்யித்து அவரது கிருபையை பெறும் கோஷ்டி

பாசுரம்- 67 ஜீவாத்மாக்களுக்கு அவர்கள் இந்திரியங்கள் பாண்டவர்கட்காக யுத்தம்நடத்தி அன்று தூரியோதனாதிகள் நூற்றுவரை மரணமடைவித்த எம்பெருமானை தொழவே அன்றி தங்களுக்கு உரியதல்ல என்று அரண் அமைத்த ஸ்ரீ இராமாநுசர். குருசேஷத்திர யுத்தகளம்.. வேறு ரகஷகர் யாருமில்லை என்று உணர்த்திய அமுதனார்

பாசுரம்- 68 பகவத்கீதையை அர்ஜுனனுக்கு உபதேசிக்கும் பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர். அவர் அருளிய கீதைக்கு பாஷ்யம் எழுதி தன் சீடர்களுக்கு உபதேசித்தருளிய ஸ்ரீ ராமானுசர். தமக்கு ஒப்பார் யாருமில்லை எனக் கூறும் சீடர்கள். அமுதனார் .

பாசுர எண் - 69 முன் அழிந்து போன கரணங்களை சிருஷ்டியின்போது தனக்கு இந்திரியங்களை வழங்கிய எம்பெருமான் தன் திருவடியை காட்டித் தந்திலன். ஆனால் அதை கிருபையினால் காட்டித் தந்த ஸ்ரீ இராமாநுசர். அதை பெரும் பாக்கியம் பெற்ற அமுதனார்

பாசரம் எண்- 70

என்னையும் பார்த்து என் இயல்பையும் பார்த்து என்னில் பல்குணத்த உன்னையும் பார்க்கில் தேவரீர் கிருபை செய்வதே நல்லது என்று பிரார்த்திக்கும் அமுதனார். கிருபை செய்யும் ஸ்ரீ இராமாநுசர் அப்பெரும் கருணையை பார்த்து சந்தோஷிக்கும் அவரைச் சார்ந்தோர்

பாசரம் எண்- 71 தன் மனம் சுவாமி ஸ்ரீ இராமானுசரின் திருவடிகளில் ஆழ்ந்து விட்டது. பக்தியும் திருவடிகள் விஷயத்திலேயே அதிகரித்துவிட்டது என் செயலும் திருக்குணங்களுக்கு அற்று தீர்ந்தது என்பாவங்கள் கழிந்தது என்று அவர் கடாட்சத்தை போற்றும் அமுதனார்

பாசரம் எண்- 72 தனது ஒளதார்ய குணத்தை காட்டி தீய மதத்தை சேர்ந்தவர்களை ஒழித்தார் .பரிசுத்தமான வேத மதத்தை பூமியிலே நாட்டினார் என்றும் ஸ்தோத்திரம் செய்வார் கோஷ்டியிலே என்னையும் சேர்த்தார் என்றும் போற்றும் அமுதனார்..ஸ்ரீ இராமாநுசர்

பாசர எண் -73. யதார்த்தமாய் விலக்ஷணமான ஞானத்தை உபதேசிக்கும் ஸ்ரீ இராமானுசர் அவர் தம் சீடர்கள்

பாசர எண்- 74 எம்பெருமான் தனது வேதங்களின் கட்டளைப்படி நடவாதவர்களை திருவாழியைக்கொண்டு த்வம்சம் பண்ணுவன்.ஸ்ரீ இராமானுசரோ புறமதத்தவர்களை வாதத்தில் வெல்வது அப்போதொரு சிந்தை செய்தே என்று அருளும் அமுதனார். சிசுபாலனை ஆழியால் வதைத்த கண்ணன். புறமதத்தவர்களுடன் வாதம் புரியும் ஸ்வாமி

இராமாநுசர் **பாசர எண்- 75** எம்பெருமான் தன் விலக்ஷணமான அழகை காட்டிக்கொண்டு என் கண் எதிரே நின்றாலும் என்னை விடாதே பற்றினாலும் நான் மொக்கக மாட்டேன்ச்வாமி இராமானுசரின் திருகுணங்களே என்னை ஈடுபடுத்தும் என்று அருளும் அமுதனார். ஸ்ரீஇராமாநுசர் நம்பெருமாள்

.பாசரஎண்-76 வைகுண்டமும், திருப்பாற்கடலும், திருவேங்கடமும்,தேவரீருக்கு எவ்வளவு ஆனந்தத்தைவிளைவிக்குமே அவ்வளவுஆனந்தத்தை அடியேனுக்கு தேவரீர் உபய பாதார விந்தங்கள் தரும் என்று கொண்டாடும் அமுதனார். வைகுண்டநாதன், சஹீராப்திநாதன், திருவேங்கடபொற்குன்றம்,திருமலையில் சேவை சாதிக்கும் ஸ்வாமி இராமாநுசர்

பாசர எண்.- 77 வேத விரோதி மதங்களை அவ்வேதங்களைக் கொண்டே நிரஸித்தவரும், ஒருவருக்கும் அருளாத கருணையை அடியேனுக்கு அருளினவருமான தேவரீருக்கு இன்னமும் ஏதேனும் அருள திருவுள்ளமோ என்று கேட்கும் அமுதனார்.புன்சிரிப்புடன் அவரை ஆசிர்வதிக்கும் ஸ்ரீ இராமாநுசர் உள்வட்டத்தில் பாவ்றயர்கள்,குத்ருஷ்டிகள்

- பாசுர எண்.- 78** எம் ஸ்ரீ இராமாநுசரே அடியேன் நெஞ்சில் புகுந்தி உள்ளே இருந்து ஆத்மஹபகார தோஷத்தை போக்கி திருத்தி இந்த லோகத்திலேதிருமாலுக்கு ஆளாகும்படி பண்ணிய பின்பு வேறு எந்த தப்பு விஷயமும் என் நெஞ்சில் படாது அன்று கூறும் அமுதனார்.திருத்திப் பணிகொண்ட இராமாநுசர் பின்புலம் நம்பெருமானும் பெரிய பிராட்டியாரும்
- பாசுர- எண்- 79** பொய்யான விஷயத்தையே வெளிப்படுத்தும் புறமதவாதிகள் ஸ்ரீரங்கத்திலே நம் ஸ்ரீ இராமாநுசர் நிற்க வேறு நம்மை உய்யக்கொள்ள வல்ல தெய்வம் வேறுண்டோ என்று உடல் உலர்ந்துநிற்க அவர்களை திருத்திப் பணிகொண்ட ஸ்ரீ இராமாநுசர்..பின்புலம் ஸ்ரீரங்கம்.
- பாசுர எண்- 80** நல்லார் கொண்டாடும் ஸ்ரீ இராமாநுசர். அன்னவர் திருநாமத்தை தஞ்சமாக நம்பியிருக்க வல்லவர்கள். அப்படிப்பட்ட ஸ்ரீ ராமானுஜ பக்த பக்தர்களுக்கே திரிகரணங்களாலும் கைங்கர்யம் பிரியாது இருந்து செய்வேன் என்கிற ஆமுதனார்
- பாசுர எண்- 81** அடியேனை பெரியபெருமானுடைய திருவடி இணைகளை ஒருகாலும் நீங்காதபடி சிரோபூஷனமாக தந்தருளின் ஸ்ரீ இராமானுசர் என்று கொண்டாடும் அமுதனாரும் ஸ்ரீ இராமானுசரும் பெரியபெருமானும் அமுதனாரும்
- பாசுர எண் - 82.** இது நல்லதும் இது தீயது என்று அறியாமல் சம்சாரத்தில் திரிந்து கொண்டிருந்த அடியேனுக்கு ஒருபொழுதில் அளப்பற்ற அர்த்த விஷேசங்களை உபதேசித்து பஹுச்ச்ருதன் என்று ஆக்கி அருளியவர் ஸ்ரீ இராமாநுசர் என்று தான் பெற்ற பேற்றை அருளும் அமுதனாரும் ஸ்ரீ இராமானுசரும் பின்புலம் அப்படிப்பட்ட உபதேசங்களை பெற்ற அமுதனார் திருமாளிகை
- பாசுர எண் - 83** பேறமாகிய சரணாகதியை செய்து பரம புருஷார்த்தமான மோகூத்தை அடைவோம் என்னும் பிரபாவத்தை உடைய பிரபன்னர்கள் கோஷ்டியை உடையவன் அல்லன், ஆனால் ஸ்ரீ இராமாநுசரது உபய பாதங்களாகிற பரம விலகூஷணமான மோகூத்தை சுலபமாக அடையக் கூடியவன் அடியேன் என்று அருளும் அமுதனார் அவர் முன்பே ஸ்ரீ இராமாநுசர்
- பாசுர எண்- 84** ஸ்ரீ இராமாநுசர் ஒருஅவதார புருஷர். பழைய கொடிய வினைகளை நீக்க கூடியவர்.இன்னும் அடியேன் பெற்ற நன்மைகளை சொல்லத் தொடங்கினால் அதற்கு ஒரு முடிவு கிடையாது என்று அருளும் அமுதனாரும், சீடர்களும் ஸ்ரீ இராமானுசரும்

பாசுர எண் - 85 வேத உபநிஷத்துகளின் உட்பொருளாக விளங்கும் பரம்பொருள் ஸ்ரீமன் நாராயணனே என்றறியாமல் கண்ட விடங்களிலும் அலைந்து திரிகின்ற பாமரர்களுடைய பேதமையை தீர்த்தவர் ஸ்ரீ இராமாநுசர் அவரை தொழுகின்ற மகான்களுடைய திருவடிகளே அடியேனுடைய ஆத்மாவுக்கு புகலிடம் என்று கூறி அருளும் அமுதனார், மகான்கள், ஸ்ரீ இராமாநுசர்

பாசுர எண் - 86 உபயோகமற்ற மனிதர்களை பற்றி அந்தப் பற்று விடாமல் அவர்களையே உறவினர்களாக கொண்டு ஓடி துவளமாட்டேன் சிறந்தஎம்பெருமான் இராமாநுசரை அனுசந்திக்கும்படியான நெஞ்சை உடையோர் யாரோ அவரே நமக்கு உற்றார் உறவினர் என்கிறே அமுதனாரும், ஸ்ரீ இராமானுசரும் பின்புலத்தில் திருக்குறுங்குடி

பாசுர எண்- 87 ஞானம் நிறைந்த மகான்கள் பேசினாலும், ஒன்றும் தெரியாதவர்கள் பேசினாலும், தனது திருக்குணங்களுக்கு ஏற்ற சொற்களை எப்போதும் உடையவர் என்று அமுதனாரால் அருளப்பெற்ற ஸ்ரீஇராமாநுசர் மற்றும் வேதங்களை ஆராய்ந்து இவ்வுலகத்தில் உபதேசித்த நூல்களை சீடர்களுக்கும் அமுதனாருக்கும் வழங்குதல்

பாசுர எண்- 88 திருக்குறையலூரில் அவதரித்த திருமங்கை ஆழ்வார், அவர் அருளின பெரிய திருமொழியையும் மற்ற பிரபந்தங்களையும் அனுபவித்து அத்தால் மிடுக்கு அதிகரிக்கப்பெற்ற சிங்கம் போன்ற ஸ்ரீ இராமாநுசர் வேதத்துக்கு அபார்த்தங்களை கூறி வந்த குத்துருஷ்டிகளான புலிகளை அடக்கியவர். என்று கூறும் அமுதனார்

பாசுர எண்- 89 தேவரீருடைய திருக்குணங்களுக்கு உணர்ந்து பேசுவனாகில் அது தேவரீருக்கு அவத்யமாம் என்று தெரிந்துகொண்டிருந்தும் எனது நெஞ்சு புகழாமல் தரித்திருக்க மாட்டாது இதற்கு என் நினைவிரோ என்று அஞ்சும் அமுதனார் , ஸ்ரீ இராமாநுசர். பின்புலத்தில் தலைக்கட்டமுடியாத சீல குணத்தை உடைய அவதாரஸ்தலத்தில் சேவைசாதிக்கும் ஸ்ரீ இராமானுசர்

பாசுர எண் -90 பிறவியை நீக்கும் உபகாரகர், பூமியிலே எம்மை போன்றவரை அடிமை கொள்வதற்கே வந்து அவதரித்தவர் இப்படிப்பட்ட ஸ்வாமி இராமானுசரை சிந்தியாதவர்கள், அவர் விஷயமாக நல்ல பாடல்களை பாடாதவர்கள், எதோ பாக்கிய வசத்தாலே பாடிய மகான்களின் திருவடிகளிலே புஷ்ப மாலைகளை சமர்ப்பியாதவர்கள் போன்ற அஜ்ஞானிகள் ஸம்சாரத்திலே விழுந்து துன்பப்படுவார்களே என்று வருந்தும் அமுதனார்,

பாசுர எண்-91 சைவ ஆகமத்தை கொண்டு வாதம் பண்ணுகிற பாசுபதர்கள் அஜ்ஞானத்தை மேலிட்டு பரதவ விஷயமாக கூறும் அர்த்தங்களை கேட்டு போனவர்களின் இருளை போக்கி எல்லா உயிர்கட்கும் ஸ்வாமியாய் இருப்பவர் ஸ்ரீ ரங்கநாதனே என்ற அர்த்தத்தை வெளியிட்டருளிய ஸ்ரீ ராமானுசர் நம்பெருமாள். வாதத்தில் தோற்ற பாசுபதர்கள்

பாசுர எண்- 92. புண்ணியமான எந்தவித விரதத்தையும் அனுஷ்டிக்காத அடியேன் கண்ணுள்ளும் நெஞ்சினுள்ளும் எழுந்தருளி இருக்கும் காரணம் என்னவோ என்று வியக்கும் அமுதனார். ஸ்ரீ இராமானுசர்.

பாசுர எண் - 93 ஸ்வாமி இராமானுசர் எப்படிப்பட்டவர் என்றால் குத்ருஷ்டிகளின் தப்பான அர்த்தங்களை பிரட்டு பேச்சுகளை கண்டித்து ஒழித்த மகானுபாவர் என்று கொண்டாடப்பட்ட ஸ்ரீ இராமானுசர் அவருடன் வாதத்தில் தோற்று திரும்பும் குத்ருஷ்டிகள்

பாசுர எண் -94 இராமானுசர் எப்படிப்பட்டவர் என்றால் பக்தியாகிற செல்வத்தையும்.. தமது அருளையும் . அருளுபவர். கொடுவினகளை போக்கடிப்பவர் .பரமபதமாகிற வானுலகத்தை அளிப்பவர்.ஆனபின்பு அவரது திருக்குணங்களை தவிர வேறொன்றையும் விரும்பி அனுபவியேன் என்று கூறும் அமுதனாருக்கு ஸ்ரீ இராமானுசர் சரணாகதி நிஷ்டையை கொடுத்து அருளுதல்..

பாசுர எண்- 95 எல்லா உயிர்கட்கும் அந்தர்யாமியாய் இருந்துகொண்டு அவ்வுயிர்கட்கு ஹிதத்தையும். உஜ்ஜீவனத்தையும் பண்ணிக்கொண்டிருக்கிற எம்பெருமானும் ஸ்ரீ இராமானுசரைபோலே சகல ஆத்மாக்களுக்கும் மோகஷத்தை அருளுபவன் அல்லன்..அதற்காகவே ஸ்ரீ வைகுண்டத்தி் இருந்து இப்பூதலத்தே அவதரித்து நான்கு வேதங்களையும் குறைவற வளரச்செய்த ஸ்ரீ இராமானுசர். ஸ்ரீவைகுண்டநாதன்

பாசுர எண்- 96 ஸ்ரீராமானுசரை அச்ரயித்த மகான்களான ஆழ்வான்,ஆண்டான். எம்பார் போன்றமஹான்களே அடியேன் சரீரம் குலையும் வரையில் ஒருவாறு தரித்திருந்தும் சப்தாதி விஷயங்களில் போய் விழுந்தும் துணையின்றி திரிகிற எனக்கு சுவாமிகள் ஆவர் என்று . ஸ்ரீ இராமானுசர். அவரது சீடர்களான மகான்கள் ஆகியோரை தண்டன் சமர்ப்பிக்கும் அமுதனார்.

பாசுர எண்- 97 சுவாமி இராமானுசர் தம்மை அச்ரயித்தவர்களை அச்ரயிப்பார் யாருமில்லையே என்று அடியேனை ஆழ்வான் பக்கல் அச்ரயிக்க வைத்து அக்குறை தீர்ந்தார்.. ஆழ்வான். ஸ்ரீ இராமானுசர். அமுதனார்.

பாசுர எண்- 98 ஸ்வாமி இராமானுசரிடம் உம் திருவடிகளே சரணம் என்று கூறிவிட்டால் ஸ்வர்க்கத்தில் தள்ளுவரோ நரகத்தில் தள்ளி நசிப்பரோ?இல்லை இது இரண்டும் மாறி மாறி வரும் ஜன்மத்திலே

நிறுத்துவாரோ என்று கலங்காமல் பேறு பெரும் விஷயமாக நாம் கரையவேண்டியதில்லை என்றி கூறியருளும் அமுதனார்..நமக்கு பேறு அளிக்க காத்திருக்கும் இராமாநுசர்

பாகர எண்- 99. கல்ப வ்ருஷமம் போன்ற சுவாமி இராமாநுசர் அவதரித்தான பின்பு புற சமயங்கள் ஆறும் மாண்டன என்று கூறியருளும் அமுதனார் கல்ப விருஷத்தில் சேவை சாதிக்கும் எம்பெருமானார்.

பாகர எண்- 100 தனது நெஞ்சாகிற பொன்வண்டு ஸ்ரீ ராமாநுசரது திருவடித் தாமரைகளில் அமர்ந்து அவரது திருக் குணங்களாகிற தேனை பருக விரும்புவதாக கூறியருளும் அமுதனார். பின்புலம் தேனைப் பருகும் வண்டு

பாகர எண் -101 பாவனத்வம், போக்யத்வம் இப்படி இரண்டு படிகளை கொண்ட ஸ்ரீ இராமாநுசர். இதில் போக்யத்வமே சிறந்தது என்று கூறும்ஆழ்வான் போன்ற பெரியோர்கள்.அவர்கள் என்னுடைய இந்த பிரபந்தத்தில் என் பாவங்களை போக்கினார் என்று அடிக்கடி கூறியுள்ளதை பிசகு என்றே சொல்வர்.என்று கூறி அனுதபிக்கும் அமுதனார்.

பாகர எண் -102 எப்போதும் எம் இராமானுச என்று அழைக்கும் அமுதனார் நமக்கு எப்போதும் இராமானுசரையே சேவிக்க விரும்பும் அமுதனார் கண்கள், எப்போதும் இராமாநுசரது திருக்குணங்களையே நைந்து பாகரம் பாடும் அமுதனார் நெஞ்சு . ஸ்ரீ ராமாநுசரையே நோக்கி தொழும் கரங்கள் இப்படி ஸ்ரீ ராமானுசரது ஓளதார்யா குணம் வளரக் காரணம் யாதோ அமுதனார் என்று வியக்கும் காட்சிகள்

பாகர எண் -103 நரசிம்ஹா அவதாரம் எடுத்தபோது, எம்பெருமானுடைய திருப்புகழ்களாகிற பயிர் விளைந்து விளையப்பெற்ற திறுவுள்ளத்தை உடயவாரான ஸ்வாமி இராமாநுசர்.தனது உடலைப் பற்றியிருந்த நோய்களையெல்லாம் ஒழித்து கைஇலங்கு நெல்லிக்கனிபோல் ஞானத்தை தந்தருளினார் என்று பாடும் அமுதனார்.. பின்புலம் ஸ்ரீ நரசிம்மர் அவதாரம்

பாகர எண் -104. அடியேனுக்கு பரமபதம் வேண்டாம், நரகமும் வேண்டாம், தேவரீரது செளந்தர்யமான திருக்குணங்களை அனுபவிப்பதற்கு உறுப்பான கிருபை ஒன்றே போதும்.என்று ஸ்ரீ இராமானுசரிடம் பிரார்த்திக்கும். அமுதனார், பின்புலம் இப்படிப்பட்ட ஆச்சார்ய பிரார்த்தனைக்கு தலை துலுக்கும் தேவாதிராஜன் பிராட்டிமார்களுடன்

பாகர எண் - 105 அடியேனிடம் சிலர் கேட்கிறார்கள்.உலகில் எல்லாரும் சம்சாரத்தை வெறுத்து பரமபதத்தை ஆசைப்படுகையில் நீர் இரண்டையும் துன்பமாக கருதுகிறீரே.உமக்கு உதேஷ்யமான ஸ்தானம் எது என்று கேட்க ஸ்ரீ இராமானுச பக்தர்கள் களித்து கூத்தாடுகிற இடமே அடியேனுக்கு உதேஷ்யமான இடம் என்று கூறும் அமுதனார். சஷீராப்த்திநாதன்

திருவடியில் விழுந்து கிடக்கும் மஹான்களின் நெஞ்சில் உரையும் சுவாமி இராமாநுசர். பின்புலம் திருப்பாற்கடல்

பாகர எண் -106 பெரியோர்கள் சொல்லுவது சர்வேஸ்வரனுக்கு வாசஸ்தலம் பரமபதமும் திருவேங்கட மலையும், திருமாலிருஞ்சோலையும் என்று அப்படிப்பட்ட சர்வேஸ்வரன் எழுந்தருளியிருப்பது வாஸ்தவத்தில் ஸ்ரீ இராமானுசருடைய உள்ளத்திலே அப்படிப்பட்ட இராமாநுசர் எழுந்தருளி இருப்பது அடியேனுடைய நெஞ்சிலே. பின்புலம் ஸ்ரீ பார்த்தஸாரதி வைகுண்டநாதன் திருக்கோலத்திலே அமுதனார் உள்ளத்தில் உடையவர்

பாகர எண் - 107 எப்படிப்பட்ட வியாதிகள் எல்லாம் அடியேன் சரீரத்தில் இருப்பினும் இறந்தும் பிறந்தும் ஜன்மங்கள் எடுப்பினும் ஸ்வாமியினுடைய பகத் பக்தர்கள் விஷயத்திலேயே பக்தனாயிருக்கும்படி அடியேனை ஆட்படுத்தவேணும் என்று பிரார்த்திக்க இராமாநுசர் அமுதனாரை கட்டி அணைத்தல்..

பாகர எண் -108 பக்தியெல்லாம் நம்மிடத்திலே குடிகொண்டது என்று சொல்லும்படியாக பறந்த புகழை உடையவரான ஸ்வாமி இராமானுசருடைய திருவடித்தாள்கள் நமது தலைமேலே வாசம் பண்ணும்படி ஸ்ரீயப்பதியான அரங்கனுடைய பிராட்டியான மகாலக்ஷ்மியை வாழ்த்துவோம்.

ஸ்ரீ ராமானுச நூற்றந்தாதி சித்திர அமைப்பு முடிவு பெற்றது.
அடியேனுக்கு இதை தயாரிப்பதில் போட்டோஷாப் ஷாப்ட்வேர் மூலம் பெரும் உதவி புரிந்த அடியேனுடைய குமாரத்தி சௌ.விஜய லட்சுமி-க்கு அடியேன் நன்றி உரியது.

எம்பெருமானார் திருவடிகளே சரணம்.

திருவரங்கத்தமுதனார் திருவடிகளே சரணம்.

ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

